ஸர்வம்விஷ்ணுமயம்ஜகத்.

ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணம்.

கம்பநாட்டாழ்வார்

அருளிச்செய்தது.

மூன்றாவது

ஆரணியகாண்டம்.

சென்னைக்கல்விச்சங்கத்துத்தமிழ்ப்புலவர்

திரு - வேங்கடாசலமுதலியாரால்

௰௪ - பிரதிகளைக்கொண்டு - ௮௭ - பாடல்வரையில்பிழைகள்

ஆராய்ந்து - பதிக்கப்பட்டுப்பின்புமற்றப்பாடல்கள்

இவர்பந்துவாகிய

புதுவைமாநகரத்தைச்சார்ந்த - சேமங்கலம்

நாராயணசாமிமுதலியாரால்

ஷையார் சோதித்தபடியே சோதிக்கப்பட்டு

சரஸ்வதி அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இது

திரு - வேங்கடாசலமுதலியாரது முக்கிய இஷ்டர்

ஆயலூர் - பொன்னரங்கமுதலியாரால்

நிறைவேறினது.

சாலிவாகனசகாப்தம் - ௲௭௱௮௭ - குரோதிஹு

இதன்விலை - ரூ ௪.

ஹரிஓம்.

நன்றாக.... குருவாழ்க.... குருவே துணை.

கம்பநாட்டாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணம்.

௩-வது. ஆரணியகாண்டம்.

முதலாவது விராதன்வதைப்படலம்.

காப்பு.

பேதியாதுநிமிர்பேதஉருவம்பிறங்கிலா *
ஓதிஓதிஉணரும்தொறும்உணர்ச்சிஉதவும் *
வேதம்வேதியர்விரிஞ்சன்முதலோர்தெரிகிலா *
ஆதிதேவர்அவர்எம்அறிவினுக்கறிவரோ. (௧)

முத்திருத்திஅவ் இருந்தனையமொய்நகையொடும்
சித்திரக்குனிசிலைக்குமரர்சென்றணுகினர்
அத்திரிப்பெயர்அருந்தவன்இருந்தஅமைதி
பத்திரப்பழுமரப்பொழில்துவன்றபழுவம். (௨)

திக்குறும்செறிபரம்தெரியநின்றதிரள்பொற்
கைக்குறுங்கண்மலைபோல்குமரர்காமமுதல்ஆம்
முக்குறும்பறஎறிந்தவினைவான்முனிவனை
புக்கிறைஞ்சினர்அருந்தவன்உவந்துபுகலும். (௩)

குமரர்நீர்இவண்அடைந்துதவுகொள்கைஎளிதோ.
அமரர்யாவரொடும்எவ்உலகும்வந்தஅளவே
எமரின்யார்தவம்முயன்றவர்கள்என்றுருகினன்
தமர்எலாம்வரஉகந்தனையதானமுனிவன். (௪)

அன்னமாமுனியொடன்றவண்உறைந்தவன்அரும்
பன்னிகற்பின்அனுசூயைபணியால்அணிகலன்
துன்னுதூசினொடுசந்திவைசுமந்தசனகன்
பொன்னொடேகிஉயர்தண்டகவனம்புகுதலும். (ரு)

எட்டொடெட்டுமதமாகரிஇரட்டிஅரிமா
வட்டவெங்கண்வணாஆளிபதினாறுவகையில்
கிட்டவிட்டிடைகிடந்தனசெறிந்தஒருகை
தொட்டமுத்தலைஅயில்த்தொகைமிடற்கழுவொடே. (சு)

செஞ்சுடர்ச்செறிமயிர்ச்சுருள்செறிந்தசெனியன்
நஞ்சுதட்டுருவுபெற்றிடைநடந்ததெனமா
மஞ்சுசுற்றியவயங்குகிரிபாதவிசையில்
பஞ்சுபட்டதுபடப்படியின்மேல்முடுகியே. (எ)

புண்டுளங்கிஅனகண்கள்கனல்பொங்கமழைசூழ்
விண்டுளங்கிடவிலங்கல்கள்குலுங்கவெயிலும்
கண்டுளங்கதிர்குறைந்திடநெடுங்கடல்சுலாம்
மண்டுளங்கவயஅந்தகன்மனம்தளரவே. (அ)

புக்குவாள்அரிமுழங்குசெவியின்பொறிஉற
பக்கம்மின்னுமணிமேருசிகரம்குழைபட
செக்கர்வான்மழைநிகர்த்தஎதிர்உற்றசெருவத்
துக்கவீரர்உதிரத்தின்ஒளிர்செச்சையினொடே. (கூ)

படையொடாடவர்கள்பாய்புரவிமால்களிறுதேர்
நடையவாள்அரிகள்கோள்உழுவைநண்ணியஎலாம்
அடையவாரிஅரவால்அசைஅனேகவிதஅம்
தொடையல்மாலைதுயல்வந்துலவுதோள்பொலியவே. (ய)

குன்றுதுன்றினஎனக்குமுறுகோபமதமா
ஒன்றின்ஒன்றிடைஅடுக்கினதடக்கைஉதவ
பின்றுகின்றபிலனிற்பெரியவாயின்ஒருபால்
மென்றுதின்றுவிளியாதுவிரியும்பசியொடே. (கக)

பன்னகாதிபர்பணாமணிபறித்தவைபகுத்
தென்னவிண்ணவர்விமானம்இடையிட்டரவிடை
தின்னுகோளினொடுதாரகைதொடுத்ததுழனிச்
சன்னவீரம்இடைமின்னுதடமார்பினொடுமே. (கஉ)

பம்புசெக்கர்எரிஒக்கும்மயிர்பக்கம்எரிய
கும்பம்உற்றஉயர்நெற்றியின்விசித்தொளிகுலா
உம்பருக்கரசன்மால்கரியின்ஓடைஎயிறின்
கிம்புரிப்பெரியதோள்வளையொடும்கிளரவே. (௧௩)

தங்குதிண்கரியகாளிமைதழைந்துதவழ
பொங்குவெங்கொடுமைஎன்பதுபுழுங்கிஎழுமா
மங்குபாதகம்விடம்கனல்வயங்குதிமிர
கங்குபூசிவருகின்றகலிகாலம்எனவே. (௧௪)

செற்றவாள்உழுவைவன்செறிஅதள்த்திருகுற
சுற்றிவாரணஉரித்தொகுதிநீவிதொடர
கொற்றம்மேவுதிசையானையின்மணிக்குலம்உடை
கற்றைமாசுணம்விரித்துவரிகச்சொளிரவே. (௧௫)

செங்கணங்கஅரவின்பொருவில்செம்மணிவிராய்
வெங்கணங்கவலயங்களும்விலங்கவிரவி
சங்கணங்கியசலஞ்சலம்அலம்புதவளக்
கங்கணங்களும்இலங்கியகரம்பிறழவே. (௧௬)

முந்துவெள்ளிமலைபொன்னின்மலையோடுமுரண
பந்துமுந்துகழல்பாடுபடஊடுபடர்வோன்
வந்துமண்ணின்இடையோன்எனினும்வானின்இமையோர்
சிந்தைஉள்ளும்விழிஉள்ளும்உளன்என்றதிறலோன். (௧௭)

பூதம்அத்தனையும்ஓர்வடிவுகொண்டுபுதிதென்
றோதஒத்தஉருவத்தன்உரும்ஒத்தகுரலன்
காதலித்தயன்அளித்தகடைஇட்டகணிதப்
பாதலக்கமதவெற்பிடைபடைத்தவலியான். (௧௮)

சாரவந்தயல்விலங்கினன்மரங்கள்தறையில்
பேரவன்கிரிபிளந்துகவளர்ந்திகல்பெரு
வீரவெஞ்சிலையினோர்எதிர்விராதன்எனும்அக்
கோரவெங்கண்உருமேறனகொடுந்தொழிலினான். (௧௯)

நில்லும்நில்லும்எனவந்துநிணம்உண்டநெடுவெண்
பல்லும்வல்எயிறும்மின்னுபகுவாய்முழைதிறந்
தல்விபுல்லும்அலர்அன்னம்அனையாளைஒருகை
சொல்லும்எல்லையில்முகந்துயர்விசும்புதொடா. (௨௰)

காளைமைந்தர் அதுகண்டுகதம்வந்துகதுவ
தோளில்வெஞ்சிலை இடம்கொடுதொடர்ந்துசுடர்வாய்
வாளிதங்கியவலங்கையவர்வஞ்சனை அடா
மீள்திஎங்ககல்திஎன்பதுவிளம்பஅவனும். (௨௧)

ஆதிநான்முகன்வரத்தின்எனதாவிஅகலேன்
ஏதியாவதும்இன்றிஉலகியாவும்இகலிற்
சாதியாதனவும்இல்லைஉயிர்தந்தனன்அடா
போதிர்மாதிவளைஉந்திஇனிதென்றுபுகல. (௨௨)

வீரனும்சிறிதுவெண்முறுவல்வெண்ணிலவுக
போரறிந்திலன்இவன்தனதுபொற்பும்முரணும்
தீரும்எஞ்சிஎனநெஞ்சின்உறுசிந்தைதெரியா
பாரவெஞ்சிலையின்நாண்ஒலிபடைத்தபொழுதே. (௨௩)

இலைகொள்வேல்அடல்இராமன்எழுமேகஉருவன்
சிலைகொள்நாண்நெடியகோதைஒலியேறுதிசைநீர்
மலைகள்நீடுதலம்நாகர்பிலம்வானம்முதல்ஆம்
உலகம்ஏழும்உருமேறெனஒலித்துரறவே. (௨௪)

வஞ்சகக்கொடியபூசைநெடுவாயில்மறுகும்
பஞ்சரக்கிளிஎனக்கதறுபாவையைவிடா
நெஞ்சுளுக்கினன்எனச்சிறிதுநின்றுநினையா
அஞ்சனகிரிஅனான்எதிர்அரக்கன்அழலா. (௨௫)

பேய்முகப்பிணிஅறப்பகைஞர்பெட்பின்உதிரம்
தோய்முகத்ததுகனத்ததுசுடர்க்குதிரையின்
வாய்முகத்திடைநிமிர்ந்துவடவேலைபருகும்
தீய்முகத்திரிசிகைப்படைதிரித்தெதிரியவே. (௨௬)

திசையும்வானவரும்நின்றதிசைமாவும்உலகும்
அசையும்ஆலம்எனஅன்னஅயில்மின்னிவரலும்
வசையில்மேருமுதல்மால்வரைகள்ஏழின்வலிசால்
விசையவார்சிலைஇராமன்ஒருவாளிவிடவே. (௨௭)

இற்றதின்றொடிவ்அரக்கர்குலம்என்றுபகலே
வெற்றவிண்ணினிடைநின்றுநெடுமீன்விழுவபோல்
சுற்றமைந்தசுடர்எஃகமிரண்டுதுணியா
அற்றகண்டம்அவைஆசையினதந்தம்உறவே. (௨௮)

கூரொடுங்கயில்துணிந்திறுதல்கண்டுசிறிதும்
போரொடுங்கிலன்மறம்கொடுபுழுங்கிநிருதன்
பாரொடுங்குறுகரம்கொடுபெருப்பதம்எலாம்
வேரொடுங்கடிதெடுத்தெதிர்விசைத்துவிடலும். (௨௯)

வட்டம்இட்டகிரிஅற்றுகவயங்குவயிரக்
கட்டமைத்தகதிர்வாளிஎதிரோகடவலால்
விட்டவிட்டமலைமீளஅவன்மெய்யில்விசையால்
பட்டபட்டஇடம்எங்கும்உடல்ஊறுபடலும். (௩௰)

ஓமராமனைஒருங்கும்உணர்வோர்உணர்வுறும்
நாமராமவனைநல்அறம்நிறுத்தநணுகி
தாமராவணைதுறந்துதனைநின்றவனைஓர்
மாமராமரம்இறுத்ததுகொடெற்றவரலும். (௩௧)

ஏறுசேவகன்இரண்டிரண்டுகணையால்
வேறுவேறுதுணிசெய்ததுவிழுத்திவிசையால்
மாறுமாறுநிமிர்தோளிடையும்மார்பினிடையும்
ஆறும்ஆறும்அயில்வெங்கணைஅழுத்தஅவனும். (௩௨)

மொய்த்தமுள்த்தனதுடற்றலைதொளைப்பமுடுகி
கைத்தலத்தில்நிமிரக்கடிதுகன்றிவிசிறும்
மெய்த்தமெய்ப்பெரியகேழல்எனஎங்கும்விசையில்
தைத்தஅக்கணைதெறிப்பமெய்சிலிர்த்துதறவே. (௩௩)

எரியின்வார்கணைஇராமன்விடஎங்கும்நிலையா
துருவில்ஓடமறம்ஓடுதல்செயாஉணர்வினன்
அருவிபாயும்வரைபோல்குருதிஆறுபெருகி
சொரியவேகவலிகெட்டுணர்வுசோர்வுறுதலும். (௩௪)

மெய்வரத்தினன்மிடற்படைவிடப்படுகிலன்
செய்யும்மற்றும்இகல்என்றுசினவாள்உருவிவன்
கய்துணித்தும்எனமுந்துகடுகிப்படர்புயத்
தெய்வில்மற்பொருவுதோள்இருவரேற்றநிருதன். (௩௫)

உண்டெழுந்தஉணர்வவ்வையின்உணர்ந்துமுடுகி
தண்டெழுந்தனையதோள்கொடுசுமந்துதழுவி
பண்டெழுந்தனதுவன்கதிபதிற்றின்முடுகி
கொண்டெழுந்தனன்விழுந்தழிகொழுங்குருதியான். (௩௬)

முந்துவான்முகடுறக்கடிதுமுட்டிமுடுகி
சிந்துசோரியொடுசாரிகைதிரிந்தனன் அரோ
வந்துமேருவினைநாள்தொறும்வலம்செய்துழல்வோர்
இந்துசூரியரைஒத்திருவரும்பொலியவே. (௫௭)

சுவணவண்ணெஞுடுகண்ணன்உறைதோளன்விசைதோய்
அவணன்விண்ணிடைநிமிர்ந்துபடர்கின்றவன்அறம்
சிவணதன்னசிறைமுன்அவரோடேகுசெலவத்
துவணன்என்னும்நெடுமன்னவனும்ஒத்தனன்அரோ. (௫௮)

மாதயாஉடையதன்கணவன்வஞ்சன்வினையில்
போதலோடும்அலமந்தனள்புலர்ந்துபொடியில்
கோதையோடும்ஒசிகொம்பெனவிழுந்தனள்குலச்
சீதைசேவல்பிடிஉண்டசிறைஅன்னம்அனையாள். (௫௯)

பின்னர்தாம்உதவும்துணைபெருள்உளாபெருள்
மின்னெய்இடைநுடங்கிடவிளாந்துதொடர்வாள்
அன்னையேஅனையஅன்பின்அறவோர்கள்தலைமைவிட்
டென்னையேநுகர்திஎன்றனள்எழுந்துவிழுவாள். (௬௰)

அழுதுவாய்குழறிஆர்உயிர்அழுங்கிஅலையா
எழுதுபாவைஅனையாள்நிலைஉணர்ந்திளையவன்
தொழுதுதேவிதுயர்கூரவிளையாடல்தொழிலோ
பழுதுவாழிஎனஊழிமுதல்வன்பகர்வுறும். (௬௧)

ஏகநின்றநெறிஎல்லைகடிதேறிஇனிதிற்
போகல்நன்றெனநினைந்தனன்இவன்பொருவிலோய்
சாகல்இன்றுபொருள்அன்றெனநகும்தகைமையோன்
வேகவெங்கழலின்உந்தலும்விராதன்விழவே. (௬௨)

தோளிரண்டும்வடிவாள்கொடுதுணித்துவிசையால்
மீளிமொய்ம்பினர்குதித்தலும்வெகுண்டுபுருவத்
தேளிரண்டும்நெரியச்சினவுசெங்கண்அரவக்
கோளிரண்டுசுடரும்தொடர்வதிற்குறுகலும். (௬௩)

புண்ணிடைப்பொழிஉயிர்ப்புனல்பொலிந்துவரவும்
விண்ணிடைப்படர்தல்விட்டெழுவிகற்பம்நினையா
எண்ணுடைக்குரிசில்எண்ணிஇளையோய்இவனைஇம்
மண்ணிடைக்கடிதுபொத்துதல்வழக்கெனலுமே. (௬௪)

மதநல்யானை அனையான் நிலம்வகிர்ந்தகுழிவாய்
நதம்உலாவுநளிநீர்வயின்அழுந்தநவைதீர்
அதவம்ஆய்நறுநெய்உண்டுலகில்அன்பர்கருதிற்
றுதவுசேவடியினால்அமலன்உந்துதலுமே. (சசு)

பட்டதன்மையும்உணர்ந்துபடர்சாபம்இடமுன்
கட்டவன்பிறவிதந்தகடைஆனஉடல்தான்
விட்டுவிண்ணிடைவிளங்கினன்விரிஞ்சன்எனஓர்
முட்டைதந்ததலில்வந்தமுதல்முன்னவனிலே. (சரு)

பொறியின்ஒன்றிஅயல்சென்றுதிரிபுந்திஉணரான்
நெறியின்ஒன்றிநிலநின்றநினைவுண்டதனினும்
பிறிவில்அன்புதனிபண்டுடையபெற்றிதனினும்
அறிவுவந்துதவநம்பனைஅறிந்துபகர்வான். (சஎ)

வேறு.

வேதங்கள்அறைகின்றஉலகெங்கும்விரிந்தனஉன்
பாதங்கள்இவைஎன்னில்படிவங்கள்எப்படியோ
ஓதங்கொள்கடல்அன்றிஒன்றினோடொன்றொவ்வா
பூதங்கள்தொறும்உறைந்தால்அவைஉன்னைப்பொறுக்குமோ (சஅ

கடுத்தகராம்கதுவநிமிர்கய்எடுத்துமெய்கலங்கி
உடுத்ததிசைஅனைத்தினும்சென்றொலிகொள்ளஉறுதுயரால்
அடுத்தபெருந்தனிமூலத்தரும்பரமேபரமேஎன்
றெடுத்தொருவாரணம்அழைக்கநீயோஅன்றேன்என்றாய். (சகூ)

புறங்காணஅகம்காணப்பொதிமுகத்தின்அருள்நோக்கம்
இறங்காததாமரைக்கண்எம்பெருமாஅன்இயம்புதிஆல்
அறங்காத்தற்குனக்கொருவர்ஆரும்ஒருதுணைஇன்றி
கறங்காகும்எனத்திரியநீயேயோகடவாய்தான். (ருo)

துறப்பதேதொழிலாகத்தோன்றினோர்தோன்றியக்கால்
மறப்பரோதம்மைஅதுஅன்றாகில்மற்றவர்போல்
பிறப்பரோஎவர்க்கும்தாம்பெற்றபதம்பெறல்அரிதோ
இறப்பதேபிறப்பதேஎனும்விளையாட்டினிதுகந்தோய். (ருக)

பணிநின்றபெரும்பிறவிக்கடல்கடக்கும்படிபற்றி
நணிநின்றசமயத்தோர்எல்லாரும்நன்றென்ன
தணிநின்றதத்துவத்தின்தகைமூர்த்திநீஆகில்
இனிநின்றமுதல்தேவர்என்கொண்டென்செய்வாரோ. (ருஉ)

ஓயாதமலர்அயனேமுதல்ஆகஉளர்ஆகி
மாயாதவானவர்க்கும்மற்றொழிந்தமன்உயிர்க்கும்
நீயாகில்முதல்த்தாதைநெறிமுறையால்இன்றெடுத்த
தாயாவார்யாவரோதருமத்தின்தனிமூர்த்தி. (௫௩)

நீயாதிபரம்பரமும்நின்னவேஉலகங்கள்
ஆயாதசமயமும்நின்அடியவேஅயல்இல்லை
தீயாரின்ஒளித்திஆல்வெளிநின்றால்தீங்குண்டோ
வீயாதபெருமாயைவிளையாட்டும்வேண்டுமோ. (௫௪)

தாய்தன்னைஅறியாதகன்றில்லைதன்கன்றை
ஆயும்அறியும்உலகின்தாய்ஆகில்ஐய
நீய்அறிதிஎப்பொருளும்அவைஉன்னைநிலைஅறியா
மாயைஇதுஎன்கொலோவாராதேவரவல்லாய். (௫௫)

பன்னல்ஆம்என்றுலகம்பலபலவும்நினையும்ஆல்
உன்னலாற்பெருந்தெய்வம்உயர்ந்துளோர்ஒழுக்கன்றே
அன்னஊர்தியைமுதல்ஆம்அந்தணர்மாட்டருந்தெய்வம்
நின்னலால்இல்லாமைநெறிநின்றார்நினையாரோ. (௫௬)

பொருவரியசமயங்கள்புகல்கின்றபுத்தேளிர்
இருவினையும்உடையார்போல்அருந்தவம்நின்றியற்றுவார்
திருஉறையும்மணிமார்பநினக்கென்னைசெயற்பால
ஒருவினையும்இல்லார்போல்உறங்குதிஆல்உறங்காதாய். (௫௭)

அரவாகிச்சுமத்திஆல்அயில்எயிற்றின்ஏந்துதிஆல்
ஒருவாயின்விழுங்குதிஆல்ஓர்அடியால்ஒளித்திஆல்
திருவானநிலமகளைஇதுஅறிந்தால்சீறாளோ
மருவாரும்துழாய்அலங்கல்மணிமார்பில்வைகுவாள். (௫௮)

மெய்யைத்தான்சிறிதுணர்ந்துநீவிதித்தமன்உயிர்கள்
உய்யத்தான்ஆகாதோஉனக்கென்னகுறைஉண்டோ
வய்யத்தார்வானத்தார்மழுவாளிக்கன்றளித்த
அய்யத்தால்சிறிதய்யம்தவிர்ந்தாரும்உளர்அய்யா. (௫௯)

அன்னம்ஆய்அருமறைகள்அறைந்தாய்நீஅவைஉன்னை
முன்னம்ஈஆர்ஓதுவித்தார்எல்லாரும்முடிந்தாரோ
பின்னம்ஆய்ஒன்றுதல்பிறிந்தேயோபிறியாதோ
என்னமாமாயம்இவைஏனம்ஆய்மண்இடந்தாய். (௬௰)

ஒப்பிறையும்பெறல்அரியஒருவாமுன்உவந்துறையும்
அப்புறையுள்துறந்தடியேன்அருந்தவத்தால்அணுகுதலால்
இப்பிறவிக்கடல்கடந்தேன்இனிப்பிறவேன்இருவினையும்
துப்புறழும்நீர்த்தசுடர்த்திருஅடியால்துடைத்தாய்நீ. (சுக)

வேறு.

இற்றெலாம்இயம்பினன்
நிற்றலோடும்நீஇவ்ஆ
றுற்றவாறுணர்த்தென
வெற்றியான்விளம்பினன். (சுஉ)

கள்ளமாயவாழ்வெலாம்
விள்ளஞானம்வீசுதாள்
வள்ளல்வாழிகேள்என
உள்ளவாறுணர்த்தினன். (சுங)

இம்பர்உற்றிதெய்தினேன்
வெம்புவிற்கைவீரபேர்
தும்புருத்தனதன்சூழ்
அம்பரத்துளேன்அரோ. (சுச)

கரக்கவந்தகாமநோய்
துரக்கவந்ததோமினால்
இரக்கம்இன்றிஏவினன்
அரக்கனைந்தன்ஆயினேன். (சுரு)

அன்னயக்கன்ஆதியாய்
இன்னல்தீரும்இசையான்
நின்னதாளின்நீங்கும்என்
றுன்னும்எற்குணர்த்தினன். (சுசு)

அன்றுமூலம்ஆதியாய்
இன்றுகாறும்ஏழையேன்
நன்றுதீதுநாடலேன்
தின்றுதீயதேடினேன். (சுஎ)

தூண்டநின்றதொன்மைதான்
வேண்டநின்றவேதநூல்
பூண்டநின்பொலம்கொள்தாள்
தீண்டஇன்றுதேறினேன். (சுஅ)

தெறுத்துவந்ததீதெலாம்
அறுத்தஉன்னைஆதனேன்
ஒறுத்ததன்மைஊழியாய்
பொறுத்திஎன்றுபோயினன். (சுகூ)

தேவுகாதல்சீரியோன்
ஆவிபோயினன்என
பூவுலாவுபூவையோ
டேவலாரும்ஏகினர். (எ௰)

கய்கொள்காலவேலினர்
மெய்கொள்வேதமெய்யர்வாழ்
மொய்கொள்சோலைமுன்னினர்
வய்கல்தானும்வைகினர். (எக)

க-வது. விராதன்வதைப்படலம்முற்றும். ஆ. திருவிருத்தம். [எக]

கம்பநாட்டாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

உ-வது. சரபங்கர்பிறப்புநீங்குபடலம்.

குரவங்குவிகோங்கலர்கொம்பினொடும்
இரவங்கண்உறும்பொழுதேகினர்ஆல்
சரவங்கன்இருந்துதவம்கருதும்
மரவங்கிளர்கோங்கொளிர்வாசவனம். (க)

செவ்வேலவர்சென்றனர்சேறல்உறும்
அவ்வேலையின் எய்தினன் ஆயிரம்ஆம்
தவ்வாதிரவும்பொலிதாமரையின்
வெவ்வேறலர்கண்ணினன்விண்ணவர்கோன். (௨)

அன்னச்செலவிற்படிமேல்அயல்சூழ்
பொன்னிற்பொலிவார் அணிபூண் ஒளிமேல்
மின்னிற்செறிகற்றைவிரிந்தனபோல்
பின்னிச்சுடரும்பிறழ்பேர்ஒளியான். (௩)

வானிற்பொலிதோகையர்கண்மலர்வண்
கானிற்படர்கட்களிவண்டொடுகார்
மேனித்திருநாரதன்வீணைஇசைத்
தேனிற்பொலியும்செவிவண்டுடையான். (௪)

அனையின்துறைஐம்பதொடைம்பதுநூல்
வினையின்தொகைவேர்விதிரம்பியமா
முனைவன்முதுதேவரின்மூவர்அலார்
புனையும்முடிதுன்றுபொலன்கழலான். (௫)

செம்மாமலராள்நிகர்தேவியொடும்
மும்மாமதவெண்திறமுன்உயர்தாள்
வெம்மாமிசையான்விரிவெள்ளிவிளங்
கம்மாமலைஅண்ணலையேஅனையான். (௬)

தானின்றயனின்றொளிர்தண்கதிரோன்
யானின்றதென்என்றொளிஎஞ்சிடமா
வானின்றபெரும்பதம்வந்துருவாய்
மேனின்றெனநின்றொளிர்வெண்குடையான். (௭)

திசைகட்டியமால்கரிதெட்டமதப்
பசைகட்டினகிட்டினபற்பலபோர்
விசைகட்டழிதானவர்விட்டவர்பேர்
இசைகட்டியஒத்திவர்சாமரையான். (௮)

தீர்வில்த்திரிசெங்கதிர்திங்குவதோர்
ஊர்உற்றதெனப்பொலிஒண்முடியான்
போர்வித்தகன்நேமிபொறுத்தவன்மா
மார்வில்த்திருவிற்பொலிமாலையினான். (௯)

செற்றிக்கதிர்ப்பொலிசெம்மணியின்
கற்றைச்சுடர்விட்டெரிகஞ்சுகியான்
வெற்றித்திருவின்குளிர்வெண்நகைபோல்
சுற்றிக்கிளரும்சுடர்தோள்வளையான். (௰)

பல்லாயிரமாமணிபாடம்உறும்
தொல்லாரணிகால்சுடரின்தொகைதாம்
எல்லாம்உடன்ஆய்எழலால்அயலே
வில்லால்ஒளிர்மேகம்எனப்பொலிவான். (கக)

மானாஉலகம்தனில்மன்றல்பொரும்
தேனாறுநலம்செறிதொங்கலினான்
மீனோடுகடுத்துயர்வென்றிஅவாம்
வானாடியர்கண்எனும்வாள்உடையான். (கஉ)

வெல்வான்நசையால்விசையால்விடுநாள்
எல்வான்சுடர்மாலைஇராவணன்மேல்
நெல்வானும்அறாததிறம்பிறழா
வல்வாய்மடியாவயிரப்படையான். (கங)

நின்றான்எதிர்நின்றநெடுந்தவனும்
சென்றான்எதிர்கொண்டுசிறப்பமையா
என்றான்இவண்எய்தியஆறெனலும்
பொன்றாதபொலம்கழலோன்புகலும். (கச)

நின்னால்இயல்நீதிநெடுந்தவம்இன்
றென்னாலும்விளம்பரிதென்றுணர்வான்
அன்னான்முகன்நின்னைஅழைத்தனன்ஆல்
பொன்ஆர்சடைமாதவபோதிஆல். (கரு)

எந்தாய்உலகியாவையும்எவ்உயிரும்
தந்தான்உறையும்நெறிதந்தனன்ஆல்
நந்தாதபெருந்தவநாடதுநீ
வந்தாய்எனில்நின்எதிரோவருவான். (கசு)

எல்லாஉலகிற்கும்உயர்ந்தமையான்
சொல்லாவகைநீஉணர்தொன்மையைஆல்
நல்லாய்உடனேநடநீஎனலும்
அல்லேன்எனவால்அறிவான்அறைவான். (கஎ)

சொற்பொங்குபெரும்புகழோய்தொழில்மாய்
சிற்பங்களின்வீவனசேர்குவனே
அற்பம்கருதேன்என்அருந்தவமோ
கற்பம்பலசென்றதுகாணுதிஆல். (கஅ)

சொற்றும்தரம்அன்றிதுசூழ்கழலாய்
பெற்றும்பெறுகில்லதொர்பெற்றியதே
மற்றென்பலசொல்இவண்வந்துதவம்
முற்றும்பகல்தானும்முடித்தனன்ஆல். (கக)

சிறுகாலைஇலாநிலையோதிரியா
குறுகாநெடுகாகுணம்வேறுபடா
உறுகால்கிளர்பூதம்எலாம்உகினும்
மறுகாநெறிஎய்துவென்வான்உடையாய். (உ0)

என்றின்னவிளம்பிடும்எல்லையின்வாய்
வன்றிண்சிலைவீரரும்வந்தணுகா
ஒன்றும்கிளர்ஒளிதையினல்உணர்வார்
நின்றென்னைகொல்இன்னதெனநினைவார். (உக)

கொம்பொத்தனநால்ஒளிர்கோள்வயிரக்
கம்பக்கரிநின்றதுகண்டனம்ஆல்
இம்பர்த்தலைமாதவர்பால்இவன்ஆம்
உம்பர்க்கரசெய்தினன்என்றுணரா. (உஉ)

மானேஅனையாளொடுமைந்தனையும்
பூனேர்பொழிலின்புறமேநிறுவா
ஆனேறெனஆளரிஎ்றிதென
தானேஅவ்அகன்பொழில்சாருதலும். (உங)

கண்டாமவைஆயிரமும்கதுவ
கண்டாமரைபோல்கருநாயறெனக்
கண்டான்இமையோர்இறைகாசினியின்
கண்டான்அருநான்மறையின்கனியை. (உச)

காணுமனம்நொந்துகவன்றனன்ஆல்
ஆணுதனைஅந்தணர்நாயகனை
நாணுளும்வணங்கியநன்முடியால்
தாணுகியதோள்கொடவற்றெழுவான். (உரு)

வேறு.

துவசம்ஆர்தொல்அமருள்துன்னூரைச்செற்றும்
சுருதிப்பெருங்கடலின்சொற்பொருள்கற்பித்தும்
திவசமாநல்அறத்தின்செந்நெறியில்உய்த்தும்
திருஅளித்தும்வீடளித்தும்சிங்காமைத்தங்கள்
கவசம்ஆய்ஆர்உயிர்ஆய்த்தவம்ஆய்க்கண்ஆய்
கடைஇலாஞானம்ஆய்க்காப்பானைக்காணு
அவசம்ஆய்ச்சிந்தைஅழிந்தயலேநின்றான்
அறியாதான்போலஅறிந்தஎலாம்சொன்னான்.(உசு)

தோய்ந்தும்பொருள்அனைத்தும்தோயாதுநின்ற
சுடரோதொடக்கறுத்தோர்சுற்றமேபற்றி
நீய்ந்தஅரியநெடுங்கருணைக்கெல்லாம்
நிலயமேவேதநெறிமுறையின்நேடி
ஆய்ந்தஉணர்வின்உணர்வேபகையால்
அலைப்புண்டடியேம்அடிபோற்றஅந்நாள்
இய்ந்தவரம்உதவஎய்தினையேஎந்தாய்
இருநிலத்தவோநின்இணைஅடித்தாமரைதாம். (உஎ)

மேவாதவர்இல்லைமேவினரும்இல்லை
வெளியோடிருள்இல்லைமேல்கீழும்இல்லை
மூவாதமைஇல்லைமூத்தமையும்இல்லை
முதல்இடையோடீறில்லைமுன்னொடுபின்இல்லை
தேவாஇங்கிவ்வோநீசென்றறிலைஎன்றால்
சிலைந்திவந்தெம்மைச்சேவடிகள்நோவ
காவாதொழியில்பழிபெரிதோஅன்றேல்
கருங்கடலில்கண்வளராய்கைம்மாறும்உண்டோ.(உஅ)

நாழிநவைதீர்உலகெலாம்ஆக
நளினத்துநீதந்தநான்முகனூர்தாமே
ஊழிபலபலவும்நின்றளந்தால்ஒன்றும்
உலவாப்பெருங்குணத்தஉத்தமனேமேல்நாள்
தாழிதனாஆகத்தண்தயிர்நீர்ஆக
தடவரையேமத்தாகத்தாமரைக்கைநோவ
ஆழிகடைந்தமுதம்எங்களுக்கேஈய்ந்தாய்
அவுணர்கள்தாம்நின்அடிமைஅல்லாமைஉண்டோ.(உகு)

ஒன்றாகிமூலத்துருவம்பலஆகி
உணர்வும்உயிரும்பிறிதாகிஊழி
சென்றுசெறும்காலத்தநிலையதாகித்
திறத்துலகம்தான்ஆகிச்செஞ்செவேநின்ற
நன்றாயஞானத்தனிக்கொழுந்தேஎங்கள்
நவைதீர்க்கும்நாயகமேநல்வினையேநோக்கி
நின்றாக்காத்திஅயற்பேராக்காய்தி
நிலைஇல்லாத்தீவினையும்நீதந்ததன்றே. (௫௰)

வல்லைவரம்பில்லாதமாயவினைதன்னால்
மயங்கினரோடெய்திமதிமயங்கிமேல்நாள்
அல்லைஇறையவன்நீஆதிஎனப்பேதுற்
றலமருவேம்முன்னைஅறப்பயன்உண்டாக
எல்லைவலயங்கள்நின்உழைஎன்றந்நாள்
எரியோனைத்தீண்டிஎழுவர்எனநின்ற
தொல்லைமுதல்முனிவர்சூளுற்றபோதே
தொகைநின்றஐயம்துடைத்திலையோஎந்தாய். (௫௧)

வேறு.

இன்னனபலநினைந்தேத்தினன்இயம்பா
துன்னுதல்இடைஉளதெனநனிதுணிவான்
தன்னிகர்முனிவனைத்தரவிடைஎன்று
பொன்னொளிர்நெடுமுடிப்புரந்தரன்போனான். (௫௨)

போனவன்அகநிலைபுலமையின்உணர்வான்
வானவர்தலைவனைவரவெதிர்கொண்டான்
ஆனவன்அடிதொழஅருள்வரஅழுதான்
தானடஇடவகைதழுவினன்நுழைவான். (௫௩)

ஏழையும்இளவலும்வருகெனஇனிதா
வாழியஅவரொடும்வந்தனன்மகிழ்வால்
ஊழியின்முதல்முனிஉறையுளைஅணுகா
ஆழியில்விழிதுயில்அவன்எனமகிழ்வான். (௫௪)

அவ்வையின்அழகனும்வைகினன்அறிஞன்
செவ்வியஅறஉரைசெவிவயின்உதவ
நவ்வியின்விழியவளொடுநனிஇருளை
கவ்வியநிசிஒருகடைஉறும்அளவில். (௫௫)

விலகிடுநிழலினன்வெயில்விரிஅயில்வாள்
இலகிடுசுடரவன்இசைஎனதிசைதோய்
அலகிடல்அரியதன்அவிர்கரநிரையால்
உலகிடுநிறைஇருள்உறையினைஉரிவான். (௫௬)

ஆயிடைஅறிஞனும்அவன்எதிர்அழுவத்
தீயினைநுழைவதொர்தெளிவினைஉடையான்
நீய்விடைதருகெனநிறுவினன்நெறியால்
காய்எரிவரன்முறைகடிதினில்இடுவான். (௫௭)

வரிசிலைஉழவனும்மறைஉழவனைநீ
புரிதொழில்எனைஅதுபுகலுதிஎனலும்
திருமகள்தலைவசெய்திருவினைஉறயான்
எரிபுகநினைகுவென்அருள்எனஇறைவன். (௫௮)

யான்வரும்அமைதியின்இதுசெயல்எவனோ
மான்வருதனிஉரிமார்பினைஎனலும்
மீன்வருகொடியவன்விறல்அடும்மறவோன்
ஊன்வரும்உவகையின்உரைநனிபுரிவான். (௫௯)

ஆயிரம்முகம்உளதவம்அயர்குவென்நான்
நீயிவண்வருதிகொல்எனும்நிலைஉடையேன்
போயினஇருவினைபுகல்உறுவிதியால்
மேயினைஇனிஒருவினைஇலைவிறலோய். (௬௰)

இந்திரன்அருளினன்இறுதிசெய்பகலா
வந்தனன்மருவுதிமலர்அயன்உலகம்
தந்தனன்எனஅதுசாரலென்உரவோய்
அந்தம்இல்உயர்பதம்அடைதலைமுயல்வேன். (௬௧)

ஆதலின்இதுபெறஅருள்எனஉரையா
காதலியவளொடுகதழ்எரிமூழ்கி
போதலைமருவினன்ஒருநெறிபுகலா
வேதமும்அறிவருமிகுபொருள்உணர்வோன். (௬௨)

தேவரும்முனிவரும்உறுவதுதெரிவோர்
மாவரும்நறுவிரைமலர்அயன்முதலோர்
ஏவரும்அறிவினில்இருவினைஒருவிப்
போவதுகருதும்அவ்அருநெறிபுக்கான். (௬௩)

அண்டமும்அகிலமும்அறிவருநெறியால்
உண்டவன்ஒருபெயர்உணர்குனர்உறுபே
றெண்டரும்நெடிதெனில்இறுதியில்அவனை
கண்டவர்உறுபொருள்கருதுவதெளிதே. (௪௪)

உ-வது. சரபங்கர்பிறப்புநீங்குபடலமுற்றும். ஆ-திருவிருத்தம் [௱௧௫]

கம்பநாட்டாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

௩-வது. அகத்தியப்படலம்.

அனையவன்இறுதியின்அமைவுநோக்கலின்
இனியவர்இன்னலின்இரங்குநெஞ்சினர்
குனிவருதிண்சிலைக்குமரர்கொம்பொடும்
புனிதனதுறையுள்நின்றரிதில்போயினர். (௧)

மலைகளும்மரங்களும்மணிக்கற்பாறையும்
அலைபுனல்நதிகளும்அருவிச்சாரலும்
இலைசெறிபழுவமும்இனியசூழலும்
நிலைமிகுதடங்களும்இனிதுநீங்கினர். (௨)

பண்டையஅயன்தருபாலகில்லரும்
மூண்டரும்மோனரும்முதலினோர்கள்அத்
தண்டகவனத்துறைதவத்துளோர்கள்தாம்
கண்டனர்இராமனைக்களிகூரும்சிந்தையார். (௩)

கனைவருகடுஞ்சினத்தரக்கர்காயவுர்
வினைபிறிதின்மையின்வெதும்புகின்றனர்
அனைவருகானகத்தமுதளாவிய
புனைவரஉயிர்வரும்உலவைபோல்கின்றார். (௪)

ஆய்வரும்பெருவலிஅரக்கர்நாமமே
வாய்வெரிஅலமரும்மறுக்கம்நீங்கினர்
தீய்வருவனத்திடைஇட்டுத்தீர்ந்ததோர்
தாய்வரநோக்கியகன்றின்தன்மையார். (௫)

கரக்கருங்கடுந்தொழில்அரக்கர்காய்தலில்
பொரத்திடம்இன்மையிற்புழுங்கிச்சோருனர்
அரக்கர்என்கடல்இடைஆழ்கின்றார்ஒரு
மரக்கலம்பெற்றெனமறுக்கம்நீங்கினர். (௬)

தெரிஞ்சுறநோக்கினர்செய்தசெய்தவம்
அருஞ்சிறப்புதவநல்அறிவுகைதர
விரிஞ்சுறப்பற்றியபிறவிவெந்துயர்ப்
பெருஞ்சிறைவீடுபெற்றனையபெற்றியார். (எ)

வேண்டினவேண்டினர்க்களிக்கும்மெய்த்தவம்
பூண்டுளர்ஆயினும்பொறையின்ஆற்றலால்
மூண்டெழுவெகுளியைமுதலின்நீக்கினர்
ஆண்டுறைஅரக்கரால்அலைப்புண்டார்அரோ. (அ)

எழுந்தனர்எய்தினர்இருண்டமேகத்தின்
கொழுந்தெனநின்றஅக்குரிசில்வீரனை
பொழிந்தெழுகாதலிற்பொருந்தினார்அவன்
தொழுந்தொறும்தொழுந்தொறும் ஆசிசொல்லுவார். (கூ)

இனியதோர்சாலைகொண்டேகிஇவ்வயின்
நனிஉறைஎன்றவற்கமையம்நல்கித்தாம்
தனிஇடம்சார்ந்தனர்தங்கிமாதவர்
அனைவரும்எய்தினர்அல்லல்சொல்லுவான். (ய)

எய்தியமுனிவரைஇறைஞ்சிஎந்தவத்
தையனும்இருந்தனன்அருள்என்என்றலும்
வையகம்காவலன்மதலைவந்ததோர்
வெய்யவெங்கொடுந்தொழில்விளைவுகேள்என. (கக)

இரக்கம்என்றொருபொருள்இலாதநெஞ்சினர்
அரக்கர்என்றுளர்சிலர்அறத்தின்நீங்கினார்
நெருக்கவும்யாம்படர்நெறிஅலாநெறி
துரக்கவும்அருந்தவத்துறையுள்நீங்கினேம். (கஉ)

வல்லியம்பலதிரிவனத்துமான்என
எல்லியும்பகலும்நொந்திரங்கிஆற்றலெம்
சொல்லியஅறநெறித்துறையும்நீங்கினேம்
வில்லியல்மொய்ம்பினாய்வீடுகாண்குமோ. (கரு)

மாதவத்தொழுகலெம்மறைகள்யாவையும்
ஓதலெம்ஓதுவார்க்குதவல்ஆற்றலெம்
மூதெரிவளர்க்கிலெம்முறையின்நீங்கினேம்
ஆதலில்அந்தணரோயும்ஆகிலேம். (கச)

இந்திரன்எனில்அவன்அரக்கர்ஏயின
சிந்தையில்சென்னியில்கொள்ளுஞ்செய்கையான்
எந்தைமற்றியாருளர்இடுக்கண்நீக்குவார்
வந்தனையாம்செய்ததவத்தின்மாட்சியால். (கரு)

உருளுடைநேமியால்உலகைஓம்பிய
பொருளுடைமன்னவன்புதல்வபோக்கிலா
இருளுடைவைகலேம்இரவிதோன்றினாய்
அருளுடைவீரநின்அபயம்யாம்என்றார். (கசு)

வேறு,

புகல்புகுந்திலரேல்புறத்தண்டத்தின்
அகல்வரேனும்என்அம்பொடும்வீழ்வர்ஆல்
தகவில்துன்பம்தவிருதிர்நீர்என
பகலவன்குலமைந்தன்பணிக்கின்றான். (கஎ)

வேந்தன்வீயவும்யாய்வரம்மேவவும்
ஏந்தல்எம்பிவருந்தவும்என்நகர்
மாந்தர்வன்துயர்கூரவும்யான்வனம்
போந்ததென்உடைப்புண்ணியத்தால்என்றான். (கஅ)

அறந்தவாநெறிஅந்தணர்தன்மையை
மறந்தபுல்லர்வலிதொலையேன்எனில்
இறந்துபோகினும்நன்றிதுஅல்லது
பிறந்துயான்பெறும்பேறென்பதியாவதோ. (ககூ)

நிவந்தவேதியர்நீவிரும்தியவர்
கவந்தபந்தக்களிநடம்கண்டிட
அமைந்தவில்லும்அருங்கணைத்தூணியும்
சுமந்ததோளும்பொறைத்துயர்தீரும்ஆல். (உ0)

ஆவுக்காயினும்அந்தணர்க்காயினும்
யாவர்க்கேனும்எளியவர்க்காயினும்
சாவப்பெற்றவரேதகைவான்உறை
தேவர்க்கும்தொழும்தேவர்கள்ஆகுவார். (உக)

சூர்அறுத்தவனும்சுடர்நேமியும்
ஊர்அறுத்தஒருவனும்ஓம்பினும்
ஆர்அறத்தினொடன்றிநின்றார்அவர்
வேர்அறுப்பென்வெருவன்மின்நீர்என்றான். (உஉ)

உரைத்தவாசகம்கேட்டுவந்தோங்கிட
இரைத்தகாதலர்ஏகியஇன்னலர்
திரித்துகோலினர்தேமறைபாடினர்
நிருத்தம்ஆடினர்நின்றுவிரம்புவார். (௨௩)

தோன்றல்நீமுனியில்புவனத்தொகை
மூன்றுபோல்வனமுப்பதுகோடிவந்
தேன்றபோதும்எதிர்அலஎன்றலில்
சான்றுவேதம்தவம்பெருஞானமே. (௨௪)

அன்னதாதலின்ஏயினஆண்டெலாம்
இன்னல்காத்திங்கினிதுறைவாய்என
சொன்னமாதவர்பாதம்தொழுதுயர்
மன்னர்மன்னவன்மைந்தனும்வைகினான். (௨௫)

ஐந்தும்ஐந்தும்அமைதியின்ஆண்டவண்
மைந்தர்தீதிலர்வைகினர்மாதவர்
சிந்தைஎண்ணிஅகத்தியற்சேர்கென
இந்துநன்னுதல்தன்னொடும்ஏகினார். (௨௬)

விடர்அகங்களும்வேய்செறிகானமும்
படரும்சில்நெறியய்ப்பயநீங்கினார்
சுடரும்மேனிச்சுதீக்கணன்என்னும்அவ்
இடர்இலான்உறைசோலைசென்றெய்தினார். (௨௭)

அருக்கன்அன்னமுனிவனைஅவ்வழி
செருக்கில்சிந்தையர்சேவடிதாழ்தலும்
இருக்கஇண்டென்றினியனகூறினான்
மருக்கொள்சோலையில்மைந்தரும்வைகினார். (௨௮)

வைகும்வைகலின்மாதவன்மைந்தன்பால்
செய்கையாவையும்செய்திவண்செல்வநீ
எய்தயான்செய்தெத்தவம்என்றனன்
ஐயனும்அவற்கன்பினன்கூறுவான். (௨௯)

சொன்னநான்முகன்தன்வழிதோன்றினர்
முன்னையோருள்உயர்தவம்முற்றினார்
உன்னில்யார்உளர்உன்அருள்எய்திய
என்னில்யார்ஊளர்இற்பிறந்தார்என்றான். (௩௰)

உவமைநீங்கியதோன்றல்உரைக்கெதிர்
நவமைநீங்கியநற்றவன்சொல்லுவான்
அவம்இலாவிருந்தாகஎன்றால்அமை
தவம்எலாம்கொள்கதக்கணையாஎன்றான். (௩௧)

மறைவலான்எதிர்வள்ளலும்கூறுவான்
இறைவநின்அருள்ஏத்தவத்திற்கெளி
தறைவதீண்டொன்றகத்தியற்காண்பதோர்
குறைகிடந்ததினிஎனக்கூறினான். (௩௨)

நல்லதேநினைந்தாய்அதுநானும்முன்
சொல்லுவான்துணிகின்றதுதோன்றல்நீ
செல்திஆண்டவற்சேருதிசேர்ந்தபின்
இல்லைநின்வயின்எய்தல்இல்லாதன். (௩௩)

அன்றியும்நின்வரவினைஆதரித்
தின்றுகாறும்நின்றேமுறும்ஆல்அவற்
சென்றுசேருதிசேருதல்செவ்வியோய்
நன்றுதேவர்க்கும்யாவர்க்கும்நன்றெனா. (௩௪)

வழியும்கூறிவரம்பகல்ஆகிகள்
மொழியும்மாதவன்மொய்மலர்த்தாள்தொழா
பிழியும்தேனிற்பிறங்கருவித்திரள்
பொழியும்சோலைவினாவினில்போயினார். (௩௫)

வேறு.

ஆண்தகையர்அவ்வையின்அடைந்தமைஅறிந்தான்
இண்டுவகைவேலைதுணைள்ழ்உலகம்எய்த
மாண்டவரதன்சரண்வழங்களதிர்வந்தான்
நீண்டதமிழால்உலகைநேமியின்அளந்தான். (௩௬)

பண்டவுணர்மூழ்கினர்படார்கள்எனவானோர்
எண்டவளமக்கருள்எனக்குறைஇரந்தார்
கண்டொருகைவாரினன்முகந்தகடல்எல்லாம்
உண்டவர்கள்பின்உமிழ்கஎன்றலும்உமிழ்ந்தான். (௩௭)

தூயகடல்நீர்அடிசில்உண்டதுதுரந்தான்
ஆயஅதலால்அமரும்மெய்உடையஅன்னான்
மாயவினைவாள்அவுணன்மாயஅவன்வன்மைக்
காயம்இனிதுண்டுலகின்ஆர்இடர்களைந்தான். (௩௮)

யோகம்உறுபேர்உயிர்கள்தாம்உலைவுறுமல்
ஏகுநெறியாதெனமிதித்தடியின்ஏறி
மேகநெடுமாலைதவழ்விந்தைஎனும்விண்தோய்
நாகமதுநாகம்உறநாகம்எனநின்றான். (ஙகூ)

மூசரவுசூடுமுதலோன்உரையின்மூவா
மாசில்தவன்தெனவடாதுதிசைமேல்நாள்
நீசம்உறவானின்நெடுமாமலயம்நேரா
ஈசன்நிகர்ஆய்உலகுசீர்பெறஇருந்தான். (சய)

உழக்கும்மறைநாலினும்உயர்ந்துலகம்ஓதும்
வழக்கினும்மதிக்கவினினும்மரபின்நாடி
நிழற்பொலிகணிச்சிமணிநெற்றிஉமிழ்செங்கண்
தழற்புரைசுடர்க்கடவுள்தந்ததமிழ்தந்தான். (சக)

விண்ணினில்நிலத்தினில்விகற்பஉலகில்பேர்
எண்ணினில்இருக்கினில்இருக்கும்எனயாரும்
உண்ணினைகருத்தினைஉறப்பெறுவென்ஆல்என்
கண்ணினில்எனக்கொடுகளிப்புறுமனத்தான். (சஉ)

இளைத்தமறைநாலினொடைந்தபிறயாவும்
திளைத்தநெடுஞானநிமிர்கல்வின்நெடுநாளிட்
டளைத்தும்அயனுனும்அறியாதபொருள்நேர்நின்
றுளைக்குதவும்ஆல்எனும்உணர்ச்சியின்உவப்பான். (சங)

உய்ந்தனர்இமைப்பிலர்உயிர்த்தனர்தவத்தோர்
அந்தணர்அறத்தின்நெறிநின்றனர்கள்ஆறு
வெந்திறல்அரக்கர்விடவேர்முதல்அறுப்பான்
வந்தனன்மருத்துவன்எனத்தனிவலிப்பான். (சச)

ஏனைஉயிர்ஆமுதலயாவும்இடைவேவித்
தானுகர்அரக்கர்உருமைச்சுடுசினத்தின்
ஆனஅனலைக்கடிதவித்துலகளிப்பான்
வானமழைவந்ததெனமுந்துறுமனத்தான். (சரு)

கண்டனன்இராமனைவரக்கருணைகூர
புண்டரிகவாள்நயனம்நீர்பொழியநின்றான்
எண்டிசையும்ஏழ்உலகும்எவ்வுயிரும்உய்ய
குண்டிகையினிற்பொருவில்காவிரிகொணர்ந்தான். (சசா)

நின்றவனைவந்தநெடியோன் அடிபணிந்தான்
அன்றவனும்அன்பொடுதழீஇ அழுதகண்ணான்
நன்றுவரவென்றுபலநல்உரைபகர்ந்தான்
என்றும்உளதென்தமிழ்இயம்பிஇசைகொண்டான். (சஎ)

வேதியர்கள்வேதமொழிவேறுபலகூறி
காதல்மிகநின்றெழில்கமண்டலுவின்நன்நீர்
மாதவர்கள்வீசிநெடுமாமலர்கள்தூவ
போதுமணம்நாறுகுளிர்சோலைகொடுபுக்கான். (சஅ)

பொருந்தஅமலன்பொழில்அகத்தினிதுபுக்கான்
விருந்தவன்அமைத்தபின்விரும்பினன்விரும்பி
இருந்தவம்இழைத்தனனில்லிடையில்வந்தென்
அருந்தவம்முடித்தனைஅருட்கரசஎன்றான். (சகூ)

என்றமுனியைத்தொழுதிராமன் இமையோரும்
நின்றதவம்முற்றும்நெடியோரின்நெடியோரும்
உன்றன்அருள்பெற்றிலர்கள்உன்அருள்சுமந்தேன்
வென்றனன்அனைத்துலகும்மேல்இனிதென்என்றான். (ருய)

தண்டகவனத்துறைதிஎன்றுனைதரக்கொண்
டுண்டுவரவித்திசைஎனப்பெரிதுவந்தேன்
எண்டகுகுணத்தினைஎனக்கொடுயர்சென்னி
துண்டமதிவைத்தவனைஒத்தமுனிசொல்லும். (ருக)

இண்டுறைதிஐய இனிஇவ்வயின் இருந்தால்
வேண்டியனமாதவம்விரும்பினமுடிப்பாய்
தாண்டுசினவாள்நிருதர்தோன்றிஉளர்என்றால்
மாண்டுகமலைந்தெமர்மனத்துயர்துடைப்பாய். (ருஉ)

வாழும்மறைவாழும்மனுநீதிஅறம்வாழும்
தாழும்இமையோர்உயர்வர்தானவர்கள்தாழ்வார்
ஆழிஉழவன்புதல்வஐயம்இலைமெய்யே
ஏழுலகும்வாழும்இனிஇங்குறைதிஎன்றான். (ருங)

செருக்கடைஅரக்கர்புரிதீமைசிதைவெய்தி
தருக்கழிதரக்கடிதுகொல்வதுசமைந்தேன்
வருக்கமறையோய்அவர்வருந்திசையின்முற்றுற்
றிருக்கைநலம்நிற்கருள்என்என்றனன்இராமன். (ருச)

விழுழியதுசொற்றனைஇவ்வில்லிதிவண்மேல்நாள்
முழுமுதல்வன்வைத்துளதுமூஉலகும்யானும்
வழிபடஇருப்பதிதுதன்னைவடிவாளிக்
குழுவழுவில்புட்டிலொடுகோடிஎனநல்கி. (ருரு)

இப்புவனம்முற்றும்ஒருதட்டினிடைஇட்டால்
ஒப்புவரவிற்றெனஉணரப்பரியவாளும்
வெப்புருவுபெற்றஅரன்மேருவரைவில்லாய்
முப்புரம்எரித்ததனிமொய்கணையும்நல்கா. (ருசா)

ஓங்கும்மரன்ஓங்கிமலைஓங்கிமணல்ஓங்கி
பூங்குலைகுலாவுகுளிர்சோலைபுடைவிம்மி
தாங்குதிரைஆறுதவழ்சூழல்அதொர்குன்றின்
பாங்கர்உளதால்உறையுள்பஞ்சவடிமஞ்ச. (ருஎ)

கன்னிஇளவாழைகனிஈவகதிர்வாலின்
செந்நெல்உளதேன்ஒழுகுபோதும்உளதெய்வ
பொன்னினல்ஆயபுனல்ஆறும்உளபோதா
அன்னம்உளபொன்இவளொடன்பின்விளையாட. (ருஅ)

ஏகிஇனிஅவ்வயின்இருந்துறைமின்என்றான்
மேகநிறவண்ணனும்வணங்கிவிடைகொண்டான்
பாகனையசொல்லியொடுதம்பிபரிவிற்பின்
போகமுனிசிந்தைதொடரக்கடிதுபோனான். (ருகூ)

௩-வது. அகத்தியப்படலம்முற்றும். ஆ திருவிருத்தம். [௱எச]

கம்பநாட்டாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

௪-வது. சடாயுகாண்படலம்.

நடந்தனர்காவதம்பலவும்நன்நதி
கிடந்தனநின்றனகிரிகள்கேண்மையில்
தொடர்ந்தனதுவன்றினசூழல்யாவையும்
கடந்தனர்கண்டனர்கழுகின்வேந்தையே. (௧)

உருக்கியசுவணம்ஒத்துதயத்துச்சிசேர்
அருக்கன்இவ்அகலிடத்தலங்குதிக்கெலாம்
தெரிப்புறுசெறிசுடர்ச்சிறகையினுற்சிறை
விரித்திருந்தனன்எனவிளங்குவான்தனை. (௨)

முந்தொருகருமலைமுகட்டுமுன்றினில்
சந்திரன்ஒளியொடுதழுவச்சாத்திய
அந்தம்இல்கனைகடல்அமரர்நாட்டிய
மந்தரகிரிஎனவயங்குவான்தனை. (௩)

மால்நிறவிசும்பெழில்மறையத்தன்மணிக்
கால்நிறச்சேய்ஒளிகதுவக்கண்அகல்
நீல்நிறவரையினில்பவளநீள்கொடி
போல்நிறம்பொலிந்தெனப்பொலிகின்றான்தனை. (௪)

தூய்மையன்இருங்கலைதுணிந்தகேள்வியன்
வாய்மையன்மறுவிலன்மதியின்கூர்மையன்
ஆய்மையின்மந்திரத்தறிஞன்ஆம்என
சேய்மையின்நோக்குறுசிறுகணான்தனை. (௫)

வீட்டிவாள்அவுணரைவிருந்துகூற்றினை
ஊட்டிவீழ்மிச்சில்தான்உண்டுநாள்தொறும்
தீட்டிமேல்இந்திரன்சிறுகண்யானையின்
தோட்டிபோல்தேய்ந்தொளிர்துண்டத்தான்தனை. (௬)

கோள்உருநாலிரேழொடொன்றுகூடின
ஆள்உறுதிகிரிபோல்ஆரத்தான்தனை
நீள்உறுமேருவின்நெற்றிமுற்றிய
வாள்இரவியிற்பொலிமௌலியான்தனை. (௭)

சொற்பங்கம்உறநிமிர்இசையின்சும்மையை
அற்பங்கம்உறவரும்அருணன்செம்மலை
சிற்பங்கொள்பகல்எனக்கடிதுசென்றுதீர்
கற்பங்கள்எனைப்பலகண்டுளான்தனை. (௮)

ஓங்குயர்நெடுவரைஒன்றில்நின்றது
தாங்கலதிருநிலம்தாழ்ந்துதாழ்வுற
வீங்கியவலியினில்இருந்தவீரனை
ஆங்கவர்அணுகினர்அயிர்க்கும்சிந்தையார். (௯)

இறுதியைத்தன்வயின்இயற்றஎய்தினன்
அறிவிலிஅரக்கன்ஆம்அல்லன்ஆம்எனில்
எறுழ்வலிக்கலுழனேஎன்னஉன்னிஅச்
செறிகழல்வீரரும்செயிர்த்துநோக்கினார். (௰)

வனைகழல் வரிசிலைமறுகைமைந்தரை
அனையவன்தானும்கண்டயிர்த்துநோக்கினான்
வினை அறுநோன்பினர் அல்லர்வில்லினர்
புனைசடைமுடியினர்புலவரோஎனா. (௧௧)

புரந்தரன்முதலியபுலவர்யாரையும்
நிரந்தரம்நோக்குவென்நேமியானும்அவ்
வரந்தரும் இறைவனும்மழுவலாளனும்
கரந்திலர் என்னையான் என்றும்காண்பென் ஆல். (௧௨)

காமன் என்பவனையும்கண்ணில்நோக்கினேன்
தாமரைச்செங்கண் இத்தடக்கைவீரர்கள்
பூமருபொலன்கழற்பொடியினோடும் ஒப்
பாமென அறிகிலன் ஆர்கொல் ஆம் இவர். (௧௩)

உலகொருமூன்றும் தம் உடைமைஆக்குறும்
அலகறும் இலக்கணம் அமைந்தமெய்யினர்
மலர்மகட்குவமையாளோடும்வந்தஇச்
சிலைவலிவீரரைத்தெரிகிலேன் எனா. (௧௪)

கருமலைசெம்மலை அனையகாட்சியர்
திருமகிழ்மார்பினர்செங்கண்வீரர்தாம்
அருமைசெய்குணத்தின் என் துணைவன் ஆழியான்
ஒருவனை இருவரும் ஒத்துளார் அரோ. (௧௫)

எனப்பலநினைப்பினமனத்துள் எண்ணுவான்
சினப்படைவீரர்மேல்செல்லும் அன்பினன்
கனப்படைவரிசிலைக்காளைநீர்கள்யார்
மனப்படஎனக்குரைவழங்குவீர் என்றான். (௧௬)

வினவியகாலையில்மெய்ம்மைஅல்லது
புனைமலர்த்தாரவர்புகல்கிலாமையால்
கனைகடல்நெடுநிலம்காவல் ஆழியான்
வனைகழல்த்தயரதன்மைந்தர்யாம் என்றார். (௧௭)

உரைத்தலும்பொங்கியஉவகைவேலையன்
தரைத்தலை இழிந்தவர்த்தழுவும்காதலன்
விரைத்தடந்தாரினிர்வேந்தர்வேந்தன் தன்
வரைத்தடந்தோளிணைவலியவோ என்றான். (௧௮)

மறக்கமுற்றுதனவாய்மைகாத்தவன்
துறக்கமுற்றான் எனமுன்னம்சொல்லலும்
இறக்கமுற்றான் எனக்கம்எய்தினான்
உறக்கமுற்றான் எனஉணர்வுநீங்கினான். (௧௯)

தழுவினர் எடுத்தனர் தடக்கையால்முகம்
கழுவினர் இருவரும்கண்ணின் நீரினால்
வழுவிய இன்உயிர்வந்தமன்னனும்
அழிவுறுநெஞ்சினன் அரற்றினான்அரோ. (உ0)

வேறு.

பரவலருங்கொடைக்கும்நின்றன்பனிக்குடைக்கும்பொறைக்கும்நெடும்பண்புதோற்ற
கரவலரும்கற்பகமும்உடுபதியும்கடலிடமும்களித்துவாழ
புரவலர்தம்புரவலனேபொய்ப்பகையேமெய்க்கணியேபுகழின்வாழ்வே
இரவலரும்நல்லறமும்யானும்இனிஎன்படநீத்தேகினாயோ. (உ௧)

அலங்காரம்எனஉலகுக்கமுதளிக்கும்தனிக்குடையாய்ஆழிசூழ்ந்த
நிலங்காவலதுகிடக்கநிலையாதநிலைஉடையேன்நேயநெஞ்சின்
நலங்காணநடந்தனையோநாயகனேதீவினையேன்நண்பின்நின்றும்
விலங்காதேன்ஆதலினால்விலங்கினேன்இன்னும்உயிர்விட்டிலேன்ஆல். (உஉ)

துயிர்உடைக்கும்மத்தென்னஉலகைநலிசம்பரனைத்தடிந்தஅந்நாள்
அயிர்கிடக்கும்கடல்வலயத்தயல்அறியநீஉடல்நான்ஆவிஎன்று
செயிர்கிடத்தல்செய்யாததிருமனத்தாய்செப்பினாய்திறம்பாநின்சொல்
உயிர்கிடக்கஉடலைவிசும்பேற்றினார்உணர்விறந்தகூற்றினாரோ. (உ௩)

எழுவதோர்இசைபெருகஇப்பொழுதேஒப்பரியஎரியும்தீயில்
விழுவதேநிற்கமடமெல்லியலார்தம்மைப்போல்நிலத்தின்மேல் வீழ்ந்
தழுவதேயான்என்று அறிவுற்றான் எனஎழுந்தாங்கவனைநோக்கி
முழுவதேழுலகுடையமைந்தன்மீர்கேண்மின்எனமுறையிற்சொல்வான். (உச)

தக்கன்நனிவயிற்றுதித்தார் ஐம்பதின்மர்தடங்கொங்கைத்தையலாருள்
தொக்கபதின்மூவரைஅக்காசிபனும்புணர்ந்தனன் அத்தோகைமாருள்
மிக்கஅதிதிப்பெயராள்முப்பத்துமுக்கோடிவிண்ணோர்ஈய்ந்தாள்
மைக்கருங்கண்திதிஎன்பாள்அதின்இரட்டிஅசுரர்தமைவயிறுவாய்த்தாள் (உ௫)

தானவரோமுதலோரைத்தனுப்பயந்தாள்மதிஎன்பாள்மனிதர்தம்மூ
டானவருணங்கள் அவயவத்தடைவேபயந்தனள் ஆல்சுரபிஎன்பாள்
தேனுவுடன்கந்தருவம்மற்றுள்ளஏபிறபயந்தாள்தெரிக்குங்காலை
ஞானம்உடைக்குரோதவசைகழுதைமனாஒட்டைபிறவயிறுவாய்த்தாள்.

மழைபுரைபூங்குழல்விநதைவான் இடியின் அருணன்உடன்வயிநதேயன்
தழைபுரையும்சிறைக்கூகைபாறுமுதற்பெரும்பறவைதம்மைஇன்றாள்
இழைபுரையும்தாம்பிரைஊர்க்குருவிசிவல்காடைபலபிறவும்இன்றாள்
கழைஎனும்அக்கொடிபயந்தாள்கொடிஉடனேசெடிமுதலாக்கண்டஎல்லாம். (௨௭)

வெருட்டிஎழும்கணபணப்பைவியாளம்எலாம்கத்துருஆம்மின்னும்ஈன்றாள்
மருட்டிகழும்ஒருதலையபுயங்கம்எலாம்சுதைஎன்னும்மாதுதந்தாள்
அருட்டைஎனும்வல்லிதந்தாள்ஓந்திஉடும்பணில்கள்முதல்ஆனஎல்லாம்
தெருட்டிடுமாதிளைஈய்ந்தாள்செலசரம்ஆகியபலவும்தெரிக்குங்காலை. (௨௮)

அதிதிதிதிதனுஅருட்டைசுரசைகழையேசுரபிஅணிவிநதைஆன்ற
மதிஇளைகத்துருஉடனேகுரோதவசைதாம்பிரைஆம்மடநலார்கள்
விதிமுறையேஇவைஅனைத்தும்பயந்தனர்கள்விநதைசுதன்அருணன்மென்தோள்
புதுமதிசேர்நுதல்அரம்பைதனைப்புணரஉதித்தனம்யாம்புவனிமீதே. (௨௯)

அருணன்தன்புதல்வனியான்அவன்படரும்உலகெல்லாம்படர்வேன்ஆழி
இருண்மொய்ம்புகெடத்துரந்ததயரதற்கின்உயிர்த்துணைவன்இமையோரோடும்
வருணங்கள்வகுத்திட்டகாலத்தேவந்துதித்தேன்கழுகின்மன்னன்
தருணங்கொள்பேர்ஒளியிர்சம்பாதிபின்வருசடாயுஎன்றான். (௩௰)

ஆண்டவன்இதுரைசெய்யஅஞ்சலித்தமலர்க்கையார்அன்பினோடும்
மூண்டபெருந்துன்பத்தால்முறைமுறையின்நிறைமலர்க்கண்மொய்த்தநீரார்
பூண்டபெரும்புகழ்நிறுவித்தம்பொருட்டால்மேலுலகம்புக்கதாதை
மீண்டனன்வந்தான்அவனைக்கண்டனமோஒத்தனர்அவ்விலங்கல்தோளார். (௩௧)

மருவினியகுணத்தவரைஇருசிறகால்உறத்தழுவிமக்காள்நீரே
உரியகடன்வினையேற்கும்உதவுவீர்உடல்இரண்டுக்குயிர்ஒன்றான்
பிரியவும்தான்பிரியாதேஇனிதிருக்கும்உடற்பொறைஆம்பிழைபாரா
தெரியதனில்இன்றேபுக்கிறவேனேல்இத்துயரம்மறவேன்என்றான். (௩௨

வேறு.

என்றுரைத்தஎருவைஅரசனை
துன்றுதாரவர்நோக்கித்தொழுதுகண்
ஒன்றும்முத்தம்உறைஉறைஆய்உக
நின்றுமற்றின்னநீர்மைநிகழ்த்தினார். (௩௩)

உய்விடத்துதவற்குரியானும்தன்
மெய்விடக்கருதாதுவிண்ஏறினான்
இவ்விடத்தினில்எம்பெருமாஅன்னமை
கைவிடிற்பினைஆர்களைகணுளார். (௩௪)

தாயில் நீங்கருந் தந்தையில் தன் நகர்
வாயில் நீங்கி வனம் புகுந்தெய்திய
நோயில் நீங்கினெம் நுன்னில் எவ் எங்களை
தீயும் நீங்குதியோ நெறி நீங்கலாய். (௩௫)

என்ற சொல்லர் இரந்தழி நெஞ்சினர்
நின்ற வீரரை நோக்கி நினைந்தவன்
அன்றதென்னில் அயோத்தியின் அய்யன்மீர்
சென்றபின் அவற் சேர்குவென் யான் என்றான் (௩௬)

வேந்தன் விண் அடைந்தான் எனில் வீரர் நீர்
ஏந்து ஞாலம் இனிதளியாதிவண்
போந்ததென்னை புகுந்த என் புந்தி போய்க்
காந்துகின்றது கட்டுரையீர் என்றான். (௩௭)

தேவர் தானவர் திண்திறல் நாகர் வே
றேவர் ஆக இடர் இழைத்தார் எனில்
பூவராவு பொலங்கழை வேலினீர்
சாவர் ஆக்கித் தருவென் அரசென்றான். (௩௮)

தாதை கூறலும் தம்பியை நோக்கினான்
சீதை கேள்வன் அவனும் தன் சிற்றவை
மாதரால் வந்த செய்கை வரம்பிலா
ஓதவேலை ஒழிவின்றுணர்த்தினான். (௩௯)

உந்தை உண்மையன் ஆக்கி உன் சிற்றவை
தந்த சொல்லைத் தலைக்கொண்டு தாரணி
வந்த தம்பிக்குதவிய வள்ளலே
எந்தை வல்லது யாவர் வல்லார் எனா. (௪௰)

அல்லித் தாமரைக் கண்ணனை அன்புற
புல்லி மோந்து பொழிந்த கண்ணீரினன்
வல்லை மைந்த அம்மன்னையும் என்னையும்
எல்லை இல் புகழ் எய்துவித்தாய் என்றான். (௪௧)

பின்னரும் அப்பெரியவன் பெய்வளை
அன்னம் அன்ன அணங்கினை நோக்கினான்
மன்னர் மன்னவன் மைந்த இவ்வாணுதல்
இன்னள் என்ன இயம்புதி ஆல் என்றான். (௪௨)

அல்இறுத்தனதாடகைஆதியா
வில்இறுத்ததிடைஎனவேலைநாள்
புல்இறுத்ததுயாவும்புகன்றுதன்
சொல்இறுத்தனன்தோன்றல்பின்தோன்றினான். (சங)

கேட்டுவந்தனன்கேழ்கிளர்மௌலியான்
தோட்டலங்கலினீர்துறந்தீர்வரம்
நாட்டில்நீவிரும்பநன்னுதல்தானும்இக்
காட்டில்வைகுதிர்காக்குவென்யான்என்றான். (சச)

இறைவஎண்ணிஅகத்தியன்இருந்துள
தறையும்நன்மணிஆற்றின்அகன்கரைத்
துறையுள்உண்டொருசூழல்அச்சூழல்புக்
குறைதும்என்றனன்உள்ளத்துறைகுவான். (சரு)

பெரிதும்நன்றப்பெருந்துறைவைகிநீர்
புரிதிர்மாதவம்போதுமின்யான்அது
தெரிவுறுத்துவென்என்றவர்திண்சிறை
விரியும்நீழலிற்செல்லவின்சென்றனன். (சசு)

ஆயசூழல்அறியஉணர்த்திஅத்
தூயசிந்தையதோம்இல்குணத்தினன்
போயபின்னைப்பொருசிலைவீரரும்
ஏயசோலைஇனிதுசென்றெய்தினார். (சஎ)

வார்ப்பொற்கொங்கைமருங்கியைமக்களை
ஏர்ப்பச்சிந்தனைஇட்டுஅரக்கர்தம்
சீர்ப்பைச்சிக்கறத்தேறினன்சேக்கையில்
பார்ப்பைப்பார்க்கும்பறவையிற்பார்க்கின்றான். (சஅ)

ச - வது. சடாயுகாண்படலம் முற்றும் ஆ திருவிருத்தம். [உ௱உ௰உ]

கம்பநாட்டாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ரு - வது. சூர்ப்பநகைப்படலம்.

புவியினுக்கணிஆய்ஆன்றபொருள்தந்துபுலத்திற்றாகி
அவிஅகத்துறைகள்தாங்கிஐந்திணைநெறிஅளாவி
சவிஉறத்தெளிந்துதண்ணென்றொழுக்கமும்தழுவிச்சான்றோர்
கவிஎனக்கிடந்தகோதாவிரியினைவீரர்கண்டார். (க)

வண்டுறைகமலச்செவ்விவாண்முகம்பொலியவாசம்
உண்டுறைகுவளைஒண்கண்ஒருங்குறநோக்கிஊழில்
தெண்டிரைக்கரத்தின்வாரித்திருமலர்தூவிச்செல்வர்க்
கண்டடிபணிவதென்னப்பொலிந்ததுகடவுள்யாறு. (௨)

எழுவுறுகாதலால்இங்கிரைத்திரைத்தேங்கிஏங்கி
பழுவநாட்குவளைச்செவ்விக்கண்பனிபரந்துசோர
வழுவிலாவாய்மைமைந்தர்வனத்துறைவருத்தம்நோக்கி
அழுவதும்ஒத்ததால்அவ்அலங்குநீர்ஆறுமன்றே. (௩)

நாரங்கொள்நளினப்பள்ளிநயனங்கள்அனையநேமி
வாளங்கள்உறைவகண்டுமங்கைதன்கொங்கைநோக்கும்
நீரங்கொள்சிலையோன்மற்றைநேரிழைநெடியநம்பி
தோளின்கண்மணம்வைத்தன்னசுடர்மணித்தடங்கள்கண்டாள். (௪)

ஓதிமம்ஒதுங்கக்கண்டஉத்தமன்உழையள்ஆகும்
சீதைதன்நடையைநோக்கிச்சிறியதோர்முறுவல்செய்தான்
மாதவள்தானும்ஆண்டுவந்துநீர்உண்டுமீளும்
போதகம்நடப்பநோக்கிப்புதியதோர்முறுவல்பூத்தாள். (௫)

வில்லியல்தடக்கைவீரன்வீங்குநீர்ஆற்றின்பாங்கர்
வல்லிகள்நுடங்கக்கண்டான்மங்கைதன்மருங்குல்நோக்க
எல்லிஅம்குவளைக்கானத்திடைஇடைமலர்ந்துநின்ற
அல்லிஅம்கமலம்கண்டாள்அண்ணல்தன்வடிவுகண்டாள். (௬)

அனையதோர்தன்மையால்அவ்அருவிநீர்ஆற்றின்பாங்கர்
பனிதருபடிவப்பஞ்சவடிஎனும்பருவச்சோலை
தனிஇடமதனைநண்ணித்தம்பியால்சமைக்கப்பட்ட
இனியபூஞ்சாலைஎய்திஇருந்தனன்இராமன்இப்பால். (௭)

வேறு.

நீலமாமணிநிறநிருதர்வேந்தனை
மூலம்நாசம்பெறமுடிக்கும்மொய்ம்பினள்
மேலைநாள்உயிரொடும்பிறந்துதான்விளை
காலம்ஓர்ந்துடன்உறைகடியநோய்அனாள். (௮)

செம்பராகம்படச்செறிந்தகூந்தலாள்
வெம்பராகுத்தனிவிளைந்தமெய்யினள்
உம்பரானவர்க்கும்ஒண்தவர்க்கும்ஒத்தநீர்
இம்பரானவர்க்கும்ஓர்இறுதிஇட்டுவாள். (௯)

வெய்யதோர்காரணம்உண்மைமேயினள்
வைகலும்தமியள்அவ்வனத்துவைகுவள்
நொய்தின்இவ்வுலகெலாம்நுழையும்நோன்மையள்
எய்தினள்இராகவன்இருந்தசூழல்வாய். (௰)

எண்டரும்இமையவர்அரக்கர்எங்கள்மேல்
விண்டனர்விலக்குதிஎன்னமேலைநாள்
அண்டசத்தருந்துயில்துறந்தஐயனை
கண்டனள்தன்கிளைக்கிறுதிகாட்டுவாள். (௧௧)

சிந்தையில்உறைபவற்குருவம்தீர்ந்ததால்
இந்திரற்காயிரம்நயனம்ஈசற்கு
முந்தியமலர்க்கண்ஓர்மூன்றுநான்குதோள்
உந்தியின்உலகளித்தாற்கென்றுன்னுவாள். (௧௨)

கற்றைஅம்சடையவன்கண்ணின்காய்தலால்
இற்றவன்அன்றுதொட்டின்றுகாறும்தான்
நற்றவம்இயற்றிஅவ்அனங்கன்நல்உரு
பெற்றனன்ஆம்எனப்பெயர்த்தும்எண்ணுவாள். (௧௩)

தரங்களின்அமைந்துதாழ்ந்தழகின்சார்பின
மரங்களும்நிகர்க்கிலமலையும்புல்லிய
உரங்களின்உயர்திசைஓம்பும்ஆனையின்
கரங்களேஇவன்மணிக்கரம்என்றுன்னுவாள். (௧௪)

வின்மலைவல்லவன்வீரத்தோளொடும்
கன்மலைநிகர்க்கிலகனிந்தநீலத்தின்
நன்மலைஅல்லதுநாம்மேருவும்
பொன்மலைஆதலால்பொருவலாதென்பாள். (௧௫)

தாளுயர்தாமரைத்தளங்கள்தம்மொடும்
கேளுயர்நாட்டத்துக்கிரியின்தோற்றத்தான்
தோளொடுதோள்செலத்தொடர்ந்துநோக்குறில்
நீளியஅல்லகண்நெடியமார்பென்றாள். (௧௬)

அதிகம்நின்றொளிரும்இவ்அழகன்ஆண்முகம்
பொதிஅவிழ்தாமரைப்பூவைஒப்பதோ
கதிர்மதிஆம்எனில்கலைகள்தேயும்அம்
மதிஎனில்மதிக்கும்ஓர்மறுஉண்டென்பர்ஆல். (௧௭)

எவன்செயஇனியஇவ்அழகைஎய்தினேன்
அவன்செயத்திருஉடம்பலசநோற்கின்றான்
நவன்செயத்தகையஇந்நளினநாட்டத்தான்
தவன்செயத்தவஞ்செய்ததவன்என்என்கின்றாள்.(கஅ)

உடுத்தநீர்ஆடையள்உருவச்செவ்வியள்
பிடித்தருநடையினள்பெண்மைநன்றிவன்
அடித்தலம்தீண்டலின்அவனிக்கம்மயிர்
பொடித்தனநிகர்க்கும்ஆல்புல்என்றுஞ்னுவாள்.(ககூ)

வாணிலமருங்குலான்வயங்குசோதியை
காணலனேகொலோகதிரின்நாயகன்
சேணெலாம்புல்ஒளிசெலுத்திச்சிந்தையின்
நாணலன்மீமிசைநடக்கின்றான்என்றாள். (உ௦)

குப்புறற்கரியமாக்குன்றைவென்றுயர்
இப்பெருந்தோளவன்இதழுக்கேற்பதோர்
ஒப்பெனஉலகமேல்உரைக்கின்உள்ளமே
துப்பெனில்துப்புடையாதைச்சொல்லுகேன். (உக)

நற்கலைமதிஉறவயங்குநம்பிதன்
எற்கலைதிருஅரைஎய்திச்சூற
வற்கலைநோற்றனமாசிலாமணிப்
பொற்கலைநோற்றிலபோலும்ஆல்என்றாள். (உஉ)

தொடைஅமைநெடுமழைத்தொங்கல்ஆம்என
கடைகுழன்றிடைநெறிகரியகுஞ்சியை
சடைஎனப்புனைந்திலன்என்னில்தையலார்
உடைஉயிர்யாவையும்உடையும்ஆல்என்றாள். (உ௩)

நாறியநகைஅணிநல்லபுல்லினால்
ஈறியசெவ்வியின்இயற்றுமோஎனு
மாறகல்முழுமணிக்கரசின்மாட்சிதான்
வேறொருமணியினால்விளங்குமோஎன்பாள். (உ௪)

கரந்திலன்இலக்கணம்எடுத்துக்காட்டிய
பரந்தருநான்முகன்பழிப்பற்றான்அரோ
இரந்திவன்இணைஅடிப்பொடியும்ஈந்திலா
புரந்தான்உலகெலாம்புரக்கின்றான்என்றான். (உ௫)

நீத்தமும்பரவையுங்குறுகநெஞ்சிடை
கோத்தஅன்புணர்விடைக்குளிப்பமீக்கொள
ஏத்தவம்புரியஒன்றீகலான்பொருள்
காத்தவன்புகழ்எனத்தேயுங்கற்பினாள். (௨௬)

வான்றனில்வரைந்ததோர்மாதர்ஓவியம்
போன்றனள்புலர்ந்தனள்புழுங்குநெஞ்சினள்
தோன்றலசுடர்மணித்தோளின்நாட்டங்கள்
ஊன்றினள்பறிக்கஓர்ஊற்றம்பெற்றிலள். (௨௭)

நின்றனள்இருந்தவன்நெடியமார்பகம்
ஒன்றுவென்அன்றெனின்அமுதம்உண்கினும்
பொன்றுவென்போக்கினிஅரிதுபோல்என
சென்றெதிர்நிற்பதோர்செய்கைதேடுவாள் (௨௮)

எயிறுடைஅரக்கிஎவ்வுயிரும்இட்டதோர்
வயிறுடையாள்எனமறுக்கும்ஆதலால்
குயிறொடர்குதலைஓர்கொவ்வைச்செவ்விவாய்
மயிறொடர்இயலிஆய்மருவல்நன்றென. (௨௯)

பங்கயச்செல்வியைமனத்துப்பாவியா
அங்கையின்ஆயமந்திரத்தைஆய்ந்தனள்
திங்களிற்சிறந்தொளிர்முகத்தள்செவ்வியள்
பொங்கொளிவிசும்பினில்பொலியத்தோன்றினாள். (௩௰)

வேறு.

பஞ்சிஒளிர்விஞ்சுகுளிர்பல்லவம்அனுங்க
செஞ்செவியகஞ்சம்நிமிர்சீறடியள்ஆகி
அஞ்சொல்இளமஞ்ஞைஎனஅன்னம்எனமின்னும்
வஞ்சிஎனநஞ்சம்எனவஞ்சமகள்வந்தாள். (௩௧)

பொன்ஒழுகுபூவின்உறைபூவைஎழில்பூவை
பின்எழில்கொள்வாள்இணைபிறழ்ந்தொளிர்முகத்தாள்
கன்னிஎழில்கொண்டதுகலைத்தடமணித்தேர்
மின்இழிவதன்மைஇதுவின்இழிவதென்ன. (௩௨)

கானின்உயர்கற்பகம்உயிர்த்தகதிர்வல்லி
மேனிநனிபெற்றுவிளைகாமநெறிவாசத்
தேனின்மொழிஉற்றினியசெவ்விநனிபெற்றோர்
மானின்விழிபெற்றுமயில்வந்ததெனவந்தாள். (௩௩)

நூபுரமும்மேகலையும்நூலும்அறல்ஓதிப்
பூமுரலும்வண்டும்இவைபூசலிடும்ஓசை
தாம்உரைசெய்கின்றதொருதையல்வரும்என்று
கோமகனும்அத்திசைகுறித்தனன்விழித்தான். (௩௪)

விண்ணருளவந்ததொருமெல்அமுதம்என்ன
வண்ணமுலைகொண்டிடைவணங்கவருபோழ்தத்
தெண்ணருளின்ஆழிகமதுடைத்தெழுமெய்ஞ்ஞானக்
கண்ணருளுகண்ணன்இருகண்ணின்எதிர்கண்டான். (௩௫)

பேருழையநாகர்உலகிற்பிறிதில்வானில்
பாருழையின்இல்லதொருமெல்உருவபாரா
ஆருழைஅடங்கும்அழகிற்கவதிஉண்டோ
நேரிழையர்யாவர்இவர்நேர்எனநினைந்தான். (௩௬)

அவ்வயின்அவ்ஆசைதன்அகத்துடையஅன்னாள்
செவ்விமுகம்முன்னிஅடிசெங்கையின்இறைஞ்சா
வெவ்வியநெடுங்கண்அயில்வீசிஅயல்பாரா
நவ்வியின்ஒதுங்கிஇறைநாணிஅயல்நின்றாள். (௩௭)

தீதில்வரவாகதிருநின்வரவுசேயோய்
போதஉளதெம்உழைஓர்புண்ணியமதன்றே
ஏதுபதிஏதுபெயர்யாவர்உறவென்றான்
வேதமுதல்பேதையவள்தன்நிலைவிரிப்பாள். (௩௮)

வேறு.

பூவிலோன்புதல்வன்மைந்தன்புதல்விமுப்புரங்கள்செற்ற
சேவலோன்துணைவன்ஆனசெங்கையோன்தங்கைதிக்கின்
மாவெலாம்தொலைத்துவெள்ளிமலைஎடுத்துலகம்மூன்றும்
காவலான்பின்னைகாமவல்லிஆம்கன்னிஎன்றாள். (௩௯)

அவ்உரைகேட்டவீரன்ஐயுறுமனத்தான்செய்கை
செவ்விதன்றறிதல்ஆகும்சிறிதின்என்றுணரச்செங்கண்
வெவ்உருஅமைந்தோன்தங்கைஎன்றதுமெய்மைஆகில்
இவ்உருஇயைந்ததன்மைஇயம்புதிஇயல்பின்என்றான். (௪௰)

தூயவன்பணியாமுன்னம்சொல்லுவாள்சோர்விலாள்அம்
மாயவல்அரக்கரோடுவாழ்வினைமதிக்கலாதேன்
ஆய்வுறுமனத்தேன்ஆகிஅறம்தலைநிற்பதானேன்
தீயவினைதீயநோற்றுத்தேவரிற்பெற்றதென்றாள். (௪௧)

இமையவர் தலைவனையும் ஏளிமையின் ஏவல் செய்யும்
அமைதியின் உலகம் மூன்றும் ஆள்பவன் தங்கை ஆகில்
சுமைஉறு செல்வத்தோடும் தோன்றலை துணையும் இன்றி
தமியை நீ வருதற்கொத்த தன்மை என் தையல் என்றான். (௪௨)

வீரன் அஃது உரைத்தலோடும் மெய் இலாள் விமலயான் அச்
சீரியர் அல்லார் மாட்டுச் சேர்கிலென் தேவர் பாலும்
ஆரியமுனிவர் பாலும் அடைந்தனென் இறைவ ஈண்டோர்
காரியம் உண்மை நின்னைக் காணிய வந்தேன் என்றாள். (௪௩)

அன்னவள் உரைத்தலோடும் ஐயனும் அறிதற்கொவ்வா
நன்னுதல் மகளிர் சிந்தை நன்னெறிப் பால அல்ல
பின்னிது தெரியும் என்னாப் பெய்வளைத் தோளி என்பால்
என்னை காரியத்தை சொல் அஃதியையுமேல் இழைப்பல் என்றான். (௪௪)

தாமுறு காமத்தன்மை தாங்களே உரைப்பதென்ப
தாமெனல் ஆவதன்றால் அருங்குலமகளிர்க்கம்மா
ஏமுறும் உயிர்க்கும் நோவேன் என் செய்கேன் யாரும் இல்லேன்
காமன் என்றொருவன் செய்யும் வன்மையைக் காத்தி என்றாள். (௪௫)

சேண் உற நீண்டு மீண்டு செவ்வரி சிதறி வெவ்வே
றேண் உற மிளிர்ந்து நாணுவிதம் புரண்டிருண்ட வாட்கண்
பூண் இயல் கொங்கை அன்னாள் அம்மொழி புகறலோடும்
நாண் இலள் ஐயன் நொய்யள் நல்லளும் அல்லள் என்றான். (௪௬)

பேசலன் இருந்தவள் ஏல் உள்ளத்தின் பெற்றி ஓராள்
பூசல் வண்டரற்றும் கூந்தல் பொய்மகள் புகன்ற என்கண்
ஆசை கண்டருளிற்றுண்டோ அன்றெனல் உண்டோ என்னும்
ஊசலால் உலாவுகின்றாள் மீட்டும் ஓர் உரையைச் சொன்னாள். (௪௭)

எழுதருமேனியாய் ஈண்டெய்தியதறிந்திலாதேன்
முழுதுணர் முனிவர் ஏவல் செய் தொழில் முறையின் முற்றி
பழுதறு பெண்மையோடும் இளமையும் பயன் இன்றேக
பொழுதொடும் நாளும் வாளா கழிந்தன போலும் என்றாள். (௪௮)

நிந்தனை அரக்கி நீதி நிலை இலாள் வினை மற்றெண்ணி
வந்தனள் ஆகும் என்றே வள்ளலும் மனத்துட் கொண்டான்.
சுந்தரீ மரபிற்கொத்த தொன்மையின் துணிவிற்றன்றால்
அந்தணர் பாவை நீ யான் அரசரில் வந்தேன் என்றான். (௪௯)

ஆரணமறையோன் எந்தை அருந்ததிக்கற்பின் எம்மோய்
தாரணிபுரந்தசாலகடங்கர்தம்மரபின்தையல்
போரணிபொலங்கொள்வேலாய்பொருந்தலை இகழ்ந்தற்கொத்த
காரணம்இதுவே ஆகின் என் உயிர் காண்பென் என்றாள். (௫௰)

அருந்ததியனையகூற அகத்துறுநகையின்வெள்ளைக்
குருத்தெழுகின்றநீலக்கொண்டல்உண்டாட்டம்கொண்டான்
வருத்தம்நீங்கரக்கர்தம்மில்மானுயர்மணத்தல்நங்கை
பொருத்தம்அன்றென்றுசாலப்புலமையோர்புகல்வர்என்றான். (௫௧)

பராவரும்சிரத்தை ஆரும்பத்தியின்பயத்தைஞ்ரா
இராவணன்தங்கைஎன்றதேனைமைப்பாலதென்று
அராவணைஅமலன்அன்னாய்அறிவித்தேன்முன்னம்தேவர்ப்
பராவினில்நீங்கினேன்அப்பழிபடுபிறவிஎன்றாள். (௫௨)

ஒருவனே உலகமூன்றிற்கோங்கொருதலைவன்ஊங்கில்
ஒருவனேகுபேரன்நின்னோடுடன்பிறந்தவர்கள்அன்னார்
தருவரோல்கொள்வென்அன்றேல்தமியையேவறிடத்துச்சார
வெருவுவென்நங்கைஎன்றான்வேதத்தின்அறிவைவென்றான். (௫௩)

காந்தர்ப்பம்என்பதுண்டால்காதலில்கலந்தசிந்தை
மாந்தர்க்கும்மடந்தைமார்க்கும்மறைகளேவகுத்தகூட்டம்
ஏந்தற்பொற்றோளினாய்இதியைந்தபின்எனக்குமூத்த
வேந்தர்க்குய்விருப்பிற்றாகும்வேறும்ஓர்உரைஉண்டென்றாள். ௫௪

முனிவரோடுடையர்முன்னேமுதிர்பகைமுறைமைநோக்கார்
தனியைநீ ஆதலால்மற்றவரொடும்தழுவற்கொத்த
வினையம்இதல்லதில்லைவிண்ணும்நின்ஆட்சிஆக்கி
இனியர்ஆய்அன்னர்வந்துன்ஏவலின்நிற்பர்என்றாள். (௫௫)

நிருதர்தம்அருளும்பெற்றேன்நின்நலம்பெற்றேன்நின்னோ
டொருவருஞ்செல்வத்தியாண்டும்உறையவும்பெற்றேன்ஒன்றோ
திருநகர்தீர்ந்தபின்னர்செய்தவம்பயந்ததென்று
வரிசிலைவடித்ததோளான்வாள்எயிறிலங்கநக்கான். (௫௬)

விண்ணிடை இம்பர்நாகர்விரிஞ்சனேமுதலோர்க்கெல்லாம்
கண்ணிடை ஒளியின்பாங்கர்கடிகமிழ்சாலைநின்றும்
பெண்ணிடை அரசிதேவர்பெற்றநல்வரத்தால்பின்னர்
மண்ணிடைமணியின்வந்தவஞ்சியேபோல்வாள்வந்தாள். (௫௭)

ஊன்சுடஉணங்குபேழ்வாய்உணர்விலிஉருவம்நாறும்
வான்சுடர்ச்சோதிவெள்ளம்வந்திடைவயங்கல்நோக்கி
மீன்சுடர்விண்ணும்மண்ணும்விரிந்தபோர்அரக்கர்என்றும்.
கான்சுடமுளைத்தகற்பின்கனலியைக்கண்ணில்கண்டாள். (௫௮)

மருஒன்றுகூந்தலாளைவனத்திவன்கொண்டுவாரான்
உருவிங்கிதுடையர்ஆகமற்றையோர்யாரும்இல்லை
அரவிந்தமலருள்நீங்கிஅடிஇணைபடியில்தோய
திருஇங்குவருவாள்கொல்லோஎன்றகம்திகைத்துநின்றாள். (௫௯)

பண்புறநெடிதுநோக்கிப்படைக்குனர்சிறுமைஅல்லால்
எண்பிறங்கழகிற்கெல்லைஇல்லைஆம்என்றுநின்றாள்
கண்பிறபொருளிற்செல்லாகருத்தெனின்அஃதேகண்ட
பெண்பிறந்தேனுக்கென்றால்என்படும்பிறருக்கென்றாள். (௬௰)

பொருதிறத்தானைநோக்கிப்பூவையைநோக்கிநின்றாள்
கருதமற்றினிவேறில்லைகமலத்துக்கடவுள்தானே
ஒருதிறத்துணரநோக்கிஉருவினுக்குலகமூன்றின்
இருதிறத்தார்க்கும்செய்தவரம்பிவர்இருவர்என்றாள். (௬௧)

பொன்னைபோல்பொருவில்மேனிப்பூவைப்பூவண்ணத்தான்இம்
மின்னைப்போல்இடையாளோடும்மேவுமெய்உடையன்அல்லன்
தன்னைப்போல்தகையோர்இல்லாதனிமைப்போல்அடிஇன்னாளும்
என்னைப்போல்இடையேவந்தாள்இகழ்விப்பென்இவளைஎன்று. (௬௨)

வரும்இவள்மாயம்வல்லள்வஞ்சனைஅரக்கிநெஞ்சம்
தெரிவிலள்தேறும்தன்மைசீரியோய்செயலிற்றன்றால்
உருவிதுமெய்யதன்றால்ஊன்நுகர்வாழ்க்கையாளை
வெருவினென்எய்திடாமல்விலக்குதிவீரஎன்றாள். (௬௩)

ஒள்ளிதுன்உணர்வுமின்னேஉன்னைஆர்ஒளிக்கும்இட்டார்
தெள்ளியநலத்தினால்உன்சிந்தனைதெரிந்ததம்மா
கள்ளவல்அரக்கிபோல்ஆம்இவளைநீகாண்டிஎன்று
வெள்ளியமுறுவல்முத்தம்வெளிப்படவீரன்நக்கான். (௬௪)

ஆயிடைஅமுதின்வந்தஅருந்ததிக்கற்பின்அஞ்சொல்
வேயிடைதோளினாளும்வீரனைச்சேரும்வேலை
நீயிடைவந்ததென்னைநிருதர்தம்பாவைஎன்று
காயெரிஅனையகள்ளஉள்ளத்தாள்கதித்தலோடும். (௬௫)

அஞ்சினள்அஞ்சிஅன்னம்மின்இடைஅலசஞ்சி
பஞ்சின்மெல்அடிகள்நோவப்பதைத்தனள்பருவக்கால
மஞ்சிடைவயங்கித்தோன்றும்பவளத்தின்வல்லிஎன்ன
குஞ்சரம்அனையவீரன்குவவுத்தோள்தழுவிக்கொண்டாள். (௬௬)

வளைஎயிற்றவர்களோடுவரும்விளையாட்டென்றாலும்
விளைவனதீமையேஆம்என்பதைஉணர்ந்துவீரன்
உளைவனஇயற்றல்ஒல்லைஉன்நிலைஉணரும்ஆகின்
இளையவன்முனியும்நங்கைக்குதிவிளைவின்என்றான். (௬௭)

பொற்புடைஅரக்கிபூவில்புனலினில்பொருப்பில்வாழும்
அற்புடைஉள்ளத்தாரும்அனங்கனும்அமரர்மற்றும்
எற்பெறத்தவம்செய்கின்றார்என்னைநீஇகழ்வதென்னே
நற்பொறைநெஞ்சில்நில்லாக்கள்வியைநச்சிஎன்றாள். (௬௮)

தன்னொடும்தொடர்விலாதேதம்முன்னவும்தவிராள்தான்இக்
கன்னெடுமனத்திசொல்லும்கள்ளவாசகங்கள்என்று
மின்னொடுதொடர்ந்துசெல்லும்மேகம்போல்மிதிலைவேந்தன்
பொன்னொடும்புனிதன்போய்அப்பூம்பொழிற்சாலைபுக்கான்.

புக்கபின்போனதென்னும்உணர்வினள்பொறையுள்நீங்கி
உக்கதாம்உயிரள்ஒன்றும்உயிர்த்திலள்ஒடுங்கிநின்றாள்
தக்கிலள்மனத்துள்யாதும்தழுவிலள்சலமும்கொண்டாள்
மைக்கருங்குழலினாள்மாட்டன்பினில்வலியன்என்பாள். (௭௰)

நின்றிலள்அவனைச்சேரும்நெறியினைநினைந்துபோனாள்
இன்றிவன்ஆகம்புல்லேன்எனில்உயிர்இழப்பென்என்று
பொன்றிணிசரளச்சோலைப்பளிக்கறைப்பொதும்பர்புக்காள்
சென்றதுபரிதிமேல்பால்செக்கர்வந்திறுத்ததன்றே. (௭௧)

வேறு.

அழிந்தசிந்தையள்ஆய்அயர்வாள்வயின்
மொழிந்தகாமக்கடுங்கனல்மூண்டதால்
வழிந்தநாகத்தின்வன்தொளைவாள்எயிற்
றிழிந்தகார்விடம்ஏறுவதென்னவே. (௭௨)

தாடகைக்கொடியாள்தடமார்பிடை
ஆடவர்க்கரசன்அயில்அம்புபோல்
பாடவத்தொழில்மன்மதன்பாய்கணை
ஓடஉட்கிஉயிர்உளைந்தாள்அரோ. (௭௩)

கலைஉவாமதியேகதிர்ஆகவன்
சிலையின்மாரனைத்தின்னும்நினைப்பினுள்
மலையமாருதமாநெடுங்காலவேல்
உலையமார்பிடைஊன்றிடஞ்யும்ஆல். (எசு)

அலைக்கும்ஆழிஅடங்கிடஅங்கையால்
மலைக்குலங்களில்தூர்க்கும்மனத்தினள்
நிலைக்கும்வானின்நெடுமதிநீள்நிலா
மலைக்கநீங்கும்பிடிக்கினள்மாந்துவாள். (எஎ)

பூவெலாம்பொடிஆகஇப்பூமியுள்
காவெலாம்ஒடிப்பென்எனக்காந்துவாள்
சேவலோடுறைசெந்தலைஅன்றிலின்
நாவினால்வலிஎஞ்சநடுங்குவாள். (எஅ)

அணவில்திங்களைநுங்கஅராவினை
கொணர்வென்ஓடிஎனக்கொதித்துன்னுவாள்
பணையின்மென்முலைமேல்பனிமாருதம்
புணரஆர்உயிர்வெந்துபுழுங்கும்ஆல். (எரு)

கைகளால்தன்கதிர்இளங்கொங்கைமேல்
ஐயதண்பனிஅள்ளினள்அப்பினள்
மொய்கொள்தீஇடைவெந்துமுருங்கிய
வெய்யபாறையில்வெண்ணெய்நிகர்க்கும்ஆல். (எஅ)

அளிக்கும்மெய்உயிர்கான்றழல்அஞ்சினள்
குளிக்கும்நீரும்கொதித்தெழக்கூசும்ஆல்
விளிக்கும்வேலையைவெங்கண்அனங்கனை
ஒளிக்கல்ஆம்இடம்யாதெனஉன்னும்ஆல். (எகூ)

வந்துகார்மழைதோன்றினுமாமணிக்
கந்துகாணினும்கைத்தலம்கூப்பும்ஆல்
இந்துகாந்தத்தின்ஈரநெடுங்கலும்
வெந்துகாந்தவெதுப்புறுமேனியாள். (அ0)

வாமமாமதியும்பனிவாடையும்
காமனும்தனைக்கண்டுணராவகை
நாமவாள்எயிற்றோர்கதநாகம்வாழ்
சேமமால்வரையின்முழைசேரும்ஆல். (அக)

அன்னகாலைஅழல்மிகுதென்றலும்
முன்னில்முழும்மடிஆய்முலைவெந்துக
இன்னவாசெய்வதென்றறியாதிரம்
பொன்னின்வார்தளிரில்புரண்டாள்அரோ. (௮௨)

வீரன்மேனிவெளிப்படவெய்யவள்
கார்கொள்மேனியைக்கண்டனள்ஆம்எனச்
சோரும்வெள்கும்துணுக்கெனும்அவ்உருப்
பேரும்காலம்பிணிஇடைப்பேரும்ஆல். (௮௩)

ஆகக்கொங்கையின்அய்யன்என்றஞ்சன
மேகத்தைத்தழுவும்அவைவெந்தன
போகக்கண்டுபுலம்பும்அப்புன்மையாள்
மோகத்துக்கொர்முடிவும்உண்டாம்கொலோ. (௮௪)

ஊழிவெங்கனல்உற்றனள்ஒத்தும்அவ்
ஏழைஆவிஇறந்திலள்என்பர்ஆல்
ஆழியானைஅடைந்தனள்பின்னையும்
வாழல்ஆம்எனும்ஆசைமருந்தினே. (௮௫)

வஞ்சனைக்கொடுமாயைவளர்க்கும்என்
நெஞ்சுபுக்கெனதாவத்தைநீக்கெனும்
அஞ்சனக்கிரியேஅருளாய்எனும்
நஞ்சம்நக்கினள்போலநடுங்குவாள். (௮௬)

காவியோகயலோஎனும்கண்இணைத்
தேவியோதிருமங்கையில்செவ்வியாள்
பாவியேனையும்பார்க்கும்கொலோஎனும்
ஆவியோயினும்ஆசையின்ஓய்விலாள். (௮௭)

ஆன்றகாதல்அஃதுறஎய்துழி
மூன்றுலோகமும்மூடும்அரக்கர்ஆம்
ஈன்றகார்இருள்நீக்கஇராகவன்
தோன்றினன்எனவெய்யவன்தோன்றினன். (௮௮)

வேறு.

விடியல்காண்டலின்ஈண்டுதன்உயிர்கண்டவெய்யாள்
படிஇலாள்மருங்குள்அளவெண்ணிஅவன்பாராள்
கடிதின்ஓடினன்எடுத்தொல்லைகரந்தவள்காதல்
வடிவினு [illegible] ன்வாழ்வதேவாழ்வெனமதியா. (௮௯)

வந்துநோக்கினள்வள்ளல்போய்ஒருமணித்தடத்தான்
சந்திநோக்கினன்இருந்ததுகண்டனள்தம்பி
இந்துநோக்கியநுதலியைக்காத்தயல்இருண்ட
கந்தம்நோக்கியசோலையில்இருந்ததுகாணாள். (கூ௰)

தனிஇருந்தனள்சமைந்ததென்சிந்தனைதாழ்வுற்
றினிஇருந்தெனக்கெண்ணுவதில்எனஎண்ணு
துனிஇருந்தவன்மனத்தினள்தோகையைத்தொடர்ந்தாள்
கனிஇரும்பொழில்காத்தயல்இருந்தவன்கண்டான். (கூக)

நில்அடீஎனக்கடுகினன்பெண்எனநினைந்தான்
வில்எடாதவள்வயங்கெரிஆம்எனவிரிந்த
சில்லல்ஓதியைச்செங்கையில்திருகுறப்பற்றி
ஒல்வயிற்றுறைத்தொளிகிளர்சுற்றுவாள்உருவி. (கூஉ)

ஊக்கித்தாங்கிவிண்படர்வெம்என்றுருத்தெழுவாளை
நூக்கிநொய்தினில்வெய்திழையேல்எனநுவலா
மூக்கும்காதும்வெம்முரண்முலைக்கண்களும்முறையால்
போக்கிப்போக்கியசினத்தொடும்புரிகுழல்விட்டான். (கூங)

அக்கணத்தவள்வாய்திறந்தரற்றியஅமலை
திக்கனைத்தினும்சென்றதுதேவர்தம்செவியும்
புக்கதுற்றதுபுகல்வதென்மூக்கெனும்புழைஊ
டுக்கசோரியின்இரம்உற்றுருசியதுலகம். (கூச)

கொலைதுமித்துயர்கொடுங்கதிர்வாளின்அக்கொடியாள்
முலைதுமித்துயர்மூக்கினைநீக்கியமூத்தம்
மலைதுமித்தெனஇராவணன்மணிஉடைமகுடத்
தலைதுமித்தற்குநாட்கொண்டதொத்ததோர்தன்மை. (கூரு)

அதிரமாநிலத்தடிபதைத்தரற்றியஅரக்கி
கதிர்கொள்காலவேல்கரன்முதல்நிருதர்வெங்கதப்போர்
எதிர்இலாதவர்இறுதியின்நிமித்தம்ஆய்எழுந்தாள்
உதிரமாரிபெய்கார்திறமேகம்ஒத்துயர்ந்தாள். (கூசு)

உயரும்விண்ணிடைமண்ணிடைவிழும்கிடந்துழைக்கும்
அயரும்கைகுலைத்தலமரும்ஆர்உயிர்சோரும்
பெயரும்பெண்பிறந்தேன்பட்டபிழைஎனப்பிதற்றும்
துயரும்அஞ்சிமுன்தொடர்ந்திலாத்தொல்குடிப்பிறந்தாள். (கூஎ)

ஒற்றும்மூக்கினை உலைஉறுதீஎன உயிர்க்கும்
எற்றும்கையினை நிலத்தினில இணைத்தடங்கொங்கை
பற்றும்பார்க்கும்மெய்வெயர்க்கும்தன்பருவலிக்காலால்
சுற்றும்ஓடும்போய்ச்சோரிநீர்சொரிதரச்சோரும். (௯௮)

ஊற்றுமிக்கநீர் அருவியின் ஒழுகியகுருதி
சேற்றுவெள்ளத்துள் திரிபவள் தேவரும்இரிய
கூற்றும்உட்கும்தன்குலத்தினோர்பெயர்எலாம்கூறி
ஆற்றுகிற்கிலள்பற்பலபன்னிநின்றழைத்தாள். (௯௯)

வேறு.

நிலைஎடுத்துநெடுநிலத்துநீ இருக்கத்தாபதர்கள்
சிலைஎடுத்துத்திரியும் இதுசிறிதன்றோதேவர்எதிர்
தலைஎடுத்துவிழியாமைசமைப்பதேதழல்எடுத்தான்
மலைஎடுத்ததனிமலையேஇவைகாணவாராயோ. (௱)

புலிதானேபுறத்தாகக்குட்டிகோட்படாதென்ன
ஒலிஆழிஉலகுரைக்கும்உரைபொய்யோஊழியினும்
சலியாதமூவருக்கும்வானவர்க்கும்தானவர்க்கும்
வலியானேயான்பட்டவலிகாணவாராயோ. (௱௧)

ஆர்த்தானைக்கரசுந்திஅமரர்கணத்தொடும்அடர்ந்த
போர்த்தானைஇந்திரனைப்பொருதவனைப்போர்தொலைத்து
வேர்த்தானைஉயிர்கொண்டுமீண்டானைவெரிந்பண்டு
பார்த்தானேயான்பட்டபழிவந்துபாராயோ. (௱௨)

காற்றினையும்புனலினையும்கனலினையும்கடுங்காலக்
கூற்றினையும் விண்ணினையும்கோளினையும்பணிகொண்டாற்
காற்றினை நீஇண்டிருவர்மானிடவர்க்காற்றுதி
மாற்றினையோஉன்வலத்தைச்சிவன்தடக்கைவாள்கொண்டாய். (௱

உருப்படிவம்மன்மதனைஒத்துளரோஆயினும்உன்
செருப்படியில்பொடிஒவ்வாமானிடரைச்சீறுதியோ
நெருப்படியில்பொடிசிதறநிறைந்தமதத்திசையானை
மருப்பொடியப்பொருப்பிடியத்தோள்நிமிர்த்தவலியோனே. ௱

தேனுடையநறுந்தெரியல்தேவரையும்தெறும்ஆற்றல்
தானுடையஇராவணற்கும்தம்பியர்க்கும்தவிர்ந்ததோ
ஊனுடையஉடம்பினர்ஆய்எம்குலத்தோர்க்குணவாய
மானுடவர்மருங்கேபுக்கொடுங்கினதோவலிஅம்மா. (௱௫)

மரனேயும்நெடுங்கானில்மறைந்துறையும்தாபதர்கள்
உரனேயோஅடல்அரக்கர்ஒய்வேயோஉற்றெதிர்ந்தார்
அரனேயோஅயனேயோஅரியேயோஎனும்ஆற்றல்
கரனேயோயான்பட்டகையறவுகாணுயோ. (௱௬)

இந்திரனும்அரன்அயனும்இமையவரும்பணிகேட்ப
சுந்தரிபல்லாண்டிசைப்பஉலகேழும்தொழுதேத்த
சந்திரன்போல்தனிக்குடைக்கீழ்நீஇருக்கும்சபைநடுவே
வந்தடியேன்நாணுதுமுகம்காட்டவல்லேனே. (௱௭)

உரன்நெரிந்துவிழஎன்னைஉதைத்துருட்டிமூக்கரிந்த
நரன்இருந்துதோள்பார்க்கநான்கிடந்துபுலர்புவதோ
கரன்இருந்தவனம்அன்றோஇவைபடவும்கடவேனே
அரன்இருந்தமலைஎடுத்தஅண்ணுவோஅண்ணுவோ. (௱௮)

நசையாலேமூக்கிழந்துநாணம்இலாநான்பட்ட
வசையாலேநினதுபுகழ்மாசுண்டதாகாதோ
திசையானைவிசைகலங்கச்செருச்செய்துமருப்பொசித்த
இசையாலேநிறைந்தபுயத்திராவணவோஇராவணவோ. (௱௯)

கானமதினிடைஇருவர்காதொடுமூக்குடன்அரிய
மானமதால்பாவியேன்இவண்மடியக்கடவேனே
தானவரைக்கருவறுத்துச்சதமகனைத்தளையில்இட்டு
வானவரைப்பணிகொண்டமருகாவோமருகாவோ. (௱௰)

ஒருகாலத்துலகேழும்உருத்தெரியத்தனுஒன்றால்
திருகாதசினந்திருகித்திசைஅனைத்தும்செலநூறி
இருகாலில்புரந்தரனைஇருஞ்சிறையின்இடுவித்த
மருகாவோமானிடவர்வலிகாணவாராயோ. (௱௧௧)

கல்லிரும்படைத்தடக்கைஅடற்கரதூடணர்முதலா
அல்லிரும்சுடர்மணிப்பூண்அரக்கர்குலத்தவதரித்தீர்
கொல்லிரும்படைக்கும்பகருணனைப்போல்குவலயத்துள்
எல்லீரும்உறங்குதிரோயான்அழைத்தல்கேளீரோ. (௱௧௨)

என்றின்னபலபன்னிஇகல்அரக்கிஅழுதிரங்கி
பொன்றுன்னும்படியகத்துப்புரள்கின்றபொழுதகத்து
நின்றந்தநதியகத்துநிறைதவத்தின்குறைமுடித்து
வன்றிண்கைச்சிலைநெடுந்தோள்மரகதத்தின்மலைவந்தான். (௱௧௩)

வந்தானை இடைநோக்கிவயிறலைத்து மழைக்கண்ணீர்
செந்தாரைக்குருதியொடுசெழுநிலத்தைச்சேறாக்கி
அந்தோ உன் திருமேனிக்கன்பிழைத்தவன்பிழையால்
எந்தாய்யான்பட்டபடி இதுகாண் என்றெதிர்விழுந்தாள். (௱கச

விரிந்தாயகூந்தலாள் வெய்யவினையாதானும்
புரிந்தாள்என்பதுதனதுபொருவரியதிருமனத்தால்
தெரிந்தான் இன்றிளையானை இவளைநெடுஞ்செவியொடுமூக்
கரிந்தான்என்பதும்உணர்ந்தான் அவளை நீ ஆர் என்றான். (௱க

அவ்வுரைகேட்டடல்அரக்கிஅறியாயோநீஎன்னை
தெவ்வுரைஎன்றோர்உலகும்இல்லாதசீற்றத்தான்
வெவ்இலைவேல்இராவணன் ஆம்விண்உலகம்முதல்ஆய
எவ்வுலகும்உடையானுக்குடன்பிறந்தேன்யான்என்றாள். (௱க

தாமிருந்ததகைஅரக்கர்புகல்ஒழியத்தவம்இயற்ற
யாமிருந்தநெடுஞ்சூழற்கென்செயவந்தீர்எனலும்
வேமிருந்தில்எனக்கனலும்வெங்காமவெம்பிணிக்கு
மர்மருந்தேநெருநலினும்வந்திலெனோயான்என்றாள். (௱க

செங்கயல்போல்கருநெடுங்கண்தேமருதாமரைஉறையும்
நங்கைஇவர்எனநெருநல்நடந்தவரோநாம்என்ன
கொங்கைகளும்குழைக்காதும்கொடிமூக்கும்குறைத்தழித்தால்
அங்கண்அரசேஒருவர்க்கழியாதோஅழகென்றாள். (௱க

மூரல்முறுவலன் இளையமொய்ம்பினோன்முகம்நோக்கி
வீரவிரைந்தனை இவள்தன்விடுகாதும்கொடிமூக்கும்
ஓரநினைந்திவள் இழைத்தபிழைஎன்என்றிறைவினவ
சூர்நெடுந்தகைஅவனைஅடிவணங்கிச்சொல்லுவான். (௱க

தேட்டந்தான்வாள்எயிற்றில்தின்னவோதீவினையோர்
கூட்டந்தான்புறத்துளரோகுறித்தபொருள்அறிந்திலம்ஆல்
நாட்டந்தான்எரிஉமிழநல்லாள்மேல்பொல்லாதாள்
ஓட்டந்தாள்அரிதின்இவள்உடன்றெழுந்தாள்எனஉரைத்தான்.

ஏற்றவளைவரிசிலையோன்இயம்பாமுன்இகல்அரக்கி
சேற்றவளைதன்கணவன்அருகிருப்பசினம்திருகி
சூற்றவளைநீர்உழக்கும்துறைகெழுநீர்வளநாடா
மாற்றவளைகண்டக்கால்அழலாதோமனம்என்றாள். (௱உ

பேடிப்போர்வல்அரக்கர்பெருங்குலத்தைஒருங்கவிப்பான்
தேடிப்போந்தனம்இன்றுதீமாற்றம்சிலவிளம்பி
வீடிப்போகாதேஇம்மெய்வனத்தைவிட்டகல
ஓடிப்போஎன்றுரைத்தஉரைகடந்தாற்கவள்உரைப்பாள். (௱௨௨)

நரைதிரைஎன்றில்லாதநான்முகனேமுதல்அமரர்
கரைஇறந்தோர்இராவணற்குக்காண்இறுக்குங்குடிஎன்றால்
விரையும்இதுநன்றன்றுவேறுகயான்உரைக்கும்
உரைஉளதுநுமக்குறுதிஉணர்வுளரேல்என்றுரைப்பாள். (௱௨௩)

ஆக்கரியமூக்குங்கைஅரிஉண்டாள்என்றுரை
நாக்கரியும்தயமுகனூர்நாகரிகர்அல்லாமை
மூக்கரிந்துநும்குலத்தைமுதல்அரிந்தீர்இனிஉமக்கு
போக்கரிதிவ்அழகைஎல்லாம்புல்லிடையேஉகுத்தீரே. (௱௨௪)

வான்காப்போர்மண்காப்போர்மாநாகர்வாழ்உலகம்
தான்காப்போர்இனித்தங்கள்தலைகாத்துநின்றுங்கள்
ஊன்காக்கஉரியார்யார்என்னைஉயிர்நீர்காக்கில்
யான்காப்பென்அல்லால்அவ்இராவணனூர்உளர்என்றாள். (௱௨௫)

காவல்த்திண்கற்பமைந்தார்தம்பெருமைதாம்கழறார்
ஆவல்ப்பேர்அன்பினால்அறைகின்றேன்ஆம்அன்றே
தேவர்க்கும்வலியான்தன்திருத்தங்கையாள்இவள்இன்
றேவர்க்கும்வலியாள்என்றிளையானுக்கியம்பீரோ. (௱௨௬)

மாப்போரில்புறங்காப்பென்வான்சுமந்துசெலவல்லேன்
தூப்போலக்கனிபலவும்சுவைஉடையதரவல்லேன்
காப்போரைக்கைத்தென்னீர்கருதியதுதருவேன்இப்
பூப்போலும்மெல்லியலாற்பொருள்என்னோபுகல்வீர்ஆல். (௱௨௭

குலத்தாலும்நலத்தாலும்குறித்தனவேகொணர்தக்க
வலத்தாலும்மதியாலும்வடிவாலும்மடத்தாலும்
நிலத்தாரும்விசும்பாரும்நேரிழையார்என்னைப்போல்
சொலத்தான்இங்குரியாரைச்சொல்லீரோவல்லீரேல். (௱௨௮)

போக்கினீர்என்நாசிபோய்த்தென்னீர்பொறுக்குவிரேல்
ஆக்குவென்ஓர்நொடிவரையில்அழகமைவென்அருள்கூரும்
பாக்கியம்உண்டெனின்அதனால்பெண்மைக்கோர்பழுதுண்டோ
மேக்குயரும்நெடுமூக்கும்மடந்தையர்க்குமிகைஅன்றே. (௱௨௯

விண்டாரோ அல்லாரோ வேண்டாதார் நான் வேண்டின்
உண்டாய காதலின் என் உயிர் என்பது மதன்றே
கண்டாரோ காதலிக்கும் கட்டழகும் விடம் அன்றே
கொண்டாரோ கொண்டாடும் உருப்பெற்றால் கொள்ளீரோ. (௱௫௰)

சிவனும் மலர்த்திசைமுகனும் திருமாலும் தெறு குலிசத்
தவனும் அடுத்தொன்றாகி நின்றன்ன உருவோனே
புவனம் அனைத்தையும் ஒருதன் பூங்கணையால் உயிர் வாங்கும்
அவனும் உனக்கிளையானே இவனே போல் அருள் இலன் ஆல். (௱௫௧)

வேறு.

பொன் உருவப் பொருகழலீர் புழைகாண மூக்கரிவான் பொருள் வேறுண்டோ
இன் உருவம் இது கொண்டிங்கிருந்தொழியும் நம் மருங்கே கள்காள் அப்பால்
பின் இவளை அயல் ஒருவர் பாரார் என்றே அரிந்தீர் பிழை செய்தீரோ
அன்னதனை அறிந்தன்றே அன்பிரட்டி பூண்டது நான் அறிவிலேனோ.
(௱௫௨)

வெப்பழியா நெடுவெகுளி வேல் அரக்கர் இதறிந்து வெகுண்டு நோக்கின்
அப்பழியால் உலகனைத்தும் நும் பொருட்டால் அழிந்தன ஆம் அறத்தை நோக்கி
ஒப்பழியச் செய்கிலார் உயர்குலத்துத் தோன்றினோர் உணர்ந்து நோக்கி
இப்பழியைத் துடைத்து தவி இனி திருத்திர் என்றொடும் என்றிறைஞ்சி நின்றாள்.
(௱௫௩)

நாடறியாத் துயர் இழைத்த நவை அரக்கி நின் அன்னை தன்னை நல்கும்
தாடகையை உயிர் கவர்ந்த சரம் இருந்த தன்றியும் நான் தவமே கொண்ட
தோடகையது றுமலர்த்தார் இகல் அரக்கர் குலம் தொலைப்பான் தோன்றினேன்
போடகலப் புல் ஒழுக்கை வல் அரக்கி என்றிறைவன் புகலும் பின்னும்.
(௱௫௪)

தனை அளித்த தனி நேமித் தயாதன் தன் புதல்வர் யாம் தாய் சொல் தாங்கி
வினை அளித்த கான் புகுந்தோம் வேதியரும் மாதவரும் வேண்ட நீண்டு
கணை அளித்தற்கரிய படைக் கடல் அரக்கர் குலம் தொலைத்துக் கண்டாய் பண்டை
வளை அளித்த குலமாட நகர் புகுவேம் இவை தெரிய மனக்கொள் என்றான்.
(௱௫௫)

நெறித்தாரை செல்லாத நிருதர் எதிர் நில்லாதே நெடிய தேவர்
மறித்தார் ஈண்டிவர் இருவர் மானிடவர் என்னுது வல்லை ஆகில்
வெறித்தாரை வேல் அரக்கர் விறல் இயக்கர் முதலினர் நீ மிடலோர் என்று
குறித்தாரை யாவரையும் கொணருதியேல் நின் எதிரே கோறும் என்றான்.
(௱௫௬)

கொல்லல் ஆம் மாயங்கள் குறித்தனவே கொள்ளல் ஆம் கொற்றம் முற்ற
வெல்லல் ஆம் மற்றியற்றும் வினை எல்லாம் கடக்கல் ஆம் மேல்வாய் நீங்கி
பல் எல்லாம் உற்றுத் தோன்றும் பகுவாயாள் என்னுது பார்த்தி ஆகில்
நெல் எல்லாம் சுரந்தளிக்கும் நீர் நாடே கேள் என்று நிருதி கூறும். (௱௫௭)

காம்பறியும்தோளாளைக்கைவிடீர்எனினும்யான்மிகையோகள்வர்
ஆம்பொறிஇல்அடல்அரக்கரவரோடேசெருச்செய்வான்அமைந்தீர்ஆகில்
தாம்பொறியில்பலமாயம்தரும்பொறிகள்அறிந்தவற்றைத்தடுப்பென்அன்றே
பாம்பறியும்பாம்பின்கால்எனமொழியும்பழமொழியும்பார்க்கிலீரோ.
(௱௩௮)

உளங்கோடல்உனைஇழைத்தாள்உளள்ஒருத்திஎன்னுதியேல்நிருதரோடும்
களங்கோடற்குரியசெருக்கண்ணியககால்ஒரூஉவேம்கலந்தகாலை
குளங்கோடும்என்றிதுவும்உறுமோகோளேஎன்றுணரும்குறிககோள்இல்லா
இளங்கோவோடெனைஇருத்தில்இருகோளும்சிறைவைத்தாற்கிளையேன்என்றாள்.
(௱௩௯)

பெருங்குலாஉறுநகர்க்கேள்குநாள்வேண்டும்உருப்பிடிப்பேன்அன்றேல்
அருங்கலாம்உற்றிருந்தான்என்னினும்இங்கிளையவன்தான்அரிந்தநாசி
ஒருங்கிலாஇவளோடும்உறைவெனோஎன்பானேல்இறைவஒன்றும்
மருங்கிலாதவளோடும்அன்றோநீநெடுங்காலம்வாழ்ந்ததென்பாய். ௱௪௰

என்றவள்மேல்இளையவன்தான்இலங்கிலைவேல்கடைக்கணியாஇவளைஏண்டு
கொன்றுகளையேம்என்றால்நெடிதலைக்கும்அருள்என்கொல்கோவேஎன்ன
நன்றதுவேஆம்அன்றேல்போகாளேல்ஆகஎனநாதன்கூற
ஒன்றும்இவர்எனக்கிரங்கார்உயிர்இழப்பென்நிற்கில்எனஅரக்கிஉன்னு.
(௱௪௧)

ஏற்றநெடுங்கொடிமூக்கும்இருகாதும்முலைஇரண்டும்இழந்தும்வாழ
ஆற்றுவெனேவஞ்சனையால்உமைஉள்ளபரிசறிவான்அமைந்ததன்றே
காற்றினிலும்கனலினிலும்கடியானைக்கொடியானைக்கரனைஉங்கள்
கூற்றுவனைஇப்பொழுதேகொணர்கின்றேன்என்றுசலம்கொண்டுபோனாள். ௱௪௨

௫ - வது. சூர்ப்பநகைப்படலம்முற்றும் ஆ திருவிருத்தம். [௯௱௬௰௪]

கம்பநாட்டாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

௬ - வது. கரன்வதைப்படலம்.

இருந்தமாக்கரன்தாள்இணையின்மிசை
சொரிந்தசோரியள்கூந்தலள்தூம்பென
தெரிந்தமூக்கினள்வாயினள்செக்கர்மேல்
விரிந்தமேகம்எனவிழுந்தாள்அரோ. (௧)

அழுங்குநாள்இதென்றந்தகன்ஆணையால்
தழுங்குபேரிஎனத்தனித்தேங்குவாள்
முழங்குமேகம்முடித்தவெந்தீயினால்
புழுங்குநாகம்எனப்புரண்டாள்அரோ. (௨

வாக்கிற்கொக்கப்புகைமூழ்ந்துவாயினான்
நோக்கிக்கூசலன்றன்னைஇத்தன்மையை
ஆக்கிப்போனவர்ஆர்கொல்என்றான்அவன்
மூக்கிற்சோரிமுழீஇக்கொண்டகண்ணினாள். (௩)

இருவர்மானிடர்தாபதர்ஏந்திய
வரிவில்வாட்கையர்மன்மதன்மேனியர்
தருமநீரர்தயரதன்காதலர்
செருவில்நேரும்நிருதரைத்தேடுவார். (௪)

ஒன்றும்நோக்கலர்உன்வலிஞ்ங்கறன்
நின்றுநோக்கிநிறுத்தும்நினைப்பினார்
வென்றிவேற்கைநிருதரைவேர்அறக்
கொன்றுநீக்குதும்என்றுணர்கொள்கையார். (௫)

மண்ணில்நோக்கருவானினில்மற்றினில்
எண்ணில்நோக்குறின்யாவர்க்கும்நோக்கலாப்
பெண்ணில்நோக்குடையாள்ஒருபேதைஎன்
கண்ணில்நோக்கிஉரைப்பருங்காட்சியாள். (௬)

கண்டுநோக்கரும்காரிகையாள்தனை
கொண்டுபோவல்இலங்கையர்கோக்கென
விண்டுமேல்விழுந்தேனைவெகுண்டவர்
துண்டம்ஆக்கினர்மூக்கெனச்சொல்லினாள். (௭)

கேட்டனன்உரைகண்டிலன்கேடினர்
தோட்டநுங்கில்தொளைஉறுமூக்கினை
காட்டெனாஎழுந்தான்எதிர்கண்டவர்
நாட்டம்தீயஉலகைநடுக்குவான். (௮)

எழுந்துநின்றுலகேழும்எரிந்துக
பொழிந்தகோபக்கனல்உகப்பொங்குவான்
கழிந்துபோயினர்மானிடர்என்னும்கால்
அழிந்ததோஇவ்அரும்பழிஎன்னும்ஆல். (௯)

வருகதேர்எனும்மாத்திரைமாடுளோர்
இருகைமால்வரைஏழினொடேழ்அனார்
ஒருகையால்உலகேந்தும்உரத்தினார்
தருகஇப்பணிஎம்வயிற்றான்என்றார். (௰)

சூலம்வாள்மழுதோமரம்சக்கரம்
காலபாசம்கதைபொரும்கையினர்
வேலைஞாலம்வெருவுறும்ஆர்ப்பினர்
ஆலகாலம்திரண்டன்ன ஆக்கையார். (கக)

வெம்புகோபக்கனலர்விலக்கினர்
நம்பிஎம்அடிமைத்தொழில்நன்றெனு
உம்பர்மேல்இன்றுருத்தனைபோதியோ
இம்பர்மேல்இனியாம்உளேமோஎன்றார். (கஉ)

நன்றுசொல்லினிர் நான்இச்சிறார்கள்மேல்
சென்றுபோர்செயில்தேவர்சிரிப்பர்ஆல்
கொன்றுசோரிகுடித்தவர்கொள்கையை
வென்றுமீளுதிர்மெல்லியலோடென்றான். (கங)

என்னலோடும்விரும்பிஇறைஞ்சினர்
சொன்னநாணிலிஅந்தகன் தூதென
அன்னள்பிற்படர்வார்என ஆயினர்
மன்னன்காதலர்வைகிடம்நண்ணினர். (கச)

அமிலப்போர்வல்அரக்கர்க்குச்சுட்டினள்
அமலத்தொல்பெயர் ஆயிரத்தாழியான்
நிமலப்பாதம் நினைவில் இருந்தஅக்
கமலக்கண்ணனைக்கையினிற்காட்டினள். (கரு)

எற்றுவாம்பிடித்தெற்று தும்என்குனர்
பற்றுவாம்நெடும்பாசத்தின்என்குனர்
முற்றுவாம்இறைசொல்முறையால்எனு
சுற்றினார்வரைசூழ்ந்தன்னதோற்றத்தார். (கசு)

எத்துவாய்மைஇராமன்இளவலை
காத்திதையலைஎன்றுதன்கற்பகம்
பூத்ததன்னபொருவில்தடக்கையால்
ஆத்தநாணின்அருவரைவாங்கினன். (கஎ)

வாங்கிவாளொடுவாளிபெய்புட்டிலும்
தாங்கிதாமரைக்கண்ணன்அச்சாலையை
நீங்கிஇவ்வழிநேர்மின்அடாஎனு
வீங்குதோளன்மலைதலைமேவினன். (கஅ)

மழுவும்வாளும்வயங்கொளிமுச்சிகைக்
கழுவும்காலவெந்தீஅன்னகாட்சியார்
எழுவின் நீள்தடக்கைஎழுநான்கையும்
தழுவும்வாளிகளால்தலம்சார்த்தினன். (௧௯)

மரங்கள்போல்நெடுவாளொடுதோள்விழ
உரங்களால்அடர்ந்தார்க்குரவோன்விடும்
சரங்கள்ஓடினதைக்கஅவர்கள்தம்
சிரங்கள்ஓடினதீயவள்ஓடினள். (௨௰)

ஒளிறுவேற்கரற்குற்றதுணர்த்தினள்
குளிறுகோபவெங்கோளரிமா அட
களிறெலாம்படக்கைதலைமேல்உற
பிளிறியோடும்பிடிஅன்னபெற்றியாள். (௨௧)

அங்கரக்கர்அவிந்தழிந்தார்என
பொங்கரத்தம்விழிவழிபோந்துக
வெங்கரப்பெயரோன்வெகுண்டான்விடை
சங்கரற்கும்தடுப்பருந்தன்மையான். (௨௨)

அழைஎன்தேர்எனக்காக்குவெம்போர்படை
உழையர்ஓடிஒருநொடிஓங்கல்மேல்
மழைஎன்மாமுரசெற்றுதிர்வல்என்றான்
முழையின்வாள்அரிஅஞ்சமுழங்குவான். (௨௩)

பேரிஓசைபிறத்தலும்பெட்புறு
மாரிமேகம்வரம்பிலவந்தென
தேரின்சேனைதிரண்டனதேவர்தம்
ஊரும்நாகர்உலகும்உலைந்தவே. (௨௪)

போர்ப்பெரும்பணைபொம்என்முழக்கமா
நீர்த்தரங்கம்நெடுந்தடந்தோள்களா
ஆர்த்தெழுந்ததிறுதியின்ஆர்கலி
கார்க்கருங்கடல்கால்கிளர்ந்தென்னவே. (௨௫)

காடுதுன்றிவிசும்புகரந்தென
நீடிஎங்கும்நிமிர்ந்தநெடுங்கொடி
ஓடும்எங்கள்பகைஎன்றுவந்தெழுந்
தாடுகின்றஅலகையின்ஆடவே. (௨௬)

தறியின் நீங்கிய தாழ்தடக்கைத் துணை
குறிகொளாமதவேழக்குழூஅனூர்
செறியும்வாளொடுவாள்இடைதேய்த்துகும்
பொறியில்கான்எங்கும்வெங்கனல்பொங்கவே. (உஎ)

முருடிரண்டுமுழங்குறத்தாக்கொலி
உருடிரண்டெழுந்தேர்ஒலிஉட்புக
அருடிரண்டஅருக்கன்தன்மேல்வழங்
கிருடிரண்டுவந்தீண்டியதென்னவே. (உஅ)

தலையில்மாசுணம்தாங்கியதாரணி
நிலைநிலாதுமுதுகைநெளிப்புற
உலைவில்ஏழ்உலகத்திலும்ஓங்கிய
மலைஎலாம்ஒருமாடுதொக்கென்னவே. (உகூ)

வேறு.

வல்லியக்குழாங்களோமழையின்இட்டமோ
ஒல்லிபத்தொகுதியோஓங்கும்ஓங்கலோ
அல்லமற்றரிகளின்அனிகமேஎன
பல்பதிஞயிரம்படைக்கைவீரரோ. (ருய)

ஆளிகள்பூண்டனஅரிகள்பூண்டன
மீளிகள்பூண்டனவேங்கைபூண்டன
ஞாளிகள்பூண்டனநரிகள்பூண்டன
கூளிகள்பூண்டனகுதிரைபூண்டன. (ருக)

ஏற்றினம்ஆர்த்தனஏனம்ஆர்த்தன
காற்றினம்ஆர்த்தனகழுதைஆர்த்தன
தோற்றினமாத்திரத்துலகுசூழ்வரும்
பாற்றினம்ஆர்த்தனபணிலம்ஆர்த்தன. (ருஉ)

தேரினம்துவன்றினசிறுகட்செம்முகக்
காரினம்நெருங்கினகாலிற்கால்வரு
தாரினம்குழுமினதடைஇல்கூற்றன்ன
பேரினம்கடல்எனப்பெயருங்காலையே. (ருரு)

மழுக்களும்அயிற்களும்வயிரவாட்களும்
எழுக்களும்தோமரத்தொகையும்இட்டியும்
முழுக்களும்முசண்டியும்தண்டும்முத்தலைக்
கழுக்களும்உலக்கையும்காலபாசமும். (ருச)

குந்தமும்குலிசமும்கோலும்பாலமும்
அந்தம்இல்சாபமும்சரமும்ஆழியும்
வெந்தொழில்வலயமும்விளங்குசங்கனு
பந்தமும்கப்பணப்படையும்பாசமும். (௩௫)

ஆதியின்அருக்கனும்அனலும்அஞ்சுறும்
சோதியசோரியும்தாவும்துன்னிய
ஏதிகள்பிடைந்தனஇமையவர்க்கெலாம்
வேதனைகொடுத்தனவாகைவேய்ந்தன. (௩௬)

ஆயிரம்ஆயிரம்களிற்றின்ஆற்றலர்
மாயிருஞாலத்தைவிழுங்கும்வாயினர்
தீயெரிவிழியினர்நிருதர்சேனையின்
நாயகர்பதின்மரோட்டுத்தநால்வரோ. (௩௭)

ஆறிேனாடாயிரம்அமைந்தஆயிரம்
கூறினஒருபடைகுறித்தஅப்படை
ஏறினஏழினதிரட்டிஎன்பர்ஆல்
ஊறினசேனையின்தொகுதிஉன்னுவார். (௩௮)

உரத்தினர்உரும்எனஉரறும்வாயினர்
கரத்தெறிபடையினர்கமலத்தோன்தரும்
வரத்தினர்மலைஎனமழைதுயின்றெழு
சிரத்தினர்தருக்கினர்செருக்கும்சிந்தையார். (௩௯)

விண்அளவிடநிமிர்ந்துயர்ந்தமேனியர்
கண்அளவிடஅருமார்பர்காலினல்
மண்அளவிடுநெடுவலத்தர்வானவர்
எண்அளவிடஅருஞ்செருவென்றேறினர். (௪௰)

இந்திரன்முதலினோர்எறிந்தமாப்படை
சிந்தினதெறித்துகச்செறிந்ததோளினர்
அந்தகன்அடிதொழுதடங்கும்ஆணையார்
வெந்தழல்உருவுகொண்டனையமேனியார். (௪௧)

சூலமும்பாசமும்தொடர்ந்தசெம்மயிர்ச்
சாலமும்தறுகணும்எயிறும்தாங்கினர்
ஆலமும்வெளிதெனும்நிறத்தர்ஆற்றலால்
காலனும்காலன்என்றயிர்க்கும்காட்சியார். (௪௨)

கழலினர் தாரினர் கவசமார்பினர்
நிழல்உறு பூணினர் நெறித்தநெற்றியர்
அழல்உறு குஞ்சியர் அமரைவேட்டுவந்
தெழல்உறு மனத்தினர் ஒருமைஎய்தினர். (௪௩)

மருப்பிருமதகளிற்றமரர்மன்னனும்
விருப்புறுமுகத்தெதிர்விழிக்கில்வெந்திடும்
உருப்பொருஉலைவுறும்உலகம்மூன்றினும்
செருப்பெறுத்தினவுறுசிகரத்தோளினர். (௪௪)

குஞ்சரம்குதிரைபேய்குரங்குகோள்அரி
வெஞ்சினக்கரடிநாய்வேங்கையாளிஎன்
றஞ்சுறக்கனல்புரைமுகத்தர்ஆர்கலி
நஞ்சுதொக்கெனப்புரைநயனத்தார்களும். (௪௫)

எண்கையர்எழுகையர்ஏழும்எட்டும்ஆய்
கண்கனல்சொரிதருமுகத்தர்காலினர்
வண்கையில்வளைத்துயிர்வாரிவாயில்இட்
டுண்கையில்உவகையர்உலப்பிலார்களும். (௪௬)

இயக்கரில்பறித்தன அவுணர்இட்டன
மயக்குறுத்தமரரைவலியில்வாங்கின
துயக்கில்கந்தர்ப்பரைத்துரந்துவாரின
நயப்புறுசித்தரைநலிந்துவவ்வின. (௪௭)

கொடிதழைக்கவிகைவான்தொங்கல்குஞ்சரம்
படிஉறுபதாகைமீவிதானம்பல்வகை
இடைஇலாதெங்கணும்இசையமீமிசை
மிடைதலின்உலகெலாம்வெயில்இழக்கவே. (௪௮)

எழுவரோடெழுவர்ஏழ்உலகம்ஏழொடேழ்
தழுவியவென்றியர்தலைவர்தானையர்
மழுவினர்வாளினர்வயங்குசூலத்தர்
உழுவையோடரிஎனஉடற்றும்சீற்றத்தார். (௪௯)

வில்லினர்வாளினர்இதழின்மீதிடும்
பல்லினர்மேருவைப்பறிக்கும்ஆற்றலர்
புல்லினர்திசைதொறும்புரவித்தேரினர்
சொல்லினமுடிக்குறும்துணிவின்நெஞ்சினர். (௫௰)

தூடணன்திரிசிராத்தோன்றல்ஆதியர்
கோடணைமுரசினம்குளிறுசேனையர்
ஆடவர்உயிர்கவர்அலங்கல்வேலினர்
பாடவநிலையினர்பலரும்சுற்றினர். (௫௧)

ஆன்றமைஎறிபடைஅழுவத்தார்கலி
வான்தொடர்மேருவைவளைத்ததாம்என
ஊன்றினதேரினன்உயர்ந்ததோளினன்
தோன்றினன்யாவரும்துணுக்கம்எய்தவே. (௫௨)

அசும்புறுமதகரிபுரவிஆடகத்
தசும்புறுசயந்தனஅரக்கர்தாள்தர
விசும்புறுதூளியால்வெண்மைமேயின
பசும்பரிபகலவன்பைம்பொற்றேர்அரோ. (௫௩)

வனம்துகள்பட்டனமலையின்வான்உயர்
கனம்துகள்பட்டனகடல்கள்தூர்ந்தன
இனம்தொகுதூளியால்இசைப்பதென்இனி
சினம்தொகுநெடுங்கடற்சேனைசெல்லவே. (௫௪)

நிலமிசைவிசும்பிடைநெருக்கலால்நெடு
மலைமிசைமலைஇனம்வருவபோல்மலைத்
தலைமிசைதலைமிசைதாவிச்சென்றனர்
கொலைமிசைநஞ்செனக்கொதிக்கும்நெஞ்சினர். (௫௫)

வேறு.

வந்ததுசேனைவெள்ளம்வள்ளியோன்மருங்குமாய
பந்தமாவினையைமாளப்பற்றறுபெற்றியோர்க்கும்
உந்தருநிலையதாகிஉடன்உறைந்துயிர்கள்தம்மை
அந்தகற்களிக்கும்நோய்போல்அரக்கிமுன்ஆகஅம்மா. (௫௬

தூரியக்குரலின்வானில்முகிற்கணம்துணுக்கம்கொள்ள
வார்சிலைஒலியின்அஞ்சிஉரும்எலாம்மறுக்கம்கொள்ள
ஆர்கலிஆர்ப்பின்உட்கிஅசைவுறஅரக்கர்சேனை
போர்வனத்திருந்தவீரர்உறைவிடம்புக்கதன்றே. (௫௭)

வாய்புலர்ந்தழிந்தமெய்யின்வருத்தத்தவழியில்யாண்டும்
ஓய்விலநிமிர்ந்துவிங்கும்உயிர்ப்பினஉலந்தகண்ண
தீயவர்சேனைவந்துசேர்ந்தமைதெரியச்சென்று
வேய்தெரிந்துரைப்பபோன்றபுள்ளொடும்விலங்கும்அம்மா

தூளியின்படலைவந்துதொடர்வுறமராமும்தூறும்
தாளிடைஒடியும்ஓசைசடசடஒலிப்பகானத்
தாளியும்அரியும்அஞ்சிஇரிதரும்அலக்கண்நோக்கி
மீளிமொய்ம்பினரும்சேனைமேல்வந்ததுரைதென்றான். (௫௯)

மின்னின்றசிலையன்வீரக்கவசத்தன்விசித்தவாளன்
பொன்னின்றவடிம்பின்வாளிப்புட்டிலன்புகையும்நெஞ்சன்
நின்னின்றுகாண்டியான்செய்நிலைஎனவிரும்பிநேரா
முன்னின்றுபின்வந்தோனைநோக்கினன்மொழியல்உற்றான். (௬௰)

நெறிக்கொள்மாதவர்க்குமுன்னேநேர்ந்தனன்நிருதர்ஆவி
பறிக்குவென்யானேஎன்றப்பழமொழிபழுதுறாமே
வெறிக்கொள்பூங்குழலினாளைவீரநீவேண்டினேன்யான்
குறிக்கொடுகாத்திஇன்னேகொல்வென்இக்குழுவைஎன்றான். (௬௧)

மரன்படர்கானம்எங்கும்அதர்படவந்தசேனை
கரன்படைஎன்பதெண்ணிக்கருநிறக்கமலக்கண்ணன்
சரன்படர்புட்டில்கட்டிச்சாபமும்தரித்தான்தள்ளா
உரன்படர்தோளின்மீளாக்கவசம்இட்டுடைவாள்ஆர்த்தான். (௬௨)

மீளருஞ்செருவில்விண்ணும்மண்ணும்என்மேல்வந்தாலும்
நாளுலந்தழியும்என்றேநான்உனக்குரைப்பதென்னே
ஆளியின்துப்பினாய்இவ்அமர்எனக்கருளிநின்றென்
தோளினைத்தின்னுகின்றசோம்பினைத்துடைத்திஎன்றான். (௬௩)

என்றனன்இளையவீரன்இசைந்திலன்இராமன்ஏந்தும்
குன்றனதோளின்ஆற்றல்உள்ளத்தின்உணரக்கொண்டான்
அன்றியும்அண்ணல்ஆணைமறுக்கிலன்அங்கைகூப்பி
நின்றனன்இருந்தான்கண்ணீர்நிலன்உறப்புலர்கின்றாள்பால். (௬௪)

குழைஉறுமதியம்பூத்தகொம்பனாள்குழைந்துசோர
தழைஉறுசாலைநின்றும்தனிச்சிலைதரித்தமேரு
மழைஎனமுழங்குகின்றவாள்எயிற்றரக்கர்காண
முழையின்நின்றெழுந்துசெல்லும்மடங்கலின்முனிந்துசென்றான்.

தோன்றியதோன்றல்தன்னைச்சுட்டினள்காட்டிச்சொன்னாள்
வான்றொடர்மூங்கில்தந்தவயங்குவெந்தீஇதென்ன
தான்றொடர்குலத்தைஎல்லாம்தொலைக்குமாசமைந்துநின்றாள்
ஏன்றுவந்தெதிர்ந்தவீரன்இவன்இகல்இராமன்என்ன. (௬௬)

கண்டனன்கலைகத்தேர்மேல்கதிரவன்கலங்கிநீங்க
விண்டனில்நின்றவென்றிக்கரன்எனும்விலங்கல்த்தோளான்
மண்டமர்யானைசெய்திம்மானிடன்வலியைநீக்கி
கொண்டனன்வாகைஎன்றுபடைஞராக்குறித்துசொன்னான். (௬௭

மானிடன்ஒருவன்வந்தவலிகெழுசேனைக்கம்மா
கானிடம்இல்லைஎன்னும்கட்டுரைகலந்தகாலை
யானுடைவென்றிஎன்ஆம்யாவரும்கண்டுநிற்றிர்
ஊனுடைஇவனையானேஉண்குவென்உயிரைஎன்றான். (௬௮)

அவ்வுரைகேட்டுவந்தான்அகம்பன்என்றமைந்தகல்விச்
செவ்வியான்ஒருவன்ஐயசெப்புவென்செருவில்சால
வெவ்வியர்ஆதல்நன்றேவீரரில்ஆண்மைவீர
இவ்வயின்உளஆம்தீயநிமித்தம்என்றியம்பல்உற்றான். (௬௯)

வேறு.

குருதிமாமழைசொரிந்தனமேகங்கள்குமுறி
பருதிவானவன்ஊர்வளைப்புண்டதுபாராய்
கருதுவீரநின்கொடிமிசைகாக்கையின்கணங்கள்
பொருதுவீழ்வனபுலம்புவநிலம்படப்புரள்வ. (௭௰)

வாளின்வாய்களைஇவளைக்கின்றனவயவர்
தோளும்நாட்டமும்இடம்துடிக்கின்றனதூங்கி
மீளிமொய்ம்பரின்இவுளிவீழ்கின்றனவிரவி
ஞாளியோடுநின்றுளைக்கின்றநரிக்குலம்பலஆல். (௭௧)

பிடிஎலாம்மதம்பெய்திடப்பெருங்கவுள்வேழம்
ஒடியும்மால்மருப்புலசமும்கம்பிக்கும்உயர்வான்
இடியும்வீழ்ந்திடும்எரிந்திடும்பெருந்திசைஎவர்க்கும்
முடியின்மாலைகள்புலாலொடுமுழுமுடைநாறும். (௭௨)

இனையஆதலின்மானிடன்ஒருவன்என்றிவனை
நினையலஆவதொன்றன்றதுநீதிஆம்நின்ற
வினைஎலாம்செய்துவெல்லல்ஆம்தன்மையன்அல்லன்
புனையும்வாகையாய்பொறுத்திஎன்உரைஎனப்புகன்றான். (௭௩)

உரைத்தவாசகம்கேட்டலும்உலகெலாம்உலைய
சிரித்துநின்றஎன்சேவகம்தேவரைத்தேய
அரைத்தஅம்மிஆம்அலங்கெழில்த்தோள்அமர்வேண்டி
இரைத்துவீங்குவமானிடற்கெளியவோஎன்றான். (௭௪)

என்னும்மாத்திரத்தெறிபடைஇடிஎனஇடியா
மன்னர்மன்னவன்மதலையவளைந்தனவளைந்து
மின்னும்வால்உளைமடங்கலைமுனிந்தனவேழம்
துன்னினால்எனச்சுடுசினத்தரக்கர்தம்தொகுதி. (௭௫)

வளைந்தகாலையில்வளைந்தனஇராமன்கைவரிவில்
விளைந்தபோரையும்ஆவதும்விளம்புதும்விசையால்
புளைந்தபாய்பரிபுரண்டனபுகர்முகப்பூட்கை
உளைந்தமால்வரைஉரும்இடிபடஒடிந்தென்ன. (௭௬)

சூலம்அற்றனஅற்றனசுடர்மழுத்தொகைவாள்
மூலம்அற்றனஅற்றனமுரண்தண்டுபிண்டி
பாலம்அற்றனஅற்றனபகழிவெம்பகுவாய்
வேலும்அற்றனஅற்றனவில்லொடுபல்லம். (௭௭)

தொடிதுணிந்தனதோளொடுதோமரம்துணிந்த
அடிதுணிந்தனகடகளிறச்சொடுநெடுந்தேர்
கொடிதுணிந்தனகுரகதம்துணிந்தனகுலமா
முடிதுணிந்தனமூளையொடுதுணிந்தனமுசலம். (௭௮)

கருவிமாவொடுகார்மதக்கைமலைக்கணத்தோ
டுருவிமாதிரத்தோடினசுடுசரம்உதிரம்
அருவிமாரியில்தேங்கினதவனியில்அரக்கர்
திருவில்மார்பகம்திறந்தனதுறந்தனசிரங்கள். (௭௯)

ஒன்றுபத்துநூறாயிரம்கோடிஎன்றுணராத்
துன்றுபத்தியஇராகவன்சுடுசரம்தூப்ப
சென்றுபத்திரத்தலைஎனமலைதிரண்டென்ன
கொன்றுபத்தியில்குவித்தனபிணப்பெருங்குன்றம். (௮௰)

காடுகொண்டகார்உலவைகள்கதழ்எரிகதுவ
சூடுகொண்டனஎனத்தொடர்குருதிமீத்தோன்ற
ஆடுகின்றனஅறுகுறைஅயில்அம்புவிண்மேல்
ஓடுகின்றனஉயிரையும்தொடர்வனஒத்த. (௮௧)

கைகள்வாளொடுகளம்படக்கழுத்தறக்கவசம்
மெய்கள்போழ்படத்தாள்விழவெருவிடநிருதர்
செய்யமாத்தலைசிந்தினதிசைஉறச்சென்ற
தையலார்நெடுவிழிஎனகொடியனசரங்கள். (௮௨)

மாரிஆக்கியவடிக்கணைவரைபுரைநிருதர்
பேரியாக்கையின்பெருங்கரைவயின்தொறும்பிறங்க
ஏரிஆக்கின ஆறுகள் இயற்றின நிறைய
சோரிஆக்கினபோக்கினவனம்எனும்தொன்மை. (௮௩)

அலைமிதந்தனகுருதியின்பெருங்கடல்அரக்கர்
தலைமிதந்தனநெடுந்தடிமிதந்தனதடக்கை
மலைமிதந்தனவாம்பரிமிதந்தனவயப்போர்ச்
சிலைமிதந்தனகொடியொடுமிதந்தனதேர்கள். (௮௪)

ஆயகாலையில்அனல்விழித்தார்த்திகல்அரக்கர்
தீயவார்கணைமுதலியஅடுசினப்படைகள்
மேயமால்வரைஒன்றினைவளைத்தனமேகம்
தூயதாரைகள்சொரிவனஆம்எனச்சொரிந்தார். (௮௫)

சொரிந்தபல்படைதுணிபடத்துணிபடச்சரத்தால்
அரிந்துபோந்தனசிந்திடத்திசைதிசைஅகற்றி
நெரிந்துபார்மகள்முதுகிறவனம்முற்றும்நிறைய
விரிந்தசெம்மயிர்க்கருந்தலைமலைஎனவீழ்த்தான். (௮௬)

கவந்தபந்தங்கள்களித்தனகுளித்தகைமலைகள்
செவந்துபாய்ந்தவெங்குருதியில்திருகியசினத்தால்
நிவந்தவெந்தொழில்நிருதர்தம்நெடுநிணம்தெவுட்டி
உவந்தவன்கழுதுயிர்சுமந்துளுக்கியதும்பர். (௮௭)

மருடரும்களிவஞ்சனைவளைஎயிற்றரக்கர்
கருடன்அஞ்சுறுகண்மணிகாகமும்கவர்ந்த
இருடரும்புரத்திழுதையர்பழுதறநெகிழ்த்தே
அருடரும்திறத்தறன்அன்றிவலியதுண்டாமோ. (௮௮)

வேறு.

பல்லாயிரம்இருள்கீறியபகலோன்எனஒளிரும்
வில்லாளனைமுனியாவெயில்அயில்ஆம்எனவிழியா
கல்லார்மழைகணமாமுகில்கடைநாள்விடுவனபோல்
எல்லாம்ஒருதொடையாஉடன்எய்தார்வினைசெய்தார். (௮௯)

எறிந்தார்எனஎய்தார்எனநினைந்தார்எனஎறிய
அறிந்தார்எனஅறியாவகைஅயில்வாளியின்அறுத்தான்
செறிந்தாரையும்பிறிந்தாரையும்செறுத்தாரையும்சினத்தால்
மறிந்தாரையும்வலித்தாரையும்மடித்தான்சிலைபிடித்தான். (௯௰)

வானத்தனகடலின்புறவலயத்தனமதிசூழ்
மீனத்தனமிளிர்குண்டலமிதுனத்தனமிடல்வெங்
கானத்தனமலையத்தனதிசைசுற்றியகரியின்
தானத்தனகாகுத்தனசரம்உந்தியசிரமே. (௯௧)

மண்மேலனமலைமேலனமழைமேலனமதிதோய்
விண்மேலனநெடுவேலையின்மேல்கீழனமிடலோர்
புண்மேலனகுருதிப்பொழிதிரைஆறுகள்பொங்க
திண்மேருவைநகுமார்பினைஉருவித்திரிசரமே. (௯௨)

பொலந்தாரினர்அனலின்சிகைபொதிகண்ணினர்எவரும்
வலந்தாங்கியவடிவெம்படைவிடுவார்சரமழையால்
உலந்தார்உடல்கடலோடுறஉலவாஉடல்உற்றார்
அலந்தார்நிசிசரர்ஆம்எனஇமையோரொடும்ஆர்த்தார். (௯௩)

இரற்செறிகமலத்தனஇரதத்திரள்புளினம்
வீரக்கரிமுதலைக்குலம்மிதக்கின்றனஉதிக்கும்
பாரக்குடர்மிடைபாசடைபடர்கின்றனபலஆல்
மூரித்திரைஉதிரக்கடல்முழுகிக்கழுதெழவே. (௯௪)

அழைத்தார்சிலர்அயர்ந்தார்சிலர்அழிந்தார்சிலர்கழிந்தார்
உழைத்தார்சிலர்உயிர்த்தார்சிலர்உருண்டார்சிலர்புரண்டார்
குழைத்தாழ்திரைக்குருதிக்கடல்குளித்தார்சிலர்கொலைவாய்
மழைத்தாரைகள்படப்பாரிடைமடிந்தார்சிலர்உடைந்தார். (௯௫)

உடைந்தார்களைநகைசெய்தனர்உருள்தேரினர்உடன்ஆய்
அடைந்தார்படைத்தலைவீரர்கள்பதினால்வரும்அயில்வாள்
மிடைந்தார்நெடுங்கடல்தானையர்மிடல்வில்லினர்விரிநீர்
கடைந்தார்வெருவுறமீதெழுகடுஆம்எனக்கொடியார். (௯௬)

நாகத்தனிஒ[illegible]வில்லியைநளிர்முப்புரர்முன்நாள்
மாகத்திடைவளைவுற்றனர்எனவள்ளலைமதியார்
ஆகத்தெழுகனல்கண்வழிஉகஉற்றெதிர்அழன்றார்
மேகத்தினைநிகர்வில்லியைவளைத்தார்செருவிளைத்தார். (௯௭)

எய்தார்பலர்எறிந்தார்பலர்மழுஞ்ச்சினர்எழுவால்
பொய்தார்பலர்புடைத்தார்பலர்கிடைத்தார்பலர்பொருப்பா
பெய்தார்மழைபிதிர்த்தார்எரிபிறைவாள்எயிற்றரக்கர்
வைதார்பலர்தெழித்தார்பலர்மலைஆம்எனவளைத்தார். (௯௮)

தேர்பூண்டனவிலங்கியாவையும்சிலைபூண்டெழுகொலையால்
பார்பூண்டனமதமாகரிபலிபூண்டனபரிமாத்
தார்பூண்டனஉடல்பூண்டிலதலைவெங்கதிர்தழிவந்
தூர்பூண்டனபிரிந்தாலெனஇரிந்தார்உயிர்உலைந்தார். (கூகூ)

மால்பொத்தினமறவோர்உடல்மழைபொத்தினவழிசெம்
பால்பொத்தினநதியிற்கிளர்படிபொத்தினபடர்வான்
மேல்பொத்தினகுழுவிண்ணவர்விழிபொத்தினர்விளைவெங்
கால்பொத்தினர்நமன்தூதுவர்கடிதுற்றுயிர்கவர்வார். (௱)

பேய்ஏறினசெருவேட்டெழுபித்தேறினர்பிலவாய்
நாய்ஏறினதலைமேல்நெடுநரிஏறினஎரிகால்
வாய்ஏறினவடிவாளியின்வான்ஏறினர்வந்தார்
தீய்ஏறிகல்அரிஏறெனமுகில்ஏறெனச்செறிந்தார். (௱க)

தலைசிந்தினவிழிசிந்தினதழல்சிந்தினதரைமேல்
மலைசிந்தினபடிசிந்தினவரிசிந்துரம்மழைபோல்
சிலைசிந்தினகணைசிந்தினதிசைசிந்தினதிசையோ
டுலைசிந்தினபொறிசிந்தினஉயிர்சிந்தினஉடலம். (௱உ)

வேறு.

படைப்பெருந்தலைவரும்படைத்ததேர்களும்
உடைத்தடம்படைகளும்ஒழியஉற்றெதிர்
விடைத்தடர்ந்தெதிர்ந்தவர்வீரன்வாளியால்
முடைத்தவெங்குருதியின்கடலின்மூழ்கினார். (௱ங)

சுற்றுறநோக்கினர்தொடர்ந்தசேனையில்
அற்றிலதலைஎனும்ஆக்கைகண்டிலர்
தெற்றினர்எயிறுகள்திருகினார்சினம்
முற்றினர்இராமனைமுடுகுதேரினார். (௱ச)

ஏழிருதேரும்வந்திமைப்பில்முன்பிடை
சூழ்வனகணைகளில்துணியநூறினான்
ஆழியும்புரவியும்ஆளும்அற்றவை
ஊழிவெங்கால்எறிஓங்கல்ஒத்தவே. (௱ரு)

அழிந்தனதேர்அவர்அவனிகீண்டுக
இழிந்தனர்வரிசிலைஎடுத்தகையினர்
ஒழிந்திலர்சரங்களைஉருமின்ஏறென
பொழிந்தனர்பொழிகனல்பொடிக்கும்கண்ணினார். (௱சா)

நூறியசரம்எலாம்நுறுங்கவாளியால்
இறுசெய்தவர்சிலையொடேழையும்
ஆறினோடாறும்ஓர்இரண்டும்அம்பினால்
கூறுசெய்தமர்த்தொழில்கொதிப்பைநீக்கினான். (௱௭)

வில்லிழந்தனவரும்வெகுளிமீக்கொள
கல்லுயர்நெடுவரைகடிதின்ஏந்தினார்
ஒல்லையின்உருத்துயர்விசும்பின்ஓங்கினின்
றெல்லுயர்பொறிஉகஎறிதல்மேயினார். (௱௮)

கலைகளின்பெருங்கடல்கடந்தகல்வியான்
இலைகொள்வெம்பகழிஏழ்இரண்டுவாங்கினான்
கொலைகொள்வெஞ்சிலையொடுபுருவம்கோட்டினான்
மலைகளும்தலைகளும்விழுந்தமண்ணினே. (௱௯)

படைத்தலைதலைவர்கள்படலும்பல்படை
புடைத்தடர்ந்தெதிர்அழல்புரையும்கண்ணினார்
கிடைத்தனர்அரக்கர்கள்கீழும்மேலும்ஆய்
அடைத்தனர்திசைகளைஅமரர்அஞ்சினார். (௱௰)

முழங்கினபெரும்பணைமூரிமால்கரி
முழங்கினவரிசிலைமுடுகுநாண்ஒலி
முழங்கினசங்கொடுபுரவிமுற்றுற
முழங்கினஅரக்கர்தம்முகிலின்ஆர்ப்பரோ. (௱௧௧)

வேறு.

வெம்படைநிருதர்வீசவிண்ணிடைமிடைந்தவீரன்
அம்பிடைஅறுக்கச்சிந்திஅற்றனபடும்என்றஞ்சி
உம்பரும்இரியல்போனார்உலகெலாம்உலைந்துசாய்ந்த
கம்பம்இல்திசையில்நின்றகளிறும்கண்இமைத்தஅன்றே. (௱௧௨)

வேறு.

அத்தலைத்தானையன்அளவில்ஆற்றலன்
முத்தலைக்குரிசில்பொன்முடியன்மூக்கணான்
கைத்தலைச்சூலமேஅனையகாட்சியான்
வைத்தலைப்பகழியான்மழைசெய்வில்லினான். (௱௧௩)

அன்னவன்நடுவுறஆழிஊழி இ
தென்னவந்தெங்கணும்இலாத்தசேனையுள்
தன்நிகர்வீரனும்தமியன்வில்லினன்
துன்இருளிடையதோர்விளக்கில்தோன்றினான். (௱௧௪)

ஓங்கொளிவாளினன்உருமின் ஆர்ப்பினன்
வீங்கியகவசத்தன்வெய்யகண்ணினன்
ஆங்கவன் அணிக்கெதிர் அணிகள் ஆகநேர்
தாங்கினன் இராமனும்சரத்தின் தானையால். (௱௧௫)

தாள் இடைஅற்றன தலையும்அற்றன
தோள் இடைஅற்றனதொடையும்அற்றன
வாள் இடைஅற்றனமழுவும்அற்றன
கோள் இடைஅற்றன குடையும் அற்றன. (௱௧௬)

கொடியொடுகொடுஞ்சினப்புரவிகூட்டமும்
படியிடைப்படிந்தனபருத்ததேர்பணை
நெடியவன் கடகரிபுரண்டநெற்றியின்
இடியொடுமுறிந்துவீழ்சிகரம்என்னவே. (௱௧௭)

அற்றனசிரம்என அறிதல்தேற்றலர்
கொற்றவெஞ்சிலைச்சரம்கோத்துவாங்குவார்
இற்றவர் இருதவர் எழுந்துவிண்ணினைப்
பற்றினமழைஎனப்படைவழங்குவார். (௱௧௮)

கேடகத்தடக்கையர்கிரியின்தோற்றத்தர்
ஆடகக்கவசத்தர் கவந்தம்ஆடுவ
பாடகத்தரம்பையர்மருளப்பல்வித
நாடகத்தொழிலினை நடிப்பஒத்தவே. (௱௧௯)

கவரிவெண்குடைஎனும் நுரையகைமலை
சுவல்தருசுறவம்ஆழ்சுழியதண்துறை
பவர் இனப்படுமணிகுவிக்கும்பண்ணைய
உவரியைப்புதுக்கினஉதிரஆறரோ. (௱௨௰)

சண்டவெங்கடுங்கணைதடியத்தான்சில
திண்டிறல்வளைஎயிற்றரக்கர்தேவர் ஆய்
வண்டுழல்புரிகுழல்மடந்தைமாரொடும்
கண்டனர் தம்முடைக்கவந்தநாடகம். (௱௨௧)

ஆய்வளைமகளிரோடமரர்இட்டத்தர்
தூயவெங்கடுங்கணைதுணித்ததங்கள்தோள்
பேய்ஒருதலைகொளப்பிணங்கிவாய்களின்
நாய்ஒருதலைகொளநகைஉற்றார்சிலர். (௱௨௨)

தெரிகணைமூழ்கலில்திறந்தமார்பினர்
இருவினைகடந்துபோய்உம்பர்எய்தினார்
நிருதர்தம்பெரும்படைநெடிதுநின்றவன்
ஒருவன்என்றுள்ளத்தின்உலைவுற்றார்அரோ. (௱௨௩)

கைக்கரிஅன்னவன்பகழிகண்டகர்
மெய்க்குலம்வேரொடும்துணித்துவீழ்த்தின
மைக்கருமனத்தொருவஞ்சன்மாண்பிலன்
பொய்க்கரிகூறியகொடுஞ்சொல்போன்றவே. (௱௨௪)

அஞ்சிறைஅறுபதம்அடைந்தகீடத்தை
தஞ்செனத்தன்மயம்ஆக்கும்தன்மைபோல்
வஞ்சகத்தரக்கனைவளைத்துவள்ளல்தான்
செஞ்சரத்தூய்மையால்தேவர்ஆக்கினான். (௱௨௫)

வலங்கொள்போர்மானிடன்வலிந்துகொன்றமை
அலங்கல்வேல்இராவணற்கறிவிப்பாம்என
சலங்கொள்போர்அரக்கர்தம்உருக்கள்தாங்கின
இலங்கையின்உற்றஅக்குருதியாறரோ. (௱௨௬)

சூழ்ந்ததார்நெடும்படைபகழிசுற்றுற
போழ்ந்துயிர்குடித்தலில்புரளப்பொங்கினான்
தாழ்ந்திலன்முத்தலைத்தலைவன்சோரியின்
ஆழ்ந்ததேர்அம்பரத்தோட்டிஆர்க்கின்றான். (௱௨௭)

ஊன்றியதேரினன்உருமின்வெங்கணை
வான்றொடர்மழைஎனவாய்மையாவர்க்கும்
சான்றெனநின்றஅத்தருமம்அன்னவன்
தோன்றல்தன்திருஉருமறையத்தூவினான். (௱௨௮)

தூவியசரம்எலாம்துணியவெங்கணை
ஏவினன்இராமனும்ஏவிஏழ்இரு
பூவியல்வாளியால்பொலங்கொள்தேர்அழித்
தாவிவெம்பாகனைஅழித்துமாற்றினான். (௱௨௯)

அன்றியும்அக்கணத்தமரர்ஆர்த்தெழ
பொன்றெரிவடிம்புடைப்பொருவில்வாளியால்
வன்றொழில்தீயவன்மகுடமாத்தலை
ஒன்றொழித்திரண்டையும்உருட்டினான்அரோ. (௱௩௰)

தேர் அழிந்தவ்வழித்திரிசிரா எனும்
பேர் அழிந்தனினும்மறம்பிழைத்திலன்
ஏர் அழிந்துமிழ்சிலைவானநாட்டுழி
கார் இழிந்தால்எனக்கணைகள்சிந்தினான். (௱௫௧)

ஏற்றியநுதலினன் இருண்டகார்மழை
தோற்றியவில்லொடும்தொடரமீமிசை
காற்றிடைஅழிந்தெனக்கார்முகத்தையும்
மாற்றரும்பகழியால்அறுத்துமாற்றினான். (௱௫௨)

வேறு.

வில் இழந்தனன் என்னினும்விழித்தவாண்முகத்தின்
எல் இழந்திலன் இழந்திலன்வெங்கதம் இடிக்கும்
சொல் இழந்திலன் தோள்வலிஇழந்திலன்சொரியும்
கல் இழந்திலன் இழந்திலன்கறங்கெனத்திரிதல். (௱௫௩)

ஆள் இரண்டுநூறுளர்என அந்தரத்தொருவன்
மூளரும்பெருமாயவெஞ்செருமுயல்வானை
தாள் இரண்டையும்இரண்டுவெங்கணைகளால்தடிந்து
தோள் இரண்டையும்இரண்டுவெங்கணைகளால்துணித்தான். (௱௫௪)

அற்றதாளொடுதோளினன்அயில்எயிறிலங்க
பொற்றைமாமுழைப்புலால்உடைவாயினன்புகுந்து
பற்றஆதரிப்பான்தனைநோக்கினன்பரியான்
கொற்றவார்சிலைச்சரம்கொடுதலையையும்குறைத்தான். (௱௫௫)

திரிசிராஎனும்சிகரம்மண்சேர்தலும்செறிந்த
நிருதர்ஓடினர் தூடணன்விலக்கவும்நில்லார்
பருதிவாளினர்கேடகத்தடக்கையர்பரந்த
குருதிநீரிடைவார்கழல்கொழுங்குடர்தொடக்க. (௱௫௬)

கணத்தின்மேல்நின்றவானவர்கைபுடைத்தார்த்தார்
பணத்தின்மேல்நிலம்குழிஉறக்கால்கொடுபதைத்தார்
திணத்தின்மேல்விழுந்தழுந்தினர்சிலர்சிலர்நிவந்த
பிணத்தின்மேல்விழுந்துருண்டனர்உயிர்கொடுபிழைப்பார் (௱௫௭

வெய்ந்தவாளொடுவேல்இடைமிடைந்தனவெட்ட
ஓய்ந்துளார்சிலர்உலந்தனர்உதிரநீர்ஆற்றில்
பாய்ந்துகால்பறித்தழுந்தினர்சிலர்சிலர்பயத்தால்
தேய்ந்திறூர்நெடுங்குருதிஅம்கடல்புக்குநிலையார். (௱௫௮)

கச்சும்வாளும்தம்கால்தொடர்ந்தீர்வனகாணார்
அச்சம்என்பதொன்றுருவுகொண்டால்என அழிவார்
உச்சவீரன்கைச்சுடுசரம்நிருதர்நெஞ்சுருவ
தச்சுநின்றனகண்டனர்அவ்வழிதவிர்ந்தார். (௱௩௯)

மண்டிஓடினர்சிலர்நெடுங்கடகரிவயிற்றில்
புண்திறந்தமாமுழையிடைவாளொடும்புகுவார்
தொண்டைநீங்கியகவந்தத்தைத்துணைவநீஎம்மை
கண்டிலேன்எனப்புகல்எனக்கைதலைக்கொள்வார். (௱௪௰)

அனையர்ஆகியஅரக்கரைஆண்தொழிற்கமைந்த
வினையம்நீங்கியமனிதரைவெருவன்மின்என்ன
நினையும்நான்உமக்குரைப்பதும்உண்டெனநின்றே
துனையும்வார்பரித்தேரினன்தூடணன்சொன்னான். (௱௪௧)

வச்சைஆம்எனும்பயம்மனத்துண்டெனவாழும்
கொச்சைமாந்தரைக்கோல்வளைமகளிரும்கூசார்
நிச்சயம்எனும்கவசம்தான்நிலைநிற்பதன்றி
அச்சம்என்னும்ஈதார்உயிர்க்கருந்துணைஆமோ. (௱௪௨)

பூவராவுவேற்புரந்தரனொடுதான்பொன்றா
மூவரோடுதான்முன்நின்றமுட்டியமுனையில்
ஏவரோடினர்இராக்கதர்நுமக்கிடைந்தோடும்
தேவரோடுகற்றறிந்துளிர்ஆம்எனத்திகைத்தீர். (௱௪௩)

இங்கொர்மானிடற்கித்தனைவீரர்கள்இடைந்தீர்
உங்கைவாளொடுபோய்விழுந்தார்புகல்உற்றீர்
கொங்கைமார்பிடைக்குளிப்புறக்களிப்புறும்கொழுங்கண்
நங்கைமார்களைப்புல்லுதிரோநலம்நுகர்வீர். (௱௪௪)

செம்புகாட்டியகண்இணைபால்எனத்தெளிந்தீர்
வெம்புகாட்டிடைநுழைதொறும்வெரிந்உறப்பாய்ந்த
கொம்புகாட்டுதிரோதடமார்பிடைக்குளித்த
அம்புகாட்டுதிரோகுலமங்கையர்க்கம்மா. (௱௪௫)

ஏக்கம்இங்கிதன்மேலும்உண்டேஇகல்மனிதன்
ஆக்கும்வெஞ்சமத்தாண்மைஅவ்அமரர்க்கும்அரிதா
தாக்கரும்புயத்தும்குலத்தலைமகன்தங்கை
மூக்கொடன்றிஉம்முதுகொடும்போம்பழிமுயன்றீர். (௱௪௬)

ஆரணியகாண்டம்.

ஆரவாழ்க்கையின்வணிகர்ஆய்அமைதிரோஅயில்வேல்
வீரவாட்கொடுவேல்மடுத்துழுதிரோவெறிபோர்த்
தீரவாழ்க்கையில்தெவ்வரைச்செருவிடைப்பறித்த
வீரவாட்கையிர்எங்கணம்வாழ்திரோவிரம்பீர். (௱௪௭)

என்றுதானும்தன்எறிகடற்சேனையும்இறைநீர்
நின்றுகாண்டிர்என்நெடுஞ்சிலைவலிஎனநேரா
சென்றுதாக்கினன்தேவரும்மருள்கொண்டுதிகைத்தார்
நன்றுகாத்திஎன்றிராமனும்எதிர்செலநடந்தான். (௱௪௮)

ஊடறுப்புண்டமொய்படைக்கையொடும்உயர்ந்த
கோடறுப்புண்டகுஞ்சரம்கொடுஞ்சொடுகொடியின்
காடறுப்புண்டகால்இயல்தேர்கதிர்ச்சாலி
சூடறுப்புண்டஎனக்கழுத்தறுப்புண்டதுரகம். (௱௪௯)

துருவிழ்டினஉயிர்நிலைகூடுசரம்துரந்த
கருவிழ்டினகச்சையும்கவசமும்கழல
அருவிழ்டினஎனஅழிகுருதிஆறெழுக
உருவிழ்டினகேடகத்தட்டொடும்உடலம். (௱௫௰)

ஆய்ந்தகங்கபத்திரங்கள்புக்கரக்கரதாவி
தோய்ந்ததோய்விலாப்பிறைமுகச்சரம்சிரம்துமித்த
காய்ந்தவெஞ்சரம்நிருதர்தம்கவசமார்புருவ
பாய்ந்தவஞ்சகர்இதயமும்பிளந்தனபல்லம். (௱௫௧)

தூடணன்விடுசுடுசரம்யாவையும்துணிய
மாடுநின்றவீர்வழங்கியபடைகளும்மாற
ஆடல்கொண்டனன்அளப்பரும்பெருவலிஅரக்கர்
கூடிநின்றஅக்குழாகடல்வறள்படக்குறைத்தான். (௱௫௨)

ஆர்த்தெழுந்தனர்வானவர்அருவரைமரத்தோ
டீர்த்தெழுந்தனகுருதியின்பெருநதிஇராமன்
தூர்த்தசெஞ்சரம்திசைதொறும்திசைதொறும்தொடர்ந்து
போர்த்தவெஞ்சினத்தரக்கரைப்புரட்டினபுவியில். (௱௫௩)

தோன்றுமால்வரைத்தொகைஎனத்துவன்றியநிணச்சே
றூன்றபாழ்வயிற்றலகையைப்புகல்வதென்அமர்வேட்
டூன்றினூர்எலாம்உலந்தனர்ஒல்லையில்ஒழிந்தார்
கான்றஇன்உயிர்காலனும்கவர்ந்துமெய்மறந்தான். (௱௫௪)

களிறுதேர்பரிகடுத்தவர்முடித்தலைகவந்தம்
ஒளிறுபல்படைத்தம்குலத்தரக்கர்தம்உடலம்
வெளிறுசேர்நிணம்பிறங்கியஅடுக்கலின்மீதா
குளிறுதேர்கடிதோட்டினன்தூடணன்கொதித்தான். (௱ளு)

அறங்கொளாதவர்ஆக்கைகள்அடுக்கியஅடுக்கல்
பிறங்கிநீண்டனகணிப்பிலபெருங்கடுவிசையால்
கறங்குபோன்றுளதாயினும்பிணப்பெருங்கட்டத்
திறங்கும்ள்றும்அத்தேர்பட்டதியாதெனஉரைப்பாம். (௱௬சு)

அரிதின்எய்தினன்ஐயைந்துகொய்உளைப்பரிமா
உருளும்ஆழியதொருதனித்தேரினன்உலகத்
திருளைநீக்கியஇந்துவிற்பொலிகின்றஇராமன்
தெருளும்வார்கணைக்கூற்றெதிர்ஆவிசென்றென்ன. (௱௬எ)

சென்றதேரையும்சிலைஉடைமலைஎனத்தேர்மேல்
நின்றதூடணன்தன்னையும்நோக்கியநிமலன்
நன்றுநன்றுநின்நிலைஎனஅருள்இறைநயந்தான்
என்றகாலத்தவ்வெய்யவன்பகழிமூன்றெய்தான். (௱௬அ)

தூரவட்டஎண்திசைகளைத்தனித்தனிசுமக்கும்
பாரஎட்டினுேடிரண்டினில்ஒன்றுபார்புரக்க
பேரவிட்டவன்நுதல்அணிழ்டையித்பிறழும்
வீரபட்டிகைபட்டனவிண்ணவர்வெருவ. (௱௬௯)

எய்தகாலமும்வலியும்நல்எனநினைந்திராமன்
செய்தசேஒளிமுறுவலன்கடுங்கணைதெரிந்தான்
நொய்தின்அங்கவன்நொறில்பரித்தேர்படநூறி
கையின்வெஞ்சிலைஅறுத்தொளிர்கவசமும்கடிந்தான். (௱௭௰)

தேவர்ஆர்த்தெழமுனிவர்கள்திசைதொறும்சிலம்பும்
ஓவில்வாழ்த்தொலிநாற்கடல்முழக்கெனஓங்க
காவடாஇதுவல்லையேல்நீஎனக்கணைஒன்
றேவினுன்அவன்எயிறுடைநெடுந்தலைஇழந்தான். (௱௭க)

வேறு.

தம்பிதலைஅற்றபடியும்தயாதன்சேய்
அம்புபடையைத்துணிபடுத்ததும்அறிந்தான்
வெம்புபடைவிற்கைவிசயக்கரன்வெகுண்டான்
கொம்புதலைகட்டியகுலக்கரிகடுப்பான். (௱௭௨)

அந்தகனும்உட்கிடஅரக்கர்கடலோடும்
சிந்துரம்வயப்புரவிதேர்திசைபரப்பி
இந்துவைவளைக்கும்எழிலிக்குலம்எனத்தான்
வந்துவரிவித்தைமதயானையைவளைத்தான். (௱௬௩)

அடங்கல்இல்கொடுந்தொழில்அரக்கர்அவ்அனந்தன்
படங்கிழிதரப்படிதனிற்பலவிதப்போர்
கடங்களுந்தடங்களிறுதேர்பரிகடாவி
தொடங்கினர்நெடுந்தகையும்வெங்கணைதுரந்தான். (௱௬௪)

துடித்தனகடக்கரிதுடித்தனபரித்தேர்
துடித்தனமுடித்தலைதுடித்தனதொடித்தோள்
துடித்தனமணிக்குடர்துடித்தனதசைத்தோல்
துடித்தனகழற்றுணைதுடித்தனஇடத்தோள். (௱௬௫)

வாளின்வனம்வேலின்வனம்வார்சிலைவனம்திண்
தோளின்வனம்என்றிவைதுவன்றிநிருதப்பேர்
ஆளின்வனம்நின்றதனைஅம்பின்வனம்என்னும்
கோளின்வனவன்குழுவினிற்குறைபடுத்தான். (௱௬௬)

தான்உருவுகொண்டதருமம்தெரிசரம்தான்
மீன்உருவும்மேருவைவிலங்குருவும்மேல்ஆம்
வான்உருவும்மண்உருவும்வாள்உருவிவந்தார்
ஊன்உருவும்என்னும்இதுணர்த்தவும்உரித்தோ. (௱௬௭)

அன்றிடைவளைந்தவர்குலங்களொடடங்க
சென்றுலவுறும்படிதெரிந்துகணைசிந்த
மன்றிடைநலிந்துவலியோர்கள்எளியோரை
கொன்றனர்நுகர்ந்தபொருளிற்கடிதுகொன்ற. (௱௬௮)

கடுங்கரன்எனப்பெயர்படைத்தகழல்வீரன்
அடங்கலும்அரக்கர்அழிவுற்றிடஅழன்றான்
ஒடுங்கல்இல்திணக்குருதிஃநமதின்உள்ளான்
நெடுங்கடலில்மந்தரம்எனத்தமியன்நின்றான். (௱௬௯)

செங்கண்எரிசிந்தவரிவில்கழிசிந்த
பொங்குகுருதிப்புணரியுள்புகையும்நெஞ்சன்
சங்கமொடுகாகம்மிடையக்கடலினோடும்
வங்கம்எனல்ஆயதொருதேரின்மிசைவந்தான். (௱௭௰)

செறுத்திறுதியிற்புவனிதீயஎழுதீயின்
மறத்தின்வயிரத்தொருவன்வந்தணுகும்முந்தை
கறுத்தமணிகண்டர்கடவுட்சிலைகரத்தால்
இறுத்தவனும்வெங்கணைதெரிந்தனன்எதிர்ந்தான்.
(௱௭௧)

தீயுருவகால்விசையசெவ்வியனவெவ்வாய்
ஆயிரம்வடிக்கணைஅரக்கர்பதிஎய்தான்
தீயுருவகால்விசையசெவ்வியனவெவ்வாய்
ஆயிரம்வடிக்கணைஇராமனும்அறுத்தான். (௱௭௨)

ஊழிஎரியிற்கொடியபாய்பகழிஒன்பான்
எழுலகினுக்கும்ஒருநாயகனும்எய்தான்
சூழ்சுடர்வடிக்கணைஅவற்றெதிர்தொடுத்தே
ஆழிவரிவிற்கரனும்அன்னவைஅறுத்தான். (௱௭௩)

கள்ளஅமர்மாயவினைகல்வியின்விளைத்தான்
வள்ளல்உருவைப்பகழிமாரியின்மறைத்தான்
உள்ளம்உலைவுற்றமரர்ஓடினர்ஒளித்தார்
வெள்ளெயிறிதழ்ப்பவளவீரனும்வெகுண்டான்.
வேறு. (௱௭௪)

முடிப்பென்இன்றொருமொய்கணையால்எனா
தொடுத்துநின்றுயர்தோள்உறவாங்கினன்
பிடித்ததிண்சிலைபேர்அகல்வானிடை
இடிப்பின்ஓசைபடக்கடிதிற்றதே. (௱௭௫)

வெற்றிகூறியவானவர்வீரன்வில்
இற்றபோதுதுணுக்கம்உற்றேங்கினர்
மற்றோர்வெஞ்சிலைஇன்மைமனக்கொளா
அற்றதால்எம்வலிஎனஅஞ்சினர். (௱௭௬)

என்னும்மாத்திரத்தேந்தியகார்முகம்
சின்னம்என்றும்தனிமையும்சிந்தியான்
மன்னர்மன்னவன்செம்மல்மரபினால்
பின்னுறத்தன்பெருங்கரம்நீட்டினான். (௱௭௭)

கண்டுநின்றுகருத்துணர்ந்தான்என
அண்டர்நாதன்தடக்கையின்அத்துணை
பண்டுபோர்மழுவாளியைப்பண்பினால்
கொண்டவில்லைவருணன்கொடுத்தனன். (௱௭௮)

கொடுத்தவில்லைஅக்கொண்டல்நிறத்தினன்
எடுத்துவாங்கிவலம்கொண்டிடக்கையில்
பிடித்தபோதுநெறிபிழைத்தோர்க்கெலாம்
துடித்தஆல்இடக்கண்ணொடுதோளுமே. (௱எகூ)

ஏற்றிநாண்இமையாமுன்எடுத்தது
கூற்றினாரும்குனிக்கக்குனித்தெதிர்
ஆற்றினன்அவன்ஆழிஅம்தேர்சரம்
நூற்றினால்நுண்பொடிபடநூறினன். (௱அ0)

எந்திரத்தடந்தேர்அழிந்தான்இழந்
தந்தரத்திடைஆர்த்தெழுந்தம்பெலாம்
சுந்தரத்தனிவில்லிதன்தோள்எனும்
மந்தரத்தின்மழையின்வழங்கினன். (௱அக)

தாங்கிநின்றதயரதராமனும்
தூங்குதூணியிடைச்சுடுசெஞ்சரம்
வாங்குகின்றவலக்கைஓர்வாளியால்
வீங்குதோளொடும்பார்மிசைவீழ்த்தினன். (௱அஉ)

வலக்கைவீழ்தலும்மற்றைக்கையால்வெற்றி
உலக்கைவானத்துரும்எனஓச்சினன்
இலக்குவற்குமுன்வந்தஇராமனும்
விலக்கினான்ஒருவெங்கதிர்வாளியால். (௱அ௩)

விராவருங்கடுவெள்எயிற்றபின்
அராஅழன்றதனையதன்ஆற்றலால்
மராமரம்கையில்வாங்கிவந்தெய்தினன்
இராமன்அங்கொர்தனிக்கணைஏவினன். (௱அ௪)

வரம்அரக்கன்படைத்தலில்மாயையின்
உரம்உடைத்தன்மையால்உலகேழையும்
பரம்முருக்கியபாவத்தினால்வலக்
கரம்எனக்கரன்கண்டம்உற்றான்அரோ. (௱அ௫)

ஆர்த்தெழுந்தனர்ஆடினர்பாடினர்
தூர்த்தமைந்தனர்வானவர்தூய்மலர்
தீர்த்தனும்பொலிந்தான்கதிரோன்திசை
போர்த்தமென்பனிபோக்கியதென்னவே. (௱அ௬)

முனிவர்வந்துமுறைமுறைமொய்ப்புற
இனியசிந்தைஇராமனும்எ்கினன்
அனிகவெஞ்சமத்தார்உயிர்போகத்தான்
தனிஇருந்தஉடல்அன்னதையல்பால். (ருஅஎ)

விண்ணில்நீங்கியவெய்யவர்மேனியில்
புண்ணினீரும்பொடிகளும்போய்உக
அண்ணல்வீரனைத்தம்பியும்அன்னமும்
கண்ணநீரினிற்பாதம்கழுவினர். (ருஅஅ)

மூத்தம்ஒன்றில்முடிந்தவர்மொய்புணீர்
நீத்தம்ஓடிநெடுந்திசைநேர்உற
கோத்தவேலைக்குரல்எனவானவர்
எ்த்தவீரன்இனிதிருந்தான்அரோ. (ருஅகூ)

இங்குநின்றதுரைத்தும்இராவணன்
தங்கைதன்கைவயிறுதகர்த்தனள்
கங்குல்அன்னகரனைத்தழீஇநெடும்
பொங்குவெங்குருதிப்புரண்டாள்அரோ. (ருகூ0)

ஆக்கினேன்மனத்தாசைஅவ்வாசைஎன்
மூக்கினேடுமுடியமுடிந்திலேன்
வாக்கினல்உங்கள்வாழ்வையும்நாளையும்
போக்கினேன்கொடியேன்என்றுபோயினள். (ருகூக)

அலங்கல்வேற்கைஅரக்கராஆசற
குலங்கள்வேர்அறுப்பான்குறித்தாள்உயிர்
கலங்குகூறைவன்போர்நெடுங்கால்என
இலங்கைமாநகர்நொய்திற்சென்றெய்தினள். (ருகூஉ)

எ-வது. கரன்வதைப்படலம் முற்றும். ஆ திருவிருத்தம். [௲ருகூ]

கம்பநாட்டாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

அ-வது. மாரீசன்வதைப்படலம்.

இரைக்கும்நெடும்பணைஅரக்கர்இறந்ததனைமறந்தனள்போல்இராமன்துங்க
வரைப்புயத்தினிடைக்கிடந்தபேர்ஆசைமனம்கவற்றஆற்ருள்ஆகி
திரைப்பரவைப்பேர்அகழித்திண்நகரில்கடிதோடிச்சீதைதன்மை
உரைப்பென்எனச்சூற்பநகைவரஇருந்தான்இருந்தபரிசுரைத்தும்மன்னே.(க)

நிலைஇலா உலகினிடை நிற்பனவும் நடப்பனவும் நெறியின்இய்ந்த
மலரின்மேல் நான்முகற்கும் வகுப்பரிது நுனிப்பதொருவரம்பில் ஆற்றல்
உலைவிலாவகைஉழந்த தருமம்என நினைந்தஎலாம்உதவும்தச்சன்
புலன்எலாம்தெரிப்பதொருபுனைமணிமண்டபமதனில்பொலியமன்னோ. (௨)

பண்டலங்கல்திசைக்களிற்றின்பணைமருப்பின் இணைஒடியப்படர்ந்தபொற்றோள்
விண்டலங்கள்உறவீங்கிஓங்குதயமால்வரையின் விளங்கமீதில்
குண்டலங்கள்குலவரையைவலம்வருவான் இரவிகொழுங்கதிர்சூழ்கற்றை
மண்டலங்கள்பன்னிரண்டும் நாலைந்தாய்ப்பொலிந்தனவயங்கமன்னோ. (௩)

புலியின் அதள்உடையானும்பொன் ஆடைபுனைந்தானும்பூவினானும்
நலியும்வலத்தார்அல்லர்தேவரின் இங்கியாவர்இனிநாட்டல்ஆவார்
மெலியும்இடைதடிக்கும்முலைவேய்இளந்தோள்சேஅரிக்கண்வென்றிமாதர்
வலியநெடும்புலவியினும்வணங்காதமகுடநிரைவயங்கமன்னோ. (௪)

வாளுலாம்முழுமணிகள்வயங்கொளியின்தொகைவழங்கவயிரக்குன்றத்
தோளெலாம்படிசுமந்தவிடஅரவின்படநிரையில்தோன்றஆன்ற
நாளெலாம்புடைதயங்கநாமநீர் இலங்கையில்தான்வாரிஇட்ட
கோளெலாம்கிடந்தநெடுஞ்சிறைஅன்னநிரைஆரம்குலவமன்னோ. (௫)

வேறு.

ஆய்வரும்பெருவலிஅரக்கர்ஆதியோர்
நாயகர்நளிர்மணிமகுடம்நண்ணலால்
தேய்வுறத்தேய்வுறப்பெயர்ந்துசெஞ்சுடர்
ஆய்மணிப்பொலன்கழல்அடிநின்றார்ப்பவே. (௬)

மூவகைஉலகினும்முதல்வர்முந்தையோர்
ஓவலர்உதவியபரிசின்ஓங்கல்போல்
தேவரும்அவுணரும்முதலினோர்திசை
தூவியநறுமலர்க்குப்பைதுன்னவே. (௭)

இன்னபோதிவ்வழிநோக்கம்என்பதை
உன்னலர்கரதலம்சுமந்தஉச்சியர்
மின்னவிர்மணிமுடிவிஞ்சைவேந்தர்கள்
துன்னினர்முறைமுறைதுறையிற்சுற்றவே. (௮)

மங்கையர்திறத்தொருமாற்றம்கூறினும்
தங்களைஆம்எனத்தாழும்சென்னியர்
அங்கையும்உள்ளமும்குவிந்தஆக்கையர்
சிங்கல்றெனத்திறல்சித்தர்சேரவே. (௯)

அன்னவன் அமைச்சரைநோக்கிஆண்டொரு
நன்மொழிபகரினும்நடுங்குஞ்சிந்தையார்
என்னைகொல்பணிஎன இறைஞ்சுகின்றனர்
கின்னரர்பெரும்பயம்கிடந்தநெஞ்சினர். (௰)

பிரகரநெடுந்திசைப்பெருந்தண்டேந்திய
கரதலத்தண்ணலைக்கண்ணின்நோக்கிய
நரகினர் ஆம்என நடுங்கும்நாவினர்
உரகர்கள்தம்மனம்உலைந்துருகுழவே. (௧௧)

திசைஉறுகரிகளைச்செற்றுத்தேவனும்
வசைஉறக்கயிலையைமறித்துவான்எலாம்
அசைவுறப்புரந்தரன்அடர்த்ததோள்களின்
இசையினைத்தும்புருஇசையின்ஏற்றவே. (௧௨)

சேணுயர்நெறிமுறைதிறம்பல்இன்றியே
பாணிகள்பணிசெயப்பழுதில்பண்ணிடை
வீணையின்நரம்பிடைவிளைத்ததேமறை
வாணியின்நாரதன்செவியின்வார்க்கவே. (௧௩)

வேறு.

மேகம்என்றுருத்திகொண்டுவிண்ணவர்தருவும்விஞ்சை
நாகமும்சுரந்ததீந்தேம்புனலொடும்அளாவிநவ்வித்
தோகையர்துகிலில்தோயும்என்பதோர்துணுக்கத்தோடும்
சீகரமகரவேலைக்காவலன்சிந்தமன்றே. (௧௪)

நறைமலர்த்தாதுந்தேனும்நளிர்நெடுமகுடகோடி
முறைமுறைஅறையச்சிந்திமுரிந்துகும்மணியும்முத்தும்
தறைஇடைஉகாதமுன்னம்தாங்கினன்தழுவிவாங்கி
துறைதொறும்தொடர்ந்துநின்றுசமீரணன்துடைப்பமன்றே. (௧௫)

வேறு.

மின்னுடைவேத்திரக்கையர்மெய்புகத்
துன்னெடுங்கஞ்சுகத்துகிலர்சோர்விலர்
பொன்னொடுவெள்ளியும்புரந்தராதியர்க்
கின்னியல்முறைமுறைஇருக்கைஈயவே. (௧௬)

சூலமேமுதலியதுறந்துசுற்றிய
சேலையால்சிறியவாய்புதைத்துச்செங்கையின்
தோலுடைநெடும்பணைதுவைக்கும்தோறெலாம்
காலன்வந்திசைக்கும்நாள்கடிகைகூறவே. (௧௭)

நயங்கிளர் நானம்நெய் அளாவி நந்தல்இல்
வியங்கருப் பூரம்மென் பஞ்சின் மீக்கொளீஇ.
கயங்களில் மரைமலர்க் காடுபூத்தென
வயங்கெரிக் கடவுளும் விளக்கம் மாட்டவே. (௧௮)

அதிசயம் அளிப்பதற் கருள் அறிந்துநல்
புதிதலர் கற்பகத் தருவும் பொய்இலா
கதிர்நெடு மணிகளும் கறவை ஆன்களும்
நிதிகளும் முறைமுறை நின்று நீட்டவே. (௧௯)

குண்டலம் முதலிய குலம்கொள் பேர்அணி
மண்டிய பேர்ஒளி வயங்க வீசலால்
உண்டுகொல் இரவினில் உலகம் சூழினும்
எண்டிசை மருங்கினும் இருள் என்றென்னவே. (௨௰)

கங்கையே முதலிய தீர்த்த கன்னியர்
கொங்கைகள் சுமந்திடை கொடியின் ஒல்கிட
செங்கையில் அரிசியும் மலரும் சிந்தினர்
மங்கலம் முறைமுறை கூறி வாழ்த்தவே. (௨௧)

ஊருவில் தோன்றிய உயிர்பெய் ஓவியம்
காரினில் செருக்கிய கலாப மஞ்ஞைபோல்
வார்விசிக் கருவியோர் வகுத்த பாணியின்
நாரியர் அருநடம் நடிப்ப நோக்கியே. (௨௨)

இருந்தனன் உலகங்கள் இரண்டும் ஒன்றும் தன்
அருந்தவம் உடைமையில் அளவில் ஆற்றலில்
பொருந்திய இராவணன் புருவக் கார்முகக்
கருந்தடங் கண்ணியர் கண்ணின் வெள்ளத்தே. (௨௩)

தங்கையும் அவ்வழி தலையில் தாங்கிய
செங்கையள் சோரியின் தாரை சேர்ந்திழி
கொங்கையள் மூக்கினள் குழைஇல் காதினள்
மங்குலின் ஒலிபடத் திறந்த வாயினள். (௨௪)

முடிமிடை வாயிலில் முறையிட்டார் கவி
கடையுகக் கடல்ஒலி காட்டக் காந்துவாள்
குடதிசைச் செக்கரில் சேர்ந்த கூந்தலாள்
வடதிசை வாயிலில் வந்து தோன்றினாள். (௨௫)

தோன்றலும்தொல்நகர்அரக்கர்தோகையர்
ஈன்றெதிர்வயிறலைத்திரங்கிஏங்கினார்
மூன்றுலகுடையவன்தங்கைமூக்கிலள்
தான்றனியவள்வரத்தரிக்கவல்லரோ. (௨௬)

பொருக்கெனநோக்கினர்புகல்வதோர்கிலர்
அரக்கரும்இமைத்தனர்அசனிஆம்என
கரத்தொடுகரங்களைப்புடைத்துக்கண்களை
நெருப்பெழவிழித்துவாய்மடித்துநிற்கின்றார். (௨௭)

இந்திரன்மேலதோஉலகம்இன்றபேர்
அந்தணன்மேலதோஆழியானதோ
சந்திரமௌலிபால்தங்குமேகொலோ
அந்தரம்என்றுநின்றழல்கின்றார்சிலர். (௨௮)

செப்புறற்குரியவர்தெவ்வர்யார்உளர்
முப்புறத்துலகமூர்அடங்கமூடிய
இப்புறத்தண்டததோர்க்கியைவதன்றிது
அப்புறத்தண்டத்தோர்ஆம்என்றார்சிலர். (௨௯)

என்னையேஇராவணன்தங்கைஎன்றபின்
அன்னையேஎன்றடிவணங்கல்அன்றியே
உன்னவேஒண்ணுமோஒருவரால்இவள்
தன்னையேஅரிந்தனள்தான்என்றார்சிலர். (௩௰)

போரிலான்புரந்தரன்ஏவல்பூண்டனன்
ஆருலாநேமியான்ஆற்றல்தோற்றுப்போய்
நீரினான்நெருப்பினான்பொருப்பினான்இனி
ஆர்கொல்ஆம்இதெனஅறைகின்றார்சிலர். (௩௧)

சொற்பிறந்தார்க்கிதுதுணியஒண்ணுமே
இற்பிறந்தார்தமக்கியைவசெய்திலள்
கற்பிறந்தாள்எனக்கரன்கொல்ஆம்இவள்
பொற்பிறந்தாக்கினன்புகன்றென்றார்சிலர். (௩௨)

தத்துறுசிந்தையர்தளரும்தேவரில்
பித்துறவல்லரோபிழைப்பில்சூழ்ச்சியார்
முத்திறத்துலகையும்முடிக்கஎண்ணுவார்
இத்திறம்புணர்த்தனர்என்கின்றார்சிலர். (௩௩)

இனிஒருகற்பம்உண்டென்னின்அன்றியே
வனைகழல்வயங்குவாள்வீரர்வல்லரோ
புனிவரும்கானிடைப்பழிப்பில்நோன்புடை
முனிவரர்வெகுளியின்முடிவென்றார்சிலர். (௫௪)

கரைஅறுதிருநகர்க்கருங்கண்நங்கைமார்
திரைவளைத்தளிர்க்கைகள்நெரித்துநோக்கினர்
பிரைஉறுபால்எனநிலையிற்பின்றிய
உரையினர்ஒருவர்முன்ஒருவர்ஓடினார். (௫௫)

முழவினில்வீணையில்முரளியாழினில்
தழுவியகுழலினில்சங்கில்தாரையில்
ஏழுகுரல்இன்றியேஎன்றும்இல்லதோர்
அழுகுரல்பிறந்ததவ்இலங்கைக்கன்றரோ. (௫௬)

கள்ளுடைவள்ளமும்களித்ததும்பியும்
உள்ளமும்ஒருவழிகிடக்கஓடினார்
வெள்ளமும்தாறுறவிரிந்தகண்ணினார்
தள்ளுறுமருங்கினார்தழிக்கொண்டேகினார். (௫௭)

நாந்தகஉழவரைநாட்டும்தண்டத்தர்
காந்தியமனத்தினர்புலவிகைமிகச்
சேந்தகண்அதிகமும்செவந்துநீர்உக
வேந்தனுக்கிளையவள்தாளில்வீழ்ந்தனர். (௫௮)

பொற்றலைமரகதப்பூகம்நேர்வுற
சுற்றியமணிவடம்தூங்கஊசலில்
முற்றியஆடலில்முனிவுற்றேங்கினார்
சிற்றிடைஅலமரத்தெருவுசேர்கின்றார். (௫௯)

எழுஎனமலைஎனஎழுந்ததோள்களை
தழுவியவளைத்தளிர்நெகிழத்தாமரை
முழுமுகத்திருகயல்முத்தின்ஆலிகள்
பொழிதரச்சிலர்உளர்பொருமிவிம்முவார். (௬௦)

வேறு.

நெய்ந்நிலையவேல்அரசன்நேருநரைஇல்லான்
இந்நிலைஉணர்ந்தபொழுதெந்நிலையன்என்று
மைந்நிலைநெடுங்கண்மழைவான்நிலையதாக
பொய்ந்நிலைமருங்கினர்புலம்பினர்புரண்டார். (௬௧)

மனந்தலைவரும்கணவர்இன்சுவைமறந்தார்
கனந்தலைவரும்குழல்ஒசிந்துகலைசோர
நனந்தலையகொங்கைகள்ததும்பிடநடந்தார்
அனந்தர்இளமங்கையர்அழுங்கிஅயர்கின்றார். (சஉ)

அங்கையில்அரன்கயிலைகொண்டதிறல்ஐயன்
தங்கைநிலைஇங்கிதுகொல்என்றுதளர்கின்றார்
கொங்கைஇணைசெங்கையின்மலைந்துகுலைகோதை
மங்கையர்கள்நங்கைஎதிர்வந்துவிழுகின்றார். (சங)

இலங்கையில்விலங்கும்இவைஎய்தல்இலஎன்றும்
வலங்கையில்இலங்கும்அயில்மன்னன்உளன்என்ன
நலங்கையில்அகன்றதுகொல்நம்மின்எனநைந்தார்
கலங்கலினில்அம்கண்இணைவாரிகலுழ்கின்றார். (சச)

என்றிணையவன்துயர்இலங்கைநகர்எய்த
நின்றவர்இருந்தவரொடோடுநெறிதேட
குன்றின்அடிவந்துபடிகொண்டல்எனமன்னன்
பொன்றிணிகருங்கழல்விழுந்தனள்புரண்டாள். (சரு)

மூடினதிருட்படலமூஉலகும்முற்ற
சேடனும்வெருக்கொடுசிரக்குவைநெளித்தான்
ஆடினகுலக்கிரிஅருக்கனும்அயிர்த்தான்
ஓடினதிசைக்கரிகள்உம்பரும்ஒளித்தார். (சசு)

விரிந்தவலயங்கள்மிடைதோள்படரமீதிட்
டெரிந்தநயனங்கள்எயிறின்புறம்எறிப்ப
நெரிந்தபுருவங்கள்இடைநெற்றியினைமுற்ற
திரிந்தபுவனங்கள்விணைதேவரும்அயர்த்தார். (சஎ)

தென்றிசைநமன்தனொடுதேவர்குலம்எல்லாம்
இன்றிறுதிவந்ததுநமக்கெனஇருந்தார்
நின்றுயிர்நடுங்கஉடல்விம்மநிலைநில்லார்
ஒன்றும்உரையாடல்இலர்உம்பரினொடிம்பர். (சஅ)

மடித்தபிலவாய்கள்தொறும்வந்துபுகைமுந்த
துடித்ததொடர்மீசைகள்சுறுக்கொளஉயிர்ப்ப
கடித்தகதிர்வாள்எயிறுமின்கஞலமேகத்
திடித்தஉரும்ஒத்துரறியாவர்செயல்என்றான். (சகூ)

கானிடைஅடைந்துபுவிகாவல்புரிகின்றார்
மீனுடைநெடுங்கொடியினோன்அனையர்மேல்கீழ்
ஊனுடைஉடம்புடையமையோர்உவமைஎவ்வா
மானிடர்தடிந்தனர்கள்வாள்உருவினன்றாள். (ருய)

செய்தனர்கள்மானிடர்எனத்திசைஅனைத்தும்
எய்தநகைவந்ததெரிசிந்தினைகள்எல்லாம்
நொய்தவர்வலித்தொழில்நுவன்றமொழிஒன்றோ
பொய்தவிர்பயத்தைஒழிபுக்கபுகல்என்றான். (ருக)

மன்மதனைஒப்பர்மணிமேனிவடமேரு
தன்எழில்அழிப்பர்திரள்தோளின்வலிதன்னால்
என்னதனைஇப்பொழுதிசைப்பதுலகேழின்
நன்மதன்அழிப்பர்ஒர்இமைப்பில்நனிவில்லால். (ருஉ)

வந்தனைமுனித்தலைவர்பால்உடையர்வானத்
திந்துவின்முகத்தர்எறிநீரில்எழுநாளக்
கந்தமலரைப்பொருவுகண்ணர்கழல்கையர்
அந்தம்இல்தவத்தொழிலர்ஆர்அவரைஒப்பார். (ருங)

வற்கலையர்வார்கழலர்மார்பின்அணிநூலர்
விற்கலையர்வேதம்உறைநாவர்நனிமெய்யர்
உற்கலையர்உன்னைஒர்துகள்த்தலையும்உன்றார்
சொற்கலைஎனத்தொலைவில்தூணிகள்சுமந்தார். (ருச)

ஆறுபுலன்அஞ்சினம்அரக்கரைஎனச்சென்
றேறுநெறிஅந்தணர்இயம்பஉலகெல்லாம்
வேறும்எனும்நுங்கள்குலம்வேரொடும்அடங்க
கோறும்எனமுந்தைஒருகூறுறவுகொண்டார். (ருரு)

மாரர்உளரோஇருவர்ஒர்உலகில்வாழ்வார்
வீரர்உளரோஅவரின்வில்லதனில்வல்லார்
ஆர்ஒருவர்அன்னவரைஒப்பவர்கள்அய்யா
ஓர்ஒருவரோஇறைவர்மூவரையும்ஒப்பார். (ருசு)

தராவலயநேமிஉழவன்தயரதப்பேர்
பராவருநலத்தொருவன்மைந்தர்பழிஇல்லார்
விராவருவனத்தவன்விளம்பஉறைகின்றார்
இராமனும்இலக்குவனும்என்பர்பெயர்என்றாள். (ருஎ)

மருந்தனைய தங்கை மணிநாசிவடிவாளால்
அரிந்தவரும் மானிடர் அறிந்தும் உயிர்வாழ்வார்
விருந்தனையவாளொடும் விழித்திறையும் வெள்கா
திருந்தனன் இராவணனும் இன் உயிர் கொடின்னும். (ருஅ)

கொற்றமது முற்றிவலியால் அரசுகொண்டேன்
உற்றபயன் மற்றிது ஒல்கா முறை இறந்தேன்
முற்றஉலகத்துமுதல் வீரர்முடி எல்லாம்
அற்றபொழுதத்திது பொருந்தும் எனல் ஆமே. (ருகூ)

ஊனும் உள தாயபழி என்வயின் முடித்தோர்
ஆளும் உள ஆம் அவர்தார் உயிரும் உண்டாம்
வாளும் உளதோ தவிடம் உண்டவன் வழங்கும்
நாளும் உள தோளும் உள நானும் உளென் அன்றோ. (சுய)

புத்துறவுறப்பழிபுகுத்த தெனநாணி
தத்துறுவதென்னை மனனே தனால் அம்மா
எத்துயர் உனக்குள திணிப்பழி சுமக்க
பத்துள தலைப்பகுதி தோள்கள் பல அன்றே. (சுக)

என்றுரைசெயா நகைசெயா எரிவிழிப்பான்
வன்றுணை இலா இருவர் மானிடரவாளால்
கொன்றிலர்களா நெடிய குன்றுடைய கானில்
நின்றகரனே முதலினோர் நிருதர் என்றான். (சுஉ)

வேறு.

அற்றவன் உரைத்தலோடும் அழுதிழி அருவிக்கண்ணள்
எற்றியவயிற்றள் பாரின் இடைவிழுந்தேங்குகின்றாள்
சுற்றமும் தொலைந்ததைய நாய் தெனச்சுமந்தகையள்
உற்றது தெரியும் வண்ணம் ஒருவகை உரைக்கல் உற்றாள். (சுங)

சொல் என்றென் வாயிற் கேட்டார் தொடர்ந்தெழு சேனையோடும்
கல்லென்ற ஒலியிற் சென்றார் கரன் முதற் காளை வீரர்
எல் ஒன்று கமலச் செங்கண் இராமன் என்றிசைத்தள் ந்தல்
வில் ஒன்றில் கடிகை மூன்றில் வீடினர் விண்ணில் என்றாள். (சுச)

தாருடைத்தானையோடும் தம்பியர் தமியென் செய்த
போரிடை மடிந்தார் என்ற உரை செவிபுகாதமுன்னம்
காரிடை உருமின் மாரி கனலொடும் பிறக்குமாபோல்
தீயொடு நெருப்புகான்றன நெடுங்கண்கள் எல்லாம். (சுரு)

ஆயிடைஎழுந்தசீற்றத்தழுந்தியதுன்பம்ஆழித்
தீயிடைஉருக்கும்நெய்யிலசீற்றத்திற்கூற்றம்செய்ய
நீயிடைஇழைத்தகுற்றம்என்னைகொல்நின்னைஇன்னே
வாயிடைஇதழும்மூக்கும்வலிந்தவர்கொய்யஎன்றான். (௬௬)

எவ்வயின்உற்றகுற்றம்யாவர்க்கும்எழுதொணாத
தன்மையன் இராமனோடும்தாமரைதவிரப்போந்தாள்
மின்வயின்மருங்குல்கொண்டாள்வேய்வயின்மென்தோள்கொண்டாள்
பொன்வயின்மேனிகொண்டாள்பொருட்டினால்புகுந்ததென்றாள். (௬௭)

ஆர்அவள்என்னலோடும்அரக்கியும்அய்யஆழ்ந்து
தேர்அவள்திரண்டகொங்கைசெம்பொன்செய்குலிகச்செப்பு
பார்அவள்பாதம்தீண்டப்பாக்கியம்படைத்ததம்மா
பேர்அவள்சீதைஎன்றுவடிவெலாம்பேசல்உற்றாள். (௬௮)

காமரம்முரலும்பாடல்கள்எனக்கனிந்தஇன்சொல்
தேமலர்நிறைந்தகூந்தல்தேவர்க்கும்அணங்காம்என்ன
தாமரைஇருந்ததையல்சேடிஆம்தரமும்அல்லள்
யாம்உரைவழங்கும்என்பதேழைமைப்பாலதன்றே. (௬௯)

மஞ்சொக்கும்அளகஒக்கும்மழைஒக்கும்வடித்தகூந்தல்
பஞ்சொக்கும்அடிகள்செய்யபவளத்தின்விரல்கள்ஐய
அஞ்சொற்கள்அமுதில்அள்ளிக்கொண்டவள்வதனம்மைதீர்
கஞ்சத்தின்அளவிற்றேனும்கடலினும்பெரியகண்கள். (௭௰)

இசனார்கண்ணில்வெந்தான்என்னும்இதுமுதைச்சொல்இவ்
வாசம்நாறோதியாளைக்கண்டனன்அல்லஆற்றல்
பேசல்ஆம்தகைமைத்தல்லாப்பெரும்பிணிபிணிப்பநீண்ட
ஆசையால்அழிந்துதேய்ந்தான்அனங்கன்அவ்உருவம்அம்மா. (௭௧)

தெவ்உலகத்தும்காண்டிசிரத்தினிற்பணத்தினோர்கள்
அவ்உலகத்தும்காண்டிஅலைகடல்உலகிற்காண்டி
வெவ்உலைஉற்றவேலைவாளினைவென்றகண்ணாள்
இவ்உலகத்தாள்அங்கம்யாவர்க்கும்எழுதொணாதாள். (௭௨)

தோளையேசொல்லுகேனோசுடர்முகத்துலவுகின்ற
வாளையேசொல்லுகேனோஅல்லவைவழுத்துகேனோ
மீளவும்திகைப்பதல்லால்தனித்தனிவிளம்பல்ஆற்றேன்
நாளையேகாண்டிஅன்றேநான்உனக்குரைப்பதென்னே. (௭௩)

வில்லொக்கும்நுதல்என்றாலும்வேல்ஒக்கும்விழிஎன்றாலும்
பல்லொக்கும்முத்தென்றாலும்பவளத்தைஇதழ்என்றாலும்
சொல்லொக்கும்பொருள்ஒவ்வாதால்சொல்லலாம்உவமைஉண்டோ
நெல்லொக்கும்புல்என்றாலும்நேர்உரைத்தாகவற்றே. (௭௪)

இந்திரன்சசியைப்பெற்றான்இருமூன்றுவதனத்தோன்தன்
தந்தையும்உமையைப்பெற்றான்தாமரைச்செங்கணானும்
செந்திருமகளைப்பெற்றான்சீதையைப்பெற்றாய்நீயும்
அந்தரம்பார்க்கில்நன்மைஅவர்க்கில்லைஉனக்கேஐயா. (௭௫)

பாகத்தில்ஒருவன்வைத்தான்பங்கயத்திருந்தபொன்னை
ஆகத்தில்ஒருவன்வைத்தான்அந்தணன்நாவில்வைத்தான்
மேகத்தில்மின்னைமுன்னேவென்றநுண்ணிடையைநீயும்
மாகத்தோள்வீரபெற்றால்எங்ஙனம்வைத்துவாழ்தி. (௭௬)

பிள்ளைபோல்பேச்சினாளைப்பெற்றபின்பிழைக்கலாற்றாய்
கொள்ளைபோகின்றசெல்வம்அவனுக்கேகொடுத்திஐய
வள்ளலேஉனக்குநல்லேன்மற்றுநின்மனையில்வாழும்
கிள்ளைபோல்மொழியார்க்கெல்லாம்கேடுசூழ்கின்றேன்அன்றே. (௭௭)

தேர்தந்தஅல்குற்சீதைதேவர்தம்உலகின்இம்பர்
வார்தந்தகொங்கையார்தம்வயிறுதந்தாளும்அல்லள்
தார்தந்தகமலத்தாளைத்தருக்கினர்கடையச்சங்க
நீர்தந்ததனைவெல்வான்நிலந்தந்துநிரம்பிற்றன்றே. (௭௮)

மீன்கொண்டோடும்வேலைமேகலைஉலகட்ள்த்தந்த,
தேன்கொண்டோடும்கூந்தல்சிற்றிடைச்சீதைஎன்னும்
மான்கொண்டோடும்நீஉன்வாள்வலிஉலகம்காண
யான்கொண்டோடும்வண்ணம்இராமனைத்தருதிஎன்பால். (௭௯)

தருவதுவிதியேஎன்றால்தவம்பெரிதுடையர்ஏனும்
வருவதுவருநாள்அன்றிவந்துகைகூடவற்றோ
ஒருபதுமுகமும்கண்ணும்உருவமும்மார்பும்தோள்கள்
இருபதும்படைத்தசெல்வம்எய்துவதினிநீஎந்தாய். (௮௰)

இன்னவள்தன்னைஉன்பால்உய்ப்பன்என்றெடுக்கல்உற்ற
என்னைஅவ்விராமன்தம்பிஇடைபுகுந்திலங்குவாளால்
முன்னைமூக்கரிந்துவிட்டான்முடிந்ததென்வாழ்வும்உன்னில்
சொன்னபின்உயிரைநீப்பான்துணிந்தனன்என்னச்சொன்னாள். (௮௧)

கோபமும்மறனும்மானக்கொதிப்பும்என்றிவையஎல்லாம்
பாயம்நின்றிடத்துநில்லாப்பெற்றிபோல்பற்றுவிட்ட
தீபம்ஒன்றொன்றைஉற்றால்என்னலாம்செயலிற்புக்க
தாபமும்காமநோயும்ஆருயிர்கலந்தஅன்றே. (அஉ)

கரனையும்மறந்தான்தங்கைமூக்கினைக்கடிந்துநின்றான்
உரனையும்மறந்தான்உற்றபழியையும்மறந்தான்வெற்றி
அரனையுங்கொண்டகாமன்அம்பினால்முன்னைப்பெற்ற
வரனையும்மறந்தான்கேட்டமங்கையைமறந்திலாதான். (அ௩)

சிற்றிடைச்சீதைஎன்னும்நாமமும்சிந்தைதானும்
உற்றிரண்டொன்றாய்நின்றால்ஒன்றொழித்தொன்றைஉன்ன
மற்றொருமனமும்உண்டோமறக்கலாம்வழிமற்றியாதோ
கற்றனர்ஞானம்இன்றேல்காமத்தைக்கடக்கல்ஆமோ. (அச)

மயிலுடைச்சாயலாளைவஞ்சியாமுன்னம்நீண்ட
எயிலுடைஇலங்கைநாதன்இதயமாம்சிறையில்வைத்தான்
அயிலுடைஅரக்கன்உள்ளம்அவ்வழிமெள்ளமெள்ள
வெயிலுடைநாளில்உற்றவெண்ணெய்போல்வெதும்பிற்றன்றே. (அரு)

விதியதுவலியினாலும்மேலுளவிளைவினாலும்
பதியுறுகேடுவந்துகுறுகியபயத்தினாலும்
கதியுறுபொறியின்வெய்யகாமநோய்கல்விநோக்கா
மதியிலிமறையச்செய்ததீமைபோல்வளர்ந்ததன்றே. (அசு)

பொன்மயமானநங்கைமனம்புகப்புன்மைபூண்ட
தன்மையோஅரக்கன்தன்னைஅயர்த்ததோர்தகைமையாலோ
மன்மதன்வாளிதூவிநலிவதோர்வலத்தன்ஆனான்
வன்மையைமாற்றும்ஆற்றல்காமத்தேவதிந்ததன்றே. (அஎ)

எழுந்தனன்இருக்கைநின்றுண்டேழுலகத்துளோரும்
மொழிந்தனர்ஆசிஷ்சைமுழங்கினசங்கம்எங்கும்
பொழிந்தனபூவின்மாரிபோயினர்புறத்தோர்எல்லாம்
அழிந்தழிசிந்தையோடும்ஆடகக்கோயில்புக்கான். (அஅ)

பூவினால்வேய்ந்துசெய்தபொங்குபேர்அமளிகொங்கைத்
தேவிமார்குழுவும்நீங்கச்சேர்ந்தனன்சேர்தலோடும்
நாவிநாறோதிநவ்விநயனமும்குயமும்புக்குப்
பாவியாக்கொடுத்தவெம்மையப்பயப்பரந்ததன்றே. (அகூ)

வேறு.

தூக்கல்ஆகலாதகாதல் நூறுநூறுகோடியாய்
பூக்கவாசவாடைவீசுசீதநீர்பொதிந்தமென்
சேக்கைவீகரிந்துதிக்கயங்கள்எட்டைவென்றதோள்
ஆக்கைதீயஉள்ளம்நையஆவிவேவதாயினான். (௯௰)

தாதுகொண்டசீதமேவுசந்துசந்தமென்றளிர்
போதுகொண்டடுத்தபோதுபொங்குதீமருந்தினால்
வேதுகொண்டதென்னமேனிவெந்துவெந்துவிம்முதீ
ஊதுவன்துருத்திபோல்உயிர்த்துயிர்த்துயங்கினான். (௯௧)

தாவியாதுதீதெனாதுதையலாளைமெய்யுறப்
பாவியாதபோதிலாதபாவிமாழைபானல்வேல்
காவியானகண்ணிமேனிகாணஊனும்ஆசையால்
ஆவிசாலநொந்துநொந்தழுங்குவானும்ஆயினான். (௯௨)

பாங்கிடந்தமாதிரம்பரித்தபாழியானையின்
கரங்கிடந்தகொம்பொடிந்திரங்கவென்றகாவலன்
மரங்குடைந்ததும்பிபோல்அனங்கன்வாளிவந்துவந்
துரங்குடைந்துநொந்துநொந்துளைந்தொதுங்கினான். (௯௩)

கொன்றைதுன்றுகோதையோடொர்கொம்புவந்தென்னெஞ்சிடை
நின்றதுண்டுகண்டதென்றழிந்தழுங்குநீர்மையான்
மன்றல்தங்கலங்கல்மாரன்வாளிபோல்மல்லிகைத்
தென்றல்வந்தெதிர்ந்தபோதுசீறுவானும்ஆயினான். (௯௪)

அன்னகாலைஅங்குநின்றெழுந்தழுங்குசிந்தையான்
இன்னவாறுசெய்வன்என்றொர்எண்ணிலான்இரங்குவான்
பன்னுகோடிதீபமாலைபாலையாழ்பழித்தசொல்
பொன்னனார்எடுக்கஅங்கொர்சோலையூடுபோயினான். (௯௫)

வேறு.

மாணிக்கம்பனசம்வாழைமரகதம்வயிரம்தேமா
ஆணிப்பொன்வேங்கைகோங்கம்அரவிந்தராகம்பூகம்
சேணுய்க்குநீலஞ்சாலம்குருவிந்தம்தென்னம்வெள்ளி
பாணித்தென்பளிங்குநாகம்பாடலம்பவளம்மன்னோ. (௯௬)

வானுறநிவர்ந்தசெங்கேழ்மணிமரந்துவன்றிவான
மீனெடுமலர்கள்தம்மில்வேற்றுமைதெரிதல்தேற்று
தேனுகுசோலைநாப்பண்செம்பொன்மண்டபத்துள்ஆங்கோர்
பானிறஅமளிசேர்ந்தான்ஐயுள்உற்றுயங்கிநைவான். (௯௭)

கனிகளின்மலரின்வந்தகள்ளுண்டுகளிகள் அன்ன
வனிதையர்மழலை இன்சொற்கிள்ளையுங்குயிலும்வண்டும்
இனியனமிழற்றுகின்றஇயாவையும்இலங்கைவேந்தன்
முனியும்என்றவிந்தவாயமூங்கையர்போன்றஅன்றே. (௧௮)

பருவத்தால்வாடைவந்தபசும்பனிஅனங்கபாணம்
உருவிப்புக்கொளித்தபுண்ணிற்குளித்தலுற்றுளைந்துவிம்மி
இருதுத்தான்யாதடாவென்றியம்பினன்இயம்பமேலாடும்
வெருவிப்போய்ச்சிசிரம்நீங்கிவேனில்வந்திறுத்ததன்றே. (௧௯)

வன்பனைமரமுந்தீயமலைகளுங்குளிரவாழும்
மென்பனிஎரிந்ததென்றால்வேனலைவிளம்பலாமோ
அன்பெனும்விடம்உண்டாரைஆற்றலாம்மருந்தும்உண்டோ
இன்பமும்துன்பந்தானும்உள்ளத்தோடியைந்தஅன்றே. (௨௰)

மாதிரத்திருதிகாறுந்தன்மனத்தெழுந்தமையல்
வேதனைவெப்பஞ்செய்யவேனலும்வெதுப்புங்காலை
யாதிதிங்கிதனில்முன்னைச்சிசிரம்நன்றிதனைநீக்கி
கூதிராம்பருவந்தன்னைக்கொணருதிர்விரைவின்என்றான். (௨௰௧)

கூதிர்வந்தடைந்தகாலைக்கொதித்தனகுவவுத்திண்டோள்
சீதமும்சுடுமோமுன்னைச்சிசிரமேகாணென்றான்
ஆதியாய்அஞ்சும்அன்றேஅருளலதியற்றஎன்ன
யாதுமிங்கிருதுவாகாதியாவையும்அகற்றும்என்றான். (௨௰௨)

என்னலும்இருதுவெல்லாம்இனையாவும்தத்தம்
பன்னரும்பருவம்செய்யாயோகிபோல்பற்றுநீத்த
பின்னருமுலகம்எல்லாம்பிணிமுதற்பாசம்வீசித்
துன்னரும்தவத்தின்எய்தும்துறக்கம்போல்தோன்றிற்றன்றே. ௨௰௩

கூலத்தார்உலகம்எல்லாம்குளிர்ப்பொடுவெதுப்பும்நீங்க
நீலத்தார்அரக்கன்மேனிநெய்யின்றிஎரிந்ததன்றே
காலத்தால்வருவதொன்றோகாமத்தால்கனலும்வெந்தீச்
சீலத்தால்அவிவதன்றிச்செய்யத்தான்ஆவதுண்டோ. (௨௰௪)

நாரம்உண்டெழுந்தமேகம்தாமரைவளையப்நாறு
சாரம்உண்டிருந்தசீதச்சந்தனத்தளிர்மென்றுதோ
டாரம்உண்டிருந்தும்சிந்தைஅயர்கின்றான்அயல்நின்றாரை
ஈரம்உண்டென்பர்ஓஒ இந்துவைக்கொணர்மின்என்றான். (௨௰௫)

வெஞ்சினத்தரக்கன் ஆண்டவியன்நகர்மீதுபோதும்
நெஞ்சிலன் ஒதுங்குகின்றதிறைமதியோனைநோக்கி
அஞ்சலைவருதிநின்னை அழைத்தனன் அரசன் என்னச்
சஞ்சலம் துறந்துதான் அச்சந்திரன் உதிக்கலுற்றான். (௱௬)

அயிர் உறக்கலந்தநன்னீர் ஆழிநின்றாழிநீத்துச்
செயிர் உறக்கலந்ததாண்டோர் தேய்வுவந்துற்றபோது
வயிரமுற்றுடைந்துசென்றோர் வலியவற்செல்லுமாபோல்
உயிர்தெறக்காலன் என்பான் ஒத்தனன் உதயம்செய்தான். (௱௭)

பராவருகதிர்கள் எங்கும்பரப்பிமீப்படர்ந்துவானில்
தராதலத்தெவரும்பேணுவவனையேசலிக்குநீரால்
அராவணை துயிலும் அண்ணல்காலம்ஓர்ந்தற்றம்நோக்கி
இராவணன் உயிர்மேல்உய்த்ததிகிரியுமென்னலானான். (௱௮)

அருகுறுபாலின்வேலை அழுநெலாம்அளைந்துவாரிப்
பருகினன்பரந்துபாய்ந்தநிலாச்சுடர்ப்பனிமென்கற்றை
நெரிஉறுபுருவச்செங்கண் அரக்கற்குநெருப்பின்நாப்பண்
உருகியவெள்ளிஅள்ளிவீசினால்ஒத்தன்றே. (௱௯)

மின்னிலந்திரிந்ததன்னவிழுநிலாமிதலைசூழ்ந்த
சென்னலங்கழனிநாடன்றிருமகள்செவ்விகேளா
நன்னலம்தொலைந்துசோரும்அரக்கனைநாளுந்தோலாத்
துன்னலன் ஒருவன்பெற்றபுகழ்எனச்சுட்டதன்றே. (௱௰)

கருங்கழற்காலன் அஞ்சும்காவலன்கறுத்துநோக்கித்
தருங்கதிர்ச்சீதயாக்கைச்சந்திரற்றருதிர் என்ன
மூருங்கியதணலின்மூரிவிடத்தினைமுகக்குஞ்சீற்றத்
தருங்கதிர்அருக்கன் தன்னை ஆர்அழைத்தீர்கள்என்றான். (௱௧௧)

அவ்வழிச்சிலதர் அஞ்சிஆதியாய்அருள்இல்லானை
இவ்வழித்தருதும்என்பதியம்பலாம்இயல்பிற்றன்றால்
செவ்வழிக்கதிரோன்என்றும்தேரின்மேல்அன்றிவாரான்
வெவ்வழித்தெனினும்திங்கள்விமானத்தின்மேலன் என்றார். (௱௧௨)

வேறு.

பணந்தாழல்குற்பணிமொழியார்க்கன்புபட்டார்படுங்காமக்
குணந்தான்முன்னம்அறியாதான்கொதியாநின்றான்மதியாலே
தணந்தாமரையின்தனிப்பகைஞன்என்னுந்தன்மைஒருதானே
உணர்ந்தான்உணர்வுற்றவன்மேல்இட்டுயிர்தந்துய்க்கஉரைசெய்வான். ௱௧௩

தேயாநின்ருய்மெய்வெளுத்தாய்உள்ளம்கறுத்தாய்நிலேதிரிந்து
காயாநின்ருப்ஒருநீயுங்கண்டார்சொல்லக்கேட்டாயோ
பாயாநின்றமலர்வாளிபதியாநின்ருர்இன்மையால்
ஓ்யாநின்றேன்உயிர்காத்தற்குரியார்யாவர்உடுபதியே. (௱கச)

ஆற்ருர்ஆகில்தம்மைக்கொண்டடங்காரோஎன்ஆர்உயிர்க்குக்
கூற்ருய்நின்றகுலச்சனகுவளேமலர்ந்ததாமரைக்குத்
தோற்ருய்அதனுல்அகங்கரிந்தாய்மெலிந்தாய்வெதும்பத்துடங்கிஞய்
மாற்ருர்செல்வம்கண்டழிந்தால்வெற்றிஆக்வற்ருமோ. (௱கரு)

என்னப்பன்னிஇடருழவாஇரவோடிவனேக்கொண்டகற்றி
முன்னேப்பகலும்பகலோனும்வருகஎன்ருன்மொழியாமுன்
உன்னற்கரியஉடுபதியும்இரவும்ஒழிந்தஒருநெரடியில்
பன்னற்கரியபகலவனும்பகலும்வந்துபரந்தவால். (௱கசு)

இருக்கின்மொழியார்எரிமுகத்தின்இந்தநெய்யின்அவிர்செம்பொன்
உருககிஅனேயகதிர்பாயஅனல்போல்விரிந்ததுயர்கமலம்
அருக்கன்எய்தஅமைந்தடங்கிவாழாஅடாதபொருள்எய்திச்
செருக்கிஇடையேதிருஇழந்தசிறியோர்ப்போன்றசேதாம்பல். (௱கஎ)

நாணிநின்றஒளிமழுங்கிநடுங்காநின்றஉடம்பினன்ஆய்
சேணில்நின்றுபுறஞ்சாய்ந்துகங்குற்ரும்பின்செல்லப்
பூணின்வெய்யோன்ஒருதிசையேபுகுதப்போவான்புகழ்வேந்தர்
ஆணைசெல்லநிலேஅழிந்தஅரசர்போன்ருன்அல்ஆண்டான். (௱கஅ)

வேறு.

மணந்தபேர்அன்பனாமலரின்சேக்கையுள்
புணர்ந்தவர்இடைஒருவெகுளிபொங்கலால்
அணங்குழைமகளிர்கள்கங்குல்நீங்கிட
உணர்ந்திலர்கனவினும்உளடல்தீர்ந்திலர். (௱கக)

தள்ளுறும்உயிரினர்தலேவர்நீங்கலால்
நள்ளிரவிடைஉறும்நடுக்கம்நீங்கலார்
கொள்ளேயின்அலர்தருகுவளேநாள்மலர்
கள்ளுகுவனஎனக்கலுழுங்கண்ணிஞர். (௱உ0)

அணேமலர்ச்சேக்கையுள்ஆடல்தீர்ந்தனர்
புணேக்ளேத்தழுவியபவளவல்லிபோல்
இணேமலர்க்கைகளின்இறுகவின்உயிர்த்
துணேவனாத்தழுவினர்துயில்கின்ருர்சிலர். (௱உக)

அளிஇனம்கடந்தொறும்ஆர்ப்பவாய்கதிர்
ஒளிபடஉணர்ந்திலஉறங்குகின்றன
தெளிவிலஇன்றுயில்விளையும்சேக்கையுள்
களிகளைநிகர்த்தனகளிநல்யானையே. (௱௨௨)

விரிந்துறைதுறைதொறும்விளக்கம்யாவையும்
எரிந்திழுதங்கலஒளிஇழந்தன
அருந்துறைநிரம்பியஉயிரின்அன்பரைப்
பிரிந்துறைதரும்குலப்பேதைமாரினே. (௱௨௩)

புனைந்திதழ்உரிஞ்சுறுபொழுதுபுல்லியும்
வனைந்திலவைகறைமலரும்மாமலர்
நனைந்தலைஅமளியில்துயிலும்நங்கைமார்
அனந்தரின்நெடுங்கணோடொத்தவாமரோ. (௱௨௪)

இச்சையில்துயில்வதற்கியாவர்கண்களும்
நிச்சயம்பகலும்தம்இமைகள்நீக்கலர்
பிச்சையும்இடுதும்என்றுணர்வுபேணலர்
வச்சையர்நெடுமனைவாயில்ஆனவே. (௱௨௫)

நஞ்சுறுபிரிவினைநாளின்நீரம்ஒர்
தஞ்சுறவிடுவதோர்தயாவுதாங்கலால்
வெஞ்சிறைநீங்கியவினையினோர்என
நெஞ்சுறக்களித்தனநேமிப்புள்எலாம். (௱௨௬)

நாண்மதிக்கல்லதுநடுவண்எய்திய
ஆணையின்நீக்கலாவலரிற்பாய்வன
மாண்வினைப்பயன்படாமாந்தர்வாயில்சேர்
பாணரிற்றளர்ந்தனபாடல்த்தும்பியே. (௱௨௭)

அருமணிச்சாளரம்அதனின்ஊடுபுக்
கெரிகதிர்இன்துயில்எழுப்பிற்றவும்
மருளொடுதெருளுறுநிலையர்மங்கையர்
தெருளுறமெய்ப்பொருள்தெளிந்திலாரினே. (௱௨௮)

ஏவலின்வன்மையைஎண்ணல்தேற்றலா
நாவலர்இயற்றியநாளின்நாமநூல்
காவலின்இனிதுணர்கணிதமாக்களும்
கூவுறுகோழியும்துயில்வுகொண்டவே. (௱௨௯)

இனையன உலகினில் திகழும் எல்லையில்
கனைகழல் அரக்கனும் கண்ணில் நோக்கினான்
நினைவுறுமனத்தையுநெருப்பிற்றீய்க்குமால்
அனைய அத்திங்களே ஆகுமால் என்றான். (௱௫௰)

திங்களோவன்றிது செல்வ செங்கதிர்
பொங்குளைப்பச்சையம்புரவித்தேரதால்
வெங்கதிர்சுடுவதே அன்றிமெய்யுறத்
தங்குதண்கதிர்சுடத்தகாதென்றார்சிலர். (௱௫௧)

வேறு.

நீலச்சிகரக்கிரி அன்னவன் நின்றவெய்யோன்
ஆலத்தினும் வெய்யன் அகற்றி அரற்றுகின்ற
வேலைக்குரலைத்தவிர்கென்றுவிலக்கிமேலை
மாலைப்பிறைப்பிள்ளையைக்கூவுதிர்வல்லை என்றான். (௱௫௨)

சொன்னான் நிருதர்க்கிறை அம்மொழி சொல்லலோடும்
அன்னாளின் நிரம்பிய அம்மதி ஆண்டோர் வேலை
முன்னாளின் நிரம்பிறை ஆகிமுளைத்ததென்றால்
என்னானும் அருந்தவம் அன்றி இயற்றலாமோ. (௱௫௩)

குடபாலின் முளைத்தது கண்ட குணங்கள் தீயோன்
வடவா அனல் அன்றெனில் மண்பிடர் வைத்தபாம்பின்
விடவாள் எயிறன்றெனில் என்னை வெகுண்டமாலை
அடவாள் உருவிக்கொடு தோன்றியதாகும் அன்றே. (௱௫௪)

தாதுண்சடிலத்தலைவைத்தது தண்தரங்கம்
மோதுங்கடலிற்கிடைமுந்துபிறந்தபோதே
ஓதுங்கடுவைத்தன்மிடற்றில் ஒளித்ததக்கோன்
இதுங்கடுவாம் என எண்ணிய எண்ணம் அன்றே. (௱௫௫)

உருமொக்க உலந்துயிர் நுங்கிய திங்கள் ஓடித்
திருமிச்சிறுமின்பிறைதீமைகுறைந்ததில்லை
கருமைக்கறைநெஞ்சினில் நஞ்சுகலந்தபாம்பின்
பெருமைச்சிறுமைக்கொருபெற்றிகுறைந்ததுண்டோ. (௱௫௬)

கன்னக்கனியும் இருள்தன்னையும் காண்டும் அன்றே
முன்னைக்கதிர் நன்றிதகற்றுதிர் முன்புசான்ற
என்னைச்சுடும் என்னில் இவ்வேழுலகத்தும் வாழ்வோர்
பின்னைச்சிலர் உய்வர் என்றங்கொருபேச்சும் உண்டோ. (௱௫௭)

ஆண்டப்பிறைநீங்கலும்எய்தியதந்தகாரம்
ஈண்டற்கெளிதாய்ப்பலதெய்ப்பனதெய்க்கலாகி
வேண்டிற்கரபத்திரத்தீர்த்துவிழுத்தலாகிக்
காண்டற்கினிதாய்ப்பலகந்துதிரட்டலாகி. (௱௩௮)

முருடேர்ந்தூருட்டற்கெளிதென்பதென்முற்றும்முற்றிப்
பொருடங்கில்கெடுவிச்சுடர்புக்குவழங்கல் இன்றிக்
குருடங்கிதென்னக்குறிக்கொண்டுகண்ணோட்டம்குன்றி
அருடீர்ந்தநெஞ்சிற்கரிதென்பதவ்அந்தகாரம். (௱௩௯)

விள்ளாதுசெறிந்திடைமேல்உறழ்ந்திளங்கும்
நள்ளாறிருள்அந்தகன்ஞாலம்விழுங்கவோடும்
எள்ளாதுலகியாவையும்யாவரும்வீயும்என்ப
துள்ளாதுமிழ்ந்தான்விடம்உண்டஒருத்தன்என்றான். (௱௪௰)

வேலைத்தலைவந்தொருவன்வலியால்விழுங்கும்
ஆலத்தின்அடங்குவதன்றிதறிந்துணர்ந்தேன்
ஞாலத்தொடுவிண்முதல்யாவையும்நாவில்நக்கும்
காலக்கனல்கார்விடம்உண்டுகறுத்ததன்றே. (௱௪௧)

அம்பும்அனலும்நுழையாக்கனஅந்தகாரத்
தும்பர்மழைகொண்டயல்ஒப்பரிதாயதுப்பின்
கொம்பர்குரும்பைக்குலம்கொண்டதுதிங்கள்தாங்கி
வெம்பும்தமியன்முன்விளக்கெனத்தோன்றும்அன்றே. (௱௪௨)

மருளோடுவந்தமயக்கோமதிமற்றும்உண்டோ
தெருளாதிதென்றேதிண்மைஇழைத்தாலும்ஒவ்வா
இருளோடுருகுண்டலம்கொண்டும்இருண்டநீலச்
சுருளோடும்வந்தோர்சுடர்மாமதிதோன்றும்அன்றே. (௱௪௩)

புடைகொண்டெழுகொங்கையும்அல்குலும்புல்கிநிற்கும்
இடைகண்டிலம்அல்லதெல்லாஉருவும்தெரிந்தாம்
விடம்நுங்கியகண்ணுடையார்இவர்மெல்லமெல்ல
மடமங்கையராய்என்மனத்தவர்ஆயினரோ. (௱௪௪)

பண்டேஉலகேழினும்உள்ளபடைக்கணாக்
கண்டேன்இவர்போல்வதோர்பெண்ணுருக்கண்டிலேன்ஆல்
உண்டேஎனின்வேறினிஎங்கைஉணர்த்திநின்ற
வண்டேறுகோதைமடவாள்இவள்ஆகும்அன்றே. (௱௪௫)

பூண்டிப்பிணியால்உறுகின்றதுதான்பொறுதாள்
தேண்டிக்கொடுவந்தனள்செய்வதோர்மாறும்உண்டோ
காண்டற்கினியாள்உருக்கண்டவட்கேட்கும்ஆற்றல்
இண்டிப்பொழுதேவிரைந்தெங்கையைக்கூவுகென்றான். (௱௪௬)

என்றான்எனலும்கடிதேகினர்கூவும்எல்லை
வன்றாள்நிருதக்குலம்வேர்அறமாய்த்தல்செய்வாள்
ஒன்றாதகாமக்கனல்உட்டெறமேலாடும்நாசி
பொன்றாழ்குழைதன்னொடும்போகினள்போய்ப்புகுந்தாள். (௱௪௭)

பொய்ந்நின்றநெஞ்சிற்கொடியாள்புகுந்தாளைநோக்கி
நெய்ந்நின்றகூர்வாளவன்நேர்உறநோக்குநங்காய்
மைந்நின்றவாட்கண்மயில்நின்றெனவந்தென்முன்னர்
இந்நின்றவள்ஆம்கொல்இயம்பியசீதைஎன்றான். (௱௪௮)

செந்தாமரைக்கண்ணொடும்செங்கனிவாயினோடும்
சந்தார்தடந்தோளொடும்தாழ்தடக்கைகளோடும்
அந்தார்அகலத்தொடும்அஞ்சனக்குன்றமென்ன
வந்தான்இவன்ஆகும்அவ்வல்வில்இராமன்என்றாள். (௱௪௯)

பெண்பால்உருநான்இதுகண்டதுபேதைநீஇன்
றெண்பாலும்இலாததோர்ஆண்உருவென்றிஎன்னே
கண்பால்உறும்மாயைகவற்றுதல்கற்றநம்மை
மண்பாலவரோகொல்விளைப்பவர்மாயைஎன்றான். (௱௫௰)

ஊன்றும்உணர்வுப்புறம்ஒன்றினும்ஓடல்இன்றி
ஆன்றும்உரைதாநெடிதாசைகனற்றநின்றாய்க்
கேன்றான்எதிரோவிழிநோக்கும்இடங்கள்தோறும்
தோன்றும்அனையாள்இதுதொல்நெறிஆகும்என்றாள். (௱௫௧)

அன்னாள்அதுகூறஅரக்கனும்அன்னதாக
நின்னால்அவ்இராமனைக்காண்குறும்நீர்என்என்றான்
என்னாள்அவன்என்னைஇத்தீர்வரும்இன்னல்செய்தான்
அன்னாள்முதல்யானும்அயர்த்திலன்ஆகும்என்றாள். (௱௫௨)

ஆமாம்அதடுக்கும்என்ஆக்கையோடாவிநைய
வேமால்வினையேற்கினிஎன்விடிவாகும்என்னக்
கோமான்உலகுக்கொருநீகுறைகின்றதென்னே
பூமான்குழலாள்தனைஉவ்வுதிபோதிஎன்றாள். (௱௫௩)

என்றாள் அகன்றாள் அவ் அரக்கனும்இடழிந்தான்
ஒன்றாலும்உணர்ந்திலன் ஆவிஉலைந்துசோர்ந்தான்
நின்றாரும்நடுங்கினர் நின்றுஉரநாளினாலே
பொன்றாதுளன் ஆயினன் அத்துணைபோதும்அன்றே. (௯௫௪)

இறந்தார்பிறந்தார்என இன்உயிர்பெற்றமன்னன்
மறந்தான்உணர்ந்தான் அவண்மாடுநின்றாரைநோக்கிக்
கறந்தால்என நீர்தருசந்திரகாந்தத்தாலே
சிறந்தார்மணிமண்டபம்செய்கெனச்செப்புகென்றான். (௯௫௫)

வந்தான் நெடுவான் உறைதச்சன்மனத்துணர்ந்தான்
சிந்தாவினை அன்றியும்செய்வினையாலும்செய்தான்
அந்தாமநெடுந்தறி ஆயிரத்தால்அமைத்த
சந்தார்மணிமண்டபம்தாமரையோனும்நாண. (௯௫௬)

கார்தம்அமுதின் துளிகால்வனகாலமீனின்
வேந்தன் ஒளிஅன்றியுமேலொடுகீழ்விரித்தான்
பூந்தென் நல்புகுந்துறைசாளரமும்புனைந்தான்
ஏந்தும்மணிக்கற்பகச்சீதளக்கா இழைத்தான். (௯௫௭)

ஆணிக்கமைபொற்கைமணிச்சுடர்ஆர்விளக்கம்
சேணுற்றிருள்சீப்பஅத்தெய்வமடந்தைமார்கள்
பூணிற்பொலிவார்புடைள்ந்திடப்பொங்குதோளான்
மாணிக்கமானத்திடைமண்டபம்காணவந்தான். (௯௫௮)

அல்லாயிரகோடியடுக்கியதொத்ததேனும்
நல்லார்முகமாம்நளிர்வான்நிலவீன்றநாமப்
பல்லாயிரகோடிபனிச்சுடர்இன்றதிங்கள்
எல்லாம்உடனும்இருள்ஒடிஇரிந்ததன்றே. (௯௫௯)

பொற்புற்றனமாமணிஒன்பதும்பூவில்நின்ற
கற்பத்தருவின் கதிர்நாள்நிழற்கற்றைநாற
அற்பற்றழியப்பகல்ஆக்கியதால்அருக்கன்
நிற்பத்தெளிகின்றதுநீள்சுடர்மேன்மைஅன்றோ. (௯௬௦)

ஊறோசைமுதற்பொறியாவையும்ஒன்றின்ஒன்று
தேறாநிலைஉற்றதொர்சிந்தையன்செய்கைஓரான்
வேறாயபிறப்பிடைவேட்கைவிசித்ததீர்ப்ப
மாறோர்உடல்உற்றெனமண்டபம்வந்துபுக்கான். (௯௬௧)

வேறு.

தண்டலிற் றவஞ்செய் வோர்தாம் வேண்டிய தரவே நல்கும்
மண்டல மகர வேலை அமுதொடும் வந்த தென்ன
பண்டருஞ் சுரும்பு சேரும் பசுமரம் உயிர்த்த பைம்பொற்
றண்டளிர் மலரிற் செய்த சீதளச் சேக்கை சார்ந்தான். (௱௯௨)

நேரிழை மகளிர் கூந்தல் நிறைநறை வாசம் நீந்தி
வேரியஞ் சரளச் சோலை வேனிலான் விருந்து செய்ய
வார்கலி அழுவந் தந்த மருந்தென ஒருவர் ஆவி
தீரினும் உதவற் கொத்த தென்றல்வந் திறுத்த தன்றே. (௱௯௩)

சாரதத் தூடு வந்து தவழ்தலுந் தரித்தல் தேற்றான்
நீரதத் தங்கள் சிந்தி நெருப்புக நோக்கும் நீரான்
வாள்மனை புகுந்த தாண்டோர் மாசுணம் வரக்கண் டன்ன
கோளுறக் கொதித்து விம்மி உழையரைக் கூவிச் சொன்னான். (௱௯௪)

கூவலின் உயிர்த்த சின்னீர் உலகினைக் குப்புற் றென்ன
தேவரின் ஒருவன் என்னை இன்னலுஞ் செய்யத் தக்கான்
ஏவலின் அன்றி வந்திங் கிவ்வழி எய்திற் றென்னக்
காவலின் உழையர் தம்மைக் கொணருதிர் கடிதில் என்றான். (௱௯௫)

அவ்வழி உழையர் ஓடி ஆண்டவற் குணர்த்த லோடும்
வெவ்வழி அமைந்த செங்கண் வெருவுற நோக்கி வெய்யோன்
செவ்வழித் தென்ற லோற்குத் திருத்தினிர் நீர்கொல் என்ன
இவ்வழி இருந்த காலைத் தடைஅவற் கில்லை என்றார். (௱௯௬)

காற்றினேன் தன்னை வாளா முனிதலிற் கண்ட தில்லை
கூற்றுவன் தன்னை இன்னே குறுகும்ஆள் குறித்த ஆற்றல்
வேற்றருங் கருங்கட் சீதை மெய்அருள் புனையேன் என்றால்
ஆற்றலால் அடுத்த தென்னும் அமைச்சனைக் கொணர்திர் என்றான்.

ஏவின சிலதர் ஓடி எனுந்துணை யில்எங்கும்
கூவினர் கூவ லோடுங் குறுகினர் கொடித்திண் தேரர்
மாவினர் சிவிகை மேலர் மும்மதக் களிற்றர் வையத்
தேவரும் வானந் தன்னில் தேவருஞ் சிந்தை சிந்த. (௱௯௮)

மந்தமந் திரிய ரோடு மாசற மனத்தில் எண்ணிச்
சிந்தையில் நினைந்து செய்யுஞ் செய்கையன் தெளிவில் நெஞ்சன்
அந்தரஞ் செல்வ தாண்டோர் விமானத்தில் ஆரும் இன்றி
இந்திரியம் அடக்கி நின்ற மாரீசன் இருக்கை சேர்ந்தான். (௱௯௯)

இருந்தமாரீசன் அந்த இராவணன் எய்தலோடும்
பொருந்தியபயத்தன் சிந்தைபொருமுற்று வெருவுகின்றான்
கருந்தடமலை அன்னானை எதிர்கொண்டு கடன்கள் யாவும்
திருந்தியசெய்து செவ்வித் திருமுகம் நோக்கிச்செப்பும். (௱எ௰)

வேறு.

சந்தமலர்த்தண் கற்பகநீழற் றலைவர்க்கும்
அந்தகனுக்கும் அஞ்ச அடுக்கும் அரசாள்வாய்
இந்தவனத்தென் இன்னல் இருக்கைக் கெளியோரின்
வந்தகருத்தென் சொல்லுதி என்றான் மருள்கின்றான். (௱எக)

ஆனதனைத்தும் ஆவிதரித்தேன் அயர்கின்றேன்
போனது பொற்பும் மேன்மையும் மற்றென் புகழோடும்
யானதுனக்கின் றெங்கன் உரைக்கென் இனிதென்று
வானவருக்கும் நாண அடுக்கும் வசைமன்னோ. (௱எஉ)

வன்மைதரித்தோர் மானிடர் மற்றங்கவர் வாளால்
நின்மருகிக்கும் நாசிழக்கும் நிலைநேர்ந்தார்
என்மரபுக்கும் நின்மரபுக்கும் இதன்மேல்ஓர்
புன்மைதெரிப்பின் வேறினி எற்றே புகல்வேலோய். (௱எ௩)

திருகுசினத்தார் முதிரமலைந்தார் சிறியோர் நாள்
பருகினர் என்றால் வென்றநலத்தின் பழி அன்றோ
இருகைசுமந்தாய் இனிநின் இருந்தாய் இகல்வேல் உன்
மருகர் உலந்தார் ஒருவன்மலைந்தான் வரிவில்லால். (௱எ௪)

வெப்பழியாதென் நெஞ்சம் உலர்ந்தே தன்விளிகின்றேன்
ஒப்பழிவென்றே போர்செயல் ஒல்லேன் உடன்வாழும்
துப்பழிசெவ்வாய் வஞ்சியைவவ்வத் துணைகொண்டிட்
டிப்பழி நின்னாற் றீரியவந்தேன் இவண் என்றான். (௱எரு)

இச்சொல் அனைத்தும் சொல்லி அரக்கன் எரிகின்ற
கிச்சின் உருக்கிட்டுய்த்தனன் என்னக் கிளராமுன்
சிச்சிஎனத்தன் மெய்ச்செவி பொத்தித் தெருமந்தான்
அச்சம் அகற்றிச் செற்றமனத்தோ டறைகின்றான். (௱எ௬)

மன்னா நீநின் வாழ்வைமுடித்தாய் மதி அற்றாய்
உன்னால் அன்றீ தூழ்வினை என்றே உணர்கின்றேன்
இன்னா நெஞ்சன் ஏனும் உரைப்பன் இதம் என்னாச்
சொன்னான் அன்றே அன்னவனுக்குத் துணிவெல்லாம். (௱எஎ)

அற்றகரத்தோடுன்தலைதீய்ய்அனல்மூன்றில்
பற்றினைஉய்த்தாய்பற்பலகாலம்பசிகூர
உற்றுயிர்உள்ளேதேயஉலந்தாய்உழைஅன்றோ
பெற்றனைசெல்வம்பின்னைஇகழ்ந்தாற்பெறல்ஆமோ. (௱௭௮)

திறத்திறனாலேசெய்தவம்முற்றித்திருஉற்றாய்
மறத்திறனாலேசொல்லுதிசொல்லாய்மறைவல்லோய்
அறத்திறனாலேஎய்தினைஅன்றோஅதுநீயும்
புறத்திறனாலேபின்னும்இழக்கப்புகுவாயோ. (௱௭௯)

நாரங்கொண்டார்நாடுகவர்ந்தார்நடைஅல்லா
வாரங்கொண்டார்மற்றொருவர்க்காய்மனைவாழும்
தாரங்கொண்டார்என்றிவர்தம்மைத்தருமந்தான்
இருங்கண்டாய்கண்டகர்உய்ந்தார்எவர்ஐயா. (௱௮௰)

அந்தரம்உற்றான்அகலிகைபொற்பால்அழிவுற்றான்
இந்திரன்ஒப்பார்எத்தனையோர்தாம்இழிவுற்றார்
செந்திருஒப்பார்எத்தனையோர்நின்திருஉண்பார்
மந்திரம்அற்றார்உற்றதுரைத்தாய்மதிஅற்றாய். (௱௮௧)

செய்தாய்ன்றும்தீவினையோடும்பழிஅல்லால்
எய்தாதெய்தாதெய்தின்இராமன்உலகின்றான்
வைதால்அன்னவாளிகள்கொண்டுன்வழியோடும்
கொய்தான்அன்றேகொற்றமுடித்துன்குழுஎல்லாம். (௱௮௨)

என்றால்என்னேஎண்ணலையேநீகரன்என்பான்
நின்றானைக்கும்மேல்உளன்என்னும்நிலைஅம்மா
தன்றானைக்குற்றாரொடும்மாளத்தனுஒன்றால்
கொன்றான்முற்றும்கொல்லமனத்திற்குறிகொண்டான். (௱௮௩)

வெய்யோர்யாரோவீரவிராதன்துணைவெய்யோர்
ஐயோபோனான்அம்பொடும்உம்பர்க்கவன்என்றால்
உய்வார்யாரோநம்மில்எனக்கொண்டுணர்தோறும்
நையாநின்றேன்நீஇதுணாத்துநலிவாயோ. (௱௮௪)

மாண்டார்மாண்டார்நீஇனிமாள்வார்தொழில்செய்ய
வேண்டாவேண்டாசெய்தெனில்உய்வான்விதிஉண்டோ
ஆண்டார்ஆண்டார்எத்தனைஎன்கேள்அறம்நோனார்
ஈண்டார்ஈண்டார்நின்றவர்எல்லாம்இலர்அன்றே. (௱௮௫)

எம்பிக்கும் என் அன்னைதனக்கும் இறுதிக்கோர்
அம்புய்க்கும் போர் வில்லிதனக்கும் அயல் நிற்கும்
தம்பிக்கும் நம் ஆண்மை தவிர்ந்தே சயநிற்கும்
கம்பிக்கும் என் நெஞ்சவன் என்றே கவல்கின்றேன். (௱௮௬)

நின்றுஞ் சென்றும் வாழ்வன யாவும் நிலையாவால்
பொன்றும் என்றும் மெய்ம்மையுணர்ந்தாம் புலையாடற்
கொன்றும் உன்னாய் என் உரைகொள்ளாய் உயர் செல்வத்
தென்றும் என்றும் வைகுதி ஐயா இனி என்றான். (௱௮௭)

வேறு.

கங்கைசடை வைத்தவனொடும் கயிலை வெற்போர்
அங்கையின் எடுத்தனதா டெழில் மணித்தோள்
இங்கொர் மனிதற்கெளிய என்றனை எனத்தன்
வெங்கண் எரியப் புருவம் மீதுற விடைத்தான். (௱௮௮)

நிகழ்ந்தது நினைத்திலை என் நெஞ்சின் நிலை அஞ்சா
திகழ்ந்தனை எனக்கிளைய நங்கை முகம் எங்கும்
அகழ்ந்தனைய தொட்புற அமைத்தவனை ஐயா
புகழ்ந்தனை தனிப்பிழை பொறுத்தனன் இதென்றான். (௱௮௯)

தன்னை முனிவுற்றது அறுகட்டகவிலோனைப்
பின்னை முனிவுற்றிடும் எனத்தவிர்தல் பேணு
துன்னை முனிவுற்றனை குலத்தை முனிவுற்றாய்
என்னை முனிவுற்றிலை இதென்ன இசைத்தான். (௱௯௰)

எடுத்தமலையே நினையின் ஈசன் இகல் வில்லாய்
வடித்தமலையே இது வலித்திளை வாரிப்
பிடித்தமலை நாண் இடைபிடித்தொருவன் மேல் நாள்
ஒடித்தமலை உம்பர் முகடுற்றமலை அன்றே. (௱௯௧)

யாதும் அறியாய் உரைகொளாய் இகல் இராமன்
கோதைபுனையா முன் உயிர் கொள்ளைபடும் அன்றே
பேதைமதியால் இது ஓர் பெண்ணுருவம் என்றாய்
சீதை உருவோ நிருதர் தீவினையது அன்றே. (௱௯௨)

உஞ்சுபிழையாய் உறவினோடும் என உன்னா
நெஞ்சுபறைபோதும் அது நீ நினையகில்லாய்
அஞ்சும் என தாருயிர் அறிந்தருகு நின்றோர்
நஞ்சுநுகர்வாரை இது நன்றென உம் நன்றே. (௱௯௩)

ஈசன்முதல்மற்றும் இமையோர்உலகும்மறைத்
தேசமுதல்முற்றும்ஓர் இமைப்பின்உயிர்தின்ப
கோசிகன் அமைத்தகடவுட்படைகொதிப்போ
டாசிலகணிப்பில இராமன் அருள்நிற்ப. (௱௯௪)

வேதனைசெய்காமவிடம்மேலிடமெலிந்தாய்
நீதுறைசெய்தாய் இனையசெய்கைசிதைவன்றே
மாதுலனும்ஆய்மரபின்முந்தைஉறவுற்றேன்
ஓதுறைசெய்தேன் அதனைஎந்தைதவிர்கென்றான். (௱௯௫)

என்னவுரைஅத்தனையும்எத்தனையும்எண்ணச்
சொன்னவனையேயசினஅரக்கர்பதிசொன்றான்
அன்னைஉயிர்செற்றவனைஅஞ்சிஉறைகின்றாய்
உன்னைஒருவற்கொருவன்என்றுணர்வைநன்றே. (௱௯௬)

திக்கயம்ஒளிப்பதிலதேவர்கெடவானம்
புக்கவர்இருக்கைபுகைவித்துலகம்யாவும்
சக்கரநடத்தும்எனையோதயாதன்தன்
மக்கள்நவிசிற்பதிறநன்றுவலிஅன்றே. (௱௯௭)

மூவுலகினுக்கும்ஒருநாயகமுடித்தேன்
மேவலர்கிடைக்கில்இதன்மேல்இனியதுண்டோ
ஏவல்செயகிற்றிஎனதாணைவழிஎண்ணிக்
காவல்செய்அமைச்சர்கடன்நீகடவதுண்டோ. (௱௯௮)

மறுத்தனைஎனப்பெறினும்நின்னைவடிவாளால்
ஒறுத்துமனம்உற்றதுமுடிப்பதொழிகல்லேன்
வெறுப்பனகிளைத்தல்உறும்இத்தொழிலைவிடடேன்
குறிப்பின்வழிநிற்றிஉயிர்கொண்டுழலின்என்றான். (௱௯௯)

வேறு.

அரக்கன்அஃதுரைத்தலோடும்அறிந்தனன்அடங்கிநெஞ்சம்
தருக்கினர்கெடுவர்அன்றேதத்துவநிலைஇற்றன்றே
செருக்கிலிர்நீர்தம்என்பார்தம்மின்ஆர்செருக்கர்என்று
உருக்கியசெம்பின்உற்றநீர்எனஉரைக்கல்உற்றான். (௨௱)

உன்வயின்உறுதிநோக்கிஉண்மையின்உணர்த்தினேன்மற்
றென்வயின்இறுதிநோக்கிஅச்சத்தால்இசைத்தேன்அல்லேன்
நன்மையும்தீமைஅன்றேநாசம்வந்துற்றபோது
புன்மையின்உற்றநீராய்செய்வதுபுகல்திஎன்றான். (௨௱௧)

என்றலும்எழுந்துபுல்லின்றியவெகுளிநீங்கிக்
குன்றெனக்குவிந்ததோளாய்மாரவேள்கொதிக்கும்அம்பால்
பொன்றலில்இராமன்அம்பால்பொன்றலேபுகழ்உண்டன்றோ,
தென்றலைப்பகையைச்செய்தசீதையைத்தருதிஎன்றான். (உ௱உ)

ஆண்டையான்அனையகூறஅரக்கர்ஓர்இருவரோடும்
பூண்டஎன்மானம்தீரத்தண்டகம்புக்கபோழ்தில்
தூண்டியசரங்கள்பாயத்துணைவர்பட்டுருளஅஞ்சி
மீண்டயான்சென்றுசெய்யும்வினைஎன்கொல்விளம்புகென்றான். (உ௱௩)

ஆயதாங்கனையகூறஅரக்கர்கோன்ஐயநொய்துன்
தாயைஆருயிர்உண்டானையான்கொலச்சமைந்துநின்றேன்
போயையாபுணர்ப்பதென்னேஎன்பதுபொருந்திற்றன்றோ.
மாயையால்வஞ்சித்தன்றேவவ்வுதல்அவளைஎன்றான். (உ௱௪)

புறத்தினிஉரைப்பதென்னேபுரவலன்தேவிதன்னைத்
திறத்துழிஅன்றிவஞ்சித்தெய்துதல்சிறுமைத்தாகும்
அறத்துளதொக்குமன்றேஅமர்த்தலைவென்றுகொண்டுன்
மறத்துறைவளர்த்திமன்னஎன்னமாரீசன்சொன்னான். (உ௱௫)

ஆனவன்உரைக்கநக்கஅரக்கர்கோன்அவரைவெல்லத்
தானையும்வேண்டுமோஎன்தடக்கைவாள்தக்கதன்றோ
என்னையர்இறக்கில்தானும்தமியளாய்இறக்கும்அன்றே
மானவள்ஆதலாலேமாயையின்வலித்தும்என்றான். (உ௱௬)

தேவியைத்தீண்டாமுன்னம்இவன்தலைசரத்திற்சிந்திப்
போம்வகைபுணர்ப்பன்என்றுபுந்தியாற்புகல்கின்றேற்கும்
ஆம்வகைஆயிற்றில்லையார்விதிவினைவெல்வார்
என்துசெய்வதல்லால்இல்லையேவென்றென்றெண்ணா. (உ௱௭)

என்னமாமாயம்யான்மற்றியற்றுவதியம்புகென்றான்
பொன்னின்மானாகிப்புக்குப்பொன்னைமால்புணர்த்திகென்ன
அன்னதுசெய்வென்என்னாமாரிசன்அமைந்துபோனான்
மின்னும்வேல்அரக்கர்கோனும்வேறொருநெறியிற்போனான். (உ௱௮)

வேறு.

மேனாள்அவர்வில்வலிகண்டமையால்
தானாகஅமைந்துசமைந்திலனால்
மானாகுதிஎன்றவன்வாய்மொழியால்
போனான்மனமும்செயலும்புகல்வாம். (உ௱௯)

வெஞ்சுற்றம்நினைந்துருப் வீரனைவே
றஞ்சுற்றுமறுக்குறும்ஆழ்குழிநீர்
நஞ்சுற்றுறுமீனின்நடுக்குறுவான்
நெஞ்சுற்றதொர்பெற்றினைப்பரிதால். (உ௰)

அக்காலமும்வேள்வியின் அன்றிவனோ
டெக்காலும்நவிந்தும்ஓர்இறுபெருண்
மூக்காலும்முடிந்திடுவான் முயல்வான்
புக்கான் அவ்இராகவன்வைகுபுனம். (உகக)

தன்மானமிலாததயங்கொளிசால்
மின்வானமும்மண்ணும்விளங்குவதோர்
பொன்மான்உருவங்கொடுபோயினனால்
நன்மான்அனையாள்தனைநாடுறுவான். (உகஉ)

கலைமான்முதலாயினகண்டஎலாம்
அலைமானுறும்ஆசையின்வந்தனவால்
நிலையாமனவஞ்சனைநேயம்இலா
விலைமாதர்கண்யாரும்விழுந்தெனவே. (உகங)

பொய்யாம்எனஓதுபுறஞ்சொலினால்
நையாஇடைநோவநடந்தனளால்
வைதேகிதன்வால்வளைமென்கைஎனும்
கொய்யாமலரால்மலர்கொய்துறுவாள். (உகச)

உண்டாகியசேடுடையார்துயில்வாய்
எண்டானும்இயைந்தியையாஉருவம்
கண்டார்எனல்ஆம்வகைகண்டனளால்
பண்டாரும்உறுஇடர்பாடுறுவாள். (உகரு)

காணாஇதுகைதவம்என்றுணராள்
பேணாதநலம்கொடுபேணினளால்
வாணாளைஇராவணன்மாளுதலால்
வீணாளின்அறம்புவிமேவுதலால். (உகசு)

நெற்றிப்பிறையாள்நுணம்நின்றிடலும்
முற்றிப்பொழிகாதலின்முந்துறுவாள்
பற்றித்தருகென்பன்எனப்பதையா
வெற்றிச்சிலைவீரனைமேவினளால். (உகஎ

ஆணிப்பொனின் ஆகியதாய்கதிரால்
சேணிற்சுடர்கின்றதுநுண்செவிகால்
மாணிக்கமயத்தொருமான் உளதால்
காணத்தகும்என்றனள்கைதொழுவாள். (௨௧௮)

இம்மான் இந்நிலத்தினில் இல்லைஎனு
எம்மான் இதனைச்சிறிதெண்ணல்செயான்
செம்மானவள்சொற்கொடுதேமலரோன்
அம்மானும்அருத்தியன் ஆயினனால். (௨௧௯)

ஆண்டங்கிளையோன் உரையாடினனால்
வேண்டும்எனலால்விளைவன்றிதெனுன்
பூண்டுஞ்சுபொலம்கொடியோய்அதுநாம்
காண்டும்எனும்வள்ளல்கருத்துணர்வான். (௨௨௰)

காயம்கனகம்மணிகால்செவிவால்
பாயும்உருவோடிதுபண்பெனலால்
மாயம்எனல்அன்றிமனக்கொளவே
ஏயும்இறைஐயுறவென்றனவே. (௨௨௧)

நில்லாஉலகின் நிலைநேர்மையினால்
வல்லாரும்உணர்ந்திலர்மன்னுயிர்தாம்
பல்லாயிரகோடிபரந்துளவால்
இல்லாதன இல்லை இளங்குமரா. (௨௨௨)

என்னென்றுநினைத்திழைத்துளநம்
கன்னங்களின்வேறுளகாணுதும்ஆல்
பொன்னின்ஒளிமேனிபொருந்தியஏழ்
அன்னங்கள்பிறந்ததறிந்திலையோ. (௨௨௩)

முறையுர்முடிவும்இலமொய்உயிர்என்
றிறைவன் இளையானொடியம்பினனால்
பறையுந்துணைஅன்னதுபல்நெறிபோய்
மறையும்எனன்மைவருந்தினளால். (௨௨௪)

வேறு.

அனையவள்கருத்தைஉன்னிஅஞ்சனக்குன்றம்அன்னான்
புனையிழைகாட்டதென்றுபோயினன்பொருநசிந்தைத்
தனைகழற்றம்பிபின்புசென்றனன்கடக்கஒண்ணு
வினைஎனவற்றுநின்றமான்எதிர்விழித்ததன்றே. (௨௨௫)

ஆரணியகாண்டம்.

நோக்கியமானைநோக்கிநுதிஇழைமதியின்ஒன்றும்
தூக்கிலன்நன்றிதென்றான்அதன்பொருள்சொல்லல்ஆகும்
சேக்கையின்அரவுநீங்கிப்பிறந்ததுதேவர்செய்த
பாக்கியம்உடைமைஅன்றேஅன்னதுபழுதுபோமோ. (௨௨௬)

என்னொக்கும்என்னலாகும்இளையவஇதனைநோக்காய்
தன்னொக்கும்உவமையல்லாற்றனைஒக்கும்உவமைஉண்டோ
பன்னக்கத்தரளம்ஒக்கும்பசும்புல்மேற்படரும்மென்று
மின்னொக்கும்செம்பொன்மேனிவெள்ளியின்விளங்கும்புள்ளி. (௨௨௭)

வரிசிலைமறைவலோனேமான்இதன்வடிவைஉற்ற
அரிவையர்மைந்தர்யாரோஆதரங்கூர்கிலாதார்
உருகியமனத்தவாகிஉளர்வனபறப்பயாவும்
விரிசுடர்விளக்கம்கண்டவிட்டில்போல்வீழ்வகாணாய். (௨௨௮)

ஆரியன்அனையகூறஅன்னதுதன்னைநோக்கிச்
சீரியதன்றிதென்றுசிந்தையிற்றெளிந்ததம்பி
காரியமென்னைஇன்றுகண்டதுகனகமானால்
வேரியம்தெரியல்வீரமீள்வதேமேன்மைஎன்றான். (௨௨௯)

அற்றவன்பகராமுன்னம்அனகனைஅழகியாளும்
கொற்றவன்மைந்தமற்றைக்குழைவுடைஉழையைவல்லை
பற்றினைதருதியாயிற்பதியிடைஅவதிஎய்தப்
பெற்றுழிஇனிதுண்டாடப்பெறற்கருந்தகைமைத்தென்றாள். (௨௩௰)

ஐயநுண்மருங்குநங்கைஅஃதுரைசெய்யஐயன்
செய்வென்என்றமையநோக்கித்தெளிவுடைச்செம்மல்செப்பும்
வெய்யவல்அரக்கர்வஞ்சம்விரும்பினர்வினையிற்செய்த
கைதவமான்என்றண்ணல்காணுதிகடையில்என்றான். (௨௩௧)

மாயமேல்மடிவாம்அன்றேவாளியின்மடிந்தபோது
காய்சினத்தவரைக்கொன்றுகடன்கழித்தோமும்ஆகும்
தூயதேற்பற்றிக்கோடும்சொல்லியஇரண்டின்ஒன்று
தீயதேஉரைத்திஎன்றான்தேவரைஇடுக்கண்தீர்ப்பான். (௨௩௨)

பின்னின்றார்இளையர்என்றும்உணர்கிலர்பிடித்தமாயம்
என்னென்றும்தெளிதல்தேற்றாம்யாவதீதென்றும்ஓராம்
முன்னின்றார்முறையின்நின்றார்முனிந்துளவேட்டைமுற்ற
பொன்னின்றவயிரத்தோளாய்புகழுடைத்தாம்அன்றென்

பகையுடைஅரக்கர்என்றும்பலர்என்றும்பயிலும்மாயம்
மிகையுடைத்தென்றும்பூண்டவிரதத்தைவிடுதும்என்றால்
நகையுடைத்தாகும்அன்றேஆதலின்நன்றிதென்னா
தகையுடைத்தம்பிக்கந்நாட்சதுமுகன்தாதைசொன்னான். (௨௫௪)

அடுத்தவும்எண்ணிச்செய்தல்அண்ணலேஅமைதிஅன்றோ
விடுத்திதன்பின்நின்றோர்கள்பலர்உளர்எனினும்வில்லாய்
தொடுத்தவெம்பகழிதூவித்தொடர்ந்தனன்விரைந்துசென்று
படுக்குவன்அதுஅன்றாயிற்பற்றினன்கொணர்வன்என்றான். (௨௫௫)

ஆயிடைஅன்னம்அன்னாள்அமுதுகுத்தனையசெய்ய
வாயிடைமழலையின்சொற்கிளியினிற்குழறிமாழ்கி
நாயகநீயேபற்றிநல்கலைபோலும்என்னாச்
சேயரிக்குவளைமுத்தம்சிந்துபுசிதறிப்போனாள். (௨௫௬)

போனவள்புலவிநோக்கிப்புரவலன்பொலன்கொள்தாராய்
மானிதுநானேபற்றிவல்லையின்வருவன்அன்றே
கானியல்மயில்அன்னாளைக்காத்தனைஇருத்திஎன்னா
வேனகுசரமும்வில்லும்வாங்கினன்விரையல்உற்றான். (௨௫௭)

முன்னமும்மகவாய்வந்தமூவரில்ஒருவன்போனான்
அன்னமாரீசன்என்றேஅயிர்த்தனன்இதனைஐய
இன்னமும்காண்டிவாழிகெனஇருகைகூப்பிப்
பொன்னனாள்புக்கசாலைகாத்தனன்புறத்துநின்றே. (௨௫௮)

மந்திரத்திளையோன்சொன்னவாய்மொழியனைத்துக்கொள்ளான்
சந்திரற்குவமைசான்றவதனத்தாள்சலத்தைநோக்கிச்
சிந்துரப்பவளச்செவ்வாய்முறுவலன்சிகரச்செவ்விச்
சுந்தரத்தோளினான்அம்மானினைத்தொடரல்உற்றான். (௨௫௯)

மிதித்ததுமெல்லமெல்லவெறித்ததுவெருவிமீதிற்
குதித்ததுசெவியைநீட்டிக்குரபதம்உரத்தைக்கூட்டி
உதித்தெழும்ஊதைஉள்ளம்என்றிவைஉருவச்செல்லும்
கதிக்கொருகல்விவேறேகாட்டியதொத்ததன்றே. (௨௬௦)

நீட்டினான்உலகம்மூன்றும்நின்றெடுத்தளந்தபாதம்
டுநாம்உரைத்தற்கம்மாவேறும்ஓர்அண்டம்உண்டோ
டினான்தொடர்ந்ததன்னைஒழிவறநிறைந்ததன்மை
டினான்அன்றிஅன்றக்கடுமையார்கணிக்கற்பாலார். (௨௬௧)

குன்றிடை இவரும் மேகக் குழுவிடை குதிக்கும் கூடச்
சென்றிடின் அகலும் தாழிற் றீண்டலாம் தகைமைத்தாகும்
நின்றதே போல நீங்கும் நிதிவழி நேயம் நீட்டும்
மன்றல் அம் கோதை மாதர் மனம் எனப் போயிற்றம்மா. (உசஉ)

காயம் வேறாகிச் செய்யும் கருமம் வேறாகிற்றன்றே
ஏயுமே என்னின் முன்னம் எண்ணமே இளவற்குண்டே
ஆயுமேல் உறுதல் செல்லா அரக்கரானவர்கள் செய்த
மாயமே ஆயதே நான் வருந்தியதென்றான் வள்ளல். (உசங)

வேறு.

பற்றுவான் இனி அல்லன் பகழியால்
செற்றுவானிற் செலுத்தல் உற்றான் என
மற்ற மாய அரக்கன் மனக்கொளா
உற்ற வேகத்தின் உம்பரின் ஓங்கினான். (உசச)

அக்கணத்தினில் ஐயனும் வெய்ய தன்
சக்கரத்திற் றகைவரி தாயதோர்
செக்கர் மேனிப் பகழி செலுத்தினான்
புக்கதே அம்புக்கின்னுயிர் போக்கென. (உசரு)

நெட்டிலைச் சரம் வஞ்சனை நெஞ்சுறப்
பட்டதப் பொழுதே பகு வாயினால்
அட்டதிக்கினும் அப்புறமும் புக
விட்டழைத் தொருகுன்றென வீழ்ந்தனன். (உசசா)

வெய்யவன் தன் உருவொடு வீழ்தலும்
செய்ய தன்றனைச் செப்பிய தம்பியை
ஐயன் வல்லன் என் ஆருயிர் வல்லன் நான்
உய்ய வந்தவன் வல்லன் என்றுன்னினான். (உசஎ)

ஆசை நீளத் தார்த்தனன் வீழ்ந்த அந்
நீசன் மேனியை நின்றுடன் நோக்கினான்
மாசில் மாதவன் வேள்வியில் வந்த மா
ரீசனே இவன் என்பதும் தேறினான். (உசஅ)

உழைத்த வாளி உரம்புகப் புல்லியோன்
இழைத்த மாயையின் என் குரலால் இசைத்
தழைத்த துண்டது கேட்டயர் வெய்துமால்
மழைக்கண் ஏழை என்றுள்ளம் வருந்தினான். (உசகூ)

மாற்றம் இன்னது மாயமாரீசன் என்
றேற்றம் முன் உணர்ந்தான் எனின் என்னுடை
ஆற்றல் தேரும் அறிவினன் ஆதலால்
தேற்றுமால் இளையோன் எனத் தேறினான். (௨௫௦)

மாள்வதே பொருளாக வந்தான் அலன்
சூழ்வதோர் பொருள் உண்டு இவன் சொல்லினால்
மூள்வதே தம் அது முடியா முனம்
மீள்வதே நலன் என்றவன் மீண்டனன். (௨௫௧)

அ - வது. மாரீசன்வதைப்படலம்முற்றும். ஆஉ திருவிருத்தம் [அ௱எ]

கம்பநாட்டாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - வது. சடாயுவதைப்படலம்.

சங்கடுத்த தனிக்கடல் மேனியார்க்
கங்கடுத்த நிலைமை அறைந்தனம்
கொங்கடுத்த மலர்க்குழற் கொம்பனாட்
கிங்கடுத்த தகைமை இயம்புவாம். (௧)

எயிறலைத்த முழைதிறந்தேங்கிய
செயிர்தலைக்கொண்ட சொற்செவி சேர்தலும்
குயிறலத்திடையுற்றதோர் கொள்கையாள்
வயிறலைத்து விழுந்து மயங்கினாள். (௨)

பிடித்து நல்கிவ் உழை எனப் பேதையேன்
முடித்தனன் முதல்வாழ்வென மொய்குழல்
கொடிப்படிந்ததென நெடுங்கோள் அரா
இடிக்குடைந்ததெண்ப் புரண்டேங்கினாள். (௩)

குற்றம்வீய்ந்த குணத்தின் எம்கோமகன்
மற்றைவாளரக்கன் புரிமாயையால்
இற்றுவீய்ந்தனன் என்னவும் என் அயல்
நிற்றியோ இளையோய் ஒரு நீ என்றாள். (௪)

வேறு.

எண்மையார் உலகினின் இராமற்கேற்றம் நீர்
திண்மையார் உளர் எனச் செப்பற்பாலதோ
பெண்மையால் உரைசெயப் பெறுதிரால் என
உண்மையான் அனையவட் குணரக் கூறினான். (௫)

ஏழுமேகடலுலகேழும்ஏழுமே
சூழுமேழ்மலைஅவைதுடர்ந்தசூழல்வாய்
வாழுமேழையர்சிறுவலிக்குவாளமர்
தாழுமேஇராகவன்தனிமைதையலீர். (௬)

பாரெனக்கனல்எனப்புனல்எனப்பகர்
பேரெனத்திசையென முனியிற்பேருமால்
காரெனக்கரியஅக்கமலக்கண்ணனை
யாரெனக்கருதிஇவ்இடரின்ஆழ்கின்றீர். (௭)

இடைந்துபோய்த்திரிசிரற்கிராமன்எவ்வம்வந்
தடைந்தபோதழைக்குமேஅழைக்குமாம்எனின்
மிடைந்தபேரண்டங்கள்மேலகீழன
உடைந்துபோம்அயன்முதல்உயிரும்தீயுமால். (௮)

மாற்றம்என்பகர்வதுமண்ணும்வானமும்
போற்றவன்திரிபுரம்எரித்தபுங்கவன்
ஏற்றிநின்றெய்தவில்லிற்றதெம்பிரான்
ஆற்றலின்அமைவதோர்ஆற்றல்உண்மையோ. (௯)

காவலன்ஈண்டும்நீர்கருதிற்றெய்துமேல்
மூவகைஉலகமும்முடியும்முந்துள
தேவரும்முனிவரும்முதலசெவ்வியோர்
ஏவரும்வீய்ந்துளார்அறமும்எஞ்சுமால். (௰)

பரக்கஎன்பகர்வதுபகழிபண்ணவன்
துரக்கஅங்கதுபடத்தொலைந்துசோர்கின்ற
அரக்கன்அவ்உணாஎடுத்தரற்றினான்அதற்
கிரக்கம்உற்றிரங்கலிர்இருத்திர்ஈண்டென்றான். (௧௧)

என்றவன்இயம்பலும்எடுத்தசீற்றத்தள்
கொன்றனஇன்னலள்கொதிக்கும்உள்ளத்தள்
நின்றநின்நிலைஇதுநெறியிற்றன்றென
வன்றறுகண்ணினள்வயிர்த்துக்கூறுவாள். (௧௨)

ஒருபகல்பழகினார்உயிரைஈவரால்
பெருமகன்உலைவுறுபெற்றிகேட்டும்நீ
வெருவலைநின்றனைவேறென்யான்இனி
எரியிடைவீழ்ந்துயிர்இறப்பன்ஈண்டெனா. (௧௩)

தாமரைவனத்திடைதாவும்அன்னம்போல்
தூமவெங்காட்டெரிதொடர்கின்றாள்தனைச்
சேமவிற்குமரனும்விலக்கிச்சீறடிப்
பூமுகநெடுநிலம்புல்லிச்சொல்லுவான். (கச)

துஞ்சுவதென்னைநீர்சொன்னசொல்லையான்
அஞ்சுவென்மறுக்கிலேன்அவலம்தீர்ந்தினி
இஞ்சிரும்அடியனேன்ஏகுகின்றனன்
வெஞ்சினவிதியினைவெல்லவல்லமோ. (கரு)

போகின்றேன்அடியனேன்பொருந்திவந்துகே
டாகின்றதரசன்தன்ஆணைநீர்மறுத்
தேகென்றீர்இருக்கின்றீர்தமியள்என்றுபின்
வேகின்றசிந்தையான்விடைகொண்டேகினான். (கசா)

இருப்பனேல்எரிஇடைஇறப்பரால்இவர்
பொருப்பனையான்இடைபோவனேஎனில்
அருப்பமில்கேடுவந்தடையும்ஆருயிர்
விருப்பனேற்கென்செயல்என்றுவிம்மினான். (களா)

அறந்தனால்அழிவிலாதாகின்ஆக்கலாம்
இறந்துபாடிவர்க்குறும்இதனின்த்வ்வழி
துறந்துபோம்இதனையேதுணிவன்தொல்வினைப்
பிறந்துபோந்திதுபடும்பேதையேன்எனா. (கஅ)

போவதுபுரிவன்நான்புகுந்ததுண்டெனில்
காவல்செய்எருவையின்தலைவன்கண்ணுறும்
ஆவதுகாக்கும்என்றறிவித்தவ்வழி
தேவர்செய்தவத்தினாற்செம்மல்ஏகினான். (ககூ)

இளையவன்ஏகலும்இறவுபார்க்கின்ற
வளைஎயிற்றிராவணன்வஞ்சம்முற்றுவான்
முளைவரித்தண்டொருமூன்றும்முப்பகைத்
தளைஅரிதவத்தவர்வடிவும்தாங்கினான். (உ௦)

ஊணிலனாம்எனஉலர்ந்தமேனியன்
சேணெறிவந்ததோர்வருத்தச்செய்கையன்
பாணியின்நடத்திடைப்படிக்கின்றான்என
வீணையின்இசைபடவேதம்பாடுவான். (உக)

பூப்பொதி அவிழ்ந்தன நடையன் பூதலம்
தீப்பொதிந்தாமென மிதிக்கும் செய்கையன்
காப்பரும் நடுக்குறும் காலன் கையினன்
மூப்பெனும் பருவமும் முனிய முற்றினன். (௨௨)

தாமரைக்கண்ணொடோர் தவத்தின் மாலையன்
ஆமையின் இருக்கையன் வளர்ந்த ஆக்கையன்
நாமநூல் மார்பினன் நணுகினான் அரோ
தூமனத்தருந்ததி இருந்த சூழல்வாய். (௨௩)

தோமறு சாலையின் வாயில் துன்னினான்
நாமுதற்குழறிட நடுங்கும் சொல்லினான்
யாவர் இவ் இருக்கையுள் இருந்துளீர் என்றான்
தேவரும் மருள்கொளத் தெரிந்த மேனியான். (௨௪)

தோகையும் இவ்வழித் தோமில் சிந்தனைச்
சேகறு நோன்பினர் என்னுஞ் சிந்தையாள்
பாகியல் கிளவியாள் பவளக்கொம்பர் போன்
றேகுமின் இன்றென எதிர் வந்தெய்தினாள். (௨௫)

வெற்பிடை மதம் என வெயர்க்கும் மேனியன்
அற்பின் நற்றிரைபுரள் ஆசை வேலையன்
பொற்பினுக்கணியினைப் புகழின் சேக்கையைக்
கற்பினுக்கரசியைக் கண்ணில் நோக்கினான். (௨௬)

தாங்கலில் உருவினைச் சொல்லின் உம்பரும்
ஓங்கிய அழகினாள் உருவம் காண்டலும்
ஏங்கினன் மனநிலையாதென்றுன்னுவாம்
வீங்கின மெலிந்தன வீரத் தோள்களே. (௨௭)

புனமயிற்சாயலின் எழிலிற் பூநறைச்
சுனைமடுத்துண்டிசை முரலும் தும்பியின்
இனமெனக்களி துளைதென்பதென் அவன்
மனமெனக் களித்தன கண்ணின் மாலையே. (௨௮)

சேயிதழ்த்தாமரைச் சேக்கை தீர்ந்திவண்
மேயவள் மணிநிற மேனி காணுதற்
கேயுமே இருபதிங்கிமைப்பில் நாட்டங்கள்
ஆயிரம் இல்லையென்றல்லல் எய்தினான். (௨௯)

அரைகடை இட்ட முக்கோடி ஆயுவும்
புரைதபு தவத்தில்யான் படைத்தபோதுமே
நிரைவளை முன்கையின் நின்றநங்கையின்
கரைஅறு நல்நலக் கடற்கென்றுன்னினான். (௫௰)

தேவரும் அவுணரும் தேவிமாரொடும்
கூவல்செய் தொழிலினர் குடிமைசெய்திட
மூவுலகமும் இவர் முறையின் ஆளயான்
ஏவல்செய் துய்குவன் இனிஎன் றுன்னினான். (௫௧)

உளைவுறு துயர்முகத் தொளிர்இதாம்எனின்
முளைஎயிறிலங்கிடும் முறுவல்என்படும்
தளைஅவிழ் குழல்இவட் கண்டுதந்தவென்
இளையவட்களிப்பன்என் அரசென்றெண்ணினான். (௫௨)

ஆண்டையான் அனையன உன்னிஆசைமேல்
மூண்டெழுசிந்தனை முறையிலோன் தனைக்
காண்டலும் கண்ணின்நீர் துடைத்தகற்பினாள்
ஈண்டெழுந்தருளும்என் றினையகூறினாள். (௫௩)

ஏத்தினள் எய்தலும் இருத்திர் ஈண்டென
வேத்திரத்தாசனம் விதியின் நல்கினாள்
மாத்திரிதண்டயல் வைத்தவஞ்சனும்
பூத்தொடர்சாலையின் இருந்தபோழ்தினே. (௫௪)

நடுங்கின மலைகளும் மரனும் நாஅவிந்
தடங்கின பறவையும் விலங்கும் அஞ்சின
படங்குறைந்தொதுங்கின பாம்பும் பாதகக்
கடுந்தொழில் அரக்கனைக் காணும் கண்ணினே. (௫௫)

இருந்தவன் யாவதிவ் இருக்கை இங்குறை
அருந்தவன் யாவன் நீர் யாரை என்றலும்
விருந்தினர் இவ்வழி விரகிலார் எனப்
பெருந்தடங் கண்ணவள் பேசல்மேயினாள். (௫௬)

தயரதன் தொல்குலத் தலைவன் தம்பியோ
டுயர்குலத்தன்னைசொல் உச்சிஏந்தினான்
அயர்விலதிவ்வழி உறையும் அன்னவன்
பெயரினைத் தெரிகுதிர் பெருமையீர் என்றாள். (௫௭)

கேட்டனன்கண்டிலன்கெழுவுகங்கைநீர்
நாட்டிடைஒருமுறைநண்ணினேன்மலர்
வாட்டடங்கண்ணினீர்யாவன்மாமகள்
காட்டிடைஅரும்பகல்கழிக்கின்றீர்என்றான். (ருஅ)

அனகமாம்நெறிபடர்அடிகள்நும்மலால்
நினைவதோர்தெய்வம்வேறிலாதநெஞ்சினான்
சனகன்மாமகள்பெயர்சனகிகாகுத்தன்
மனைவியான்என்றனள்மறுவில்கற்பினாள். (ருகூ)

அவ்வழிஅனையனஉரைத்தஆயிழை
வெவ்வழிவருந்தினீர்விளைந்தமூப்பினீர்
இவ்வழிஇருவினைகடக்கஎண்ணினீர்
எவ்வழிநின்றும்இங்கெய்தினீர்என்றாள். (சு௰)

இந்திரற்கிந்திரன்எழுதலாகலாச்
சுந்தரன்நான்முகன்மரபிற்றோன்றினான்
அந்தரத்தோடும்எவ்வுலகும்ஆள்கின்றான்
மந்திரத்தருமறைவைகும்நாவினான். (சுக)

ஈசன்ஆண்டிருந்தபேர்இலங்குமால்வரை
ஊசிவேரொடும்பறித்தெடுக்கும்ஊற்றத்தான்
ஆசைகள்சுமந்தபேர்அளவில்யானைகள்
பூசல்செய்மருப்பினைப்பொடிசெய்தோளினான். (சுஉ)

நிற்பவர்கடைத்தலைநிறைந்துதேவரோ
சொற்பகும்மற்றவன்பெருமைசொல்லுங்கால்
கற்பகம்முதலியநிதியம்கையன
பொற்பகம்மானநீர்இலங்கைப்பொன்நகர். (சுங)

ஏனைதிலோத்தமைமுதல்ஏழையர்
வானகம்துறந்துவந்தவன்தன்மாட்சியால்
ஊனமில்அடைப்பைகால்வருடல்ஒண்செருப்
பானவைமுதற்றொழில்அவரதாகுமே. (சுச)

சந்திரன்இரவிஎன்பவர்கள்தாம்அவன்
சிந்தனைவழிநிலைதிரிவர்தேசுடை
இந்திரன்முதலியஅமரர்ஈண்டஅக்
கந்தடுகோயிலின்காவலாளரோ. (சுரு)

பொன்னகரத்தினும்பொலன்கொள்நாகர்தம்
தொன்னகரத்தினும்தொடர்ந்தமாநிலத்
தென்னகரத்தினும்இனியஇண்டவன்
நன்னகரத்தனநவைஇலாதன. (௪௬)

தாளுடைமலருளான்தந்தஅந்தமில்
நாளுடைவாழ்க்கையன்நாரிபாகத்தன்
வாளுடைத்தடக்கையன்வாரிவைத்தவெங்
கோளுடைச்சிறையினன்குணங்கள்மேயினான். (௪௭)

வெம்மைதீர்ஒழுக்கினன்விரிந்தகேள்வியன்
செம்மையோன்மன்மதன்திசைக்கும்செவ்வியன்
எம்மையோர்அனைவரும்இறைவர்என்றெணும்
மும்மையோர்பெருமையும்முற்றும்பெற்றியான். (௪௮)

அனைத்துலகினும்அழகமைந்தநங்கையர்
எனைப்பலர்அவன்தனதருளின்இச்சையோர்
நினைத்தவர்உருகவும்உதவநேர்கிலன்
மனக்கினியாள்ஒருமாதைநாடுவான். (௪௯)

ஆண்டையான்அரசுவீற்றிருந்தஅந்நகர்
வேண்டியான்சிலபகல்உறையவேண்டினேன்
நீண்டனன்இருந்தவற்பிரிந்தநெஞ்சினேன்
மீண்டனன்என்றனன்வினையப்உன்னுவான். (௫௰)

வேதமும்வேதியர்அருளும்வெஃகலாச்
சேதனைமன்னுயிர்தின்னும்தீவினைப்
பாதகஅரக்கர்தம்பதியின்வைகுதற்
கேதுஎன்உடலமும்மிகைஎன்றெண்ணுவீர். (௫௧)

வனத்திடைமாதவர்மருங்குவைகலிர்
புனத்திருநாட்டிடைப்புனிதர்ஊர்புக
நினைத்திலிர்அறநெறிநினைக்கிலாதவர்
இனத்திடைவைகினீர்என்செய்தீர்என்றாள். (௫௨)

வேறு.

மங்கையஃதுரைத்தல்கேட்டவரம்பிலான்மறுவிற்றீர்ந்தார்
வெங்கண்வாள்அரக்கர்என்னவெருவலம்மெய்மைநோக்கில்
திங்கள்வாண்முகத்தினாளேதேவரிற்றீயர்அன்றே
எங்கள்போலியர்க்குநல்லார்நிருதரேபோலும்என்றான். (௫௩)

சேயிழை அன்ன சொல்லத் தீயவற் சேர்தல் செய்தார்
தூயவர் அல்லர் சொல்லிற் றென்னெறி தொடர்ந்தோர் என்றாள்
மாயவல் அரக்கர் வல்லர் வேண்டுருவரிக்க ளென்ப
தாயவள் அறிதல் தேற்றாள் ஆதலின் அயல் ஒன்றெண்ணாள். (௫௪)

அயிர்த்தனள் ஆகும் என்றோர் ஐயுறவகத்துக் கொண்டான்
பெயர்த்தது தொடைக்க ளண்ணிப் பிறிதுறப் பேசலுற்றான்
மயக்கரும் உலகம் மூன்றின் வாழ்பவர்க் கனைய வல்லோர்
இயற்கையிற் பிரியின் அல்லால் இயற்றலாம் நெறி என் என்றான். (௫௫)

திறந்தெரி வஞ்சன் அச்சொற் செப்பலும் செப்ப மிக்காள்
அறந்தரு வள்ளல் ஈண்டிங் கருந்தவம் முயலும் நாளுள்
மறந்தலை திரிந்த வாழ்க்கை அரக்கர் தம் வருக்கத்தோடும்
இறந்தனர் முடிவர் பின்னர் இடர் இலை உலகம் என்றாள். (௫௬)

மாணவன் உரைத்த லோடும் மானிடர் அரக்கர் தம்மை
மீனென மிளிருங் கண்ணாய் வேர் அற வெல்வர் என்னின்
யானையின் இனத்தை எல்லாம் இளமுயல் கொல்லும் பின்னும்
கூனுகிர் மடங்கல் ஏற்றைக் குறுநரி மான் கொல்லும் என்றான். (௫௭)

மின்திரண் டனைய பங்கி விராதனும் வெகுளி பொங்கக்
கன்றிய மனத்து வென்றிக் கரன் முதற் கணக்கி லோரும்
பொன்றிய பூசல் ஒன்றும் கேட்டிலிர் போலும் என்றாள்
அன்றவர்க் கடுத்த துன்னி மழைக்கண் நீர் அருவி சோர்வாள். (௫௮)

வாளரி வள்ளல் தன்னால் இலங்கை மா நிருதர் எல்லாம்
கேளொடு மடியும் ஆறும் வானவர் கிளரும் ஆறும்
நாளையே காண்டிர் அன்றே நவை இலிர் உணர்கிலீரோ
மீளருந் தருமம் தன்னை வெல்லுமோ பாவம் என்றாள். (௫௯)

தேனிடை அமுதளாயவன்ன மென் சில சொல் மாலை
தானுடைச் செவிகளூடு தவழ்உறத் தளிர்த்து வீங்கும்
ஊனுடை உடம்பின் நாணும் உருகெழு மானம் ஊன்ற
மானிடர் வலியர் என்ற மாற்றத்தால் சீற்றம் வைத்தான். (௬௰)

ஓதினன் உரை செய்வான் அச்சிலை வலிப்புல்லியோர்கட்
கேற்றுரு மனிதன் செய்தான் என்றெடுத் தியம்பினாயேல்
தேறுதி நாளையே அவ்விருபது திண்டோள் வாடை
வீறிய பொழுது பூளை வீ என வீவர் அன்றே. (௬௧)

மேருவைப்பறிக்கவேண்டில்விண்ணினை இடிக்கவேண்டில்
நீரினைக்கலக்கவேண்டில்நெருப்பினைஅவிக்கவேண்டில்
பாரினைஎடுக்கவேண்டில்பலவினைச்சிலசொல்லேழாய்
யாரொனக்கருதிச்சொன்னாய்இராவணற்கரிதென்என்றான். (௬௨)

ஆண்டருதிரள்தோள்சாலஉரவெனில்ஆற்றல்உண்டோ
கரண்டநீர்இலங்கைவேந்தைச்சிறைவைத்தகழற்கால்வீரன்
திரண்டதோள்வனத்தைஎல்லாம்சிறியதோர்பருவந்தன்னில்
இரண்டுதோள்ஒருவன்அன்றேமழுவினால்எறிந்தான்என்றாள். ௬௩

என்றிவள்உரைத்தலோடும்எரிந்தனநயனம்திக்கித்
சென்றனதிரள்தோள்வானம்தீண்டினமகுடம்திண்கை
ஒன்றொடொன்றடித்தமேகத்துருமெனஎயிற்றின்ஒளி
மென்றனவெகுளிபொங்கவிட்டதுமாயவேடம். (௬௪)

இருவினைதுறந்தமேலோர்அல்லர்கொல்இவர்என்றெண்ணி
அரிவையும்ஐயம்எய்தாஆர்இவர்தாம்என்றென்றும்
தெரிவரும்நிலையதாயத்திவிடத்தரவம்தானே
உருகெழுசீற்றம்பொங்கிப்படம்விரித்துயர்ந்ததொத்தான். (௬௫

ஆற்றவெந்துயரத்தன்னாள்ஆண்டுற்றஅலக்கண்நோக்கின்
ஏற்றம்என்நினைக்கலாகும்எதிர்எடுத்தியம்பலாகும்
மாற்றம்ஒன்றில்லைச்செய்யும்வினைஇல்லைவரிக்கலாகா
கூற்றம்வந்துற்றகாலத்துயிர்எனக்குலைவுகொண்டாள். (௬௬)

விண்ணவர்ஏவல்செய்யவென்றஎன்வீரம்பாராய்
மண்ணிடைப்புழுவில்வாழும்மானிடர்வலியர்என்றாய்
பெண்ணெனப்பிழைத்தாய்அன்றேல்உன்னையான்பிசைந்துதின்ன
எண்ணுவன்எண்ணிப்பின்னைஎன்உயிர்இழப்பன்என்றான். (௬௭)

குலைவுறல்அன்னம்முன்னம்யானையும்கும்பிடாஎன்
தலைமிசைமகுடம்என்னத்தனித்தனிஇனிதுதாங்கி
அலகில்பூண்அரம்பைமாதர்அடிமுறைஏவல்செய்ய
உலகம்ஓர்ஏழும்ஆளும்செல்வத்துள்உறைதிஎன்றான். (௬௮)

செவிகளைத்தளிர்க்கையாலேசிக்குறச்சேமம்செய்தாள்
கவினும்வெஞ்சிலைக்கைவென்றிக்காகுத்தன்கற்பினேனை
புவிஇடைஒழுக்கம்நோக்காய்பொங்கெரிப்புனிதர்ஈயும்
அவியைநாய்வேட்டதென்னஎன்சொனாய்அரக்கஎன்னா. (௬௯)

புன்னுனைநீரின் நொய்தாய்ப் போதலே புரிந்து நின்ற
இன்னுயிர் இழத்தல் அஞ்சி இற்பிறப் பழிதல் உண்டே
பின்னுயிர்த் துருமிற் சிறும் வெங்கணை விரவா முன்னம்
உன்னுயிர்க் குறுதி நோக்கி ஒளித்தியால் ஓடி என்றாள். (௭௰)

என்றவள் உரைக்க நின்ற இரக்கம் இல் அரக்கன் எய்த
உன்றுணைக் கணவன் அம்பு அவ்வுயர் திசை சுமந்த ஓங்கல்
வன்திறல் மருப்பின் ஆற்றல் மடித்தன என்மார் பின்வந்தாற்
குன்றிடை தொடுத்துவிட்ட பூங்கணை கொல்லதென்றான். (௭௧)

அணங்கினுக் கணங்கனாளே ஆசைநோய் அகத்துப் பொங்க
உணங்கிய உடம்பினேனுக் குயிரினை உதவி உம்பர்
கணங்குழை மகளிர்க் கெல்லாம் பெரும்பதம் கைக்கொள் என்னா
வணங்கினன் உலகம் தாங்கும் மலையினும் வலிய தோளான். (௭௨)

வேறு.

தறைவாய் அவன் வந்தடி தாழுதலும்
கறைவாள் பட ஆவி கலங்கினள் போல்
இறைவா இளையோய் என லேங்கினளால்
பொறைதான் உயிர் போவது போற் புகல்வாள். (௭௩)

ஆண்டாய் இடை நீயவன் ஆயிழையைத்
தீண்டாதெனும் மேலுரை சிந்தை செயத்
தூண்டான் எனலாம் உயர் தோள் வலியாற்
கீண்டான் நிலம் யோசனை கீழொடு மேல். (௭௪)

கொண்டான் உயர் தேர்மிசை கோல்வளையாள்
கண்டாள் தனதாருயிர் கண்டிலளால்
மண்டான் உறும் மின்னின் மயங்கினளால்
விண்டான் வழியாய் எழுவான் விரைவான். (௭௫)

விடுதேர் என வெங்கனல் வெந்தழியும்
கொடிபோற் புரள்வாள் குலைவாள் அயர்வாள்
துடியா விழுவாள் துயரால் எழுவாள்
கடிதாய் அறனே இது காள எனுமால். (௭௬)

மலையே மரனே மயிலே குயிலே
கலையே பிணையே களிறே பிடியே
நிலையா உயிரோ நிலை தேறினர் போய்
உலையா வலியாருழை நீர் உரையீர். (௭௭)

செஞ்சேவகனார் நிலை நீர் தெரிவீர்
மஞ்சே பொழிலே வனதேவதைகாள்
அஞ்சேல் என நல்குதிரேல் அடியேன்
உஞ்சால் அதுதான் இழிவோ உரையீர். (௭௮)

நிருதாதியர் வேர் அற நீண் முகில்போல்
சரதாரைகள் வீசினிர் சார்கிலிரோ
வரதா இளையோய் மறள்துமிலாய்
பரதா இளையோய் பழிபூணுதிரோ. (௭௯)

கோதாவிரியே குளிர்வாய் குழைவாய்
மாதாவனையாய் மனனே தெளிவாய்
ஓதாதுணர்வார் உழைஓடினை போய்
நீதான் வினையேன் நிலை சொல்லலையோ. (௮௰)

முந்துஞ்சுனைகாள் முழைவார் ஏரிகாள்
இந்த நிலனோடும் எடுத்தகை நா
லைந்தும் தலைபத்தும் அலைந்துலையச்
சிந்தும்படி கண்டு சிரித்திடுவீர். (௮௧)

வேறு.

என்றின்னபல்வும் பன்னி இரியல் உற்றரற்றுவாளைப்
பொன்றுன்னு புணர் மென்கொங்கைப் பொலன் குழாய் போரில் என்னைக்
கொன்றன்னை மீட்பர் கொல்லம் மானிடர் கொள்க என்னு
வன்றிண்கை எறிந்து நக்கான் வாழ்க்கை நாள் வறிது வீழ்வான். (௮௨)

வாக்கினால் அன்னான் சொல்ல மாயையால் வஞ்சமான் ஒன்
றாக்கினாய் ஆக்கி உன்னை ஆருயிர் உண்ணுங் கூற்றைப்
போக்கினாய் புகுந்து கொண்டு போகின்றாய் பொருது நின்னைக்
காக்குமா காண்டியாயில் கடவல் உன் தேரை என்றாள். (௮௩)

மீட்டும் ஒன்றுரை செய்வாள் நீ வீரனேல் வினாவில் மற்றுன்
கூட்டராம் அரக்கர் தம்மைக் கொன்றங்கை கொங்கை மூக்கும்
வாட்டினார் வனத்தில் உள்ளார் மானிடர் என்றவார்த்தை
கேட்டும் இம்மாயம் செய்த தச்சத்தின் கிளர்ச்சி அன்றோ. (௮௪)

மொழிதரும் அளவில் நங்கை கேள் இதுந்நர்ணில் யாக்கை
இழிதரும் மனிதரோடே யான் செருற்றபன் என்றால்
விழிதரும் நெற்றியான் தன் வெள்ளிவெற்பெடுத்த தோட்குப்
பழிதரும் அதனிற் சாலப் பயன் தரும் வஞ்சம் என்றான். (௮௫)

பாவையும்அதனைக்கேளாத்தங்குலப்பகைஞர்தம்பால்
போவதுகுற்றம்வாளிற்பொருவதுநாணம்போலாம்
ஆவதுகற்பினளைவஞ்சிக்கும்ஆற்றலேயாம்
ஏவம்என்பழிதான்என்னைஇரக்கமில்அரக்கர்க்கென்றாள். (அசு)

என்னும்அவ்வேலையின்கண்எங்கடாபோவதென்று
நின்னிலென்றிடித்தசொல்லன்நெருப்பிடைபரப்புங்கண்ணன்
மின்னெனவிளங்கும்வீரத்துண்டத்தன்மேருவென்னும்
பொன்னெடுங்குன்றம்வானில்வருவதேபோலுமெய்யான். (அஎ)

பாழிவன்கிரிகள்எல்லாம்பறித்தெழுந்தொன்றோடொன்று
பூழியின்உதிரவிண்ணில்புடையுறக்கிளர்ந்துபொங்கி
ஆழியும்உலகும்ஒன்றாய்அழிதரமுழுதும்வீசும்
ஊழிவெங்காற்றிதென்னஇருசிறைஊதைமோத. (அஅ)

வேறு.

சாகைவன்தலையொடுமரமும்தாழமேல்
மேகமும்விண்ணின்மீச்செல்லமீமிசை
மாகவெங்கலுழன்ஆம்வருகின்றான்என
நாகமும்படம்ஒளித்தொதுங்கிநையவே. (அகூ)

யானையும்யாளியும்முதல்யாவையும்
கானொடுமரத்தொடுதாறுகள்இவை
மேனிறைந்திருசிறைவீச்சின்ஏறலால்
வானமும்கானமும்மாறுகொண்டவே. (கூ௦)

உத்தமன்தேவியைஉலகொடோங்குதேர்
வைத்தனைஏகுவதெங்குவானிடோ
டித்தனைதிசையையும்மறைப்பன்ஈண்டெனப்
பத்திரச்சிறைகளைவிரிக்கும்பண்பினான். (கூக)

வந்தனன்எருவையின்மன்னன்மாண்பிலான்
எந்திரத்தேர்செலவொழிக்கும்எண்ணினான்
சிந்துரக்கால்சிரம்செக்கர்சூடிய
கந்தரக்கயிலையைநிகர்க்கும்காட்சியான். (கூஉ)

வேறு.

ஆண்டுற்றஅணங்கினைஅஞ்சல்எனாத்
தீண்டுற்றிலன்என்றுணர்சிந்தையினான்
மூண்டுற்றெழுவெங்கதம்முற்றிலனால்
மீண்டுற்றுளையாடலைமேயினனால். (கூ௩)

கெட்டாய்கிளையோடும்நின்வாழ்வெலாம்
சுட்டாய்இதுஎன்னதொடங்கினைநீ
பட்டாய்எனவேகொடுபத்தினியை
விட்டேகுதியால்விளிகின்றிலையால். (௯௪)

பேதாய்பிழைசெய்தனைபேருலகில்
மாதாஅனையாளைமனக்கொடுநீ
யாதாகநினைத்தனைஎண்ணம்இலாய்
ஆதாரம்நினக்கினியார்உளரோ. (௯௫)

உய்யாமல்மலைந்துமர்ஆருயிரை
மெய்யாகஇராமன்விருந்திடவே
கையாரமுகந்துகொடந்தகனூர்
ஐயாபுதிதுண்டதறிந்திலையோ. (௯௬)

கொடுவெங்கரிகொல்லியவந்ததன்மேல்
விடும்உண்டைகடாவவிரும்பினையே
அடுமென்பதுணர்ந்திலையாயினும்வன்
கடுஉண்டுயிரின்றிலைகாணுதியோ. (௯௭)

எல்லாஉலகங்களும்இந்திரனும்
அல்லாதவர்மூவரும்அந்தகனும்
புல்வாய்புலிகண்டதுபோல்வதலால்
வில்லாளரைவெல்லும்மிடுக்குளரோ. (௯௮)

இம்மைக்குறவோடும்இறந்தழியும்
வெம்மைத்தொழிலிங்கிதன்மேல் இலையால்
அம்மைக்கருமாநரகந்தருமால்
எம்மைக்கிதமாகஇதெண்ணினைநீ. (௯௯)

மூத்தேவரின்மூலமுதற்பொருளாம்
அத்தேவர் இம்மானிடர்ஆதலினால்
எத்தேவரொடெண்ணுவதெண்ணம்இலாய்
பித்தேறினையாதல்பிழைத்தனையால். (௱)

புரம்பற்றியபோர்விடையோன்அருளால்
வரம்பெற்றவும்மற்றுளவிஞ்சைகளும்
உரம்பெற்றனஆவனஉண்மையினேன்
சரம்பற்றியசாபம்விடுந்தனையே. (௱௧)

வானாள்பவன் மைந்தன் வளைத்தவிலான்
தானேவரின் இன்றுதடுப்பரிதால்
நானே அவனுய்ப்பன் இந்நன் நுதலைப்
போனீகடிதென்றுபுகன்றிடலும். (௱௨)

கேட்டான் நிருதர்க்கிறைகேழ்கிளர்தன்
வாட்டாரைநெருப்புகவாய்மடியா
ஓட்டாய்இனிநீஉலைசெய்குநனாக்
காட்டாய்கடிதென்றுகனன்றனையா. (௱௩)

வரும்புண்டரவாளியின்மார்புருவிப்
பெரும்புண்டிறவாவகைபேருதிநீ
இரும்புண்டநீர்மீளினும்என்னுழையிற்
கரும்புண்டசொல்மீள்கிலள்காணுதியால். (௱௪)

வேறு.

என்னும்அளவிற்பயமுன்னின்இரட்டிஎய்த
அன்னம்அயர்கின்றதுநோக்கிஅரக்கன்யாக்கை
சின்னம்உறும்இப்பொழுதேசிலைநின்றிறங்கள்
மன்னன்மகன்வந்திலன்என்றுவருந்தல்அன்னை. (௱௫)

முத்துக்கனபோல்முகத்தாலிமுலைக்கண்வீழத்
தத்துற்றயரோல்தலைதாலபலத்தின்னும்
கொத்தொப்பனகொண்டிவன்கொண்டனனென்றஆசை
பத்திற்கும்இன்றேபலிஇவனுபார்த்திஎன்றான். (௱௬)

இடிப்பொத்தமுழக்கின்இருஞ்சிறைவீசிஎற்றி
முடிப்பத்திகளைப்படிஇட்டுமுடங்குதுண்டம்
கடிப்பக்கடிதுற்றவன்காண்டகும்நீண்டவினைக்
கொடிப்பற்றிஒடித்துயர்வானவர்ஆசிகொண்டான். (௱௭)

அக்காலைஅரக்கன்அரக்குருக்கன்னகண்ணன்
எக்காலமும்இன்னதொர்இடர்பிவுற்றிலாதான்
நக்கான்உலகேழும்நடுங்கிடநாகம்அன்ன
கைக்கார்முகத்தோடுகடைப்புருவம்குனித்தான். (௱௮)

சண்டப்பிறையாள்எயிற்றான்சரதாரைமாரி
மண்டச்சிறகால்அடித்தான்சிலவள்ளுகிரால்
கண்டப்படுத்தான்சிலகாலனும்காணஉட்கும்
துண்டப்படையால்சிலதுண்டந்துண்டங்கள்கண்டான். (௱௯)

மீட்டும் அனுகா நெடுவெங்கண் அனந்த நாகம்
வாட்டும் கலுழன் எனவன் தலைபத்தின் மீதும்
நீட்டும் நெடும் மூக்கெனும் தேமியன் சேமவிற்கால்
கோட்டும் அரவின் மணிக்குண்டலம் கொண்டெழுந்தான். (௱௰)

எழுந்தான் தடமார்பினின் ஏழிரொடேழுவாளி
அழுந்தாதுகழன்றிடப் பெய்தெடுத்தார்த்தரக்கன்
பொழிந்தான் புகர்வாளிகள் மீளவும் போர்ச்சடாயு
விழுந்தானென அஞ்சினர் விண்ணவர் வெய்துயிர்த்தார். (௱௧௧)

புண்ணிற்புது நீர் பொழியப்பொலி புள்ளின் வேந்தன்
மண்ணிற்கரனே முதலோர் உதிரத்தின் வாரிக்
கண்ணிற்கடல் என்று நுகர்ந்தது கான்று மீள
விண்ணிற்பொலிகின்றதோர் வெண்ணிற மேகமென்ன. (௱௧௨)

ஒத்தான் உடனே உயிர்த்தான் உருத்தான் அவன் தோள்
பத்தோடுபத்தின் நெடும் பத்தியிற்றத்தி மூக்காத்
கொத்தா நகத்தாற் குடையாச்சிறையாற் புடையா
முத்தாரமார்பிற் கவசத்தையும் மூட்டறுத்தான். (௱௧௩)

அறுத்தானை அரக்கனும் ஐம்பதோடைம்பதம்பு
செறித்தான் தடமார்பிற் செறித்தலும் தேவர் அஞ்சி
வெறித்தார் வெறியாமுன் இராவணன் வில்லைப்பல்லால்
பறித்தான் பறவைக்கிறை விண்ணவர் பண்ணை ஆர்ப்ப. (௱௧௪)

எல்லிட்ட வெள்ளிக்கயிலைப் பொருப்பீசனோடும்
மல்லிட்ட தோளால் எடுத்தான் சிலைவாயின் வாங்கி
வில்லிட்டுயர்ந்த நெடுமேகமெனப் பொலிந்தான்
சொல்லிட்டவன் தோள்வலி யாருளர் சொல்லவல்லார். (௱௧௫)

மீளா நிறத்தாயிரக்கண்ணவன் விண்ணின் ஓட
வாளால் ஒறுத்தான் சிலைவாயிடை நின்றும் வாங்கித்
தாளால் இறுத்தான் தழல்வண்ணன் தடக்கை வில்லைத்
தோளால் இறுத்தான் துணைத்தாதை தன் அன்பிற்றோழன். (௱௧௬)

ஞாலம் எடுப்பான் தனதாற்றலுக்கேற்ற நல்வில்
மூலம் ஒடிப்புண்டது கண்டு முனிந்த நெஞ்சன்
ஆலம் மிடற்றான் புரம் அட்டதோர் அம்புபோலும்
சூலம் எடுத்தான் எறிந்தான் மறம் தோற்றிலாதான். (௱௧௭)

ஆற்றான் இவன்என்றுணராதெனதாற்றல்காணென்
றேற்றான் [illegible]வக்கிறைமுத்தலைஎஃகம்மார்பின்
மேற்றான் இதுசெய்பவர்யார்எனவிண்ணுளோர்கள்
தோற்றாதுநின்றார்தமதோள்புடைகொட்டிஆர்த்தார். (௱௧௮)

பொன்னோக்கியர்தம்புலன்நோக்கியபுல்கணோரும்
இன்னோக்கியரில்வழிஎய்தியநல்விருந்தும்
தன்னோக்கியநெஞ்சுடையோகியர்தன்மைசார்ந்த
மென்னோக்கியர்நோக்கமும்ஆம்எனமீண்டதவ்வேல். (௱௧௯)

வேகம்முடன்வேல்இழந்தான்படைவேறெடாமுன்
மாகம்மறையும்படிநீண்டவயங்குமான்தேர்ப்
பாகன்தலையைப்பறித்துப்படர்கற்பினாள்பால்
மோகம்படைத்தான்உலைவெய்தமுகத்தெறிந்தான். (௱௨௰)

எறிந்தான்அதுநோக்கிஇராவணன்நெஞ்சின்ஆற்றல்
அறிந்தான்முனிந்தாண்டதொர்ஆடகத்தண்டுவாங்கிப்
பொறிந்தாங்கெரியின்சிகைபொங்கிஎழப்புடைத்தான்
மறிந்தான்எருவைக்கிறைமால்வரைபோலமண்மேல். (௱௨௧)

மண்மேல்விழுந்தான்விழலோடும்வயங்குமான்தேர்
கண்மேல்ஒளியும்தொடராவகைதான்கடாவி
விண்மெல்எழுந்தான்எழமெல்லியலாளும்வெந்தீ
புண்மேல்நுழையத்துடிக்கின்றனள்போற்புரண்டாள். (௱௨௨)

கொழுந்தேஅனையாள்குழைந்தேங்கியகொள்கைகண்டான்
அழுந்தேல்அவலத்திடைஅஞ்சலைஅன்னம்என்று
எழுந்தான்உயிர்த்தான்அடலெங்கினிப்போவதென்று
விழுந்தான்அவன்தேர்மிசைவிண்ணவர்பண்ணையார்ப்ப. (௱௨௩)

பாய்ந்தான்அவன்பன்மணித்தண்டுபறித்தெறிந்தான்
ஏய்ந்தார்கதித்தேர்ப்பரிஎட்டினொடெட்டும்எஞ்சித்
தேய்ந்தாசறவீசிஅத்திண்டிறநீறுண்டவாளாற்
சாய்ந்தான்கவர்ந்தான்உயிர்காலனும்கைவிதிர்த்தான். (௱௨௪)

திண்டேர்அழித்தாங்கவன்திண்புறம்சேர்ந்ததூணி
விண்டான்மறைப்பச்செறிகின்றனவில்லிலாமை
மண்டார்அமர்தான்வழங்காமையில்வச்சைமாக்கள்
பண்டாரம்ஒக்கின்றனவள்ளுகிராற்பறித்தான். (௱௨௫)

மாச்சிச்சிரம்பாய்ந்தவன்மார்பினும்தோள்கள்மேலும்
ஓச்சிச்சிறகாற்புடைத்தான்கடித்தான்உலையா
மூச்சிற்றஇராவணனும்முடிசாய்ந்திருந்தான்
போச்சித்தனைபோலும்நின்ஆற்றல்எனப்புகன்றான். (௱௨௬)

அவ்வேலையினேமுனிந்தான்முனிந்தாற்றலன்ன
வெவ்வேல்அரக்கன்விடலாம்படைவேறுகாணான்
இவ்வேலையினேஇவன்இன்னுயிர்உண்பன்என்னாச்
செவ்வேபிழையாநெடுவாள்உறைதீர்த்தெறிந்தான். (௱௨௭)

வலியின்தலைதோற்றிலன்மாற்றருந்தெய்வவாளால்
நலியுந்தலைஎன்றதுஅன்றியும்வாழ்க்கைநாளும்
மெலியுங்கடைசென்றுளதாகலின்விண்ணின்வேந்தன்
குலிசம்எறியச்சிறைஅற்றதொர்குன்றின்வீழ்ந்தான். (௱௨௮)

விரிந்தார்சிறைகீழ்உறவீழ்ந்தனமண்ணின்விண்ணோர்
இரிந்தார்இழந்தாள்துணைஎன்னமுனிக்கணங்கள்
பரிந்தார்படர்விண்டுவின்நாட்டவர்பைம்பொன்மாரி
சொரிந்தார்அதுநோக்கியசீதைதுளக்கம்உற்றாள். (௱௨௯)

வெள்கும்அரக்கன்நெடுவிண்புகஆர்த்துமிக்கான்
தொள்கின்றலைஎய்தியமானெனச்சோர்ந்துறைவாள்
உள்கும்உயிர்க்கும்உயங்கும்ஒருசார்வுகாணாள்
கொள்கொம்பொடியக்கொடிவீழ்ந்ததுபோற்குலைந்தாள். (௱௩௰)

வேறு.

வன்றுணைஉரன்எனவந்தமன்னனும்
பொன்றினன்எனக்கினிப்புகல்என்என்கின்றாள்
இன்றுணைபிரிந்திரிந்தின்னல்எய்திய
அன்றிலம்பெடைஎனஅரற்றினாளரோ. (௱௩௧)

பின்னவன்உரையினைமறுத்துப்பேதையேன்
அன்னவன்தனைக்கடிதகற்றினேன்பொரு
மன்னவன்சிறைஅறமயங்கினேன்விதி
இன்னமும்எவ்வினைஇயற்றுமோஎனா. (௱௩௨)

அல்லல்உற்றேனைவந்தஞ்சல்என்றஇந்
நல்லவன்தோற்பதேநரகன்வெல்வதே
வெல்வதும்பாவமோவேதம்பொய்க்குமோ
இல்லையோஅறமெனஇரங்கிஏங்கினாள். (௱௩௩)

நாணிலேன்உனைகொடுநடந்தநம்பிமீர்
நீணிலஅறநெறிநின்றுளோர்க்கெலாம்
ஆணியைஉந்தையர்க்கமைந்தஅன்பனைக்
காணியவம்மெனக்கலங்கிவிம்மினாள். (௱௩௪)

கற்பழியாமைஎன்கடமையாயினும்
பொற்பழியாவலம்பொருந்தும்போர்வலான்
விற்பழிஉண்டதுவினையினேன்வந்த
இற்பழிஉண்டதென்றிரங்கிஏங்கினாள். (௱௩௫)

எல்லையில்விசுப்பிடைஇருந்தநேமியாய்
சொல்லியலாய்நெறிதொடர்ந்ததோழமை
நல்லியல்அருங்கடன்கழித்தநம்பியைப்
புல்லுறியோனெனப்பொருமிப்பொங்கினாள். (௱௩௬)

ஏங்குவாள்தன்மையும்இறகிழந்தவன்
ஆங்குறுதன்மையும்அரக்கன்நோக்கினான்
வாங்கினன்தேரிடைவைத்தமண்ணொடும்
வீங்குதோள்மீக்கொடுவிண்ணின்ஏகினான். (௱௩௭)

விண்ணிடைவெய்யவன்ஏகும்வேகத்தாற்
கண்ணொடுமனமலைவுழன்றகற்பினாள்
உண்ணிறைஉணர்வழிந்தொன்றும்ஓர்ந்திலள்
மண்ணிடைத்தன்னையும்மறந்துசாம்பினாள். (௱௩௮)

ஏகினன்அரக்கனும்எருவைவேந்தனும்
மோகவெந்துயர்சிறிதாறிமூர்ச்சியா
மாகமேல்நோக்கினன்வஞ்சன்வல்லையில்
போகுதல்கண்டகம்புலர்ந்துசொல்லுவான். (௱௩௯)

வந்திலர்மைந்தர்நம்மருகிக்கெய்திய
வெந்துயர்துடைத்தனர்என்னும்மெய்ப்புகழ்
தந்திலர்விதியினார்தருமவேலியைச்
சிந்தினர்பேவினிச்செயல்எனும்கொலோ. (௱௪௰)

வெற்றியர்உளர்எனின்மின்னின்றண்ணிடைப்
பொற்றொடிக்கிந்நிலைபுகுதற்பாலதோ
உற்றதைஇன்னதென்றுணர்கிற்றிலேன்
சிற்றவைவஞ்சனைமுடியச்செய்ததோ. (௱௪௧)

பஞ்சணைபாம்பணையாகப்பள்ளிசேர்
அஞ்சனவண்ணனை இராமன் ஆதலால்
வெஞ்சினஅரக்கனால்வெல்லற்பாலனோ
வஞ்சனை இழைத்தனன்கள்ளமாயையால். (௩௪௨)

வேறஅரக்கரைவென்றுவெம்பழி
தீரும்என்சிறுவனும்தீண்டஅஞ்சுமால்
ஆரியன்தேவியைஅரக்கன்நன்மலர்ப்
பேருலகளித்தவன்பிழைப்பில்சாபத்தால். (௩௪௩)

பருஞ்சிறைஇன்னனபன்னிஉன்னுவான்
அருஞ்சிறைஉற்றனளாம்எனுமல்நம்
பொருஞ்சிறகிற்றதேற்பூவைகற்பெனும்
இருஞ்சிறகிறுதெனஇடரும்நீங்கினான். (௩௪௪)

அஞ்சிறைகுருதியால்அழிந்துசோர்வுற
வஞ்சியைமீட்கிலேன்என்னும்மானமும்
செஞ்செவேமக்கள்பாற்சென்றகாதலும்
நெஞ்சுறத்துயின்றனன்உணர்வுநீங்கலான். (௩௪௫)

வஞ்சியைஅரக்கனும்வல்லைகொண்டுபோய்ச்
செஞ்செவேதிருஉருத்தீண்டஅஞ்சுவான்
நஞ்சியல்அரக்கியர்நடுவண்ஆயிடைச்
சிஞ்சுபவனத்திடைச்சிறைவைத்தானரோ. (௩௪௬)

இன்னிலைஇனையவன்செயல்இயம்பினும்
பொன்னிலைமானின்பின்தொடர்ந்துபோகிய
மன்னிலைஅறிகெனமங்கைஏவிய
பின்னிளையவன்நிலைபேசுவாமரோ. (௩௪௭)

ஒருமகள்தனிமையைஉன்னிஉள்ளுறும்
பருவரல்மீதிடப்பதைக்கும்நெஞ்சினான்
பெருமகன்தனைத்தனிப்பிரிந்துபேதுறும்
திருநகர்தீரும்அப்பரதன்செய்கையான். (௩௪௮)

தெண்டிரைக்கலமெனவிரைவிற்செல்கின்றான்
புண்டரீகத்தடங்காடுபூத்தொரு
கொண்டல்வந்திழிந்தெனக்கோலத்தான்தனைக்
கண்டனன்மனமெனக்களிக்கும்கண்ணினான். (௩௪௯)

தூண்ணெனும்அவ்உரைதொடரத்தோகையும்
பெண்ணெனும்பேதைமையமயக்கப்பேதுறல்
உண்ணிறைசோருமென்றூசல்ஆடும்அக்
கண்ணனும்இளவலைக்கண்ணுற்றனரோ. (௩௫௰)

வேறு.

புன்சொற்கடந்தபகுவாய்அரக்கன்உரைபொய்எனாதுபுகல்வாள்
வன்சொற்கடந்தமடமங்கைஎவ்வதிலைதேரவந்தமருளே
தன்சொற்கடந்துதளர்கின்றநெஞ்சம்உடையேன்மருங்குதனியே
என்சொற்கடந்துமனமும்தளர்ந்தஇளவீரன்வந்தஇயல்பே. (௩௫௧)

என்றன்னிஎன்னைவிதியார்முடிப்பதெனஎண்ணிநின்றஇறையைப்
பொன்றன்னுவிற்கைவயவீரன்வந்துபுனைதாள்இறைஞ்சுபொழுதில்
மின்றன்னுநூலின்மணிமார்பழுந்தவினைவோடுபுல்லிஉருகா
நின்றன்னிவந்தநிலையென்கொல்என்றுநெடியோன்விளம்பநொடிவான். (௩௫௨)

இல்லாநிலத்தின்இசையாதவெஞ்சொல்எழஅஞ்சிஎவ்வமுறையால்
வல்வாய்அரக்கன்உரையாகும்என்னமதியாள்மறுக்கம்உறுவாள்
நில்லாதுமற்றிதறிபோதிஎன்னநெடியோய்புயத்தின்வலிஎன்
சொல்லால்மனத்தின்அடையாள்சினத்தின்முனிவோடுநின்றுதுவள்வாள். (௩௫௩)

ஏகாதுநிற்றியெனின்யான்நெருப்பினிடைவீழ்வன்என்றுமுடுகா
மாகானகத்தினிடைஏடலோடும்மனம்அஞ்சிவஞ்சவினையேன்
போகாதிருக்கின்இறவாதிருக்கைபுணராள்எனக்கொடுணரா
ஆகாதிறக்கைஅறன்அன்றெனக்கொடிவண்வந்ததென்னஅமலன். (௩௫௪)

சாவாதிருத்தலில்லானதுற்றதனைதயோதடுக்கமுடியா
ஆவாஅலக்கண்உறுவாள்உரைத்தபொருளோஅகத்தின்அடையா
காவாநிலத்தின்வருமேதமற்றதொழியாதுகைக்கொடகலப்
போவார்பிரிக்கமுயல்வார்புணர்த்தபொருளாம்இதென்றுதெருளா. (௩௫௫)

வந்தாய்திறத்தில்உளதன்றுகுற்றம்மடவாள்மறுக்கம்உறுவாள்
சிந்தாகுலத்தொடுரைசெய்தசெய்கைஅதுதீருமென்றுதெளிவாய்
முந்தேதடுக்கவொழியாதெடுத்தவினையேன்முடித்தமுடிவால்
அந்தோகெடுத்ததெனஉன்னிஉன்னிஅழியாதஉள்ளம்அழிவான் (௩௫௬)

பாணிக்கநின்றுபயனுவதென்னைபயில்பூவைஅன்னகுயிலைக்
காணித்கரந்ததுயர்தீரும்அன்றிஅயலில்லைஎன்றுகடுகிச்
சேணுற்றகன்றநெறியூடுசென்றுசிலைவாளிஅன்னவிசைபோய்
ஆணிப்பசும்பொன்அனையாள்இருந்தஅவிர்சோலைவல்லைஅணுகா. (௩௫௭)

வேறு.

ஓடிவந்தனன்சாலையின்சோலையின் உதவும்
தோடிவர்ந்தபூஞ்சுரிகுழலாள்தனைக்காணான்
கூடுதன்னுடையதுபிரிந்தாருயிர்குறியா
தேடிவந்ததுகண்டிலதாமெனநின்றான். (௱௫௮)

கைத்தசிந்தையன்கனங்குழைஅணங்கினைக்காணா
துய்த்துவாழ்தரவேறொருபொருளிலான்உதவ
வைத்தமாநிதிமண்ணொடுமறைந்தனவாங்கிப்
பொய்த்துளோர்கொளத்திகைத்துநின்றானையும்போன்றான். (௱௫௯)

மண்சுழன்றதுமால்வரைசுழன்றதுமதியோர்
எண்சுழன்றதுசுழன்றதவ்எறிகடல்ஏழும்
விண்சுழன்றதுவேதமும்சுழன்றதுவிரிஞ்சன்
கண்சுழன்றதுசுழன்றதுகதிரொடுமதியும். (௱௬௰)

அறத்தைச்சீறும்கொல்அருளையேசீறும்கொல்அமரர்
திறத்தைச்சீறும்கொல்முனிவரைச்சீறும்கொல்தீயோர்
மறத்தைச்சீறும்கொல்என்கொலோமுடிவென்றுமறையின்
நிறத்தைச்சீறும்கொல்நெடுந்தகையோன்எனநடுங்கா. (௱௬௧)

நீலமேனிநன்னெடியவன்மனநிலைதிரிய
மூலகாரணத்தவனொடும்முடிவுறமுற்றும்
காலம்ஆமெனக்கடையிடுகணிக்கரும்பொருள்கள்
மேலகீழுறக்கீழனமேலுறும்வேலை. (௱௬௨)

தேரினூழியும்தெரிந்தனம்தீண்டுதல்அஞ்சிப்
பாரினோடுகொண்டகழ்ந்ததும்பார்த்தனம்பயன்இன்
றோருந்தன்மைஇதென்என்பதுரான்இலாதவர்போல்
தூரம்போதல்முன்தொடர்தும்என்றிளையவன்தொழலும். (௱௬௩)

ஆமதேஇனிஅமைவதென்றமலனும்மெய்யில்
தாமவார்கணைப்புட்டிலும்முதலியதாங்கி
வாமமால்வரைமரன்இவைமடிதரவயவர்
பூமிமேல்அவன்தேர்சென்றநெடுநெறிபோனார். (௱௬௪)

மண்ணின்மேல்அவன்தேர்சென்றசுவடெலாமாய்ந்து
விண்ணின்ஓங்கியதொருநிலைமெய்யுறவெந்த
புண்ணினூடுறுவேலெனமனம்மிகப்புழுங்கி
எண்ணிநாம்இனிச்செய்வதென்இளவலேஎன்றான். (௱௬௫)

தெற்குநோக்கியதெனும்பொருள்தெரிந்ததத்திண்டேர்
மற்குநோக்கியதிரள்புயத்தண்ணலேலவானம்
விற்குநோக்கியபகழியின்நெடிதென்றுவிம்மி
நிற்குநோக்கினன்பயத்ததென்றிளையவன்நேர்ந்தான். (௩௬௬)

ஆகும்அன்னதேகருமம்என்றத்திசைநோக்கி
ஏகியோசனைஇரண்டுசென்றார்இடைஎதிர்ந்தார்
மாகமால்வரைகால்பொரமறிந்ததுமானப்
பாகவீணையின்கொடிஒன்றுகிடந்ததுபார்மேல். (௩௬௭)

கண்டுகண்டகரோடும்அக்காரிகைபொருட்டால்
அண்டராதியர்க்காரமர்விளைந்ததென்றயிர்த்தார்
துண்டவாளினிற்சுடர்க்கொடிதுணிந்ததென்றுணராப்
புண்டரீகக்கண்புனல்வரப்புரவலன்புகல்வான். (௩௬௮)

நோக்கினால்ஐயநொய்திவண்எய்தியநந்தை
மூக்கினால்இதுமுறிந்தமைமுடிந்ததால்மொய்ம்பிற்
றாக்கினால்நடுவடுத்ததுதெரிகிலம்தமியன்
யாக்கைதேம்பிடும்எண்ணரும்பருவங்களிறந்தான். (௩௬௯)

நன்றுசாலவும்நடுக்கருமிடுக்கினன்நாமும்
சென்றுகூடலாம்பொழுதெலாம்தடுப்பதுதிடனால்
வென்றுமீட்கினும்மீட்குமால்வேறுறஎண்ணி
நின்றுதாழ்ந்தொருபயன்இலைஎன்றனும்நெடியோன். (௩௭0)

தொடர்வதேநலமாம்எனப்படிமிசைச்சுற்றிப்
படருங்கால்எனக்கறங்கெனச்செல்லுவார்பார்த்தார்
மிடல்கொள்வெஞ்சிலைவிண்ணிடுவில்முறிந்தென்னக்
கடலின்மாடுயர்திரைஎனக்கிடந்ததுகண்டார். (௩௭௧)

சிலைகிடந்ததால்இலக்குவதேவர்நீர்கடைந்த
மலைகிடந்தெனவலியதேவடிவினால்மதியின்
கலைகிடந்தெனக்காட்சியன்இதுகடித்தொடித்தான்
நிலைகிடந்தவாநோக்கெனநோக்கினன்நின்றான். (௩௭௨)

நின்றுபின்னரும்நெடுநெறிகடந்துறநிமிரச்
சென்றுநோக்கினர்திரிசிகைத்திருநெடுஞ்சூலம்
ஒன்றுபல்கணைமழையுறுபுட்டிலொடிரண்டு
குன்றுபோல்அவண்கிடந்தனகுறுகினர்உற்றார். (௩௭௩)

மறிததும்சென்றனர்வானிடைவயங்குறவழங்கி
எறிக்கும்சோதிகள்யாவையும்தொக்கனஎனலாம்
நெறிகொள்கானகம்மறைதரநிருதர்கோன்நெஞ்சிற்
பறித்துவீசியகவசமுங்கிடந்ததுபார்த்தார். (௱௭௪)

கால்கிடந்ததுமறைதரக்கால்வயக்கவிமா
தான்கிடந்ததுசாரதிகிடந்துழிச்சார்ந்தார்
ஊன்கிடந்ததோள்உதிரமுங்கிடந்துரைதுலகின்
வான்கிடந்ததுபோல்பவன்கிடந்துழிவந்தார். (௱௭௫)

கண்டலங்குதங்கைத்தலம்விதிர்த்தனர்கவினூர்
விண்டலந்துறந்திறுதியின்விரிகதிர்வெய்யோன்
மண்டலம்பலமண்ணிடைக்கிடந்தெனமணியின்
குண்டலம்பலகுலமணிப்பூண்களின்குவியல். (௱௭௬)

தோளணிக்குலம்பலவுளகுண்டலத்தொகுதி
வாளிமைப்பனபலஉளமணிமுடிபலவால்
நாளனைத்தையுங்கடந்தனன்தமியன்நம்தாதை
யாளிபோல்பவர்பலருளர்பொருதனர்இளையோய். (௱௭௭)

திருவின்நாயகன்உரைசெயச்சுமித்திரைசிங்கம்
தருவின்நீளியதோள்பலதலைபலஎன்றால்
பொருதுதாதையைஇத்தனைநெறிக்கொடுபோனான்
ஒருவனேஅவன்இராவணன்ஆமெனஉரைத்தான். (௱௭௮)

மடலுளுட்டியதாரிளையோன்தனைமதியா
மிடலுளுட்டங்கள்தீயுகநோக்கினன்விரைவான்
உடலுளுட்டியகுருதியம்பரவையின்உம்பர்
கடலுளுட்டியவரையெனத்தாதையைக்கண்டான். (௱௭௯)

துள்ளியோங்குசெந்தாமரைநயனங்கள்சொரியத்
தள்ளியோங்கியஅமலன்தன்தனிஉயிர்த்தந்தை
வள்ளியோன்திருமேனியிற்றழல்நிறவண்ணன்
வெள்ளியோங்கலில்அஞ்சனமலையெனவீழ்ந்தான். (௱௮௰)

உயிர்த்திலன்ஒருநாழிகைஉணர்விலன்கொல்என்
றயிர்த்ததம்பிபுக்கங்கையின்எடுத்தனன்அருவிப்
புயற்கலந்தநீர்தெளித்தலும்புண்டரீகக்கண்
வெயர்த்துப்பைப்பையஅயர்வுதீர்ந்தினையனவிளம்பும். (௱௮௧)

வேறு.

தந்தாதையனைத்தனையர்கொலைநேர்ந்தார்
முந்தாரோஉள்ளார்முடிந்தான்முனைஒருவன்
எந்தாயோஎற்காகநீயுய்இறந்தனையோ
அந்தோவினையேன்அருங்கூற்றம்ஆனேனே. (௱அஉ)

பின்னுறவதோராதேபேதுறுவேன்பெண்பாலாள்
தன்னுறவல்தீர்ப்பான்தனியுறவதோராதே
உன்னுறவும்நீதீர்த்தாய்ஓர்உறவும்இல்லாதேன்
என்னுறுவான்வேண்டிஇடருறுவேன்என்தாயே. (௱அ௩)

மாண்டேனேஅன்றேமறையோர்குறைமுடிப்பான்
பூண்டேன்விரதம்அதனால்உயிர்பொறுட்பேன்
நீண்டேன்மரம்போலநின்றொழிந்தபுன்தொழிலேன்
வேண்டேன்இம்மாமாயப்புன்பிறவிவேண்டேனே. (௱அ௪)

என்றாரம்பற்றுண்ணஎன்றாயைச்சான்றோயைக்
கொன்றானும்நின்றான்கொலையுண்டுநீகிடந்தாய்
வன்றாட்சிலைஏந்திவாளிக்கடல்சுமந்து
நின்றேனும்நின்றேன்நெடுமரம்போல்நின்றேனே. (௱அ௫)

சொல்லுடையார்என்போல்இனிஉளரோதொல்வினையேன்
இல்லுடையாள்காணஇறகுடையாய்எண்ணிலாப்
பல்லுடையாய்உன்னைப்படைஉடையான்கொன்றகல
வில்லுடையேன்நின்றேன்விறலுடையேன்அல்லேனோ. (௱அ௬)

அன்னபலபலவும்பன்னிஅழும்மயங்கும்
தன்னேரிலாதானும்தம்பியும்அத்தன்மையனாய்
உன்னுவுணர்வுசிறிதுள்முளைப்பப்புள்அரசும்
இன்னுயிர்ப்பான்இருவரையும்நோக்கினான். (௱அ௭)

உற்றதுணராதுயிர்உலையவெய்துயிர்ப்பான்
கொற்றவனைக்கண்டான்தன்உள்ளங்குளிர்ப்புற்றான்
இற்றஇருஞ்சிறகும்இன்னுயிரும்ஏழுலகும்
பெற்றனனேயொத்தான்பெயர்த்தேன்பழிஎன்றான். (௱அ௮)

பாக்கியத்தால்இன்றென்பயனில்பழியாக்கை
போக்குகின்றேன்கண்ணுற்றேன்புண்ணியரோவாரும்என்று
தாக்கிஅரக்கன்மகுடத்தலைதுமித்த
மூக்கினால்உச்சிமுறைமுறையேமோக்கின்றான். (௱அ௯)

வஞ்சனையால்வந்தவரவென்பதென்னுடைய
நெஞ்சகமேமுன்னே நினைவித்ததானாலும்
அஞ்சொல்மயிலை அருந்ததியை நீங்கினிரோ
எஞ்சலிலா ஆற்றல் இருவீரும் என்றுரைத்தான். (௱௯௰)

வேறு.

என்றவன் இயம்பலும் இளையகோமகன்
ஒன்றும் ஆண்டுறு பொருள் ஒழிவுறாவகை
வன்திறல்மாயமான் வந்ததாதியாய்
நின்றதும் நிகழ்ந்ததும் நிரப்பினனரோ. (௱௯௧)

ஆற்றலோன் அவ்வுரை அறைய ஆணையால்
ஏற்றுணர்ந்தெண்ணி அவ் எருவைவேந்தனும்
மாற்றரும் துயர் அவர்மனக்கொளாவகை
தேற்றுதல் நன்றென இனையசெப்புவான். (௱௯௨)

அதிசயம் ஒருவரால் அமைக்கல் ஆகுமோ
துதியறுபிறவியின் இன்பதுன்பந்தான்
விதிவசம்என்பதைமேற்கொளாவிடில்
மதிவலியால்விதிவெல்லவல்லமோ. (௱௯௩)

தெரிவுறு துன்பம்வந்தூன்றச்சிந்தையை
இரிவுசெய்தொழியுமதிமூதைநீரதால்
பிரிவுசெய்துலகெலாம்பெறுவிப்பான்தலை
அரிவுசெய்விதியினூர்க்கரிதுண்டாகுமோ. (௱௯௪)

அலக்கணும் இன்பமும் அணுகுநாள் இவை
விலக்குவம்என்பதுமெய்யிற்றாகுமோ
இலக்கமுப்புரங்களை எய்தவில்லியார்
தலைக்கலத்திரந்ததுதவத்தின்பாலதோ. (௱௯௫)

பொங்குவெங்கோளராவிசும்புபூத்தன
வெங்கதிர்ச்செல்வனைவிழுங்கிநீங்குமால்
அங்கண்மாஞாலத்தைவிளக்கும்ஆய்கதிர்த்
திங்களும்ஒருமுறைவளரும்தேயுமால். (௱௯௬)

அந்தரம்வருதலும் அனைய தீர்தலும்
சுந்தரத்தோளினிர்தொன்மைநீரதால்
மந்திர இமையவர்குருவின்வாய்மொழி
இந்திரன் உற்றன எண்ண ஒண்ணுமோ. (௱௯௭)

தடைக்கருங்பெருவலிச்சம்பரப்பெயர்க்
கடைத்தொழில் அவுணனால்குலிசக்கையினான்
படைத்தனன்பழியதுபகழிவில்லலாய்
துடைத்தனன் நுந்தைதன் குவவுத்தோளினால். (௱௯௮)

வேறு.

பிள்ளைச்சொற்கிளியனாளைப்பிரிவுறல்உற்றபெற்றி
தள்ளுற்றஅறமும்தேவர் துயரமுந்தந்ததேயாற்
கள்ளப்போர் அரக்கர்என்னும்களையினைக்களைந்துவாழ்தி
புள்ளிற்கும்புலனில்பேய்க்கும்தாயன்னபுலவுவேலோய். (௱௯௯)

வடுக்கண்வார்கூந்தலாளை இராவணன்மண்ணினோடும்
எடுத்தனன்ஃகுவானை எதிர்ந்தெனதாற்றல்கொண்டு
தடுத்தனன் ஆவதெல்லாம்தவத்தரன்தந்தவாளால்
படுத்தனன் இங்குவீழ்ந்தேன் இது இன்றுபட்டதென்றான். (௨௱)

கூறினமாற்றம்சென்றுசெவித்துளைகுறுகாமுன்னர்
ஊறினஉதிரம்செங்கண் உயிர்த்தனஉயிர்ப்புச்செந்தீ
ஏறினபுருவம்மேன்மேல் இழிந்தனசுடர்கள் எங்கும்
கீறினதண்டகோளம்கிழிந்தனகிரிகள் எல்லாம். (௨௱௧)

மண்ணகந்திரியநின்றமால்வரைதிரியமற்றைக்
கண்ணகன்புனலும்காலும்கதிரொடும்திரியக்காவல்
விண்ணகம்திரியமேலைவிரிஞ்சனும்திரியவீரன்
எண்ணரும்பொருள்கள் எல்லாம்என்பதுதெரிந்ததன்றே. (௨௱௨)

குறித்தவெங்கோபம்யார்மேற்கோளுறுங்கொல்லென்றஞ்சி
வெறித்துநின்றுலகமெல்லாம்விம்முறுகின்றவேலைப்
பொறிப்பிதிர்படலைச்செந்தீப்புகையொடுபொடிப்பப்பொம்மென்
றெறிப்பதோர்முறுவல்தோன்றஇராமனும்இயம்பலுற்றான். (௨௱௩)

பெண்டனிஒருத்திதன்னைப்பேதைவாளரக்கன்பற்றிக்
கொண்டனன்ஏகநீஇக்கோளுறக்குலுங்கல்செல்லா
எண்டிசைஉறுதியான உலகங்கள் இயற்றைஇன்னே
கண்டவானவர்களோடும்களையும்ஆறின்றுகாண்டி. (௨௱௪)

தாரகைஉதிருமாறும்தனிக்கதிர்பிதிருமாறும்
பேரகல்வானமெங்கும்பிறங்கெரிபிறக்குமாறும்
நீரொடுநிலனும்காலும்நின்றவும்கிடந்தயாவும்
வேரொடும்அழியுமாறும்விண்ணவர்விளியுமாறும். (௨௱௫)

இக்கணம்ஒன்றில்நின்றஎழிஞேடேழுசான்ற
மிக்கணபோன்றுதோன்றும்உலகங்கள்விளியுமாறும்
திக்குடைஅண்டகோளம்புறத்தவும்தீய்ந்துநீரின்
மொக்குளின்உடையுமாறும்காணணமுனியும்வேலை. (உ௱சு)

வெஞ்சுடர்க்கடவுள்மீண்டுமேருவில்மறையல்உற்றான்
எஞ்சலில்திசையில்நின்றயானையும்இரியல்போன
அஞ்சினஉலகமெல்லாம்என்பதும்துணிந்தநெஞ்சின்
அஞ்சினன்இளையகோவும்அயல்உளோர்க்கவதிஉண்டோ. (உ௱எ)

இவ்வழிநிகழும்வேலைஎருவைகட்கிறைவன்யாதும்
செவ்வியோய்முனியல்வாழிதேவரும்முனிவர்தாமும்
வெவ்வலிவீரநின்னால்வெல்லுமென்றேமுற்றுய்வார்
எவ்வலிகொண்டுவெல்வார்இராவணன்செயலைஎன்றான். (உ௱அ)

நாட்செய்தகமலத்தண்ணல்நல்கினநவையில்ஆற்றல்
தோட்செய்தவீரம்என்னிற்கண்டனைசொல்லும்உண்டோ
தாட்செய்தகமலத்தானைமுதலினர்தலைபத்துள்ளாற்
காட்செய்கின்றார்கள்அன்றிஅறம்செய்கின்றார்கள்யாரோ. (உ௱கூ)

தெண்டிரைஉலகம்தன்னிற்செறுனர்மாட்டேவல்செய்து
பெண்டிரின்வாழ்வர்அன்றேஇதுஅன்றேதேவர்பெற்றி
பண்டுலகளந்தோன்நல்கப்பாற்கடல்அமுதம்அந்நாள்
உண்டிலராகில்இந்நாள்அன்னவர்க்குய்தலுண்டோ. (உ௱ய)

வம்பிழைகொங்கைவஞ்சிவனத்திடைத்தமியள்வைகக்
கொம்பிழைமானின்பின்போய்க்குலப்பழிகூட்டிக்கொண்டீர்
அம்பிழைவரிவிற்செங்கைஐயன்மீர்ஆயும்காலை
உம்பிழைஎன்பதல்லால்உலகம்செய்பிழையும்உண்டோ. (உகக)

ஆதலால்முனிவாய்அல்லைஅருந்ததிஅனையகற்பித்
காதலாள்துயரம்நீக்கித்தேவர்தம்கருத்துமுற்றி
வேதநூல்முறையின்யாவும்விதியுளிநிறுவிவேறும்
தீதுளதுடைத்திஎன்றான்சேவடிக்கமலம்சேர்வான். (உகஉ)

புயனிறவண்ணன்ஆண்டப்புண்ணியன்புகன்றசொல்லைத்
தயரதன்பணியிதென்னச்சிந்தையிற்றழுவிநின்றான்
அயலினிமுனிவதென்னைஅரக்கரைவருக்கம்தீர்க்கும்
செயலினிச்செயலென்றெண்ணிக்கண்ணியசீற்றம்தீர்ந்தான் (உகங

ஆயபின் அமலன்தானும் ஐயநீ அமைதியென்ன
வாயிடைமொழிந்ததன்றிமற்றொருசெயலும் உண்டோ
போயதவ் அரக்கன் எங்கேபுகலெனப்புள்ளின்வேந்தன்
ஓய்வினன் உணர்வும்தேய உரைத்திலன் உயிரும்தீர்ந்தான். (௨௧௪)

சீதங்கொள் மலருளோனும்தேவரும்என்பதென்னே
வேதங்கள் காண்கிலாமைவெளிநின்றேமறையும்வீரன்
பாதங்கள்கண்ணிற்பார்த்தான்படிவங்கொள்நெடியபஞ்ச
பூதங்கள்விளியும்நாளும்போக்கிலாஉலகம்புக்கான். (௨௧௫)

வீடவன் எய்தும்வேலைவிரிஞ்சனேமுதலமேலோர்
ஆடவர்க்கரசனோடுதம்பியும் அழுதுசோரக்
காடமர்மரமும்மாவும்கற்களும்கரைந்துசாய்ந்த
சேடரும்பாரினோர்க்கும்காரம்கிரம்சேர்ந்தவன்றே. (௨௧௬)

அறந்தலைநின்றிலாத அரக்கனின் ஆண்மைதீர்ந்தேன்
துறந்தனன் தவம்செய்கேனோ துறப்பனோ உயிரைச்சொல்லாய்
பிறந்தனன்பெற்றுநின்றபெற்றியாற்பெற்றதாதை
இறந்தனன் இருந்துளேன் யான் என்செய்கேன் இரவல் என்றான்.

என்றலும் இளையகோ அவ் இறையினை இறைஞ்சியாண்டும்
வென்றியாய்விதியின் தன்மைபழியிலவினைந்ததொன்றோ
நின்றினிநினைவதென்னைநெருக்கிய அரக்கர்தம்மைக்
கொன்றபின் அன்றோவெய்யகொடுந்துயர் குளிப்பதென்றான்.

எந்தைநீஇயம்பிற்றென்னைஎளிமையன் ஆகிள்ளைச்
சந்தவார்குழலினாளைத்துறந்தனைதணிதியேனும்
உந்தையைஉயிர்கொண்டானைஉயிருண்ணும் ஊற்றம்இல்லாச்
சிந்தையைஆகிநின்றுசெய்தவம்செய்கைஎன்றான். (௨௧௯)

அவ்வழிஇரவல்கூற அறிவனும் அயர்வுநீங்கி
இவ்வழிஇனையஎண்ணின் ஏழைமைப்பாலதென்று
வெவ்வழிபொழியும்கண்ணீர்விலக்கினன்விளித்ததாதை
செவ்வழிஉரிமையாவும்திருத்துவம்சிறுவஎன்றான். (௨௨௰)

இந்தனம்எனையஎன்னக்காரகில்இட்டதோடும்
சந்தனம்குவித்துவேண்டும்தருப்பையும்திருத்திப்பூவும்
சிந்தினன்மணலின்வேதிதீர்தரஇயற்றித்தெண்ணீர்
தந்தனன்தாதைதன்னைத்தடக்கையால்எடுத்துச்சார்வான். (௨௨௧

ஏந்தினன் இருகைதன்னால் ஏற்றினன் ஈமம்தன்மேல்
சாந்தொடுமலரும்நீரும்சொரிந்தனன்தலையின்சாரல்
காந்தெரிகதுவமூட்டிக்கடன்முறைகடவாவண்ணம்
நேர்ந்தனன்நிரம்புநன்னூல்மந்திரநெறியின்வல்லான். (௨௨௨)

கிளித்தனகளித்தமேனிதாமரைக்கெழுவுசெம்பூத்
துளித்தனஅனையஎன்னத்துள்ளிசோர்வெள்ளரக்கண்ணன்
குளித்தனன்கொண்டலாற்றுக்குளித்தபின்கொண்டநல்நீர்
அளித்தனன்அரக்கர்ச்செற்றசீற்றத்தான்அவலம்தீர்ந்தான். (௨௨௩)

மீட்டினிஉரைப்பதென்னேவிரிஞ்சனேமுதலமேல்கீழ்
காட்டினஉயிர்கள்எல்லாம்அருந்தினகளித்தபோலாம்
பூட்டியகைகளால்அப்புள்ளினுக்கரசைக்கொள்கென்
றூட்டியநன்நீர்ஐயன்உண்டநீர்ஒத்ததன்றே. (௨௨௪)

பல்வகைத்துறையும்வேதப்பலிக்கடன்பலவும்முற்றி
வெல்வகைக்குமரன்நின்றவேலையின்வேலைசார்ந்தான்
தொல்வகைக்குலத்தின்வந்தான்துன்பத்தாற்புனலும்தோய்ந்து
செல்வகைக்குரியஎல்லாம்செய்குவான்என்னவெய்யோன். (௨௨௫)

௯-வது. சடாயுவதைப்படலம்முற்றும். ஆக திருவிருத்தம். [௩௯௰௨]

கம்பநாட்டாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

௰-வது. அயோமுகிப்படலம்.

அந்திவந்தணுகும்வேலைஅவ்வழிஅவரும்நீங்கிச்
சிந்துரச்சென்னித்தாண்டோர்மைவரைச்சேக்கைகொண்டார்
இந்திரர்க்கடங்கல்செல்லாஇராக்கதர்எழுந்ததென்ன
வெந்துயர்க்கூற்றம்ஆனைவிரிஇருள்வீங்கிற்றன்றே. (௧)

தேனுகஅருவிசிந்தித்தெருமரல்உறுவபோலக்
கானமும்மலையும்எல்லாம்கண்ணின்நீர்உகுக்கும்கங்குல்
மானமும்சினமும்தாதைமரணமும்மைந்தர்சிந்தை
ஞானமும்துயரும்தம்முள்மலைவெனநலிந்ததன்றே. (௨)

மெய்யுறஉணர்வுசெல்லா அறிவினைவினையின்ஊக்கும்
பொய்யுறுபிறவிபோலப்போக்கரும்பொங்குகங்குல்
நெய்யுறுநெருப்பின்வீங்கிநிமிர்தரஉயிர்ப்புநீளக்
கையுறவுறுகின்றாராற்காணலாம்கணாயிற்றன்றே. (௩)

யாமமதுதெரிதல்தேற்றும்இன்நகைச்சனகிஎன்னும்
காமருதிருவைநீத்தோமுகமதிகாண்கிலாதோ
தேமருதெரியல்வீரன்கண்ணெனத்தெரிந்தசெய்ய
தாமரைகங்குற்போதும்குவியலாத்தன்மைவன்றோ. (௪)

பெண்ணியல்தீபம்அன்னபேரெழிலாட்டிமாட்டு
நண்ணியபிரிவுசெய்தநவையிலாநவையின்உள்ளத்
தெண்ணியதறிதல்தேற்றும்இமைத்திலஇராமன்என்னும்
புண்ணியன்கண்ணும்வன்றோட்டம்பிகண்போன்றவன்றே. (௫)

வண்டுளர்கோதைச்சீதைவாண்முகம்பொலியவானில்
கண்டனன்என்றுவீரற்காங்கொருகாதல்காட்டத்
தண்டமிழ்த்தென்றல்என்னும்கோளராத்தவழும்சாரல்
விண்டலம்விளங்கும்செவ்விவெண்மதிவிரிந்ததன்றே. (௬)

களியுடைஅனங்கக்கள்வன்கரந்துறைகங்குற்காலம்
வெளிபடுத்துலகம்எங்கும்விளக்கியநிலவின்வெள்ளம்
நளிஇருட்பிழம்பொன்றீண்டுநஞ்சொடுகலந்தநாகத்
தொளைஎயிற்றூன்றல்உற்றதாமெனச்சுட்டதன்றே. (௭)

இடம்படுமானத்துன்பம்இருடரவெண்ணிற்றீர்ந்தான்
விடம்பரந்தனைய்தாயவெண்ணிலாவெதுப்பவீரன்
படம்பரந்தனையஅல்குற்பால்பரந்தனையஇன்சொல்
தடம்படுகண்ணினாள்தன்தனிமையைநினையல்உற்றான். (௮)

வேறு.

மடித்தவாயன்வயங்கும்உயிர்ப்பினன்
துடித்துவீங்கிஒடுங்குறுதோளினன்
பொடித்ததண்டளிர்ப்பூவொடுமால்கரி
ஒடித்தகொம்பனையாள்திறத்துன்னுவான். (௯)

வாங்கும்வில்லன்வரும்வரும்என்றிரு
பாங்கும்நீள்நெறிபார்த்தவளோஎனும்
வீங்கும்வேலைவிரிதிரைஆமென
ஓங்கிஓங்கிஒடுங்கும்உயிர்ப்பினன். (௰)

தன்னில்நைந்திலள் என்பதுசாலுமோ
மின்னினைந்தவிலங்குமெயிற்றினான்
நின்னில்என்றுநெருங்கியபோதவள்
என்னினைந்தனளோஎனஎண்ணுமால். (கக)

நஞ்சுகாலும்நகைநெடுநாகத்தின்
வஞ்சவாயின்மதியெனமட்குவாள்
வெஞ்சினம்செய் அரக்கர்தம்வெம்மையை
அஞ்சினான்கொலென்றையுறுமாலென்பான். (கஉ)

பூண்டமானமும்போக்கருங்காதலும்
தூண்டநின்றிடைதோமுறும் ஆருயிர்
மீண்டுமீண்டுவெதுப்பவெதும்பினான்
வேண்டுமேஎனக்கின்னமும்வில்என்பான். (கங)

வில்லைநோக்கிநகும்மிகவீங்குதோள்
கல்லைநோக்கிநகும்கடைக்கால்வரும்
சொல்லைநோக்கித்துணுக்கெனும்தொன்மறை
எல்லைநோக்கினர்யாவரும்நோக்குவான். (கச)

கூதிர்வாடைவெங்கூற்றினைநோக்கினன்
வேதவேள்விதிமுறைமேவிய
சீதைஎன்வயிற்றீர்ந்தனளோஎனும்
போதகம்எனப்பொம்மல்உயிர்ப்பினான். (கரு)

நின்றுபல்உயிர்காத்தற்குநேர்ந்தயான்
என்றுணைக்குலமங்கைஒர்ஏந்திழை
தன்றுயர்க்குத்தகவிலன்ஆயினேன்
நன்றுநன்றென்வலியெனநாணுமால். (கசு)

சாயுந்தம்பிதிருத்தியதண்டளிர்
தீயுமங்கவைதீர்கெனும்செவ்விருந்
தாயுமாவிபுழுங்கஅழுங்குமால்
வாயும்நெஞ்சும்புலரமயங்குவான். (கஎ)

பிரிந்தன்றுகொல்பேர்அபிமானம்கொல்
தெரிந்ததில்லைத்திருமலர்க்கண் இமை
பொருந்தஆயிரம்கற்பங்கள்போக்குவான்
இருந்துகண்டிலன்கங்குலின் இறரோ. (கஅ)

வென்றிவேற்கைஇராவணன்மேல்எலாம்
ஒன்றுபோலஉலப்பிலநாள்கள்தாம்
நின்றுநீண்டனஅன்றேநெடுங்கங்குல்தான்
இன்றுநீள்வதற்கேதுஎன்என்னுமால். (௧௯)

நீண்டமாலைமதியினைநித்தமும்
மீண்டுமீண்டுமெலிந்தனைவெள்குவாய்
பூண்டபூணவள்வாண்முகம்போதர
ஈண்டுசாலவிரங்கினைஎன்னுமால். (௨௰)

நீணிலாவின்இசைநிறைதன்குலத்
தாணிஆயபழிவரஅன்னது
நாணிநாடுகடந்தனன்ஆம்கொலோ
சேணுலாம்தனித்தேரவன்என்னுமால். (௨௧)

சுட்டகங்குல்நெடிதெனச்சோர்கின்றான்
முட்டமைந்தநெடுமுடக்கோனொடு
கட்டிவாளரக்கன்கதிரோனையும்
இட்டனன்கொல்இருஞ்சிறைஎன்னுமால். (௨௨)

துடியின்நேரிடைதோன்றலள்ஆம்எனில்
கடியகார்இருள்கங்குலின்கற்பம்போய்
முடியுமாகில்முடியும்இம்மூரிநீர்
நெடியமாநிலம்என்னநினைக்குமால். (௨௩)

திறத்தின்ஆயினசெய்தவத்தோர்உற
ஒறுத்துஞாலத்துயிர்தனைஉண்டுழல்
மறத்தினோர்கள்வலிந்தனர்வாழ்வரேல்
அறத்தினால்இனிஆவதென்என்னுமால். (௨௪)

தேனின்தெய்வத்திருநெடுநாண்சிலை
ஊனின்றெய்யும்பொருகணைவீரனும்
மேனின்றெய்யவிமலனைநோக்கினான்
தானும்தேர்கிலனுய்த்தடுமாறுவான். (௨௫)

உழந்தயோகத்தொருமுதல்கோபத்தால்
இழந்தமேனியும்எண்ணிஇரங்கினான்
கெழுந்தகைக்கொருவன்மைகிடைக்குமேல்
பழந்துயர்க்குப்பரிவுறும்பான்மையால். (௨௬)

நீலமான நிறத்தன் நினைப்பிடைச்
சூலமாகத் தொலைவுறும் எல்லையின்
மூலமாமலர் முன்னவன் முற்றுறும்
ஞாலமாம் இனைக் கங்குல் கழிந்ததே. (௨௭)

வேறு.

வெள்ளஞ்சிலம்பு பாற்கடலின் விரும்பும் துயிலை வெறுத்தணியின்
கள்ளஞ்சிலம்பும் பூங்கோதைக் கதிர்பின் கடலிற் படிவார்க்குப்
புள்ளஞ்சிலம்பும் பொழில் சிலம்பும் புனலும் சிலம்பும் புனைகோலம்
உள்ளஞ்சிலம்பும் சிலம்பாவால் உயிர் உண்டாகும் வகையுண்டோ. (௨௮)

மயிலும் பெடையும் உடன் திரிய மானும் கலையும் மருவிவரப்
பயிலும் பிடியும் கடகரியும் வருவ திரிவ பார்க்கின்றான்
குயிலும் கரும்பும் செழுந்தேனும் குழலும் யாழும் கொழும்பாகும்
அயிலும் அமுதும் சுவை நீத்த மொழியைப் பிரிந்தால் அழியாதோ. (௨௯)

முடிநாட்டிய கோட்டுதயத்து முற்ற உற்றான் முதுகங்குல்
விடிநாட் கண்டும் கிளிமிழற்றும் மென்சொற் கோவை வீரற்காண்
டடிநாட் செந்தாமரை ஒதுங்கும் அன்னம் இல்லால் யான் அடைத்த
கடிநாட் கமலத்தினை அவிழ்த்துக் காட்டுவான் போல் கதிர் வெய்யோன். (௩௰)

பொழிலை நோக்கும் பொழில் உறையும் புள்ளை நோக்கும் பூங்கொம்பின்
எழிலை நோக்கும் இளமயிலின் இயல்பை நோக்கும் இயல்பாளுள்
குழலை நோக்கிக் கொங்கையிணைக் குவட்டை நோக்கி அக்குவட்டின்
தொழிலை நோக்கித் தன்னுடைய தோளை நோக்கி நாள் கழிப்பான். (௩௧)

அன்ன காலை இளைவீரன் அடியின் வணங்கி நெடியோய் அப்
பொன்னை நாடாதின்னிருத்தல் பொருளோ என்னப் புகழோனும்
சொன்ன அரக்கன் இருக்கும் இடம் துருவி அறிதும் தொடர்ந்தென்ன
மின்னும் சிலையார் மலை தொடர்ந்த வெயில் வெங்கானம் போயினரால். (௩௨)

வேறு.

ஆசைசுமந்த நெடுங்கிரி அன்னார்
பாசிலை துன்றுவனம் பல பின்னாக்
காசறு குன்றிடை ஆறுகடந்தார்
யோசனை ஒன்பதொடொன்பது சென்றார். (௩௩)

மட்படி செய்த தவத்தினில் வந்த
கட்படி கோதையை நாடினர் காணார்
உட்படி கோபம் உயிர்ப்பொடு பொங்கப்
புட்படியும் குளிர் கார்ப்பொழில் புக்கார். (௩௪)

ஆரியர்சிந்தை அலக்கண் அறிந்தான்
நாரியைஎங்கணும்நாடினன் நாடிப்
பேருலகெங்கும்உழன்றனன் பின்னு
மேருவைவெங்கதிர் மீளமறைந்தான். (௩௫)

ஆண்டருகுஞ்செறி அஞ்சனபுஞ்சம்
முரண்டனபோல் இருள் எங்கணும்முந்தத்
தெருண்டறிவில்லவர் சிந்தையின் முந்தி
இருண்டனமாதிரம்எட்டும்இரண்டும். (௩௬)

இளிக்கறை இன்சொல் இயைந்தனபூவை
கிளிக்கறையும்பொழில் கிஞ்சுகவேலி
ஒளிக்கறைமண்டிலம்ஒத்தனதாங்கோர்
பளிக்கறைகண்டதில் வைகல்பயின்றார். (௩௭)

அவ்விடை எய்திய அண்ணல் இராமன்
வெவ்விடைபோல் இளவீரனை வீர
இவ்விடை நாடினை நீர்கொணர்கென்றான்
தெவ்விடைவில்லவனும்தனிசென்றான். (௩௮)

எங்கணும்நாடினன் நீர் இடைகாணான்
சிங்கம்எனத்தமியன் திரிவானை
அங்கவனத்துள் அயோமுகியான
வெங்கண் அரக்கிவிரும்பினள் கண்டாள். (௩௯)

நன்மதியோர்புகல்மந்திரநாமச்
சொன்மதியா அரவிற்றொடர்கிற்பாள்
தன்மதனோடுதன் வெம்மைதணிந்தாள்
மன்மதனும்இவன் என்னுமனத்தாள். (௪௰)

அழுந்தியசிந்தை அரக்கி அலக்கண்
எழுந்துயர் காதலின் வந்தெதிர் நின்றாள்
புழுங்குமென்நோவொடுபுல்லுவன் அன்றி
விழுங்குவனோஎனவிம்மல்உழன்றாள். (௪௧)

இரந்தனன்எய்தியபோதிசையாது
கரந்தனமேல் நனிகொண்டுகடந்தென்
உரந்தனில்மேவிஉயங்குவன்என்று
விரைந்தெதிர்வந்தனள் தீயினும்வெய்யாள். (௪௨)

உயிர்ப்பின்நெருப்புமிழ்கின்றனள்ஒன்ற
எயிற்றின்மலைக்குலம்மென்றினிதுண்ணும்
வயிற்றுவயக்கொடுமாசுணம்வீசு
கயிற்றின்இசைத்தமுலைக்குழிகண்ணாள். (௪௩)

பற்றியகோளரியாளிபணிக்கண்
தெற்றியபாதசிலம்புசிலம்ப
இற்றுகயாவையும்இறுறும்அந்நாள்
முற்றியஞாயிறும்போலும்முகத்தாள். (௪௪)

ஆழிவறக்கமுகக்கஅமைந்த
மூழையெனப்பொலிமொய்ப்பிலவாயாள்
கூழைபுறத்துவிரிந்ததொர்கொட்பால்
ஊழிநெருப்பின்உருத்தனைஒப்பாள். (௪௫)

தடிதடவத்தலைபலதழுவத்தாள்
நெடிதடையக்குடர்கெழுமுநிணத்தூண்
படிதடவப்பலபாவம்இசைக்கும்
கடிதடவத்தினள்உருமுகநிப்பாள். (௪௬)

இவைஇறைஒப்பனஎன்னவிழிப்பாள்
அவைகுளிரக்கடிதழலும்எயிற்றாள்
குவைகுலையக்கடல்குவியஅலைப்பாள்
நவைஇல்புவித்திருநாணநடப்பாள். (௪௭)

நீளரவச்சரிதாழ்கைநிரைத்தாள்
ஆளரவப்புலிஆரம்அணைத்தாள்
யாளியினைப்பலதாலிஇசைத்தாள்
கோளரியைக்கொடுதாழ்குழைஇட்டாள். (௪௮)

நின்றனள்ஆசையின்நீர்கலுழுங்கண்
குன்றிநிகர்ப்பகுளிர்ப்பவொளிப்பாள்
மின்றிரிகின்றஎயிற்றின்விளக்கால்
கன்றிருளித்திரிகோளரிகண்டான். (௪௯)

பண்டையில்நாசிஇழந்துபதைக்கும்
திண்டிறலாளொடுதாடகைசீராள்
கண்டகராயஅரக்கர்கணத்தோர்
ஒண்டொடியாம்இவள்என்பதுணர்ந்தான். (௫௰)

பாவியராம் இவர் பண்பிலர் நம்பால்
மேவிய காரணம் வேறிலை என்பான்
மாவியல் கானின் வயங்கிருள் வந்தாய்
யாவள் அடி உரை செய்கடிதென்றான். (௫௧)

பேசினன் அங்கவள் பேசுற நாணாள்
ஊசலுழன்றழி சிந்தையளாந்தான்
நேசமில் அன்பினள் ஆயினும் நின்பால்
ஆசையின் வந்த அயோமுகி என்றாள். (௫௨)

பின்னும் உரைப்பவள் பேரொழில் வீரா
முன்னம் ஒருத்தர் தொடா முலையோடும்
பொன்னின் மணித்தட மார்பு புணர்ந்தென்
இன்னுயிரைக் கடி தீகுதி என்றாள். (௫௩)

ஆறிய சிந்தையள் அஃதுரை செய்யச்
சீறிய கோளரி கண்கள் செவந்தான்
மாறில வார்கணை இவ் உரை வாயிற்
கூறிடில் நின் உடல் கூறிடும் என்றான். (௫௪)

மற்றவன் அவ் உரை செப்ப மனத்தால்
செற்றிலள் கைத்துணை சென்னியின் வைத்தாள்
கொற்றவ நீ எனை வந்துயிர் கொள்ளப்
பெற்றிடின் இன்று பிறந்தனன் என்றாள். (௫௫)

வெங்கதம் இல்லவள் பின்னரும் மேலோய்
இங்கு நறும் புனல் நாடுதி என்னின்
அங்கையினால் எனை அஞ்சலை என்றால்
கங்கையின் நீர் கொணர்வன் கடிதென்றாள். (௫௬)

சுமித்திரை சேய் அவள் சொன்ன சொல் அன்ன
கமித்திலன் நின் இருகாதொடு நாசி
துமிப்பதன் முன் பகல் என்பது சொல்ல
இமைத்திலள் நின்றனள் இன்ன நினைந்தாள். (௫௭)

எடுத்தனன் ஈகினன் என்றுழை தன்னாள்
அடைத்திவன் வெம்மை அகற்றிய பின்னை
உடற்படுமால் உடனே உறும் நன்மை
திடத்திது வேறலன் என்றயல் சென்றாள். (௫௮)

மோகனைஎன்பதுமுந்திமுயன்றாள்
மாகநெடுங்கிரிபோலியைவவ்வா
ஏகினள்உம்பரின்இந்துவோடேகும்
மேகம்எனும்படிநொய்தினின்வெய்யாள். (௫௯)

மந்தரம்வேலையில்வந்ததும்வானத்
திந்திரன்ஊர்பிடிஎன்னலும்ஆனாள்
வெந்திறல்வேல்கொடுசூர்அடும்வீரச்
சுந்தரன்ஊர்தருதோகையும்ஒத்தாள். (௬௰)

ஆங்கவள்மார்பொடுகையின்அடங்கிப்
பூங்கழல்வார்சிலைமீளிபொலிந்தான்
வீங்கியவெஞ்சினவீழ்மதவெம்போர்
ஓங்கல்உரிக்கும்உருத்திரன்ஒத்தான். (௬௧)

இப்படிஏகினள்அன்னவள்இப்பால்
அப்பிடைதேடிநடந்தஎன்ஆவித்
துப்புடைமால்வரைதோன்றலன்என்று
வெப்புடைமெய்உடைவீரன்விரைந்தான். (௬௨)

வேறு.

வெய்தாகியகானிடைமேவருநீர்
ஐதாதலினோஅயல்ஒன்றுளதோ
நொய்தாய்வரவேகமும்நொய்திலனால்
எய்தாதொழியான்இதுஎன்னைகொலாம். (௬௩)

நீர்கண்டனைஇவ்வழிநேடினைபோய்ச்
சார்கொண்டனஇத்துணைசார்கிலனால்
வார்கொண்டணிகொங்கையைவவ்வினர்பால்
போர்கொண்டனனோபொருள்உண்டிதெனா. (௬௪)

அஞ்சொற்கிளிஅன்னஅணங்கினைமுன்
வஞ்சித்தஇராவணன்வவ்விலனோ
நஞ்சிற்கொடியான்நடலைத்தொழிலால்
துஞ்சுற்றனனோவிதியின்துணிவால். (௬௫)

வரிவிற்கைஎன்ஆருயிர்வந்திலனால்
தருசொற்கருதேன்ஒருதையலையான்
பிரிவுற்றனன்என்பதொர்பீழைபெருதீ
தெரிவுற்றிடஆவிஇழந்தனனோ. (௬௬)

உண்டாகியகாரிருளோடொருவென்
கண்டான் அயல்வேறொருகண்ணிலனால்
பண்டானுறுநெஞ்சுபுழுங்குறுவென்
எண்டானிலன்எங்ஙனம்நாடுகேனே. (சு௭)

தள்ளாவினையேன்தனியாருயிராய்
உள்ளாய்ஒருநீயும்ஒளித்தனையோ
பிள்ளாய்பெரியாய்பிழைசெய்தனையால்
கொள்ளாஉலகுன்னைஇதோகொடிதே. (சு௮)

போராஇடர்வந்தனபேர்க்கவலாய்
தீராஇடர்தந்தனைதெவ்வர்தொழும்
வீராஎனைஇன்றுவெறுத்தனையோ
வாராய்புறம்இத்துணைவைகுதியோ. (சு௯)

என்னைத்தரும்எந்தையைஎன்னையனாப்
பொன்னைப்பொருகின்றபொலன்குழையாள்
தன்னைப்பிரிவேன் உளன் ஆவதுதான்
உன்னைப்பிரியாதஉயிர்ப்பலவோ. (௭௰)

பொற்றோடிவர்கின்றபொலன்குழையாள்
தற்றேடிவருந்துதவம்புரிவேன்
நிற்றேடிவருந்தநிரப்பினையோ
எற்றேடினைவந்தஇளங்களிறே. (௭௧)

இன்றேஇறவாதொழியேன்எமரோ
பொன்றாதொழியார்புகல்வார்உளரோ
ஒன்றாகியஉன்கிளையோரைஎலாம்
கொன்றாய்கொடியாய்இதுவுங்குணமோ. (௭௨)

மாந்தாமுதல்மன்னவர்தம்வழியில்
வேந்தாகைதுறந்தபின்மெய்உறவோர்
தாந்தாம்ஒழியத்தமியேன்உடனே
போந்தாய்எனைவிட்டனைபோயினையோ. (௭௩)

என்னாஉளையாஎழும்வீழும்இருந்
துன்னாஉணர்வோய்வுறும்ஒன்றலவால்
மின்னாதிடியாதிருள்வாய்விளைவீ
தென்னாஎனும்என்தனிநாயகனே. (௭௪)

நாடும்பலசூழல்கள்தோறும்நடந்
தோடும்பெயர்சொல்லிஉளைந்துயிர்போய்
வாடும்வகைசோரும்மயங்குறுமால்
ஆடுங்களிமாமதயானைஅனான். (௭௫)

கமையாளொடுர் என்உயிர்காவலின்நின்
றிமையாதவன் இத்துணைதாழ்வுறுமோ
சுமையால்உலகூடுழல்தொல்வினையேன்
அமையாதுகொல்வாழ்வறியேன்எனுமால். (௭௬)

அறப்பாலுளரேதேல்அவன்முன்னவனைப்
பிறப்பாலுறுதில்வந்துபிறக்கவெனா
மறப்பால்வடிவாள்கொடுமன்உயிரைத்
துறப்பான்உறுகின்றதொடர்ச்சியின்வாய். (௭௭)

பேர்ந்தான்நெடுமாயையினிற்பிரியா
இர்ந்தான்அவள்நாசிபிடித்திளையோன்
சோர்ந்தாள்இடுபூசல்செவித்தொளையில்
சேர்ந்தார்தனுமேதிருமால்தெருளா. (௭௮)

வேறு.

பாத்தருகானகத்தரக்கர்பல்குழல்
மூரத்தருவெஞ்சமம்மூரல்கின்றூர்எதிர்
உரத்தியல்சையன்றெருத்திஊறுபட்
டரற்றியகுரல்அவள்அரக்கியேகொலாம். (௭௯)

அங்கியின்நெடும்படைவாங்கிஅங்கது
செங்கையிற்கரியவன்றிரிக்கும்எல்லையில்
பொங்கிருள்அப்புறத்துலகம்புக்கது
கங்குலும்பகலெனப்பொலிந்துகாட்டிற்றே. (௮௰)

நெடுவரைபொடிபடநிவந்தமாமரம்
ஒடிவுறநிலமகள்உலையஊங்கெலாம்
சடசடஎனும்ஒலிதழைப்பத்தாக்கவும்
மூடுகினன்இராமன்வெங்காலின்மும்மையான். (௮௧)

ஒருங்குயர்ந்துலகின்மேல்ஊழிப்பேர்ச்சியுள்
கருங்கடல்வருவதேஅனையகாட்சித்தன்
பெருந்துணைத்தம்முனைநோக்கிப்பின்னவன்
வருந்தலைவருந்தலைவள்ளியோய்என்று. (௮௨)

வந்தனன் அடியனேன்வருந்தல்வாழிநின்
அந்தமில்உள்ளமென்றறியக்கூறுவான்
சந்தமென்றளிர்புரைசரணம்சார்ந்தனன்
சிந்தினநயனம்வந்தனையசெய்கையான். (௮௩)

ஊற்றுறுகண்ணில்நீர்ஒழுகநின்றவன்
ஏத்திளங்கன்றினைப்பிரிவுற்றெங்கணும்
ஆற்றலின் ஆற்றுவதரிதின்எய்திய
பாற்றிரம்பால்முலைஆவின்பான்மையான். (௮௪)

தழுவினன்பல்முறைதாரைக்கண்ணின் நீர்
கழுவினன் ஆண்டவன்கனகமேனியை
வழுவினையாமெனமனக்கொண்டேகினேன்
எழுவெனமலைஎனஇயைந்ததோளினாய். (௮௫)

என்னைஅங்செய்தியதியம்புவாயென
அன்னவன்அஃதெலாம்அறியக்கூறலும்
இன்னலும்உவகையும்இரண்டும்எய்தினன்
தன்னலாதொருபொருள்தனக்குமேலஇலான். (௮௬)

ஆய்வுறுபெருங்கடல்அகத்துள்ஏயவன்
பாய்திரைவருதொறும்பரிதற்பாலதாம்
தீவினைப்பிறவிவெஞ்சிறையிற்பட்டயாம்
நோய்வுறுதுயரொனநுடங்கல்நோன்மையோ. (௮௭)

மூவகைஅமரரும்உலகம்மும்மையும்
மேவரும்பகைஎனக்காகமேல்வரின்
ஏவரோகடப்பவர்எம்பிநீயுளை
யாவதேவலிஇனிஅரணும்வேண்டுமோ. (௮௮)

பிரிபவர்யாவரும்பிரிகபேரிடர்
வருவனயாவையும்வருகவார்கழல்
செருவலிவீரநிற்றீரும்அல்லது
பருவரல்என்வயிற்பயிலத்பாலதோ. (௮௯)

வன்றொழில்வீரபோர்வலிஅரக்கியை
வென்றுபோர்மீண்டனன்எனவிளம்பினாய்
புன்றொழில்அனையவள்புகன்றசீற்றத்தால்
கொன்றிலைபோலுமால்கூறுவாய்என்றான். (௯௰)

தொளைபடுமூக்கொடுசெவிதுமித்துகத்
தளைவயின்நகிலொடுதடிந்துநீக்கிய
அளவையிற்பூசலிட்டரற்றினாளென
இளையவன்விளம்பிநின்றிருகைகூப்பினான். (௬௧)

தொல்லிருள்தனைக்கொலத்தொடர்கின்றாளையும்
கொல்லலைதாசியைக்கொய்துநீக்கினாய்
வல்லைநீமனுமுதல்மரபினோயெனப்
புல்லினன்உவகையிற்பொருமிவிம்முவான். (௬௨)

போருந்துயர்அறப்பேர்ந்துளோரென
வீரனும்தம்பியும்விடிவுநோக்குவார்
வாருணநினைந்தனர்வானநீரினால்
தாரணித்தங்கொருகிரியிற்றங்கினார். (௬௩)

கல்லகல்வெள்ளிடைக்கானகத்துள
பல்லவமலர்கொடுபடுத்தபாயலின்
எல்லையில்துயரினோடிருந்துசாய்ந்தனன்
மெல்லடிஇளையவன்வருடவீரனே. (௬௪)

மயிலியல்பிரிந்தபின்மானநோயினால்
அயில்விலன்ஒருபொருள்அவலம்எய்தலால்
துயில்விலன்என்பதுசொல்லற்பாலதோ
உயிர்நெடிதுயிர்ப்பிடைஊசல்ஆடுவான். (௬௫)

மானவள்மெய்இறைமறக்கலாமையில்
ஆனதோஅன்றெனில்அரக்கர்மாயமோ
கானகம்முழுவதும்கண்ணில்நோக்கும்கால்
சானகிஉருவெனத்தோன்றும்தன்மையே. (௬௬)

கருங்குழற்சேயரிக்கண்ணிற்கற்பினோர்க்
கருங்கலம்மருங்குவந்திருப்பஆசையால்
ஒருங்குறத்தழுவுவன்ஒன்றும்காண்கிலன்
மருங்குல்போல்ஆனதோவடிவும்மெல்லவே. (௬௭)

புண்டரீகப்புதுமலரிற்றேன்பொதி
தொண்டையஞ்சேயொளிதுவர்த்தவாய்அமு
துண்டனன்ஈண்டவள்உழையள்அல்லளால்
கண்டுயில்அன்றியும்கனவுண்டாகுமோ. (௬௮)

மண்ணினும்வானினும்மற்றைமூன்றினும்
எண்ணினும்பெரியதோர்இடர்வந்தெய்தினால்
தண்ணறுங்கருங்குழற்சனகன்மாமகள்
கண்ணினும்நெடியதோகொடியகங்குலே. (௯௯)

அப்புடைஅலங்குமீன்அமரும்ஆர்கலி
உப்புடைஇந்துவென்றுதித்தஊழித்தீ
வெப்புடைவிரிகதிர்விரிப்பமெய்எலாம்
கொப்புளம்பொடித்ததோகொதிக்கும்வானமே. (௱)

இன்னனஇன்னனபன்னிஇடழி
மன்னவர்மன்னவன்மதிமயங்கினான்
அன்னதுகண்டனன்அல்கினான்எனத்
துன்னியசெங்கதிர்ச்செல்வன்தோன்றினான். (௱௧)

௰-வது. அயோமுகிப்படலம்முற்றும். ஆக திருவிருத்தம். [௲௱௫]

கம்பநாட்டாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

௧௧-வது. கவந்தன்படலம்.

நிலம்பொறைஇலதெனநிமிர்ந்தகற்பினாள்
நலம்பொறைகூர்தரும்மயிலைநாடிய
அலம்புறுபறவையும்அழுவவாமெனப்
புலம்புறுவிடியலிற்கடிதுபோயினார். (௧)

வேறு.

ஐயந்தடுத்தயோசனையின்இரட்டிஅடவிபுடைபடுத்த
வையந்திரிந்தார்கதிரவனும்வானின்நாப்பண்வந்துற்றான்
எய்யும்சிலைக்கைஇருவரும்சென்றிருந்தேநீட்டிஎவ்வுயிரும்
கையின்வளைத்துவயிற்றடக்கும்கவந்தன்வனத்தைக்கண்ணுற்றார். (௨)

வேறு.

எறும்பினங்கடையுறயானையேமுதல்
உறுப்புடைஉயிரெலாம்உலந்துசாய்ந்தன
வெறிப்புறுநோக்கினவெருவுகின்றன
பறிப்பரும்வலையிடைப்பட்டபான்மைய. (௩)

மாடுளிநிறுத்திலன்புரக்கும்மாண்பிலன்
உரனிலான்ஒருவன்நாட்டுயிர்கள்போல்வன
வெருவுவசிந்துவகுவிவவிம்மலோ
டிரிவனமயங்குவஇயல்புநோக்கினார். (௪)

மால்வரைஉருண்டனவருவமாமரம்
கால்பறிந்திடுவனகாணயாறுகள்
மேலுளதிசையொடுவெளிகரப்பன
சூல்முதிர்மேகங்கள்சுருண்டுவீழ்வன. (௫)

நாற்றிசைப்பரவையும்இறுதிநாள்உறக்
காற்றிசைத்தெழஎழுந்துலகைக்கால்பரந்
தேற்றிசைதுரந்துவந்திடுங்குகின்றன
போற்றிசைசுற்றியகரத்துப்புக்குளார். (௬)

தேமொழிதிறத்தினால்அரக்கர்சேனைவந்
தேமுறவனைந்ததென்றுவகைஎய்தினார்
நேமிமால்வரைவரநெருக்குகின்றதே
ஆமெனல்ஆயகைமதிட்குள்ஆயினார். (௭)

இளவலைநோக்கினன்இராமன்ஏழையை
உளவுசெய்இராவணன்உறையும்ஊரும்இவ்
அளவையதாகுதல்அறிதிஐயநம்
கிளர்பெருந்துயரமுங்கீண்டதாமென. (௮)

முற்றியஅரக்கர்தம்முழங்குதானையேல்
எற்றியமுரசொலிஎங்கும்சங்கிசை
பெற்றிலதாதலிற்பிறிதொன்றுமெனச்
சொற்றனன்இளையவன்தொழுதுமுன்னினான். (௯)

தெள்ளியஅமுதெழத்தேவர்வாங்கிய
வெள்ளெயிற்றரவந்தான்வேறோர்நாகந்தான்
தள்ளரும்வாலொடுதலையினால்வளைத்
துள்ளுறக்கவர்வதேஒக்கும்ஊழியாய். (௰)

என்றிவைவிளம்பியஇளவல்வாசகம்
நன்றெனநினைந்தனன்நடந்தநாயகன்
ஒன்றிரண்டியோசனைஉள்புக்கோங்கல்தான்
நின்றெனஇருந்தஅக்கவந்தன்நேர்சென்றார். (௧௧)

வெயிற்சுடர் இரண்டிணை மேருமால்வரை
குயிற்றியவாமெனக்கொதிக்குங்கண்ணினன்
எயிற்றிடைக்கிடை இருகாதம்இட்டிய
வயிற்றிடைவாயெனும்மகரவேலையான். (௧௨)

இண்டியபுலவரோடவுணர்இந்துரைத்
தீண்டியநெடுவரைத்தெய்வமத்தினைப்
பூண்டுயர்வடம்இருபுடையும்வாங்கலின்
நீண்டெனக்கிடந்தனநிமிர்ந்தகையினான். (௧௩)

தொகைக்கனற்கருமகன்துருத்தித்தூம்பெனப்
புகைக்கொடிகளொடும்பொடிக்கும்மூக்கினான்
பகைத்தகைநெடுங்கடற்பருகும்பாவகன்
சிகைக்கொழுந்திதுவெனத்திருகுநாவினான். (௧௪)

புரண்டுபாம்பிடைவரவெருவிப்புக்குறை
அரண்டனைநாடியோர்அருவிமால்வரை
முரண்டொகுமுழைநுழைமுழுவெண்திங்களை
இரண்டுகூறிட்டெனஇலங்கெயிற்றினான். (௧௫)

ஓதநீர்மண்ணிவைமுதலஓதிய
பூதமோர்ஐந்தினிற்பொருந்திற்றன்றியே
வேதநூல்வரன்முறைவிதிக்கும்அப்பெரும்
பாதகம்திரண்டுயிர்படைத்தபண்பினான். (௧௬)

வெய்யவெங்கதிர்களைவிழுங்கும்வெவ்அராச்
செய்தொழில்இலதுயில்செவியின்தொள்ளையான்
பொய்கிளர்வன்மையிற்பரியும்புன்மையோர்
வைகுறுநரகையும்நகும்வயிற்றினான். (௧௭)

முற்றியஉயிரெலாம்முருங்கவாரித்தான்
பற்றியகரத்தினன்பணைத்தபண்ணையிற்
றுற்றியபுகுதரும்தோற்றத்தால்யமன்
கொற்றவாய்த்தற்செயல்குறித்தவாயினான். (௧௮)

ஓலமார்கடலெனமுழங்குமோதையான்
ஆலமேஎனஇருண்டமைந்தஆக்கையான்
நீலமால்நேமியிற்றலையைநீக்கிய
கால்நேமியிற்பெருங்கவந்தக்காட்சியான். (௧௯)

தாக்கியதணைப்பில்காழ்எறியத்தன்றுடை
மேக்குயர்கொடுமுடிஇழந்தமேருநேர்
ஆக்கையின்இருந்தவன்தன்னைஅவ்வழி
நோக்கினர்இருவரும்நுணங்குகேள்வியார். (௨௰)

நீர்புகுநெடுங்கடல்அடங்கும்நேமிசூழ்
பார்புகுநெடும்பகுவாயைப்பார்த்தனர்
சூர்புகல்அரியதோர்அரக்கர்தொல்மதில்
ஊர்புகுவாயிலோஇதுஎன்றுன்னினார். (௨௧)

அவ்வழிஇளையவன்அமர்ந்துநோக்கிய
வெவ்வியதொருபெரும்பூதம்வில்வலாய்
வவ்வியதன்கையின்வளைத்துவாய்ப்பெயும்
செய்வதென்இவனெனச்செம்மல்சொல்லுவான். (௨௨)

பாரிடமேஇதுபரவைசுற்றுறும்
பாரிடம்அரிதெனப்பரந்தமெய்யது
பாரிடம்வலம்வரப்பரந்தகையது
பாரிடந்தெடுத்தமாவனையபாழியாய். (௨௩)

தோகையும்பிரிந்தனள்எந்தைதுஞ்சினன்
வேகவெம்பழிசுமந்துழலவேண்டலேன்
ஆகலின்யான்இனிஇதனுக்காமிடம்
ஏகுதிஈண்டுநின்றிரவலேஎன்றான். (௨௪)

இன்றவர்இடர்படஎம்பிதுன்புறச்
சான்றவர்துயர்உறப்பழிக்கும்சார்வுமாய்த்
தோன்றலின்என்உயிர்துறந்தபோதலால்
ஊன்றியபெரும்பழிதுடைக்கலொண்ணுமோ. (௨௫)

இல்லியல்புடையநீர்அளித்தஇன்சொலாம்
வல்லியவ்அரக்கர்தம்மனையுளாள்எனச்
சொல்லினன்மலைஎனச்சுமந்ததூணியன்
வில்லினன்செல்வனேமிதிலைவேந்தன்பால். (௨௬)

தளைஅவிழ்கோதையைத்தாங்கல்ஆற்றலன்
இளைபுரிந்தளித்தல்மேல்இவர்ந்தகாதலன்
உளனெனஉரைத்தலின்உம்பரான்என
விளிதல்நன்றாதலின்விளிதல்நன்றென்றான். (௨௭)

வேறு.

ஆண்டான் அன்னபன்னிட ஐயற்கிளை வீரன்
ஈண்டியான் உன்பின் ஏகியபின் இவ் இடர்வந்து
மூண்டால்முன்னே ஆருயிரோடும்முடியாதே
மீண்டேபோதற்காமெனில்நன்றென் வினை என்றான். (௨௮)

என்றான் என்னாப்பின்னும் இசைப்பான் இடர்தன்னை
வென்றார் அன்றேவீரர்கள் ஆவார்விரவாரில்
தன்றாய்தந்தைதம்முன் எனுந்தன்மையர் முன்னே
பொன்றான்என்றால் நீங்குவதன்றோபுகழ்அம்மா. (௨௯)

மானே அன்னாள்தன்னொடுதம்முன் வரையாரும்
கானேவைகக்கண்டுயில்கொள்ளாதயல்காத்தற்
கானானென்னேஎன்றவர்முன்னே அவரின்றித்
தானேவந்தான்என்றலின் வேறோர்தவறுண்டோ. (௩௰)

என்றாய்உன்முன்ஏவியயாவும்இசை இன்னல்
பின்றாதெய்திப்பேரிசையாளற்கழிவுண்டேல்
பொன்றாமுன்னம்பொன்றுதிஎன்றாள் உரைபொய்யா
நின்றால்அன்றோநிற்பதுவாய்மைநிலைஅம்மா. (௩௧)

எற்பெற்றாளும்யானும்எனைத்தோர்வகையாலும்
நிற்பெற்றாற்கும்நிற்கும்நினைப்புப்பிழையாமல்
நற்பொற்றோளாய்நல்லவர்பேணநனிநிற்கும்
சொற்பெற்றால்மற்றாருயிர்பேணித்துறவேமால். (௩௨)

ஓதுங்கால் அப்பல்பொருள்முற்றுற்றொருவாத
வேதஞ்சொல்லும்தேவரும்வீயும்கடைவீயாய்
மாதங்கம்தின்றாய்ந்திவ் வனத்தின்தலைவாழும்
பூதங்கொல்லப்பொன்றுதிபோலும்பொருள் உண்டோ. (௩௩)

கேட்டார்கொள்ளார்கண்டவர்பேணார் இளர்போரில்
தோட்டார்கோதைச்சோர்குழல்தன்னைத்துவளாமல்
மீட்டான்என்னும்பேரிசைகொள்ளான்செருவெல்ல
மாட்டான்மாண்டான்என்றபின்மேலும்வசைஉண்டோ. (௩௪)

தணிக்கும்தன்மைத்தன்றெனில்அன்றித்தகைவாளால்
கணிக்கும்தன்மைத்தல்லவிடத்தின்கனல்பூதம்
பிணிக்கும்கையும்பெய்பிலவாயும்பிழையாமல்
துணிக்கும்வண்ணம்காணுதி துன்பம் துறவென்றான். (௩௫)

என்றுமுன்னேசெல்லும்இளங்கோஇறையோற்கு
முன்னேசெல்லமுன்னவன் அன்றுளினும்முந்தத்
தன்னேரில்லாத்தம்பிதடுப்பான்பிறர்இல்லை
அன்றுகண்டார்உம்பரும்வெய்துற்றழுதாரால். (௫௬)

வேறு.

இணையராகியஇருவரும்முகத்திருகண்போல்
கணையும்வார்கழல்வீரர்சென்றணுகலும்கவந்தன்
வினையின்எய்தியவீரர்நீர்யாவர்கொல்என்ன
நினையும்நெஞ்சினர்இமைத்திலர்உருத்தனர்நின்றார். (௫௭)

அழிந்துளார்அவர்இகழ்ந்தனர்என்னைஎன்றழன்றான்
பொழிந்தகோபத்தன்புருப்பொறிமயிர்ப்புறம்பொடிப்ப
விழுங்குவேன்எனவீங்கலும்விண்உறவீரர்
எழுந்ததோள்களைவாள்களால்அரிந்தனர்இட்டார். (௫௮)

கைகள்அற்றுக்குருதியாறொழுகியகவந்தன்
மெய்யின்மேற்கொடுகிழக்குறப்பெருநதிவிரவும்
மையமாநெடுந்தாழ்வரைத்தனிவரைதன்னோ
டையம்நீங்கியபேரெழில்உவமையன்ஆனான். (௫௯)

ஆளும்நாயகன்அங்கையிற்றீண்டியஅதனான்
மூளும்சாபத்தின்முந்தியதீவினைமுடித்தான்
தோளும்வாங்கியதோமுடையாக்கையைத்துறவா
நீளம்நீங்கியபறவையின்விண்ணுறநிமிர்ந்தான். (௬௰)

விண்ணின்நின்றவன்விரிஞ்சனேமுதலினர்யார்க்கும்
கண்ணின்நின்றவன்இவனெனக்கருத்துறஉணர்வான்
எண்ணில்அன்னவன்குணங்களைவாய்திறந்திசைத்தான்
புண்ணியப்பயக்கின்றுழிஅரியதெப்பொருளே. (௬௧)

வேறு.

இன்றவனோஎப்பொருளும்எல்லைதீர்நல்லறத்தின்
சான்றவனோதேவர்தவத்தின்தனிப்பயனோ
மூன்றுகவடாய்முளைத்தெழுந்தமூலமோ
தோன்றிஇருவினையேன்சாபத்திடர்தொடைத்தாய் (௬௨)

மூலமேஇல்லாமுதல்வனேநீமுயலும்
கோலமேயார்க்கும்தெரிவரியகொள்கையால்
ஆலமோஆலின்அடையோஅடைகிடந்த
பாலனோஆதிப்பரனோபகராயே. (௬௩)

காண்பார்க்குங் காணப்படுபொருட்குங் கண்ணாகிப்
பூண்பாய்போல் நிற்றியால் யாதொன்றும் பூணாதாய்
மாண்பால் உலகைவயிற்றொளித்து வாங்குதியால்
ஆண்பாலோ பெண்பாலோ அப்பாலோ எப்பாலோ. (௪௪)

ஆதிப்பிரமனும் நீ ஆதிப்பரமனும் நீ
ஓதியுறு பொருளுக்கப்பால் உண்டாகிலும் நீ
சோதிச்சுடர்ப்பிழம்பும் நீ என்று சொல்லுகின்ற
வேதம் முறைசெய்தால் வெள்காரோ வேறுள்ளார். (௪௫)

எண்டிசையுந் திண்சுவரான் ஏழுந்நிலைவகுத்த
அண்டப்பெருங்கோயிற்கெல்லாம் அழகுடைய
மண்டலங்கள் மூன்றின் மேலென்றும் மலராத
புண்டரிகமொட்டின் பொகுட்டே புரையம்மா. (௪௬)

மண்பால் அமரர் வரம்பாருங் காணாத
எண்பால் உயர்ந்த எரிங்குறல் வேள்வி
உண்பாய் நீ யூட்டுவாய் நீ இரண்டும் ஒக்கின்ற
பண்பார் அறிவார் பராய்பரமேட்டி. (௪௭)

நிற்கும் நெடுநீத்த நீரின் முளைத்தெழுந்த
மொக்குளே போல முரண் இற்ற அண்டங்கள்
ஒக்க உயர்ந்துனுளே தோன்றி ஒளிக்கின்ற
பக்கம் அறிதற்கெளிதோ பரம்பரனே. (௪௮)

நின்செய்கை கண்டு நினைந்தனவோ நீள்மறைகள்
உன்செய்கை அன்னவை தான் சொன்னவொழுக்கினவோ
என்செய்தேன் முன்னம் அறஞ்செய்கை எய்தினர்
பின்செல்வதில்லாப் பெருஞ்செல்வம் நீ தந்தாய். (௪௯)

மாயப்பிறவி மயல் நீக்கி மாசிலாக்
காயத்தை நல்கித் துயரின் கரையேற்றிப்
பேயொத்தேன் பேதைப் பிணக்கறுத்த எம்பெருமான்
நாயொத்தேன் என்ன நலன் இழைத்தேன் நான் என்றான். (௫௰)

என்றாங்கினிதியம்பி இன்றறியக் கூறுவனேல்
ஒன்றாது தேவர் உறுதிக்கென உன்றாத்
தன்றாயைக் கண்ணுற்ற கன்றனைய தன்மையனாய்
நின்றானைக் கண்டான் நெறி நின்றார் நேர் நின்றான். (௫௧)

பாராய்இளையவனேபட்டஇவன்வேறேயோர்
பேராளன்தானாய்ஒளியோங்கும்பெற்றியனாய்
நேராகாயத்தின்மிசைநிற்கின்றான்நீஇவனை
ஆராய்எனஅவனும்ஆர்கொலோநீஎன்றான். (௫௨)

வேறு.

சந்தப்பூண்அலங்கல்வீரதனுஎனும்நாமத்தேன்ஓர்
கந்தர்ப்பன்சாபத்தால்இக்கடைப்படுபிறவிகண்டேன்
வந்துநீர்மலர்க்கைதீண்டமுன்னுடைவடிவம்பெற்றேன்
எந்தைக்கும்எந்தைநீரோஇசைப்பதுகேண்மின்என்றான். (௫௩)

கணையுலாம்சிலையினீராக்காக்குனர்இன்மையேனும்
இணையிலாள்தன்னைநாடற்கேயனசெய்தற்கேற்றும்
புணையிலாதவற்குவேலைபோக்கரிதன்னதேபோல்
துணையிலாதவற்கும்இன்னாபகைப்புலம்தொலைத்துநீக்கல். (௫௪)

பழிப்பறுநிலைமைஆண்மைபகர்வதென்பதுமஃதேத்
தழிப்பெருந்தகைமைசான்றஅந்தணன்உயிர்த்தஎல்லாம்
அழிப்பதற்கொருவனைஅன்னனும்அறிதிர்அன்றே
ஒழிப்பருந்திறல்பல்பூதகணத்தொடும்உறையும்உண்மை. (௫௫)

ஆயதுசெய்கைஎன்பதறத்துறைநெறியின்எண்ணித்
தீயவர்ச்சேர்க்கிலாதுசெவ்வியோர்ச்சேர்த்துச்செய்தல்
தாயினும்உயிர்க்குநல்கும்சவரியைத்தலைப்பட்டன்னாள்
ஏயதோர்நெறியின்எய்திஇரலையின்குன்றம்ஏறி. (௫௬)

கதிரவன்சிறுவனானகனகவாள்நிறத்தினானை
எதிரெதிர்தழுவிநட்பின்இனிதமர்ந்தவனின்நீண்ட
வெதிர்பொருந்தோளினானைநாடுதல்விழுமிதென்றான்
அதிர்கழல்வீரர்தாமும்அன்னதேஅமைவதானார். (௫௭)

ஆனவன்தொழுதுவாழ்த்திஅந்தரம்எழுந்துபோனான்
மானஅக்குமரர்தாமும்அத்திசைவழிக்கொண்டேகிக்
கானமும்மலையும்நீங்கிக்கங்குல்வந்திறுக்கும்காலை
யானையின்இரட்டைஎன்னமதங்கனதிருக்கைசேர்ந்தார். (௫௮)

௧௧-வது. கவந்தன்படலம்முற்றும். ஆக திருவிருத்தம். [௲௱௯௪]

கம்பநாட்டாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

௧௨ - வது. சவரிபிறப்புநீங்குபடலம்.

கண்ணியதருதற்கொத்தகற்பகத்தருவும்என்ன
உண்ணியநல்கும்செல்வம்உறுநறும்சோலைஞாலம்
எண்ணியஇன்பம்அன்றித்துன்பங்கள்இல்லையான
புண்ணியம்புரிந்தோர்வைகும்துறக்கமேபோன்றதன்றே. (௧)

அன்னதாம்இருக்கைநண்ணிஆண்டுநின்றளவில்காலம்
தன்னையேநினைந்துநோக்கும்சவரியைத்தலைப்பட்டன்னாட்
கின்னுரைஅருளித்தீதின்றிருந்தனைபோலும்என்றான்
முன்னிவற்கிதுவென்றெண்ணலாவதோர்மூலம்இல்லான். (௨)

ஆண்டவள்அன்பின்ஏத்திஅழுதிழிஅருவிக்கண்ணள்
மாண்டதென்மாயப்பாசம்வந்ததுவரம்பில்காலம்
பூண்டமாதவத்தின்செல்வம்போயதுபிறவிஎன்பாள்
வேண்டியகொணர்ந்துநல்கவிருந்துசெய்திருந்தவேலை. (௩)

ஈசனும்கமலத்தோனும்இமையவர்யாரும்எந்தை
வாசவன்தானும்இண்டுவந்தனர்மகிழ்ந்துநோக்கி
ஆசறுதவத்திற்கெல்லைஅணுகியதிராமற்காய
பூசனைவிரும்பிஎம்பால்போதிஎன்றும்போனார். (௪)

இருந்தனன்எந்தைநீஈண்டெய்துதிஎன்னாந்தன்மை
பொருந்திடஇன்றுதான்என்புண்ணியம்பூத்ததென்ன
அருந்தவத்தரசிதன்னைஅன்புறநோக்கிஎங்கள்
வருந்துறுதுயரந்தீர்த்தாய்அம்மனைவாழிஎன்றார். (௫)

அனகனும்இளையகோவும்அன்றவண்உறைந்தபின்றை
வினையறுநோன்பினாளும்மெய்ம்மையின்நோக்கிவெய்ய
துனைபரித்தேரோன்மைந்தன்இருந்தவத்துளக்கில்குன்றம்
நினைவரிதாயத்கொத்தநெறிஎலாம்நினைந்துசொன்னாள். (௬)

வீட்டினுக்கமைவதானமெய்ஞ்ஞெறிவெளியிற்றாகக்
காட்டுறும்அறிஞர்என்னஅன்னவள்கழறிற்றெல்லாம்
கேட்டனன்என்பமன்னோகேழ்வியாற்செவிகள்மூற்றும்
தோட்டவர்உணர்வின்உண்ணும்அமுதத்தின்சுவையாய்நின்றான்.

பின்னவள்உழன்றுபெற்றயோகத்தின்பெற்றியாலே
தன்னுடல்துறந்துதான்அத்தனிமையின்இனிதுசார்ந்தா[ள்]
அன்னதுகண்டவீரர்அதிசயம்அளவின்றெய்திப்
பொன்னடிக்கழல்களார்ப்பப்புகன்றமாநெறியிற்போனார். (அ)

தண்ணெடும்கானும்குன்றும்திசைகளும்தவிரப்போனார்
மண்ணிடைவைகல்தோறும்வரம்பிலாமாக்கள்ஆடக்
கண்ணியவினைகள்என்னும்கட்டழல்கதுவலாலே
புண்ணியம்உருக்கித்தன்னபம்பையாம்பொய்கைபுக்கார். (கூ)

கக - வது. சவரிபிறப்புநீங்குபடலம்முற்றும்ஆ திருவிருத்தம்.[தூஉ௱]

கம்பநாட்டாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆரணியகாண்டம்

முற்றும்.

பக்கம்.		படலஅகராதி.	பாட்டு.
கசா	ரு - வது	அகத்தியப்படலம்	ருகூ
௱ருக	ய - வது	அயோமுகிப்படலம்	௱ க
சஎ	சா - வது	கரன்வதைப்படலம்	௱கூஉ
௱சச	கக - வது	கவந்தன்படலம்	ருஅ
உரு	ச - வது	சடாயுகாண்படலம்	சஅ
௱ரு	கூ - வது	சடாயுவதைப்படலம்	உஉரு
கூ	உ - வது	சரபங்கர்பிறப்புநீங்குபடலம்	சச
௱ருஉ	கஉ - வது	சவரிபிறப்புநீங்குபடலம்	கூ
உகூ	ரு - வது	சூர்ப்பனகைப்படலம்	௱சஉ
எக	அ - வது	மாரீசன்வதைப்படலம்	உருக
௲	௲ - வது	விராதன்வதைப்படலம்	எக

ஆரணியகாண்டம் - க௩ படலம் - கக௩ - திருவிருத்தம். தூஉ௱
அயோத்தியாகாண்டம் - க௩படலம் - கஉ௩ திருவிருத்தம். தூஉ௱அ
பாலகாண்டம் - க௩ படலம் - உரு௩ - திருவிருத்தம். தூசா௱கஎ
ஆ காண்டம் - ரு௩ படலம் - சசா௩ திருவிருத்தம். [ருஅஉரு]

ஆரணியகாண்டத்தில்.

பிழைபாடும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫	௩	௨	நல்	நல்
௩௧	௬	௩	நாம்	நாம
[illegible]௬	௫	௩	தோன்றின்	தோன்றிநின்
௭௧	௦	௨௫	௭ - வது	௬ - வது
ஷை	௦	௨௭	௮ - வது	௭ - வது
௮௰	௭	௨	கரண்டி	காண்டி
௮௫	௫	௧	மிதுலை	மிதிலை
௮௬	௩	௩	நெரடி	நொடி
௮௯	௨	௪	கராம்	காரம்
௱௩	௦	௯	௮ - வது	௭ - வது
ஷை	௦	௧௧	௯ - வது	௮ - வது
௱௧௭	௭	௧	மீளர	மீளா
ஷை	ஷை	௪	இறுததான்	இறுத்தான்
௱௨௫	௧	௧	மறிதது	மறித்து
௱௨௮	௩	௩	தடுத்ன	தடுத்தன
௱௩௧	௦	௧௭	௯ - வது	௮ - வது
ஷை	௦	௧௯	௰ - வது	௯ - வது
௱௪௰	௮	௨	வரல்	வால்
௱௪௨	௪	௪	மேல	மேல்
௱௪௪	௦	௧௩	௰ - வது	௯ - வது
ஷை	௦	௧௫	௧௧ - வது	௰ - வது
௱௪௬	௩	௨	மூககி	மூக்கி
௱௪௮	௫	௪	பேணித	பேணித்
௱௫௰	௧	௩	வாங்குகி	வாங்குதி
௱௫௧	௩	௧	கரக்கு	காக்கு
ஷை	௦	௨௯	௧௧ - வது	௰ - வது
௱௫௨	௦	௯	௧௨ - வது	௧௧ - [illegible]